TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
21 JUL 1973
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1973 மார்ச் 26.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப்பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் ஓடும் தனியார் பேருந்துகள்.

* குறுகியகால வினா எண் 4—திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் உள்ள பேருந்து உரிமையாளர்கள், தங்களது பேருந்துகளில், அனுமதிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கைக்கு அதிகமாகப் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்வதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு மிக்க வசதிக் குறைவினை ஏற்படுத்துகின்றனர் என்பதை அரசு அறியுமா ?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) அதிகப்படியான பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் பேருந்து உரிமையாளர்களின்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : சார், இந்தக் கேள்வியிலே குறிப்பாக, தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு மாவட்டங்களின் பஸ் தடங்களெல்லாம் அடுத்தடுத்தாற்போல் எடுத்துக்கொள்ளப்படக்கூடிய மாவட்டங்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே தான் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் இப்படி ஓவர்லோடு செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. எனவே, எப்போது இந்த இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் இருக்கக்கூடிய பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல நீலகிரிக்கு அடுத்து தர்மபுரியும் இராமநாதபுரமும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. ஓவர்லோடு ஏற்றிச் செல்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து நாம் தண்டனை கொடுத்தால் புது ரூட்டுகள் கிடையாது என்று ஏற்கனவே இருக்கின்ற

சட்டம் வகை செய்கிறது. இப்போது புது ரூட்டுகள் இல்லாத சூழ்நிலையில் இந்தமாதிரித் தவறுகளை துணிந்து செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்க அதிகாரிகள் இது சம்பந்தமாகத் தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக எத்தனை வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை வழக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விபரத்தை அளிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பிப்ரவரியில் 9 வழக்குகளும், மார்ச் மாதத்தில் 13 வழக்குகளும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 2 வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன என்ற விபரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மாதத்தில் எத்தனை வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன என்ற விபரம் இல்லை. எத்தனை வழக்குகளைப் பதிவு செய்தாலும் "பஸ் ஓனர்கள்" அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, முன்பெல்லாம் அரசாங்க பஸ்கள்தான் சாலைகளிலே நிற்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இப்போது தனியார் பஸ்கள் எங்கு பார்த்தாலும் நிறைய சாலைகளில் நிற்கின்றன. இதற்குக் காரணம் தனியார் பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று அறிவித்ததால் அவர்கள் பஸ்களை சரியாக பராமரிக்காததுதான் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, தனியார் பஸ்கள் ஒழுங்காக பராமரித்து நடத்திவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ? அதோடு தனியார் பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்றதால் அவர்கள் வைத்திருந்த "ஒர்க் ஷாப்பு"களை ஒடுக்கிக் குறைத்து, இப்போது ஒரே ஒரு பஸ் நிற்கக்கூடிய அளவில் சுவர்களைப் போட்டு மறைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும்போது முதலில் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ அந்த அளவுக்கான மொத்த இடத்தையும் எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பஸ் முதலாளிகள் என்னென்ன முறைகளிலே தவறுகள் செய்வார்கள் என்பதைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் தகுந்த நேரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும். ஓவர்லோடைத் தடுப்பதற்காகத் தீவிர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவது என்று முடிவு செய்தாலும், எவ்வளவு கூடுதல் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குக் கூடுதல் வரி விதிக்கலாமா அல்லது சட்டத்தைத் திருத்தி ஓவர்லோடு செய்கின்ற பஸ்களை உடனடியாகக் கையகப்படுத்தலாமா என்று அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Minister for Transport whether all the buses from the Dharmapuri district will be taken at the same time or will be taken step by step ?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : As per the Act, all the buses belonging to a particular district will be taken simultaneously.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, பயணிகளின் தேவைக்கு ஏற்ற அளவில் பேருந்துகள் இல்லாததால் இந்தமாதிரி ஓவர்லோடு செய்கிறார்கள். ஆகவே, பயணிகளுக்குத் தேவையான அளவுக்கு அதிகப்படியாகப் பஸ்களைவிட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்து சரியானதல்ல. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மற்ற பஸ்களுக்கு விடக்கூடாது என்ற முறையிலே ஏற்றிக்கொள்ளும் சுயநலம் காரணமாகத்தான் இது நடைபெறுகிறது. ஆகவே, இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

திரு. எ. சுவாமிநாஸ் : சார், தனியார் பஸ் முதலாளிகள் பஸ்களில் ஓவர்லோடு ஏற்றிச் சென்றால் அவர்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்போல அரசாங்க பஸ்களிலும் ஓவர்லோடு ஏற்றிச் சென்றால் அந்த பஸ்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கும் அமைச்சர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில், நகரங்களிலே, நெரிசல் நேரங்களில் நின்று செல்வதற்குப் பயணிகள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாக கிராமப் புறங்களிலும், மாவட்டங்களிலும் நீண்ட தூர வழித் தடங்களில் பஸ்கள் செல்வதால், நீண்ட நேரம் பயணம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் பயணிகளுக்கு வசதியாக இருப்பதற்காக ஓவர்லோடு ஏற்றிச்செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அது அரசாங்க பஸ்களானாலும் சரி, அல்லது தனியார் பஸ்களானாலும் சரி, ஓவர்லோடு ஏற்றிச் செல்லக்கூடாது என்று விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, தனியார் பேருந்துகளில் ஓவர்லோடு ஏற்றிச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தாலும் இப்போது வந்திருக்கிற சட்டத்தினால் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதோடு இனி வருங்காலத்தில் ஓவர்லோடு ஏற்றிச் செல்லும் பஸ்களை உடனடியாகக் கையகப்படுத்தும் ஒரு கருத்து ஆலோசனையில் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். உடனடியாகக் கையகப்படுத்தி அந்த பஸ்களை நாட்டுடமையாக்க அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஓவர்லோடு ஏற்றிச் செல்வார்களேயானால், இப்போது இருக்கின்ற சட்டப்படி நாள் ஒன்றுக்கு 75 ரூபாய் அபராதம் போடலாம். இரண்டுமுறை

சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டால் மேற்படி பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்குப் புதிய வழித்தடங்கள் கொடுக்கப்பட மாட்டாது. ஆனால் நாம் இப்போது முடிவு செய்திருப்பதன்படி இனி யாருக்கும் புதிய வழித்தடங்கள் கிடையாது. ஆகையால் அதைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. 75 ரூபாய் மட்டும் தான் அபராதம் வசூலிக்க முடியும். ஆகவே அவர்கள் அதைப்பற்றியும் கவலைப்படுவதாக இல்லை. இதை மாற்றி அமைக்கின்ற வகையிலே எத்தனைப் பயணிகளைக் கூடுதலாக ஏற்றிச் செல்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு 3 மாத காலத்திற்குக் கூடுதல் வாகன வரி விதிக்கலாமா? இல்லையென்றால் உடனடியாக அந்தப் பஸ்களைக் கையகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கலாமா என்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவரவர்களே, முன்பெல்லாம் ஓவர்லோடு ஏற்றிச்சென்றால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க போலிஸாருக்கு அதிகாரம் இருந்தது. இப்போது அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே மீண்டும் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அந்தக் கருத்து சரியானதல்ல. காவல் துறைக்கு அந்த அதிகாரம் இப்போதும் இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி, இரண்டு முறை சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டால் புதிய வழித்தடங்கள் கிடையாது என்ற நிலை முன்பு இருந்தது. இப்போது புதிய வழித்தடங்களே யாருக்கும் இல்லை என்ற நிலை இருப்பதால் அவர்கள் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாட்டில் பெரியோர்களுக்குக் கடைசிக் காலத்தில், அவர்கள் நல்லது கெட்டது எதைக் கேட்டாலும் அவர்கள் உயிர் போவதற்கு முன்னால் அவைகளை வாங்கிக் கொடுப்பது நமது பழக்கம். அதைப்போல இந்த பஸ் முதலாளிகளுக்கும் அவர்கள் கடைசி காலத்தில் இருப்பதால் சில சலுகைகளை அளிக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல பெரியோர்களுக்குச் செய்யலாம் ; ஆனால் இத்தகையோருக்கு அல்ல.

Marine Diesel Engine Factory.

* 513 *Q.*—THIRU N. DENNIS, THIRU A. R. MARIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to set up Marine Diesel Engine Factory in the State ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 30–200 குதிரைத்திறன் கொண்ட 1,000 யான் மார் கப்பல் டீசல் இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ இந்திய அரசிடமிருந்து இசைவுக்கடிதம் பெற்றுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஏற்கெனவே இந்த கேள்வித் தாளில் நமது கல்வித் துறை அமைச்சரவர்களும், அரிசன நல அமைச்சரவர்களும் வருவதாகவும் அவர்கள் பதிலளிப்பதாகவும் கேள்விகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே அவர்கள் இல்லை. அவர்கள் வருவார்களா அல்லது வராததற்கு காரணமென்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்ப்போம். வருவதாகத்தான் தெரிகிறது. இன்று திங்கட்கிழமை அல்லவா! நேற்று ஊர் ஏதாவது போயிருப்பார்கள் என்று நினைக்கின்றேன்.

திரு. என். டென்னிஸ் : சார், அதன் "காப்பிட்டல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்" எவ்வளவு? தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இன்னும் அது பற்றி முடிவு செய்யப்படவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, குறிப்பு ஒன்று இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இயந்திரத் தொழிற்சாலை எங்கே ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஏற்கெனவே திட்டமிட்டபடி எண்ணூரில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று கருத்து இருந்தது. நாம் புதிதாக அனுமதி வாங்கியதற்கு பின்னாலே அது பற்றி முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. சுமார் 3.6 கோடிக்கு வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், சென்னையில் உள்ள மெரைன் ரிப்பேர் ஒர்க்ஷாப் சில தனியாரிடத்தில் இருக்கிறது. கன்ஸ்டிரக்ஷன் ஷிப்பிங் சம்பந்தமாக அந்த தனியாரிடத்தில் போய்தான் சர்வீஸ் முதலியன செய்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரியான ஒர்க்ஷாப் ஒன்றை இதனுடன் இணைத்து தொடங்க அரசுக்கு ஆலோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த இயந்திரங்கள் உற்பத்தி செய்வது பற்றிய திட்டம் வந்ததற்குப் பின்னாலே அப்படி ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியுமா என்று பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கிறபோது தமிழகத்திலேயே பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இருக்கின்ற வசதிகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் : தலைவரவர்களே, இது எப்போது துவங்கப்படும், இதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. சுமார் 3.6 கோடி வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதிலே ஜப்பானிய தொழில் நுட்ப உதவி கிடைக்க வேண்டும் என்பது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. நான் ஜப்பானுக்குச்சென்று இருந்தபோது அந்த நிறுவனத்தாருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி விட்டு வந்தேன். மத்திய அரசாங்கம் அந்த ஜப்பானியத் தொழில் உதவி கிடைப்பதில் சில சங்கடங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். மேற்கொண்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த இயந்திரத் தொழிற் சாலையில் 20 எச்.பி., 30 எச்.பி., இயந்திரங்கள் தயாரிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். சிறு சிறு மீனவர்கள் இன்னும் குறைந்த விலையில், மலிவான விலையில் வாங்குவதற்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு 10 எச்.பி. 15 எச்.பி. இயந்திரங்கள் நாங்கள் கொஞ்சம் மீன் பிடிக்க வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்—தயாரிக்க அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு அரசு யோசனை கூறுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது இருக்கும் திட்டப்படி 30லிருந்து 200 எச்.பி. வரை செய்யலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு இவைகளும் தேவையென்றால் பரிசீலிப்பதில் தவறு இல்லை.

திரு. அ. இராசமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, நாட்டில் இந்த இயந் திரங்களுக்கு அதிகம் தேவை இருப்பதால் அத்தொழிற்சாலை விரைவில் ஏற்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது நீண்ட நாளைய கனவு என்று நினைக்கின்றேன். இப்போதுதான் அனுமதி பெற்று இருக்கிறோம். தொழில் நுட்ப அறிவு விரைவில் வந்து விடுமானால் அந்தத் தொழிற்சாலையை விரைவில் ஆரம்பித்து விடலாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிறபோது ஜப்பான் நாட்டினரின் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை தேவைப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதில் பாரின் கொலாபரேஷன் ஏதாவது இருக்கிறதா அல்லது அரசே அதை ஏற்று நடத்த இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்,

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : ஜப்பானியத் தொழில் நுட்ப அறிவு தேவை, "டெக்னிகல் நோஹௌ தேவை என்று முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அது பற்றிப் பேச்சு வார்த்தை இப்போது நடைபெற்று வருகிறது.

Advertisement for Arasu Cement.

* 514— THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the expenditure incurred for the advertisement of Tamil Nadu Arasu Cement given in the All India Radio for the calendar years 1971 and 1972 ?

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : ரூ. 29,536.25.

திரு என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இதன் மூலம் இதன் செலவு அதிகரித்து இருக்கிறதா? இல்லை உற்பத்தி பெருக வழி வகுத்து இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : நம்முடைய சரக்குக்காக விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எதாவது வியாபாரத்தில் விளம்பரம் செய்தால் பயன் கிடைக்கும்.

திரு கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சிமெண்ட்டுக்கு விளம்பரம் செய்யாவிட்டாலும் வியாபாரம் இருக்கிறது. இப்படி தமிழ்நாடு சிமெண்ட் பற்றி வானொலியில் சொல்லப்படும் விளம்பரம் சுவையாக இருக்கிறது. 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றி வேறு வேறு விதமான வகையில் விளம்பரம் செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : சில நாட்கள் இந்த விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில மாதங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இந்தத் தொகை செலவாகியிருக்கிறது. முன்னாலே நாம் உற்பத்தி தொடங்கிய போது அந்தக் கஷ்டம் இருந்தது. இப்போது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் சொன்னது போல் அரசு சிமெண்ட்டுக்கு ஏராளமான கிராக்கி ஏற்பட்டுள்ளது.

திரு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னது போல், இப்போது நிறைய கிராக்கி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எல்லாப் பக்கங்களிலும் இந்த சிமெண்ட் பற்றி மக்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை வாங்க வேண்டுமென்ற ஆவல் எல்லாப் பக்கங்களிலும்—கிராமப் புறங்களிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, உற்பத்தியைப் பெருக்கி எல்லா மக்களுக்கும் சிமெண்ட் கிடைக்கும் வகையில் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிமெண்ட் உற்பத்தியில் எந்த விதமான தடையும் கிடையாது. வெளி

மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிறேம். ஏராளமாக உற்பத்தியாகிறது. இப்போது இடைக்காலத்தில் 3 மாதமாக உள்ள மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாகத்தான் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த சிமெண்ட் சம்பந்தமாக உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னூர்கள். விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது சிமெண்ட் விலே சமீப காலத்தில் ரொம்ப அதிகமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. இது அரசுக்குத் தெரியுமா? இதைக்கட்டுப்படுத்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி, மின் தட்டுப்பாடு காரணமாக உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது. உற்பத்தி யாகும் ஒரு பகுதியைக் கோளா மாநிலத்திற்கும் கொடுத்து விடுவதால், மீதி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அதனுல்தான் சிக்கல். இதைத் தீர்ப்பதற்கு அண்மையில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சில விதிகளேப் பிறப்பித்து இருக்கிறேம். இந்த விதிகளின்படி இனிமேல் அனுமதி வாங்குபவர்களுக்குத்தான் சிமெண்ட் கொடுக்கப்படும். அந்த அனுமதி கூட புதிதாக வேலே தொடங்குவதற்கு இல்லாமல் ஏற்கெனவே தொடர்ந்து நடந்து வருகிற வேலேக்கு மட்டும் அனுமதி கொடுக்கலாம் என்ற முடிவை அரசு எடுத்து இருக்கிறது. அரசின் தேவைகளே முதலில் கவனித்து, உள்ளாட்சித் துறை மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் தேவைகளுக்குப் போக மற்றவர்களின் தேவைக்குக் கொடுக்கலாம் என்றும் ஆலோசனே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. த. சோனேயா : தலேவரவர்களே, அரசு சிமெண்ட்டுக்கு வானெலி மூலமாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களும் அது குறித்து அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் முறையில் பத்திரிகை மூலமாகவும் அதிகமாக விளம்பரம் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : இப்போது செய்தித் தாள்களிலும் விளம்பரம் போடப்படுகிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலேவரவர்களே, அரசு சிமெண்டுக்கு தமிழ் நாட்டிலே நல்ல கிராக்கியிருக்கிறது. ஆனுல், தண்ணீரில் கலக்கிற நேரத் தில் சீக்கிரமாகக் காய்ந்து விடுகிறது என்று குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, அதன் தரத்தை உயர்த்த அரசு முயற்சி எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் குறைபாடு இருந்தால் கிராக்கி இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். குவாலிட்டியைப் பொருத்த வரையில் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறுர்கள். அங்கத் தினர் அவர்களுக்கு ஏதாவது அனுபவம் இருக்குமானுல் எழுதி அனுப்பி னுல் பரிசீலிக்கச் சொல்லலாம்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 26]

Iron deposits in Tiruvannamalai area

* 515.—Thiru N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether any team of experts from Japan has undertaken a survey of the iron potential in Tiruvannamalai area in North Arcot district; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) 1972-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் திருவண்ணுமலை இரும்புத் தாதுக்களைப் பூர்வாங்க ஆய்வு மேற்கொள்ள ஜப்பானைச் சேர்ந்த மாருபேணி நிறுவனத்தார் (Marubeni Corporation) சில வல்லுநர்கள் கொண்ட குழு ஒன்றை அனுப்பிவைத்தது. அக்குழு திருவண்ணு மலைப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் இரும்புத் தாது காந்த முறையில் பிரிக்கப் படுவதற்கு ஏற்றதென்று அறிவித்தது. அவர்கள் கோரிக்கைக்கிணங்க மேற்கொண்டு சோதனைகள் நடத்த இரும்புத் தாதுவின் மாதிரிப்படிவங் கள் மாருபேணி நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, அங்கே கிடைக்கக்கூடிய இரும்பிலிருந்து அந்தப் பகுதியில் ஒரு சிறிய ஸ்டீல் பாக்டரி அமைப்ப தற்கான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அந்தப் பகுதியில் 140 மில்லியன் டன் 33·35 இரும்புத் தாது எச். வி. கன்டன்ட் உள்ள இரும்புத் தாது கிடைக்கும் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை உபயோகித்து ஒரு மினி ஸ்டீல் பிளான்ட் ஆரம்பிக்கலாம் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு உள்ளது. இன்வஸ்டிகேஷன் முடிவு தெரிந்ததற்குப் பின்னுல்தான் மத்திய அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை தொடரவேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, ஜப்பானியக் குழு வந்து திருவண்ணுமலை, போளூர் போன்ற பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுப் போனதற்குப் பின்னுலே அந்தப் பகுதி மக்கள் ஒரு மினி ஸ்டீல் பிளாண்ட் அங்கே வரப்போகிறது என்ற ஆர்வத்தோடு இருக்கிருர்கள். அந்த முடிவு வருவதற்குள்ளாக மத்திய அரசோடு பேச்சு வார்த்தை மேற்கொண்டு விரைவாக அதைக் கொண்டு வர அரசு முயற்சியை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, சேலத்திலே கிடைத்ததும் இதே போன்ற இரும்புதான். 140 ஆண்டுகால முயற்சியின் விளைவாக அது வந்திருக்கிறது. இந்தத் திருவண்ணுமலை இரும்பு இப்போது தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருகிறது. அது இறுதி வடிவம் காணு

வதற்கு முன்னாலே மாநில அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து இருக்கிறது. நிபுணர்கள் ஆராய்வதற்காக அந்த இடத்தில் டிரில்லிங் ஆபரேஷன் செய்யப்பட்டு, அங்கே எடுக்கப்பட்ட இரும்புத் தாது சேலம் இரும்புத்தாது போல் இருக்கிறது என்று அறிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிபுணர்களின் அறிக்கையை மாநில அரசு தற்போது பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரத்தில் வந்துவிடும் போல் இருக்கிறது. அந்த ஊர் அமைச்சரே வந்து விட்டார் பதில் சொல்வதற்கு.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, Harur taluk in Dharmapuri district is very close to Tiruvannamalai and it forms a geographical unit. May I know from the Hon. Minister whether the experts have investigated that area also ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒசூர் வட்டத்தைப்பற்றி என்னிடத்தில் குறிப்பு இல்லை. தமிழ்நாடு பூராவும் யு. என். டி. பி. திட்டத்தில் சர்வே செய்யப்பட்டதில் திருவண்ணாமலையில் உள்ள இரும்புத் தாதுதான் (Economically viable expolitation) என்ற முறையில் வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஜப்பான் நிபுணர்கள் இங்கே கண்டுபிடித்துள்ள இரும்புத் தாதுவைப் பயன்படுத்த மினி ப்ளான்ட் ஏற்படுத்துவது முன் பின்னாக இருந்தாலும் உடனடியாக அந்த இரும்புத் தாதுக்களை வெட்டி எடுக்கவாவது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இங்கே வெட்டி எடுக்கப்படுகிற இரும்புத் தாதுவைப் பயன்படுத்த இங்கேயே தொழிற்சாலை வரவேண்டுமென்பது கொள்கை. அந்த தொழிற்சாலை உருவான பிறகுதான் இரும்பு தாதுவை வெளியில் எடுக்க முடியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இரும்பு தாதுப் பொருள் பரிசோதனைக்கு நிபுணர்களுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். எப்போது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது? அவர்களது முடிவு எப்போது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்த எந்தத் தேதி என்கிற விவரம் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை. 1972 இல் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் ட்ரில்லிங் ஆப்பரேஷன் மூலம் இந்த தாதுப்பொருள் இருப்பது தெளிவாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சில மூலப் பொருள்கள் மற்ற மாநிலங்களில் இருந்து நமக்கு வருகிறது. அதேபோல வேறு இடத்தில்

இருக்கக்கூடிய உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு நாம் இங்கே இரும்பு தாதுப் பொருளை வெட்டி எடுக்கத் தொடங்கினால் அனுப்பி வைக்கலாம் அல்லவா? ஆகவே, அவற்றை வெட்டி எடுக்க அரசு கவனிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வட மாநிலத்தில் நிறைய ஹாமடைட் ஓர் கிடைப்பதனால், நம் மாநிலத்தில் கிடைக்கிற மாக்னடைட் ஓர் பற்றி அவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள்.

குளூகோஸ் தொழிற்சாலை

*516 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : }
திரு. கி. செயராமன் : } மாண்புமிகு தொழிற் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

குளூகோஸ் தொழிற்சாலையொன்று ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : குளூகோஸ் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால்கூட மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்றே துவங்க வேண்டும் என்கிற தன்மை இருக்கிறது. இன்றைக்கு மாநிலத்தில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகள், குழந்தைகள் ஆகியவர்களுக்கு மலிவான விலையில் குளூகோஸ் கிடைக்க வசதியாக மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெற்று, மாநில அரசே அங்கங்கே இண்டஸ்ட்ரியை ஏற்படுத்த தொழிற்சாலை வைக்க முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது உடுமலைப்பேட்டையில் ஒன்றும், சென்னையில் ஒன்றும் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உடுமலைப்பேட்டையில் ஒன்று நடக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : இனிமேலாவது பொதுத் துறையில் இல்லாவிட்டாலும், தனியார் துறையில், அல்லது தனியார்—அரசு கூட்டுத்துறையில் துவங்க ஊக்கமளிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஏற்கெனவே -நாள் ஒன்றுக்கு 50 டன் தயாரிக்கிற ஒரு தொழிற்சாலையும், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,500 டன் தயாரிக்கிற ஒரு தொழிற்சாலையும் இரண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன்.

திரு. வி. பழனிவேலு : இது குழந்தைகளுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் மிகவும் தேவையாக இருப்பதாலும் சேலம் மாவட்டத்தில் மரவள்ளிக் கிழங்கு நிறைய உற்பத்தி செய்யப்படுவதாலும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் ஸ்டார்ச்சு தரமுள்ளதென கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் க்ளூகோஸ் பாக்டரியை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இன்னும் அதிகமான அளவில் பாக்டரியை ஏற்படுத்தினால் நம் வேதைக்கு மேலேயே போய்விடும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் சேலம் மாவட்டத்தில் ஆட்சித்தலைவர் கூட்டுறவுத் துறையில் டாபியோக்கோவை கொண்டு அங்கே தயாரிக்க ஒரு திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார். அதைப் பரிசீலித்து வருகிறோம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தமிழ்நாட்டில் அதிகமான மருத்துவ மனைகள் இருப்பதனாலே இங்கே அதிக அளவில் க்ளூகோஸ் தேவைப்படுவதனால் மேலும் பல தொழிற்சாலைகளை நிறுவ அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதுதான் அதற்கு விளக்கம் தந்தேன்.

Technological University.

*** 506 Q.—Thiru N. K. PALANISWAMY, Thiru K. A. WAHAB, Thiru N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state :**

(*a*) whether there is any proposal to start a Technological University in this State ; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) மத்திய அரசின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மொத்தச் செலவு என்ன ஆகும்? மத்திய அரசின் பங்கு என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதலும், பல்கலைக் கழகத்தின் ஒப்புதலும் தேவை. அது கிடைத்தால் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டிடங்கள், ஆய்வுக்கூடங்கள், நூல் நிலையங்கள் ஆகியவற்றுக்கு பல்கலைக்கழக மானியக் குழு 50 சத வீதம் உதவி அளிக்கும். முதலில் அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Thiru N. DENNIS—May I know the time when this University will be started?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்துவிட்டால் வருகிற ஆண்டில் இருந்தே தொடங்கலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஒரு நாடு தொழில் வளம் பெருக இதுபோன்ற டெக்னலாஜிகல் யுனிவர்சிடி அமைக்கப்படுவது மிகவும் அவசியமாகும். இது பற்றி நமது அரசு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எப்போது எழுதிற்று ?

1973 மார்ச் 26]

என் காலதாமதம் ஆகிறது? உடனடியாக இந்த ஆண்டிலேயே அமைக்கப்பட நமது அரசு வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இது பற்றிய செயற் குறிப்பு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப் பட்டு தொடர்ந்து வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டு நிலேக்குழு, துணைக்குழு ஒன்றை இதுபற்றிப் பரிசீலிக்க இங்கே அனுப்பிவைத் தார்கள். துணைக்குழுவினர் இங்கேயுள்ள அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக்கூடத் தயாரித்து வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் அனுமதி கிடைத்தவுடன் இது கொண்டுவரப்பட்டு அமைக்கப்படும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: மத்திய சர்க்காரின் கொள்கை தங்களது அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்துவதாகவே இருக்கிறது. இதை உடனடியாக இங்கே அமைக்கவேண்டும் என்று நமது அரசு வற் புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்; அதைத்தான் சொன் னேன். 3 ஆண்டு காலமாக வற்புறுத்தி வருகிறோம். மேலும் வற்புறுத்துவோம்.

திரு. எம். தேவராசன்: தொழில் துறையில் மிகவும் முன்னேறியுள்ள கோவை மாவட்டத்தில் இந்தப் பல்கலேக்கழகத்தை அமைக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதற்கான கட்டிடத்திற்கு மட்டும் 7 லட்சம் செலவாகும். சென்னையில் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகம் பெரிய அளவில் இருக்கிறது. பாலிடெக்னிக் காம்பசும் இருக்கிறது. கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் 800 ஏக்கர் சொச்சம் நிலம் இருக்கிறது. கட்டிடம், இடம் ஆகியவற்றுக்கு அதிகச் செலவு இல்லாமல் இந்தப் பல்கலேக்கழகம் அமையவேண்டுமென்றால் இன்றைக்குச் சென்னையில் இது அமைவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்; இதுபோன்ற தொழில் நுட்ப பல்கலேக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கக் கூடப் பயன்படும். இந்தச் சிறப்புத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசும் மானியம் வழங்க நமது அரசு வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைத்துவிடும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இன்றைக்கு செனட் அவையில் பன்னிரண்டு, பதிமூன்று பேர்கள் இருக்கிற இடத்தில் தொழில்நுட்பப்பிரிவுக்கு ஒருவர்தான் இருக்கிறார். தொழில் நுட்பப்பிரிவுக்குத் தனியான பல்கலேக் கழகம் என்றே அமைந்தால் அவர்களே முழு அளவில் இருந்து நல்ல முறையில் தொழில் கல்வி வளர்ச்சிபெற உதவியாக இருக்கும். மானியக் குழுவின் உதவி சிலபல

திட்டங்களின் அடிப்படையில் கிடைக்கும். அந்த வகையில் உதவிபெற வாய்ப்பிருக்கிறது.

முற் பகல் 9-30 திரு. எ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, இப்படி பொறி இயல் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்தும்போது, நம்முடைய மாநில அரசால் நடத்தப்படுகின்ற, மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட பொறியியல் கல்லூரிகளை இதோடு இணைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசால் நடத்தப்படுகின்ற பொறியியல் கல்லூரிகளையும் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைத்து, மாநில அரசின்கீழ் கொண்டு வர அரசு முயற்சி மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது தனியாக விவாதிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. மாநில அரசு சார்பாக நடைபெறுகின்ற கல்லூரிகளையும் தனியார் துறையின்கீழ் வருகிற கல்லூரிகளையும் இதன்கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று குறிப்பு இருக்கிறது. ரீஜினல் இன்ஜினீயரிங் காலேஜ் மத்திய அரசினுடைய உதவியோடு நடைபெற்று வருகிறது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில், அதன் முழுத் தன்மையும் மாநில அரசுக்கு வர இருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலேயே அது இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின்கீழ் வராது ஐ.ஐ.டி.-யை பொறுத்த அளவுக்குத் தனி முயற்சிதான் எடுக்கவேண்டும். அதைத்தனியாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இம்மாதிரி அக்ரிக்கல்ச்சரல் யூனிவர்சிட்டிகள் பல மாநிலங்களில் இருந்தன. தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டுவந்தோம். அதேபோல் டெக்னலஜி யூனிவர்சிட்டி எந்த எந்த மாநிலங்களில் இருக்கிறது? மத்திய அரசு அதுமாதிரி பல்கலைக் கழகம் வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதன் முழு விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. வட மாநிலங்களில் ஓரிரண்டு இருப்பதாக எனக்குத் தகவல். அண்மையிலே, ஆந்திர மாநிலத்திலே இப்படி பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென்ற முயற்சியை எடுத்து, அதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டார்கள். இந்திய அரசு ஒப்புதல் கிடைக்கப் பெறுமல் இருக்கிறது. அங்கே தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

துணைவேந்தர்கள் மாநாடு

*507. வினா—திரு. சு. துரைசாமி:—மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென் மாநிலத்துணை வேந்தர்கள் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்டுள்ள முடிவுகள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்கள் மாநாட்டு முடிவுகள் பற்றி அரசுக்கு அதிகார பூர்வமான தகவல் வரவில்லை.

1973 மார்ச் 26]

திரு. ஆ. பரந்தாமன்:—தலைவர் அவர்களே, டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தில், கல்வித் துறையிலே, சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக இன்றையதினம், சிறந்த மருத்துவ நிபுணர்கள், பொறி இயல் நிபுணர்கள் இனி வர இருக்கிற ஆண்டுகளிலே வடக்கேதான் அதிகம் வருவார்கள் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவகாரத் தைப்பற்றி இன்றையதினம் தென் மாநிலத் துணைவேந்தர்கள் மாநாட்டிலே பரிசீலிக்கப்பட்டதா என அறிய விரும்புகிறேன்.]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:—தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு பொருள்கள்பற்றி துணை வேந்தர்கள் மாநாட்டிலே பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். அவை பத்திரிகைச் செய்திகளாக வெளி வந்திருக் கின்றன. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயும் பாடத் திட்டங்களையும் புதிய நிலைகளுக்கேற்றவாறு மாற்றி யமைப்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, தனித்தனியாகக் குழுக்களை எல்லாம் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே மாறுதலைச் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். காலத்திற்கேற்று, நாட்டிற்குத் தேவையான முறையில், பல்கலைக் கழகப் படிப்பு தர பல்கலைக் கழகங்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

திரு. நா. வீராசாமி:—தலைவர் அவர்களே, யூனிவர்சிட்டி ஒரு அட்டான மஸ் பாடியாக இருந்தாலும் இப்படி துணைவேந்தர்கள் மாநாடுகளிலே எடுக்கின்ற முடிவுகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பாவிட்டால், அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டிய திட்டங்கள் பற்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஆக, இம்மாதிரியாக துணை வேந்தர்கள் மாநாடுகளிலே எடுக்கப்படுகின்ற முடிவுகளை உடனுக்குடன் சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும்படி, இனிமேலாவது துணை வேந்தர்களை நம்முடைய அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:—தலைவர் அவர்களே, மாநாட்டு விவரங்களை அவர்களாக அனுப்பி வைக்கமாட்டார்கள். வேண்டு மானல், நாம் கேட்டால், அதனுடைய சிபாரிசுகள், தகவல்கள் அனுப்பி வைப்பார்கள். செய்தித்தாள்களில், மற்றவற்றில் படித்து, சிலபல சீர் திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சியை மேற்கொண்டிருக் கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டோம். அதைக்கூட, கட்டாயமாக ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை. பரிந்துரைகள் என்ற முறையில் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ் வொரு பல்கலைக் கழகமும் அவற்றை எந்தமுறையில் நடைமுறைப் படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Civic Taxes.

***508Q—Thiru N. DENNIS** : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state —

(*a*) whether there is any proposal under the consideration of the Government to review the Civic Tax Pattern in this State ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU N. DENNIS : May I know whether the Government would set up a Committee to examine the taxable items of local bodies ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய நிதி நிலையைப் பொறுத்த மட்டில் சீராக இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால், அதற்கென்று ஒரு தனிக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அக்குழு ஆராய்ந்து அரசுக்கு ஒரு அறிக்கையை அனுப்பியிருக்கிறது. அந்தக் குழு அரசுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் சொத்து வரியைப் பொறுத்து, சில பரிந்துரைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறது. மேற்கூறிய பரிந்துரைகள் எல்லாம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, எந்த அடிப்படையில் தற்பொழுது நகராட்சியிலுள்ள வீடுகளுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஒவ்வொரு நகராட்சியிலேயும் ஒவ்வொரு விதமாக வரி விதிக்கப்படுவதை நீக்கும் பொருட்டு, அதை ஒருமுகப்படுத்தும் பொருட்டு, அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிற நடவடிக்கைகளை அறிவிக்க இயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு நகராட்சியும் ஒவ்வொரு தன்மையில், ஒவ்வொரு விதத்தில் வரி விதிக்க முடியாது. ஆனால், விதிப்பதை, ஒவ்வொரு அளவிலே விதிப்பார்கள். 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம், 25 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம் என்று வேண்டுமானால் வரி விதிக்க முற்படலாம். சென்னை மாநகராட்சி சட்டம் 1919, தமிழ் நாட்டு நகராட்சிகள் சட்டம் 1920, மதுரை மாநகராட்சி சட்டம் 1971, தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் 1953 ஆகியவைகளில் குறிப்பிட்டுள்ள விதிகளின்படி வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம், ஆராய்ந்து கூறுவதற்குத்தான், நான் மானியக் கோரிக்கையின்போது எடுத்துச் சொன்னது போல், அதற்கென்று தனியாக ஒரு குழு அமைக்க அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு நிதி வசதிகளை எப்படிப் பெருக்கலாம், வருவாயைப் பெருக்க என்ன வழிமுறைகளைக் காணலாம், வரி விதிப்பு முறைகளை எப்படிச் சீர்திருத்தலாம் என்பதற்கு எல்லாம் பரிந்துரைகளைச் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Will the recommendations of the High Power Committee be placed on the Table of this House ? Will the Members be permitted to discuss that subject because it is very important.

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிற காரணத்தால், அந்தப் பரிசீலனைகள் முடித்தபிறகு, அவர் கூறியது பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தப்படுகின்ற பொழுதெல்லாம், நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், தங்கள் பணியாளர்களது ஊதியத்தை உயர்த்தி, அந்தச் செலவையும் மேற் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனல், ஊராட்சிகளும், நகராட்சி களும் புது வரிகள் விதிக்கின்றன. ஆகவே, ஊதியம் உயர்த்துகின்ற தொகையை, அரசாங்கமே நகராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் மானிய மாகக் கொடுத்து உதவ முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இல்லாவிட்டால், அரசாங்கம் வேறு வகையிலே வரி விதிக்க வேண்டிவரும். அரசாங்கத்திற்கு நிதி வசதி வேண்டுமென்ருலும் வரி விதித்துத்தான் ஆகவேண்டும். பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகள் நிதி வசதியைப் பெறவேண்டு மாஞலும் வரி விதித்துத்தான் ஆகவேண்டும். படிகள், அகவிலைப்படி கள் இவற்றை ஏற்றும்போது, அரசாங்கம் ஓரளவிற்கு பளுவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையில், தங்களுடைய நிதி வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை எப்படிச் சீர்திருத்தலாம் என்பதை ஆராய்வதற்காகத்தான் ஒரு குழு அமைக்கின்ற யோசனையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு தமிழ் நாட்டில் சென்னை மாநகரத்தில், ரூ. 40-க்குக் குறைவாக வருமானம் இருக்கிற வீடு களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையென்ருல், அதன் மூலம் பலன் பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையை மாநகராட்சி மன்றம் அரசுக்கு தெரிவித் திருக்கிறது. அரசு எந்த முடிவுக்கும் வரவில்லை. அரசு பரிசீலித்த பிறகுதான் முடிவு எடுக்கும்.

திரு. முனு ஆதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகளுக்குப் பலமுனைகளிலே வரிகள் வந்தாலும், இந்த வீட்டு வரியைப் பொறுத்த அளவில், $7\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திலிருந்து $32\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வரை வரி விதிக்கிருர் கள். அதைக் கட்டுப்படுத்துகிற அளவில், அந்த அந்த நிலைமை களுக்கேற்ப, நகராட்சிகளுடைய வருவாய்க்கேற்ப வரி விதிக்க, மாநில நகராட்சிகள் இயக்குநர்கீழ் இந்த அளவுக்குத்தான் வரி விதிக்க லாம் என்று அறிவிக்க இயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுது அந்த விதிமுறைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த நகராட்சி மன்றங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கிற நிலைமைகளை உத்தேசித்து அந்த சதவிகிதத்தை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வழிவகைகள் இருக்கின்றன.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, உதகை போன்ற நகராட்சிகள் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள யாத்திரை வரி விதிக்க அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தனித்தனியாக, அந்தந்த நகராட்சிகளுடைய கோரிக்கைகளை கவனித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

திரு. மா.வே. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, நகரமன்ற எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் காலி நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மீது, வி.எஸ்.டி., (**Vacant site tax**) என்பதாக, $1\frac{1}{4}$ சதவிகிதம் வரையிலேதான் தற்பொழுதுள்ள சட்டவிதிமுறைகளின்படி வசூலிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை அதிகரிக்கக் கூடிய அளவிலே அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ? காரணம், நகராட்சிகள் எல்லைக்குட்பட்ட காலி நிலங்கள் விலை, நாளாக நாளாகக் கூடிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே, வரியினுடைய அளவையும் அதிகமாக ஆக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றமுடியும் என்பதைப்பற்றி சொல்லலாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது புதிய நகராட்சிகளை தோற்றுவிப்பதற்கு பல விதிமுறைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. அதே நேரத்திலே போதுமான நிதி வசதி இல்லாத நகராட்சிகளை பேரூராட்சிகளாக மாற்றுவதற்கு விதிமுறைகள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் பரிசீலிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களாக அப்படி விரும்பி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பினால் இருக்கிற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து மாற்றுவதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம். அதற்கு அவர்களே ஏகமனதாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்ப வேண்டும்.

DR. H.V. HANDE : Is it a fact, Sir, that a portion of the Urban Land Tax is going to be given back to the Corporation, according to the present revision ? If so, whether the Government is aware of the fact that it is not spent for the specific purpose for which it was allotted and the same has been spent for other purposes ? What is the control the

1973 மார்ச் 26]

Government has to see that the amount is spent for the purpose for which it was allotted ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

ஊராட்சிகளை பேரூராட்சிகளாக்கல்.

* 509 வினா.—திரு. டி.வி. சம்பத் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) ஐயாயிரம் மக்கட் தொகையுள்ள திருவெண்காடு, பெருந்தோட்டம், செம்பனார்கோயில் ஆகிய ஊராட்சி மன்றங்களை பேரூராட்சி மன்றங்களாக மாற்றக் கோரி விண்ணப்பம் ஏதேனும் அரசிற்கு வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) : திருவெண்காடு ஊராட்சி தனது 26—10—1972-ந்தேதிய 5-வது எண்ணுள்ள தீர்மானத்தில் அதனை பேரூராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமெனக் கோரியுள்ளது. இதுபற்றிய பொருள் பரிசீலனையில் உள்ளது. மற்ற இரண்டு ஊராட்சிகளிடமிருந்து பேரூராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமென கோரிக்கை எதும் அரசிற்கு வரவில்லை.

திரு. எஸ். கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, செம்பனார்கோயில், பரசலூர் ஆகிய இரண்டு ஊராட்சிகளையும் ஒன்றாக இணைத்து பேரூராட்சியாக்க வேண்டுமென்று 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அரசுக்கு ஒரு கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. இரண்டு ஊராட்சிகளையும் ஒன்றாக இணைப்பதின் காரணமாக ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்த தலைவர் பேரூராட்சித் தலைவராக வரமுடியாது என்ற எண்ணத்தினால் அவரும் அவரிடம் செல்வாக்கு உள்ளவர்களும் அப்படி ஒன்றாக ஆக்கக்கூடாது என்று எண்ணுகிறார்கள். அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு பேரூராட்சியாக ஆக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லா சூழ்நிலைகளையும் ஆராய்ந்துதான் முடிவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இரண்டு ஊராட்சிகளை ஒன்றாக இணைத்து பேரூராட்சியாக்குவதற்கு அங்குள்ளவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்கிறார்களா என்பதை அறியவேண்டியிருக்கிறது. அதை பேரூராட்சியாக்குவதற்கான சூழ்நிலையைப் பெற்றிருக்கிறதா என்பதையும் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஊராட்சிகளிடமிருந்து அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. திருவெண்காடுபற்றித்தான் வந்திருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 26

திரு. கு. காமாட்சி : பேரூராட்சியாக்குவதற்கு எல்லாவிதமான தகுதிகள் இருந்தாலுங்கூட சில இடங்களிலே சில ஊராட்சித் தலைவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரம் நிர்வாக அதிகாரியிடம் போய்விடுமே என்ற எண்ணத்தால் அதற்குத் தடையாக இருந்து வருகிறார்களே, அதைத் தடுக்க அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊராட்சித் தலைவர்கள் தடையாக இருந்தாலும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஏகோபித்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் அது அந்த மன்றத்தினுடைய ஏகோபித்த எண்ணமாக அமையும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, திருவெண்காடு ஊராட்சியை பேரூராட்சியாக மாற்றுவதற்கு அரசு எப்பொழுது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முன்வரும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே அதுபற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது. திருவெண்காட்டில் 1971-ஆம் ஆண்டு, சென்ஸஸ் கணக்குப்படி 5,562 மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், சராசரி வருமானம் 34 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் கருத்து கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் அவர்களின் கருத்து ஆகியவை கிடைத்த பிறகுதான் முடிவு செய்யவேண்டும். ஆகவேதான் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, பேரூராட்சியாக்குவதற்கு 5 ஆயிரம் மக்கள் தொகை தேவை, தீர்மானம் தேவை. இன்னும் என்ன என்ன அடிப்படைகள் இருந்தால் பேரூராட்சியாக்க முடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 5 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேல் இருக்க வேண்டும். ஆண்டு வருமானம் 10 ஆயிரத்துக்குக் குறையாமல் மேலே இருக்கவேண்டும். மேலும் பேரூராட்சியாக அமைப்பதற்கான சூழ்நிலைகள்—மற்றவைகள்—இருக்க வேண்டும். பேரூராட்சி என்றால் குறைந்தது நிர்வாகச் செலவு 21 ஆயிரம் ஆகும் என்று மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 10 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் 21 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யமுடியாது. ஆகவே 50 ஆயிரம் 40 ஆயிரத்துக்கு மேல் வருமானம் வந்தால்தான் நிர்வாகச் செலவு முதலியவற்றை ஈடுகட்டி மற்றும் வளர்ச்சிப் பணிகளைக் கவனிக்க முடியும். இப்படிப் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை ஆராய்ந்ததற்குப் பிறகுதான் முடிவு எடுக்கப் படுகிறது.

Trawler Building Project.

*510 Q—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :—

(*a*) whether there is any proposal under the consideration of the Government to set up a Public Limited Company for manufacturing trawlers at Mandapam in this State ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மண்டபத்திலுள்ள, கப்பல் பழுது பார்க்கும் தளம், பணிக்களரி, சரிவுப்பாதை வசதிகளைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு பொதுத் துறையின் கீழாயினும், கூட்டுத் துறையின் கீழாயினும் இழுவைப்படகு கட்டும் தளம் ஒன்றை அமைக்கும் செயற் குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் இவ்விதப் படகுகள் எத்தனை தயாரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படு கிறது ? இதற்காக ஃபாரின் கொலாப்ரேஷன் ஏதாவது உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வெளிநாட்டிலிருந்து 3 இழுவைப் படகுகள் வாங்குவது, மண்டபத்திலே 3 இழுவைப் படகுகள் கட்டுவது, மீனளத் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்துவது, அதன் மூலமாக கூன் இறால்களைப் பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு 2 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

கும்முடிப்பூண்டியில் குடும்ப-சிறுர் நலத் திட்டம்.

* 511 வினு.—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா ?

கும்முடிப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியில் குடும்ப-சிறுர் நலத் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த குடும்ப-சிறுர் நலத் திட்டம் தமிழ் நாட்டிலே வேறு எந்த எந்த ஒன்றியங்களிலே நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது ? இது மத்திய அரசின் திட்டம் என்றுல் பிற்பட்ட பகுதியாகிய கும்முடிப்பூண்டியிலே இதைத் தொடங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இது மத்திய அரசாங்கத்தினால் அவர்கள் சமூக நல வாரியத்தினால் துவங்கப்படுகிறது. 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாநில அரசிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஒப்புதல் பெற்று தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிஞ்சிப்பாடியிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வில்லிவாக்கத்திலும், மதுரை மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் என்ற இடத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பெரியநாயக்கன்பாளையத்திலும் ஆகிய 4 நிலையங்கள் துவக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே அறந்தாங்கியிலும், சேலம் மாவட்டத்திலே ஏர்க்காட்டிலும் அப்படிப்பட்ட நிலையங்கள் ஏற்படுத்த மத்திய சமூக நல வாரியத்திற்கு மாநில சமூகநல வாரியம் எழுதி இருக்கிறது. அதற்கு இன்னும் பதில் தரவில்லை. இதற்கு மேலே கும்முடிப்பூண்டியில் துவக்குவதற்கு செயற்குறிப்பு இல்லை. மத்திய வாரியம் ஒப்புக்கொள்ளுமா என்பதையும் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது.

தஞ்சையிலுள்ள சீர்திருத்தப்பள்ளி.

* 512 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா ?

தஞ்சையில் உள்ள சிறுவர்களை திருத்தும் சிறைச்சாலையில் தற்போது எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 3—3—1973-தேதி 455 (நானூற்று ஐம்பத்து ஐந்து) பேர் இருந்தனர்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சையிலே இப்படிப்பட்ட சிறுவர்களைத் திருத்தும் சிறைச்சாலையிலே சிறுவர்களைத் திருத்துவதற்கு எந்த எந்த முயற்சிகள் எந்த எந்த அடிப்படையிலே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன ? அவர்கள் சிறைச்சாலையிலிருந்து வெறியேறியதற்குப் பிறகு வாழ்க்கையிலே செம்மையுற நடப்பதற்கு அரசு என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்பொழுது சிறைச்சாலை என்று அது இல்லை. 1944-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் ஸ்பெஷல் ஜெயில் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அவை சர்டிபைட் ஸ்கூல்ஸ் என்றும் அப்ரூவட் ஸ்கூல்ஸ் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எனவே அது ஜெயில் அல்ல. கல்வி, கைத்தொழில் அவர்களுக்குச் சொல்லித் தரப்படுகிறது. 1-வது முதல் 8-வது வகுப்பு வரையில் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரையில் படிப்பதற்கும், வாத்தியம், கொத்து வேலை, தச்சு வேலை, நெசவு வேலை, தையல் வேலை, தோட்ட வேலை போன்ற வேலைகள், உடற்பயிற்சி, மன போதனை போன்றவைகளும் முறையாகச் சொல்லித் தரப்படுகின்றன. படித்து அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றதற்குப் பிறகு புரபேஷனரி ஆபீஸர்கள் அவர்களோடு தொடர்புகொண்டு வாழ்வில் அவர்கள் நல்ல விதமாக வாழ்வதற்கான எல்லாவித முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

1973 மார்ச் 26]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த சீர்திருத்தப் பள்ளியிலே உயர்நிலைப்பள்ளி வகுப்பு வரை சொல்லித் தரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இதுவரையில் அங்கே படித்தவர்களில் யாராவது அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறதா ? அப்படியில்லையென்றால் அங்கு படித்து வருகிறவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வேலைகள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தஞ்சையிலே இருக்கிற பள்ளியில் உள்ளதுபற்றி குறிப்பாக இங்கே கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக எத்தனை பேர்கள் பயிற்சி பெற்றார்கள். அரசு வேலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: இப்படிப்பட்ட அப்ரூவ்டு ஸ்கூலில் படித்தவர்கள் பொது மக்கள் மதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக, அமைச்சர்களாக, சட்டப் பேரவைத் தலைவர்களாக யாராவது வந்திருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்த அடிப்படையில் கேட்கிறீர்கள் ? மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறான தகவலை வைத்துக் கொண்டு கேட்கிறார் என்று கருதுகிறேன். பாளையங்கோட்டையில் நானும் இருந்தது உண்மை. பார்ஸ்டால் ஸ்கூலில் அல்ல.

திரு. நா. வீராசாமி: கேள்வியைப் படித்துப் பாருங்கள். அப்ரூவ்டு ஸ்கூல்களில் இருந்து மக்கள் மதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு பெரிய மனிதர்கள் வந்திருக்கிறார்களா ? நல்ல பொறுப்பு வகிக்கக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக, தங்களைப் போன்ற சட்டப் பேரவைத் தலைவர்களாக வரக்கூடிய அளவுக்கு பயிற்சி அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அப்ரூவ்டு ஸ்கூலில் படித்தவர்கள் பிறகு தங்கள் வாழ்வில் அனைவரையும் போல் உயர்ந்த வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் ஜெயில் என்று இருப்பதை மாற்றி ஸ்கூல் என்று போட்டு அவர்களை நல்ல முறையில் உயர்த்த முடியும் என்று நடத்தப்படுகின்றது. யார் யார் அந்தப் பள்ளியில் படித்துவிட்டு பிறகு வாழ்க்கையில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியிருப்பது போல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு வீராசாமி அவர்கள் கேள்வி தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்று கருகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாளையங்கோட்டை சிறையில் இருந்திருக்கிறார்கள். பார்ஸ்டால் ஸ்கூலில் அல்ல. அவர்கள் இருந்த இடத்தில் என்னையும் வைத்திருந்தார்கள். தனிச் சிறையில் பாதுகாப்புக் கைதிகளாகத்தான் வைக்கப்பட்டிருந்தோம். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் இன்னும் சந்தேகத்தை அதிகமாக்குகிறது.

திரு. எஸ். கணேசன் : இந்த சீர்திருத்தப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயருகிறதா ? எந்த அடிப்படையில் எவ்வளவு நாட்களுக்கு இந்தச் சிறுவர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 18 வயதுக்குக் கீழ் இருக்கும் சிறுவர்கள் சில குற்றங்களைச் செய்வார்களேயானால் வழக்கு மன்றத்தில் போலீசாரால் அவர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு குற்றங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. அது மாதக் கணக்கில் இருக்கும், ஆண்டுக் கணக்கிலும் இருக்கும். இந்த மாதிரிப் பிள்ளைகள் குற்றங்கள் செய்யும் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கபடி பள்ளியின் எண்ணிக்கை அப்போதைக்கப்போது மாறும்.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Sir, will the Hon. Minister be pleased to tell us whether there is any provision made for receiving young men who are not stable mentally or who are not able to go to a mental asylum or who are not well enough to lead a normal life or earn their own living, into the approved school or any other institutions ?

THE HON. THIRUMATHI SATHYAVANIMUTHU : There are many reception homes for children. Only those children who are punished in the courts are brought to these schools. There is no proposal to take mentally disordered children and to send them to any asylum.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : இந்தப் பள்ளியில் பயிலுகின்ற குற்றம் புரிந்த மாணவர்கள் காவலர்களுக்குத் தெரியாமல் ஓடி வந்து விடுகிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் பிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் திருப்பியும் அனுப்பப் படுகிறார்கள். புதிதாகத் தவறு செய்து அங்கு போய்ச் சேருகிற மாணவர்களை இத்தகைய பழைய மாணவர்கள் கெடுத்து விடுவதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா ?

LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பள்ளிக்கு வந்த பிள்ளைகள் தப்பி ஓடிவிடுவது பற்றி இதுவரை தகவல் இல்லை. அப்படி இருந்தாலும் இருக்கக்கூடும். பழைய மாணவர்கள் புதிய மாணவர்களைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பழைய மாணவர்கள் மனம் திருந்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் சாதாரணப் பள்ளியில் வைக்கப்படும் பிள்ளைகளைப் போல்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, குற்றம் செய்தார்கள் என்ற முறையில் வளர்க்கப்படவில்லை. எனவே, அந்தப் பாகுபாடு இருக்க நியாயம் இல்லை.

திரு. என். ராஜாங்கம் : பள்ளி வயதில் 18 வயதுக்குட்பட்ட மாணவர்களை அங்கு வைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆண்களுக்கு மட்டுந்தான் அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கின்றனவா அல்லது பெண்களுக்கும் இருக்கிறதா ? அப்படி இல்லை என்றால் இனியாவது ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பெண்களுக்கும் அப்படிப் பட்ட பள்ளி ஒன்று சென்னையில் கீழ்ப்பாக்கத்தில் இருக்கிறது.

பாசனக்குளங்கள் சீரமைப்பு.

* 517 வின : திரு. எஸ். கணேசன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா :

நடப்பாண்டில் தமிழ்நாட்டில் நீர் பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் எத்தனை பாசனக் குளங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட இருக்கின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா : நடப்பாண்டில் தமிழ் நாட்டில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் 2,273 பாசனக்குளங்கள் அபி விருத்தி செய்யப்பட இருக்கின்றன.

திரு, எஸ். கணேசன் : இதற்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு ? இப்படிச் சீரமைப்புச் செய்வதன் காரணமாக புதிதாக எவ்வளவு விளைநிலங்கள் பயன்பெறும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா : தூர் வாருதல், பண்படுத்தல் திட்டம் முழுமையாகவும், பகுதியாகவும் தூர் ஏறி விட்டதன் காரணமாக கொள் அளவு இழந்துவிட்ட ஏரிகளின் படுகைகளில் தூர் எடுக்கவும், முழு ஏரி மட்டத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் இழந்த முழு சேமிப்பு அளவில் ஒரு பகுதியை அல்லது முழு அளவை யும் மீட்கவும் இத்திட்டத்தின் கீழ் கருதப்பட்டுள்ளது.

மாவட்ட வாரியான எண்ணிக்கை—தஞ்சாவூர் 55, வட ஆற்காடு 82, மதுரை 282, தென் ஆற்காடு 119, இராமநாதபுரம் 889, திருநெல்வேலி 264, கன்னியாகுமரி 68, திருச்சி 311, சேலம் 9, தர்மபுரி 7, செங்கற்பட்டு 187.

செலவான விவரங்கள் இப்போது இல்லை.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : பழனி தொகுதியில் வரதாநதி அணைக் கட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஐயங்குளத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஏற் படுத்திக் கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஐயன்குளம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கான திட்டம் நடைமுறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, what is the usual time taken for improving these tanks ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : நெடுஞ்சாலைத் துறையால் செய்யப்படுகிற பணிகள ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை நிறைவேற்றப் படுகின்றன. சிறு சிறு திட்டங்கள் அவ்வப்போது நடைபெறுகின்றன. 2 மாதம், 3 மாதம், 15 நாட்களில் கூட காரியங்கள் நடக்கின்றன.

Chembarambakkam tank.

*518—THIRU R.R. MUNUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that improvements are being made to the Chembarambakkam tank in Chingleput district ; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) செம்பரம்பாக்கம் ஏரியில் பின்வரும் சீரமைப்புகள் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளன :

1. ஏரிக்கரை சீரமைத்தல்—ரூ. 7 லட்சம்.

2. உபரிநீர் வழிந்தோடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சீரமைத்தல்—ரூ. 22 இலட்சம்.

3. பங்கீட்டுக் கால்வாய் ஏற்பாடுகளைச் சீரமைத்தல்—ரூ. 30 இலட்சம்.

4. இவ்விடத்தைப் பொழுது போக்கு இடமாகவும் சுற்றுலா நிலைய மாகவும் மாற்றுவதற்காக பொதுவான சீரமைப்புகள்—ரூ. 7 லட்சம்.

முதல் நிலைப் பணிகளுக்கான செலவுக்கு அரசு 1972 நவம்பரில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தமிழகத்தில் இருக்கும் பெரிய பெரிய ஏரிகளைச் சீரமைக்கின்றபோது ஏராளமான தொகை தேவைப்படுகிறது. இதற்கு மத்திய சர்க்கார் தனியாக மானியம் தருகிறதா ? இல்லாவிட்டால் மதுராந்தகம் ஏரி, செம்பரம்பாக்கம் ஏரி போன்ற ஏரிகளைச் சீரமைக்க தனியாக நிதி மத்திய அரசிடமிருந்து கேட்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா ; இந்தத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட வேலைகளின் கீழ் அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசாங்கத்தை எந்த உதவியும் கேட்கவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : செம்பரம்பாக்கம் ஏரிக்கரை போக்குவரத்துக்கு முக்கியமான ஒன்று. ரொம்ப நாட்களாக டைவர்ஷன் வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதைச் சீக்கிரமாகப் பழுது பார்க்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா : ஏரிக்கரை சீரமைப்புக்காக 7 லட்சம் ரூபாய் சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டெண்டருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேள்விக்குப் பிறகு நிச்சயமாக அதிகாரிகள் கவனிப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Breaches of tanks near Mukkudal.

***519—Thiru S. SANGUMUTHU THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a number of tanks near Mukkudal in Tirunelveli district were breached in November 1972 due to rains ; and

(*b*) the estimated loss due to these breaches ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) ரூபாய் 41,500.

கொத்தனேரி சீரமைப்பு.

*520 வினா.—திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் தாலுக்கா லக்கம்பட்டி கிராமத்தில் கொத்தனேரி சீரமைப்புக்கான திட்டம் ஏதேனும் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா :(அ) ஆம்.

(இ) அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

Inter-State Bus Services.

***488—Thiru N. DENNIS :** Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state —

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to run night service buses between Nagercoil in this State and Trivandrum in Kerala State ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ), (இ) : நாகர்கோயில், திருவனந்தபுரம் வழித்தடத்தில் 1973 ஜனவரித் திங்கள் முதல் தேதியிலிருந்து தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையும் : கேரள மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகமும் முறையே மூன்று இரவு நேரப் பேருந்துப் பிரிவுப் பணிகளை இயக்குகின்றன :

முற் பகல் 10·00 திரு. என். டென்னிஸ் : நாகர்கோவில்—திருவனந்தபுரம் ரூட்டில் இப்போது பயணிகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றவாறு, அவர்களின் தேவைக்கேற்றவாறு பஸ்கள் இருப்பதாக இல்லை. ஆதலால் அதிக பஸ்களை அந்த ரூட்டில் விடுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தேவைப்படுமானால் அதிக பஸ்கள் விடலாம்.

* 489 வினா: திரு. கு. அ. பொம்மன் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உதகைக்கும் பெங்களூருக்கும் இடையே கூடலூர், குண்டல் பேட்டை, நஞ்சன்கூடு, மைசூர், மாண்டியா, வழியாகவும் கூடலூர், குண்டல்பேட்டை, மைசூர், டனவள்ளி, கனகாபுரம் வழியாகவும் அரசுப் பேருந்துகள் விடுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் விடப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அ. & இ : உதகைக்கும் பெங்களூருக்கும் இடையே மைசூர் வழியாக, மாநிலங்களுக்கு இடையிலான புதிய பேருந்துத் தடம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு ஒன்று பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : நீலகிரி மக்களுக்கு அதிகம் தேவை இருப்பதால் உடனடியாக இந்த பஸ்ஸை விடுவதற்கு மைசூர் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுக்கள் நடத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : இந்த வழித்தடம் சம்பந்தமாக சம்மதம் கோரி மைசூர் அரசுக்கு நம் அரசு கடிதம் எழுதியுள்ளது. அதை விரைவுபடுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. எம். தேவராசன் : சீசன் நெருங்குவதால் பயணிகளின் சௌகரியத்தை முன்னிட்டு உடனடியாக இதை நடத்த அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய நல்ல யோசனையின்படி விரைவான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

1973 மார்ச் 26]

THIRU K. S. KOTHANDARAMAIAH : Sir, already there are buses plying between Nilgiri and Mysore and if they are extended upto Sivasamudram and also Bangalore, traffic will increase and Government also will get more income. May I know from the Minister whether that will be expedited ?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : It is a fact that by extending the route from Mysore to Bangalore we are likely to get more income. Probably that is one of the reasons for the delay on the part of Mysore Government to agree to the proposal. Anyhow we are having direct talks so that there can be parity for both the States in this route.

திரு ரா. ரா. முனுசாமி : இப்படி பல வழித்தடங்களில் ஓடுகிற பேருந்துகளில் அவை மக்கள் இல்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த இடங்களில் பயணிகளுக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அந்த இடங்களில் அவற்றை மாற்றியமைக்க அரசு முன்வருமா ?

(விடை இல்லை.)

சென்னை-சேலம் பேருந்து வழித்தடம்.

* 490 வினா திரு ந. தருமலிங்கம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சென்னைக்கும் சேலத்திற்கும் இடையே திருக்கோயிலூர் வழியாக ஓடிக்கொண்டிருந்த அரசு விரைவுப் பேருந்து கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதனை மீண்டும் இயக்கச் செய்ய எடுக்கப் பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) திண்டிவனம், விழுப்புரம், மடப்பட்டு, திருக்கோயிலூர், கள்ளக் குறிச்சி, ஆத்தூர் வழியாகச் செல்லும் சென்னை-சேலம் வழித்தடம், திருக்கோயிலூருக்குச் செல்லாமல், திண்டிவனம், விழுப்புரம், மடப்பட்டு, உளுந்தூர்பேட்டை, கள்ளக் குறிச்சி, சேலம், பவானி, பெருந்துறை, அவிநாசி வழியாகச் செல்லும் சென்னை-கோயம்புத்தூர் வழித்தடமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : சென்னையில் இருந்து சேலம் செல்கிற பஸ்கள் இப்போது குறைவாக இருக்கின்றன. ஆகவே பிரயாணிகள் சென்று வருவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை சிறிது அதிகப்படுத்தவேண்டிய அளவிற்கு பஸ்களை விடுவதற்கு அரசு யோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : அரசு யோசிக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வழித்தடங்களை மாற்றும்போது ஒரு இடத்திற்கு ஒரு வசதியைக் கொடுத்துவிட்டு திடீரென்று அங்கிருந்து எடுப்பது நியாயமா ? திருக்கோயிலூர் வழி போய்க்கொண்டிருப்பதை வேறு வழியில் விடுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். The interest of the Public will be affected. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்துவிட்டு மாற்று கிறீர்களா ? அல்லது இஷ்டப்படி மாற்றிக்கொள்கிறீர்களா ?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : நீண்ட தூரம் பயணம் செய்கிற பயணிகள் வேண்டுகோள்படிதான் இந்த வழித்தடம் நேராக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. திருக்கோயிலூர்—சென்னைக்கு வருவதற்கு விரைவுப் பேருந்தைவிட சாதாரணப் பேருந்து ஒன்றை விடுவதற்கு அரசு பரிசீலனை செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் * வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்தில் ஒரு பிரிவு மூடப்பட்டதுகுறித்து

MR. DEPUTY SPEAKER : Under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, the Hon. Member, Thiru N.K. Palanisamy has given notice of motion for adjournment of the business of the House to discuss a matter of urgent public importance, namely—

' to discuss about the serious situation arising out of the closure of a section of Ennore Thermal Plant and the curtailment of the electricity production consequently'.

இது எப்படி 42வது விதியின்கீழ் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின்கீழ் வரும் என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, எண்ணூரில் நிலக்கரிப் பற்றாக்குறை காரணமாக ஒரு செக்ஷன் மூடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குள் மேலும் நிலக்கரி வராவிட்டால் மேலும் மூடப்பட்டு விடும் அபாயம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதே மாதிரி நெய்வேலி தர்மல் ஸ்டேஷனிலும்

இப்போது பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. காரணம், ஏற்கெனவே மூடப்பட்டிருந்த உரத் தொழிற்சாலையை மறுபடியும் ஆரம பித்து வைத்து நடந்ததன் காரணமாக அதற்கு அதிகப்படி நிலக்கரி தேவைப்படுவதால் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த உரத் தொழிற்சாலையை இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்கள் கழித்து ஆரம்பித்திருக்கலாம். இரண்டையும் சேர்த்து வைத்து நடத்துவதன் காரணமாகத்தான் அங்கும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக் கிறது. இங்கேயும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கப்பலில் 18,000 டன் நிலக்கரி வருவதாகச் சொன்னார்கள். போதுமான நிலக்கரி எண்ணூரில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆந்திராவில் ஏற்பட்ட குழப்பம் காரண மாகப் போதுமான நிலக்கரி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இப்போது அந்தக் குழப்பமான நிலை நீங்கி சிங்கரேணி நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் போதுமான அளவிற்கு நிலக்கரி கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருப்பதால் தகுந்த நட வடிக்கை எடுக்காததன் காரணமாகத்தான் இந்தஅளவிற்கு ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய மின் உற்பத்தி குறைந்து மேலும் பெரிய அளவில் இங்கு நெருக்கடி நிலைமை வரலாம் என்பதற்காக இந்தச் சபையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(THIRU K.T.K. THANGAMANI rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER : We are not allowing anybody else to speak other than the hon. Member who has given notice under rule 42. Only the hon. Member who has given notice of the motion has got the right to give his views or clarification or raise questions.

THIRU K.T.K. THANGAMANI : Whenever any hon. Member brings an adjournment motion, we can also explain, i.e., the leader of the group also can supplement, if necessary, not always. That has been the practice..................

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : யாருக்கும் அப்படி ஒரு வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

THIRU K.T.K. THANGAMANI : That will only help the House.

MR. DEPUTY SPEAKER : After the statement by the Hon. Minister the hon. Member can speak.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, எண்ணூருக்குத் தொடர்ந்து நிலக்கரி எவ்வளவு தரப்படுகிறது, அது எவ்வளவு வரு கிறது என்ற பிரச்னை எல்லாம் பல நாட்களாக விவாதிக்கப்பட்டு வரு கிறது. இந்த ஒற்றிவைப்புப் பிரேரணை கொண்டுவந்ததன் காரணம் அண்மையில் ஆப்பரேஷனல் எபிஷியன்ஸிக்காக நிறுத்தப்பட்டது பற்றி ஒரு செய்தி வந்ததால் அந்தச் செய்தியின் அடிப்படையில் இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிரந்தரமான

நிலக்கரிப் பற்றுக்குறை இருப்பதோடுகூட இடையிலே ஒரு ஸ்டீம் லீக்கேஜ் ஏற்பட்டு இடைக்காலத்தில் எபிஷியன்ட் மெயின்ட்டனஸ்க்காக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு மறுபடியும் அது தொடங்கப்பட்டு விட்டது. இப்படி இந்த ஆப்பரேஷனல் எபிஷியன்ஸிக்காக நிறுத்தப்படுவது சாதாரணம் என்பதோடு இந்த நிலக்கரிப்பற்றுக்குறையும் இந்த எண்ணூர் தர்மல் உற்பத்தியும் எந்த அளவிற்குத் தொடர்புள்ளது என்பதை இங்கு விவரிப்பது பொருத்தமென்று கருதுகிறேன்.

இதுபற்றி நம் மாநில அரசுச்சார்பில் பலமுறை இங்கு விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. தர்மல் ஸ்டேஷனில் உள்ள அனல் மின்சார உற்பத்தி இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சாரப் பற்றுக்குறைக்குக் காரணம் அல்ல. நீர் மின்சாரம், நீர் குறைந்த காரணத்தால் உற்பத்தி குறைந்ததுதான் முதல் காரணம். இருந்தாலும் இந்தப் பற்றுக்குறை சமயத்தில் அனல் மின்நிலையங்களில் முழுமையான உற்பத்தி இருந்தால்தான் நாம் திட்டமிட்டபடி மின்சாரம் வழங்க முடியும் என்பது நம்முடைய தொடர்ந்த வாதமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடிக்காலத்தில் எண்ணூர் அனல் மின் நிலையம், பேஸின்பிரிட்ஜ் அனல் மின் நிலையம், இவற்றில் தொடர்ந்து நிலக்கரி இருந்தாலொழிய போதுமான இருப்பு வைக்கப்பட்டாலொழிய என்றைக்காவது ஒரு நாள் இப்படி இடையூறு அல்லது ஆபத்து எதிர்நோக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆனால் இடைக்காலத்தில் ஒரு நாள் மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் இங்கு தமிழ் நாட்டுக்கு வந்ததும் சென்னையில் உள்ள அனல் மின் நிலையங்களில் நிலக்கரிப்பற்றுக்குறை இருப்பதாக நான் பத்திரிகையில் படித்தேன். அதற்குப் பின்னாலேதான் கப்பலில் அனுப்பி வைக்க முயற்சித்தேன் என்ற ஒரு கருத்தை வெளியிட்டதாக வந்த செய்தி சில தவறான எண்ணங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதை மறுக்கும் வண்ணம் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் எந்த எந்தத் தேதிகளில் நிலக்கரி வேண்டும் இன்னும் அதிகமாக அனுப்ப வேண்டும், உடனடியாக அனுப்ப வேண்டும் என்று தொடர்ந்து பல்வேறு கடிதப் போக்குவரத்துக் கள் மத்திய அரசோடு கொண்டிருந்தோம் என்ற விளக்கத்தை இங்கு தந்தார்கள்.

ஆனால் அந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னால் அந்த அமைச்சர் ஒரு கடிதம் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடிதத்தைப் பார்க்கும்போது யார் மேல் குற்றம் என்ற ஆராய்ச்சியில் இறங்கி உண்மைகளை, புள்ளிவிவரங்களை மறுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எங்களைப் பொறுத்து இன்று நாட்டு மக்கள் கேட்பது நிலக்கரி, மின் உற்பத்தி, அந்த அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற புள்ளி விவரங்களிலுள்ள இடர்பாடுகள், குறைபாடுகள் அல்ல என்பது எங்கள் கருத்து. ஆனால் சொல்லப்பட்டிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அந்தக் கடிதத்தின் தொடக்கமே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசும் போது தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சாரப் பசஞ்சத்திற்கு அனல் மின் நிலையங்களில் உற்ப்த்தி குறைந்ததுதான், அதுவும் எண்ணூர் அன

1973 மார்ச் 26] [திரு. செ. மாதவன்]

மின் நிலையத்திலும், பேஸின் பிரிட்ஜ் அனல் மின் நிலையத்திலும் உற்பத்தி குறைந்ததுதான் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று கடிதம் தொடங்குகிறது.

அது நம்முடைய கருத்து நியாயம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டதாகத் தான் நான் கருதுகிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு என்னுடைய கருத்தில் நம்பிக்கையில்லை. இருந்தாலும் கையில் கடிதத்தை வைத்திருக் கிறேன்.

" I have seen a news item in the Hindu, dated March 2, 1973 (copy enclosed). reporting your statement in the Tamil Nadu Assembly that the recent crisis in power generation at the Ennore and Basin Bridge Power stations was the result of the failure of the Singareni Coal Company to supply adequate coal, in spite of this matter having been pursued with the Central Government since May 1972........,"

இதோடு நிறுத்தவில்லை. அதற்குப் பின்னால் விளக்கம் கொடுக்கிறார்கள். இது தவறு. அப்படிச் சொல்லவில்லை சட்டமன்றத்தில். அது வேறு பிரச்னை. ஹிந்து பத்திரிக்கையின் கட்டிங் வைத்திருக்கிறார் கள். அதிலும் அப்படிச் சொன்னதாகக் காணப்படவில்லை. நானும் அப்படிச் சொன்னதாகக் கேள்விப்படவில்லை. அப்படி வாதத்தை வைத்துக் கொண்டு எங்களுக்குச் சாதகமாக ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் நீர் மின் சக்திதான் பிரதானம். நாம் சொன்ன கருத்துத்தான். மொத்த உற்பத்தியில் அனல் மின் சக்தி அதிக முக்கியத்துவம் அல்ல. அது மட்டுமல்ல. அனல் மின் சக்தியைப் பொறுத்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் எதும் செய்யவில்லை என்று சொன்ன குறைக்கு அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1970–71-ல் 211.5 மெகாவாட்டிலிருந்து 1972–73-ல் 337.5 மெகாவாட்டாக உயர்ந் துள்ளது என்று சொல்லி, அவர்கள் அத்தோடு நிறுத்தவில்லை. இந்த உற்பத்தியில் எண்ணூர் மின் சக்தி உற்பத்தி சிறிதளவு குறைவு. ஆனு லும் அனல் மின்சக்தி உற்பத்திக் குறைவுதான் மின்சாரத் தட்டுப் பாட்டிற்குக்காரணம் என்பது தவறு என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் கிளப்பிய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லியிருக் கிறார்கள். இதைச் சொல்லிவிட்டு, 1972–ஆம் ஆண்டு அதிக நிலக்கரி வேண்டுமென்று தமிழக மின்சார வாரியம் கோரியுள்ளது. அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலக்கரி தேவை 88,000 டன் 1971–72-ல் வேண்டும் என்று சொன்னது போலவும், அதில் திடீரென்று 8 லட்சம் டன் இப்போது வேண்டுமென்று சொல்வது போலவும் ஒரு குறிப்பைத்தந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கேட் டோம் என்கிற புள்ளி விவரங்களைப்பின்னால் தருகிறேன்.

அதைப் போல் இன்னொரு கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மின்சார வாரியம் நிலக்கரி தேவை பற்றி ஒரு நீண்ட கால ஒப்பந்தம் செய்ய மறுத்து விட்டது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எப்படி இந்தத் தகவல்கள் எல்லாம் தவறுகத் தரப்பட்டன என்று தெரிய வில்லை. நம்முடைய மாநில மின்சார வாரியத்தின் சார்பில் பல கடிதங் கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கடிதங்களில் ஒன்று, இப்படி நீண்ட கால ஒப்பந்தம் வேண்டுமென்று ஒரு ஒப்பந்தத்தைத்தயார் செய்து ஒரு டிராப்ட் அக்ரிமெண்டு இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது 1972-ல். அதற்கு முன்னுல் 1969-லே ஒரு நீண்ட கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு எந்தெந்த ஆண்டு எவ்வளவு நிலக்கரி தேவை என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு மாதமும் 97,000 டன் நிலக்கரி எண்ணூர் மின்சார நிலையத்தில் உற்பத்திக்குத் தேவை என்பது தெளி வாகப் போட்டிருக்கிறேம். அப்படி எழுதப்பட்ட பின்னுல், அந்த அடிப் படையை வைத்து ஒரு டிராப்டு அக்ரிமெண்டு நமது மின்சார வாரியம், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் சிங்கரேணி காலியரிக்கும் அனுப்பிய பின்னுல் ஏன் இப்படிப்பட்ட தவறுன தகவலே இந்தக் கடிதத்தில் காண்கிறேம் என்று என்னுல் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதைப்போல, நிலக்கரி தரப்பட்ட புள்ளி விவரங்களேயும் அவர்களே தந்திருக்கிறுர்கள். அதைப் பார்க்கிற நமக்கு அவர்கள் உண்மையை உணர்ந்திருக்கிற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று ஊகிக்கத் தோன்றுகிறது. என்றுலும் எப்படியோ அவர்கள் சொல்லும் போது நிலக்கரி ஏராளமாகக் கொடுத்து விட்டோமே என்று சொல்லுகிறுர்கள். அவர்கள் கொடுத் திருக்கின்ற புள்ளி விவரப்படி ஜனவரி மாதம் 23,414 டன்—நாம் ஒரு மாதத்துக்கு 97,000 டன் கேட்டோம்——டிசம்பர் மாதம் 22,903 டன், அதற்கு முன்னுல் பார்த்தால் 29,350 டன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலும், நமக்குத் தேவை என்பதில் மூன்றில் ஒரு பங்குகூட அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லே என்பது நமக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இதற்கு முன்னுலேயே மின்சார வாரியம் எண்ணூரில் 110 மெகாவாட் உற்பத்திக்கு நீண்ட கால ஒப்பந்தம் தேவை என்று வற்புறுத்தியது. அதையும் அவர்கள் கடிதத் தில் சொல்லியிருக்கிறுர்கள். முன்னுல் சொன்னதற்கும் பின்னுல் சொன்னதற்கும் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

நிலக்கரித் தேவைக்கும் இப்போது மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டுக்கும் சம்பந்த மில்லே என்று குறிப்பிடுகிறுர்கள். நாங்கள் எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலேயத்திற்கு இவ்வளவு நிலக்கரி தேவை என்று சொல்லி விட்டோம். அந்த நிலக்கரியைக்கொடுக்கவில்லே என்று எழுதியிருக்கிறேம். அதற் கும் மின் தட்டுப்பாட்டுக்கும் சம்பந்தமில்லே என்கிறுர்கள். அவர்களுடைய வாதம், மின்சாரத் தட்டுப்பாடுக்கு நீர் மின்சார உற்பத்திக் குறைவுதான் காரணம் என்று வாதிட முற்பட்டிருக்கிறுர்கள். அனல் மின்சார உற் பதிக்குத் தேவையான நிலக்கரியைக் கொடுக்க முடிந்தது என்று அவர் கள் சொல்ல முன்வரவில்லே. இது வருந்தத் தக்க செய்தியாகும்.

அதற்குப் பின்னுல் தட்டுப்பாட்டுக்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கூறி விளக்கம் சொல்லியிருக்கிருர்கள். மொத்த உற்பத்தியில் நீர் மின்சார உற்பத்தி முக்கால் பங்கு குறைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறைவே மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டுக்குக் காரணம் என்று ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிருர்கள். இன்னென்றையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

அதோடுகூட சிங்கரேணி நிலக்கரிச்சுரங்கத்திலிருந்து எண்ணூருக்குக் கொடுப்பதாகத் திட்டமிட்டு ஒப்புக்கொண்டபடி அனுப்ப முடியவில்லை என்பதும் ஒரு காரணம், **In addition to it** என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அது ஒரு பெரு மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியமாகும்.

அதற்குப் பின்னுல் ஒரு காரணம், இடையில் 3 மாதத்தில் நிலக்கரி குறைந்துவிட்டது. செப்டம்பர் மாதத்தில் 4,591 டன். அக்டோபர் மாதம் 4,529 டன். நவம்பர் மாதம் 8,671 டன். இப்படிக் குறைந்துவிட்டது என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொன்ன வாதத்தை ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டு, அதற்குக் காரணம் ஆந்திரப்போராட்டமும், அதைத் தொடர்ந்து ரயில்வே வேலை நிறுத்தமும் வேகன் மூவ்மெண்டுக்குத் தடையாக இருந்தது என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல, இன்னெரு வாக்கியத்தைச் சேர்த்து, இதோடு கூட எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆபரேஷனல் டிபிகல்டீஸ் காரணமாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன் என்கின்ற ஒரு வாக்கியத்தையும் அவர்கள் இணைத்திருக்கிருர்கள். அவர்கள் இங்கே இன்னெரு வாசகத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர்கள். 1973-ஆம் ஆண்டு, 41,268 டன்தான் அனுப்பப்பட்டது. இதில் 38,900 டன் வந்திருக்கிறது. இதுவும் நம்முடைய தேவையில் ஒரு பகுதிதான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இதைப்போல மார்ச்சு மாதம் 70 ஆயிரம் டன் அனுப்பப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். அது வந்து சேருமா என்பது சந்தேகம். ஆகவே கப்பல்மூலம் 7,000 டன் அனுப்பப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். இதுவும் அவர்கள் கடிதத்தில் உள்ள ஒன்ருகும். அதோடுகூட 1973-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில்தான் நிலக்கரிப்பற்ருக்குறையும் ஏற்பட்டது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். முன்னுல் உள்ள புள்ளி விவரங்களுக்கும் இதற்கும் எவ்வளவு மாறுபாடாக இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். மாதத்திற்கு 97,000 டன் நிலக்கரி வேண்டும் என்று நாம் சொல்லி, அதில் கால் வாசி அனுப்பவில்லை என்று ஒத்துக் கொள்ளுகிருர்கள். ஆனுலும் இந்தப் பற்ருக்குறை 1973-ல்தான் ஏற்பட்டது என்று சொல்லுகிருர்கள். நிலக்கரிப் பற்ருக்குறையைப்பற்றித் தமிழக மின்சார வாரியம் செண்டிரல் பவர் போர்டு தெரிவித்தது உண்மைதான் என்றும் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஒத்துக் கொண்டுவிட்டு, இந்த வாதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அது ஏன் என்று என்னுல் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அவர்கள் சொல்லுகிற காரணம், ஜனவரியில்தான் நிலக்கரி இவ் வளவு பயங்கரமாகக் குறைந்தது "டேஞ்சரஸ்லி ரெட்யூஸ்டு" என்பது. அதற்கு முன்னால் கால்வாசி கொடுத்தது என்ன அபாயம் என்று புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. பயங்கர் அபாயம் ஜனவரியில் ஏற்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நிலக்கரித் தேவை எண்ணூர் உற்பத்திக் குறைவுக்கு பெரிய தடையாக இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாமும் அதை ஒத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் என்ன நிலக்கரி கொடுக்கிறார்களோ, அவ்வளவுதான் உற்பத்தி செய்கிறோம். நிலக்கரி கொடுக்காவிட்டால் உற்பத்தியைக் குறைக்கிறோம். அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், அனல் மின்சார உற்பத்தி நின்றால்தான் நிலக்கரிப்பற்றாக்குறை என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியும் என்று. மேலும் சொல்லுகிறார்கள், "நான் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் நிலக்கரித் தட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிடும் என்று நம்புகிறேன்" என்ற நம்பிக்கையை அவர் கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை வீண் போகாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படுமா என்று சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது.

இதில் 27—4—1972ல் ஒரு அக்ரிமெண்டை அனுப்பினோம். அதன் படி நம் எண்ணூர் தெர்மல் நிலையத்திற்கு எவ்வளவு தேவையென்பதை யும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். 1972-லிருந்து 1975-ம் ஆண்டு வரையில் மாதம் ஒன்றுக்கு 1,08,000 டன் நிலக்கரி நமக்குத் தேவை. இதைத் தொடர்ந்து மாதாமாதம் கொடுத்துவிட்டால் இதில் ஒன்றும் சங்கடம் ஏற்படாது என்று இதை நாம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறோம். அதை நாம் டெலிவரி எடுக்கலாம் எடுக்காமல் இருக்கலாம் அல்லது வரவழைத்து உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டு விடலாம் என்று இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களை காலியரி அதிகாரிகள் எழுப்பிய காரணத்தினால் நீண்டகால ஒப்பந்தம் தேவை என்ற காரணத்தினால் ஒரு ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டு, பின்னர் நமது தேவையில் எண்பது சத விகிதம் அதாவது "லோடு எஃபிஷியன்ஸி" என்ற அடிப்படையில் நாம் நிச்சயம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று ஒப்பந்தத்தைத் தயார் செய்திருந்தோம்.

அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி எண்பது சதவிகித உற்பத்தி லோடுக்குப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கு நமக்கு 1,08,000 மாதம் ஒன்றுக்குத் தேவை என்று சொல்லியிருந்தோம். இவ்வளவிற்கும் பிறகு நமது தேவைகள் முழுமையாகக் கவனிக்கப்படாத நிலைதான் இருக்கிறது. நமது தேவை கள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், ஒவ்வொரு அனல் மின் நிலையத்தின் தேவைகளின் அடிப்படையிலே நிலக்கரியைக் கொடுப்பதற்கு என்று மத்திய அரசில் "லிங்கேஜ் கமிட்டி" என்று ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். இந்தக் கமிட்டியினுடைய பரிந்துரை பிரகாரம் அவர் கள் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டுள்ள நிலக்கரியின் அளவிற்கும் அவர்கள் கொடுத்த அளவிற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அவர்கள் எந்த அளவிற்குக் குறைத்துக் கொடுத்து இருக்கின்றார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்தக் கமிட்டியின் அளவுகோல் பிரகாரம் மார்ச் 1973-ல் நமது 80 சதவிகித எஃபிஷியன்ஸி லோட் ஃபேக்டார் பிரகாரம் 82,800

டன் கொடுக்க வேண்டும். அதன்கீழ் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் 60 சதவிகித லோட் ஃபேக்டரை ஒப்புக்கொண்டு கொடுப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது 55,200 டன். ஆனால் இதுவரையில் டெஸ்பேச் செய்திருப்பது 23,429 டன். இது எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தைப் பொறுத்தது.

இதைப்போல பேஸின்பிரிட்ஜைப்பற்றியும் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க முடியும். ஆக நம்முடைய தேவைகளை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும், ஒப்புக்கொண்டுள்ள அளவில் எந்த அளவிற்குக் குறைவாகக் கொடுக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கைத்தான் அவர்களால் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் என்ன காரணமோ, குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை இதை. ஆனால் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை இதிலிருந்து மிகத் தெளிவாகப் பார்க்கின்றேன். நிலக்கரியினை அவர்கள் தொடர்ந்து கொடுக்க முயற்சி செய்வார்களானால், அதில் வெற்றியும் பெறுவார்களேயானால், மின் நிலையத்தில் உற்பத்தி குறையாமல், நாள்தோறும் இந்த ஆபத்து இல்லாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்றுமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எண்ணூர் நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமது தினத் தேவை 2,000 டன்னிலிருந்து 3,000 டன் வரையில் என்று கணக்கிட்டிருக்கும் போது, நாள்தோறும் ரெயிலில் வருவது 1,300 அல்லது 1,200 டன்தான் என்று இருக்கும்போது ஒருநாள் வராவிட்டால் உற்பத்திக்கு எந்த அளவிற்குக் குந்தகம் ஏற்படும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. ஏன் பல மாதங்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரியைச்சேமித்து வைத்திருக்கக் கூடாது என்று ஒரு சிலர் கேட்கக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டுள்ள நிலக்கரியே நமக்கு வந்து சேரவில்லை யென்றால் அடுத்து வரும் மாதங்களிலே எப்படி நிலைமை இருக்கும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

உதாரணமாக இந்தத் தட்டுப்பாடு வருவதற்கு முன்பு ஏப்ரல் 1972-ல் நம் தேவை 43,200 டன். ஆனால் அவர்கள் கொடுத்தது 28,800 டன். அப்போதும் குறைவாகத்தான் கிடைத்தது. ஆனால் அப்போது நமக்கு நீர் மின்சாரம் அதிகமாக இருந்த காரணத்தினால் அனல் மின்சாரத்தில் ஏற்பட்ட குறைவு நம்மை அவ்வளவாகப் பாதிக்கவில்லை. அப்போதெல்லாம் நிச்சயமாக ஸ்டாக் பொஸிஷன் அதிகமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அதை உண்மையிலேயே அப்படி அதிகமாக இருந்ததாக ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். ஆனால் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாதமும் அவர்கள் குறைவாகக் கொடுத்துவந்ததுதான் இதற்கு முக்கியமான காரணம். இவற்றைப் புரிந்து கொண்டால்நிச்சயமாக மத்திய அரசு அதிகக்கவனம் செலுத்தியிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று முரணான அறிக்கைகளை, தகவல்களை கொடுத்துக்கொண்டு எங்கள்மீது அவர்கள் குறை சொல்லுவதற்குப் பதில், அவற்றுக்கு நாங்கள் பதில்களைச் சொல்லி அவர்கள்

மீது குறைசொல்லுவதற்குப் பதில், இந்த மாநிலத்தில் நாலுகோடி மக்களுடைய மின்சாரத் தேவைகளை முழுமையாகக் கொடுப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, சிங்கரேணி காலியரிலிருந்து எங்கள் கணக்குப்படி இல்லாவிட்டாலும் உங்கள் "லிங்கேஜ் கமிட்டி" ஒப்புக்கொண்டதையாவது கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதில் இன்னும் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர்கள் கணக்குப் படியே எண்ணூர் அல்லது பேசின் பிரிட்ஜ் அனல் மின் நிலையங்களுக்கு நிலக்கரியைத் தரமுடியாவிட்டாலும் நாம் எப்படியோ மின் உற்பத்தியைக் கூடியவரையில் குறையாது பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் அவர்களுடைய பொறுப்பிலிருக்கும் நெய்வேலி அனல் மின்சார நிலையத்தில் 600 மெகாவாட்டிலிருந்து 150க்குக் குறைந்து இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 300, 350 என்று எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இதைப்பற்றி அவர்கள் யாரும் எதுவும் சொல்லவில்லை. இவற்றையும் குறிப்பிட்டார்களேயானால் நமது மாநில அரசின் குறையால்தான் இங்கே மின் உற்பத்தி வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது என்று சொல்லுவது தவறான கருத்தாகும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம், புள்ளி விவரங்களிலிருந்தும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இன்று நிலக்கரி சப்ளை சீராகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று நமது மின்சார வாரியத்திலிருந்து தனி அதிகாரியொருவரை, சுரங்கத்தின் அளவிற்கு நியமித்து, அவர் நிலக்கரிச் சுரங்க அதிகாரிகளோடு நேரிடையாகத் தொடர்புகொண்டு தடைபடாமல் நிலக்கரி சப்ளை ஆவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறோம். பற்றுக்குறைக்கு கல்கத்தாவிலிருந்து துறைமுகம்மூலமாகக் கப்பலில் கொண்டுவருவதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது என்று உறுதி கூறி, இந்த விளக்கத்திற்குமேலே இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : ஸார், எண்ணூர் அனல் மின் உற்பத்தி நிலையத்திலுள்ள விவரங்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் கொடுத்த விவரமானது ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டதாகவும் எந்த அளவிற்குக் குழப்ப முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குழப்பக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : தேவையானால் நீங்கள் க்ளாரிபிகேஷன் என்று கேட்கலாம். ஆனால் இதை விவாதமாக நடத்தக் கூடாது.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : ஏற்பட்டுள்ள குழப்பத்தைப்பற்றிதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் குழப்பவில்லை. அங்கத்தினர் அவர்கள்தான் குழம்பியிருக்கின்றார். கட்சித் தலைவராக உள்ள மாண்புமிகு

அங்கத்தினர் அவர்கள் வார்த்தைகளைச் சற்று ஜாககிரதையாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்றால்..............

THIRU K.T.K. THANGAMANI : When he gives a hit, he must be prepared to receive a hit also.

MR. DEPUTY SPEAKER : I do not like to come between you and the Minister. You cannot start an argument here. You can ask by way of clarification one or two questions. But no allegation should be put forward.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : It is an adjournment motion. நான் பேசக் கூடாது என்று சொன்னால் உட்கார்ந்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் மட்டுமில்லை. பேரவை முழுவதிற்கும்தான் சொல்லுகிறேன். "க்ளாரிபிகேஷனை" அனுமதிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் விவாதங்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்றுதான் இருக்கின்றது. ஒரே ஒருமுறை இந்தப் பேரவையில் அதுவும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கிறேன். பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்ட நேரத்தில் அன்று அண்ணா அவர்கள் 82-வது விதிப்படி ஸ்டேட்டுமெண்டு கொடுத்து விட்டு, அதைத் தொடர்ந்து விவாதத்தை அப்படியே 42-வது விதியின்கீழ் ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். அன்று அதற்கு இருந்த முக்கியத்துவத்தைக் கருதியே அப்போது அப்படிப் பேரவைத் தலைவர் அனுமதித்தார் எனக்கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலை எதுவும் இப்போது இல்லை. விளக்கம் கேட்கலாம். இதில் ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : ஒரு சந்தேகத்திற்கு விளக்கம் தேவை என்ற முறையிலே கேட்கின்றேன். மின்சார வாரியம் எண்ணூருக்கு மட்டும் மாதம் 1,08,000 டன் தேவை என்று சொல்லுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அடுத்து நமது மாதாந்திரத் தேவை 97,000 டன் என்று சொன்னார்கள். இதில் எது சரி என்று எனக்குத் தெரிய வேண்டும். இதே நேரத்தில் இந்த நிலக்கரி வராத காரணத்தினால்தான் நம்முடைய உற்பத்தி குறைந்தது என்று சொல்லுகிறார். எண்ணூரில் உற்பத்தி குறைந்ததற்கு, வாட் இஸ் தி ரேடெட் கபாஸிடி அண்டு வாட் இஸ் தி ஆக்சுவல் ப்ரொடக்ஷன்? இதற்குக் காரணம் "கோல்" ஷார்ட்டேஜ்தான் என்று சொல்லுகின்றாரா, இது மட்டும்தானா அல்லது வேறு காரணம் இருக்கின்றதா? கோல் ஷார்ட்டேஜ் மட்டும் தான் என்றால் இன்றைக்கு எங்களைப் பொறுத்தவரையில் "கோல்" கிடைப்பதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்வோம். (சிரிப்பு.) உங்களோடு சேர்ந்து நாங்களும் இதற்கு சப்போர்ட் பண்ணுகிறோம். உங்களுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதா? 'அதிகாரம்' இஸ் நாட் யுவர் மொனாப் பொலி.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : "கோல் ஷார்ட்டேஜ்" மட்டும்தான் காரணம் என்றால் அது கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வோம் என்றார். அப்படியானால் இதுவரை குறைவாகக் கிடைத்துவருவதற்கு அங்கத்தினர்தான் காரணமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 0–30. திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : I am not here to win any debating point விஷயம்ரொம்ப ஆழமான விஷயம். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்னொன்று சொன்னார்கள். நெய்வேலியில் 600 மெகாவாட் உற்பத்தி 150 ஆகக் குறைந்தது என்று சொன்னார்கள். நான் இதில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், நெய்வேலி கார்ப்பரேஷனுக்கும் நமது மாநில அரசுக்கும் ஏதாவது ஒப்பந்தம் இருந்ததா ? அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவு மின்சாரம் நாம் பெற்றுக் கொள்வதாக இருந்தோம்? அதை நாம் பெற்றுக்கொண்டோமா ? பெற்றுக் கொள்ளாமையால் உற்பத்தியைக் குறைக்க வேண்டி இருந்தது என்று அன்றைக்கு திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் ஒரு அறிக்கையில் கூறி இருந்தாரே, அது உண்மைதானா? அந்த விஷயம்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஜனவரி மாதம் 41,700 டன் கிடைத்தது என்றும், மார்ச் மாதம் 70 ஆயிரம் டன் கிடைத்தது என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய ஸ்டாக் என்ன ? அந்த ஸ்டாக்கை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்ய முடியாதா (குறுக்கீடு) கப்பலின்மூலமாக 70 ஆயிரம் டன் வந்தது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறிப்பை வைத்துக் கொண்டுதான் சொல்கிறேன். இப்போது நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களிலே நமக்கு சப்ளை ஆகியது 22 ஆயிரம் டன் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு பூரா உற்பத்தி செய்தோமா? அதனால் உற்பத்தி குறைந்ததா? இன்றைக்கு நமக்கு எவ்வளவு நிலக்கரி கிடைக்க வேண்டும் ? அப்படிக் கிடைத்தால் நமது ரேட்ட் கபாசிடி முழுமையாக உற்பத்திக்கு ஈடுகொடுக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ .மாதவன் : ஏறத்தாழ நீண்ட புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்த காரணத்தால் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்றுதான் நாகரீகமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்ல வேண்டும்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I would resent that insinuation. We are also as intelligent as the Hon. Minister. He may be in a Minister's position. Let there not be any insinuation.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நெய்வேலியில் 600 மெகாவாட் 150க்குக் குறைந்தது என்று எடுத்துச் சொன்னேன். ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையைத்தான் சொன்னேன். நாம் வேண்டாம் என்ற காரணத்தினால் தான் நிறுத்தி விட்டதாகச் சொல்வது அதிசயமாக இருக்கிறது. மெஷினரி டிஃபெக்ட்ஸ் இருக்கிறது என்பதெல்லாம் அவர்களே ஒப்புக் கொண்ட உண்மை. ஆழமாகத் தோண்டத் தோண்ட நிலக்கரி குறைவாக

இருக்கிறது. தண்ணீர்தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அதிகம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அது வேறு பிரச்சினை. நான் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களைக் கவனித்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும் நீண்டகால ஒப்பந்தம் என்ற அடிப்படையில் 1972-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்து—ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வளவு வேண்டும் என்று ஒரு கணக்கைக் கொடுத்தோம்—அதன் அடிப்படையிலே ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னேன். அந்த அடிப்படையில் 41,700 டன்—மார்ச்சில் 70 ஆயிரம் டன்—23, 24 ஆயிரம் டன் மந்த்லி டெலிவரியாக என்று சொன்னோம். அதேசமயத்தில் இடைக்கால அடிப்படையில் 97 ஆயிரம் டன் உடனடியாக அனுப்பினால் போதும் என்று சொன்னோம். இவ்வளவு புள்ளி விவரங்களையும் சொன்னேன். அவர்களே ஒப்புக்கொண்ட புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னேன். அதைக் கவனித்திருந் தால் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். 70 ஆயிரம் டன் அனுப்புவது என்று சொன்னார்கள். சொல்லிவிட்டு, அதே கடிதத் திலேயே 38 ஆயிரம் டன் தான் அனுப்பி இருக்கிறோம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தை வாசித்தேன். இதில் குழப்பம் எது மில்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும் என்று கருதுகின்றேன்.

அனல் மின்சார நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் 230 மெகாவாட் பலவிதமான ஸ்டேஜ்களில் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். முழு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால், 630 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால், எவ்வளவு நிலக்கரி தேவை என்று சொல்லி இருக்கிறோம். லிங்கேஜ் கமிட்டியில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம். அவ்வளவும் தந்தால் முழுமையாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். 200 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று நிரூபித்திருக்கிறோம். நாங்கள் சொல்லிச் சொல்லி, 1969-இல் தொடங்கப்பட்டு, 230 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்து, அடுத்த கட்டம் 110 மெகாவாட் மேலும் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டு வருகிறோம். அந்த கபேசிடிக்கும், இப்போது கொடுத்து வருகின்ற நிலக்கரிக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மேற்கொண்டு எந்தவிதமான பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டருக்கும் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்குப்பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் எதும் இல்லை என்று கருதி இதற்கு அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(3) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, பொது இஸ்லாமியர் அறக்கட்டளைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, 1973-ம் ஆண்டு பொது இஸ்லாமியர் அறக்கட்டளைகள் (காலவரையறையை நீட்டித்தல்) தமிழ்நாடு திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(4) 1972–73-ம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை அளித்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம்மன்றத்தின் கண் வைக்க முன்வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மானியக் கோரிக்கைகளின் மொத்தத் தொகை 64·38 கோடி ரூபாயாகும். இதில் 57·29 கோடி ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கைச் சேர்ந்ததாகும் ; எஞ்சிய தொகை மூலதன, கடன் கணக்குகளைச் சேர்ந்ததாகும். மொத்த மானியக் கோரிக்கையில் 64·05 கோடி ரூபாய் அனுமதித்த இனங்களின் கீழும், 33 இலட்சம் ரூபாய் சாட்டிய இனங்களின் கீழும் அமையும். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்காகவும் (Centrally Sponsored Schemes), மத்திய அரசுத் திட்டங்களுக்காகவும் (Central Sector Schemes) 8·82 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை முழுவதும் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குத் திரும்பக் கிடைத்து விடும். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கிய செலவினங்கள் சிலவற்றை இப்போது குறிப்பிட விழைகிறேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்படாத முக்கிய செலவினங்களில் ஒன்று, இயற்கையின் கொடுமைகளால் ஏற்பட்ட துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்குகென நாம் மேற்கொண்ட செலவாகும். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் துயர் தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கென்று 1·25 கோடி ரூபாய் செலவிடுவதற்கு இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதலை இரண்டாவது துணை மதிப்பீட்டில் அரசு பெற்றதென்பது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அனைவருக்கும் தெரியும். புயல், வெள்ளத் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் 6·09 கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் கோரப்பட்டுள்ளது. பேரவையில் முன்னரே அறிவித்துள்ளபடி, நடப்பாண்டிலும் அடுத்துவரும் ஆண்டுகளிலும் துயர் தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு 14.25 கோடி ரூபாய்வரை செலவிட மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

மானியக் கோரிகை எண் "16. வேளாண்மை" என்னும் தலைப்பின் கீழ் 2·33 கோடி ரூபாய் கோரப்படுகிறது. கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் கோரப்படுவதற்கான செலவினங்கள், துளைக் கிணறு திட்டமும் (16 இலட்சம் ரூபாய்), பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டமும் (2 கோடி ரூபாய்) ஆகும். பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், தூவு கருவிகள் கூடுதலாகத் தேவைப்படுவதாலேயே பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் கோரப்படுகிறது.

33ஆம் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ், "நகர் வளர்ச்சி நிதி" என்னும் சிறப்பு நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக 1·50 கோடி ரூபாய் கோரப்படுகிறது. நகர் நிலவரி, விற்பனை வரி மீதான மேல் வரி ஆகியவை மூலம் சென்னை, மதுரை ஆகிய மாநகரங்களிலிருந்தும், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களிலிருந்தும் கிடைக்கிற தொகைகளிலிருந்து இந்த நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது. இந்த நகரங்களிலும் அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களிலும் நகர் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படும்.

அந்தந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் வசூலிக்கின்ற உள்ளூர் தீர்வை மேல் வரிக்கு இணையாகக் கொடுக்கப்படும் இணை மானிய உயர்வு, இக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மற்றோர் இனமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வகைப்பாடு அண்மையில் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக அரசு கூடுதலாக இணை மானியம் வழங்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கென இந்தத்துணை மதிப்பீடுகளில் 1·99 கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அந்தந்த மாதத்தின் முதல் தேதியன்றே ஆசிரியர்களின் ஊதியங்களைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக, இந்த அரசு முன்னதாக மானியத் தொகை வழங்கியுள்ளது. இதுவே இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில், மானியக் கோரிக்கை எண். "13. கல்வி" என்பதன் கீழ் முக்கிய செலவினமாகும். இவ்வகையில் துணை மதிப்பீட்டில் 3·60 கோடி ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"குடும்ப நலத் திட்டம்" குறித்து செலவு பெருகி வருவதன் காரணமாக, "மக்கள் நல் வாழ்வு" மானியத்தின்கீழ் மொத்தம் 5.27 கோடி ரூபாய் கோரப்படுகிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் ஒரு சில இனங்களைத்தவிர மீதி செலவனைத்தையும் இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. குடும்ப நலத் திட்ட தீவிர இயக்கமும், அறுவைச் சிகிச்சை செய்துக்கொள்ளும் ஆண்களுக்குக் கூடுதல் ஊக்கத் தொகை அளிப்பதும், இந்தத் தலைப்பின்கீழ் கூடுதல் செலவு ஏற்பட்டதற்கு முக்கியக் காரணங்களாகும்.

காவல் துறையின் செலவுக்காக 12-ம் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் 1.38 கோடி ரூபாய் கூடுதல் தொகை கேட்கப்படுகிறது. காவற் படையைச் சீரமைப்பது குறித்து இரண்டாம் துணை மதிப்பீட்டில் கேட்கப் பட்ட தொகைக்கு மேற்பட்டு இருக்கும் 19 இலட்சம் ரூபாய்க்குச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவு கேட்கப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் காவல் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்ததனால் ஏற்படும் செலவும் இதில் அடங்கும்.

குடிசைப் பகுதி மாற்றி அமைக்கும் திட்டங்களுடன், சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் சுகாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக 2.50 கோடி ரூபாய்க்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு இதற்கென முதல் கட்டமாக 21 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது; எஞ்சிய தொகையான 2.29 கோடி ரூபாய்க்கு மானியக் கோரிக்கை 29-ன் கீழ் வகை செய்துள்ளோம்.

42-ம் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் 2.05 கோடி ரூபாய்க்கு கூடுதல் செலவுக்கு இசைவு கோரப்படுகிறது. பொதுப் பணிகள் மீதான மூலதனச் செலவினை இத்தலைப்பு குறிப்பிடுவதாகும். புதிய பணிகளைத் தொடங்கியதனாலும், பழைய இயந்திரங்களை மாற்றிவிட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாகப் புதிய இயந்திரங்களை வாங்கியதனாலும் கூடுதல் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. திட்ட நடவடிக்கைகள் வேகம் மும்முரமாயிருப்பதை இது குறிப்பிடுகிறது.

மானியக் கோரிக்கை "24. தொழிலாளரும் வேலை வாய்ப்பும்" என்பதன்கீழ் 21 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் கேட்கப்படுகிறது. தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றிருப்போரிடையே நிலவி வரும் வேலையின்மையைப் போக்க வகை செய்கின்ற மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகிய தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 16 இலட்சம் ரூபாய் இதில் அடங்கும்.

மானியக் கோரிக்கை "47. மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்" என்பதன்கீழ், இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப் பட்டுள்ள முக்கிய செலவினங்கள் சில பின் வருமாறு :—

(1) பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்களுக்கு விற்பனை வரிக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்காகத் தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு (SIPCOT) 23 இலட்சம் ரூபாய்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி].

(2) படித்து வேலையற்றுள்ளவர்களுக்கு உதவுவதற்காக சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்துக்கு (SIDCO) 35 இலட்சம் ரூபாய்.

(3) அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகத்துக்கு 5 இலட்சம் ரூபாய்.

மானியக் கோரிக்கை "26. பாசனம்" என்பதன் கீழ், 2.64 கோடி ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் கேட்கப்படுகிறது. காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் "விரைவான பழுது பார்க்கும் திட்டம்" (1.05 கோடி ரூபாய்) "பல்வேறு பாசனத் திட்டங்களை விரிவுப்படுத்தல் மேம்படுத்துதல்", "பேணி வருதல் பழுது பார்த்தல்" குறித்த கூடுதல் செலவு (1.06 கோடி ரூபாய்) சிறு பாசன வாயில்களைப் பேணி வருவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கூடுதல் மானியம் (18 இலட்சம் ரூபாய்) வழங்குதல் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க செலவினங்களாகும்.

20-ம் மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் 28 இலட்சம் ரூபாய் கோரப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் பின் தங்கியவையெனத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிறுவப்படவிருக்கும் மூன்று தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதற்காகத் தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்குவதும் இதில் அடங்கும்.

மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பற்றுக் குறைக்கு, வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்குக் குறைந்த கட்டண வீதத்தில் மின் சக்தி வழங்கப்படுவதே முக்கியக் காரணமாகும் என்பதை வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். 1971–72, 1972–73 ஆகிய ஆண்டுகளில் இதன் காரணமாக மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பினை ஈடு செய்வதற்காக வழங்கப்படும் உதவித் தொகையாக, இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் 17.83 கோடி ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசிடமிருந்து மின்சார வாரியம் வாங்கிய கடனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டி பாக்கியைப் பெருமளவிற்குக் கொடுப்பதற்கு இந்த உதவித் தொகை பயன்படும்.

இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள், நமது திட்ட அளவு பெருகியிருப்பதையும் ஒரு நபர்க் குழு பரிவுரைகளை நிறைவேற்றியது காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவையும் புலப்படுத்துவதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் காணலாம்.

துணை மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான பல்வேறு செலவினங்களை நான் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விரிவான அறிக்கையில் இச் செலவினங்களுக்கும் பிற செலவினங்களுக்கும் உரிய விளக்கத்தைக் காணலாம் என்று கூறி, 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மாமன்றம் ஏற்று இசைவளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(5) அறிவிப்பு.

துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுப் பதற்கான கால வரம்பு குறித்து :

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்க விரும்பும் உறுப்பினர் கள் நம்முடைய பேரவையின் 156-வது விதியின்கீழ் நாளை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் அவற்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(6) 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர் களின் பரிவுரையின் பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 86,99,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

DR. H.V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy and to stress the need on the part of the H.R. & C.E. Commissioner to reduce the number of days of his tour and try to stay in the office itself so as to avoid delay in the disposal of the departmental work.

"That the allotment of Rs. 86,99,800, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100."

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to renovate all old temples.

"That the allotment of Rs. 86,99,800, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100".

1973 மார்ச் 26]

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, கோவில்கள் நிர்வாகத்தை எல்லாம் அந்தந்த நகர, கிராம, பேரூராட்சி மன்றத்திடம் விடவேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 86,99,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss about the abolition of the Kanyakumari Devaswom Board consequent on the abolition of the privilege of the Travancore Maharaja...

“That the allotment of Rs. 86,99,800, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, கோவில் தேவஸ்தானப் பணியாளர்களுக்குச் சீரான ஊதியத்தை அரசாங்கமே வழங்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 86,99,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,02,28,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ”

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,02,28,900, under Demand No. 10 Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the desirability of reforming the scheme with a view to enable the consumers to get good milk and make the scheme a viable unit—

“That the allotment of Rs. 2,02,28,900, under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, I move the following cut motion to discuss policy and the need to get more machines for converting milk into milk powders to avert loss in milk supply schemes—

"That the allotment of Rs. 2,02,28,900, under Demand No. 10, Milk Supply Schemes be reduced by Rs.100."

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, கிராமங்கள்தோறும் பால் உற்பத்திக்கு ஏதுவாக சங்கங்கள் அமைத்துக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,02,28,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, பால் உற்பத்தியாளர் களுக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கத் தவறியது குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,02,28,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசு பால் பண்ணை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ, 2,02,28,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, அறநிலையத் துறையின் குறிப்புகளும், பால் வழங்குத் துறையின் குறிப்புகளும், @ மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நடவடிக்கைகுறிப் பேட்டில் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக கோவில்களிலே பணியாற்றுகிற உள்துறை அல்லது வெளித்துறையில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் பல்லாயிரக்கணக் கான பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையும், அதிலே ஆண்டுதோறும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்ற வேண்டு கோளும் நீண்ட நெடுங்காலமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்து, இன்றைய தினம் அதை நிறைவேற்றும் வகையில் நம்முடைய தமிழ்நாடு

@ 605, 613-ம் பக்கங்களில இணைப்பு I, II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

முதலமைச்சர் உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள். அதன்படி அதிலே பணியாற்றி வருகிற சுமார் 50,000-க்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்கு வருகின்ற மாதத்தி லிருந்து அதிகபட்சமாக ரூ. 10-க்கு மேற்படாத அளவுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், நீண்ட நெடுங்கால மாக ஆண்டு ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் அவர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதை மாற்றி அந்தந்தக் கோவில்களில் வரும் வருமானத்திற்கு ஏற்றவாறு ஆண்டு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது என்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்து, அப்படி ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதன் மூலம் நிரந்தர ஊழியர்கள் 13,000 பேரும், மொத்தத்தில் 50,000-க்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்களும் பலன் பெறுகிறார்கள். அதனாலே அந்தத் துறைக்கு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 60 லட்சம் கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. அதிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக விடுத்து வந்த கோரிக்கையை இதன் மூலம் நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கோவில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். நிர்வாக அதிகாரிகள் 10 ஆண்டு காலம் 15 ஆண்டு காலம் பணி யாற்றியிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைந்து இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் உற்சாகம் கெடுகிறது. அந்த வகையில் அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை உற்சாகப்படுத்தக் கருதி கீழ்க்கண்டவாறு, சமீபத்தில் மாற்றி அமைத்து பதவி உயர்வு கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை ஐந்தாவது நிலையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற (Fifth grade) எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர் என்கின்ற நிலைமையை மாற்றி, அதை ஒழித்துவிட்டு நான்காவது நிலை என்று நாளைய தினத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பை இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் நான்காவது நிலை ஊழியர்கள் ரூ, 30,000 வரையில் வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ள எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்கள் என்ற நிலைமையை மாற்றியமைத்து, 25,000 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் நான்காவது நிலை என்றும், 50,000 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் மூன்றாவது நிலை என்றும், ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் இரண்டாவது நிலை என்றும், மூன்று லட்ச ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில் களில் உள்ளவர்கள் முதல் நிலை என்றும், 5 லட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் முதல் நிலையிலேயே தேர்வு நிலை என்றும், 15 லட்ச ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் உதவி ஆணையாளர்கள் என்றும், 15 லட்சத்துக்கு மேல் வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் தேர்வு நிலை உதவி ஆணையாளர்கள் என்கின்ற வகையில் கோவில்கள் நிலை எல்லாம் மாற்றியமைக்கப்படும். பழனி முருகன் கோவில் மட்டும் உதவி ஆணையாளர், துணை ஆணையாளர் என்ற வகையில் செயல்பட்டு வரு கிறார்கள். மற்றெல்லா கோவில்களுக்கும் இப்போது அறிவிக்கப்படும்

முறையில் மாற்றியமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

அதேபோன்று கோவில் நிர்வாக அதிகாரிகள் நீண்ட நெடுங் காலமாக 16 கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் முக்கியமான கோரிக்கையின் பேரில் முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டிலிருக்கின்ற—நமது கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும் 17,000-க்கு மேற் பட்ட கோவில்களுக்கு அறங்காவலர்களை, நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அதே போல் பட்டதாரி அல்லாத நிர்வாக அதிகாரிகளில் உதவி ஆணையாளர் களாக உள்ளவர்கள், அவர்களுடைய சர்வீஸ் அடிப்படையில் ஆணையாள ராக நியமனம் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. இப்படி 16 கோரிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் 12 கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு உத்திர விட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியத்தின் மீதும், பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியத்தின் மீதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்தை முடித்துவிட்டு, பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் உள்ள கோரிக்கையை $12\frac{1}{2}$ மணிக்குள் எடுத்தாக வேண்டும். ஆகவே, இந்த விவாதத்தை 12 மணிக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் களையும், அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் $1\frac{3}{4}$ மணி நேரம் இருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, மூன்று மானியங்கள் இருக்கின்றன. ஒரேடியாக முடிக்க முடியாது. ஆகவே, ஒரு கோரிக் கையை சாயங்காலம் வைத்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Deputy Speaker, Sir, the Demand No. 4, General Sales Tax and other Taxes and Duties is a very important Demand. The Hon. Minister for Revenue expects a revenue of Rs. 110.82 crores this year under this Demand. It is not an easy Demand. Unless some hours are allotted, I do not think we will be doing justice to that subject.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்துதான் போட்டிருக்கிறது. பின்னர் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எனனுடைய சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வோரு வருடமும் கருத்துக்களைச் சொல்லி வருகின்ற நேரத்தில், அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் அடுத்த வருடம் வரையில் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் மறுபடியும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டி ஏற்படுகிறது. கோவில் நிலங்களிலிருந்து இந்த வருடம் 6¾ கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. ஆண்டுதோறும் இந்தக் கோவில் நிலங்களை அதில் உழைக்கக்கூடிய குடியானவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறேன். அதைப் பற்றி தெளிவான முடிவை எடுக்க இன்னும் அரசு மறுக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கும் அந்தக் கோவில் நிலங்களை சாஸ்வதம் ஆக்குவதற்கான வகையைச் செய்தால், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தக் கோவில் நிலங்கள் பல்வேறு ஜில்லாக்களில் பல நூற்றாண்டுகளாக பலரால் சொந்தமாக அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்க விசேஷ இலாக்கா போட்டிருக்கிறோம் என்றார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை அந்தத் துறையினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், கோவில் நிலம் துர்விநியோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொன்ன லும் கூட துரித நடவடிக்கை எடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை இந்தத் துறையினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நாம் ஏன் பொல்லாப்பு அடைய வேண்டும் என்று ஒதுங்கியிருக் கின்ற நிலைமை ஏற்படும்.

பல்வேறு விஷயங்களை நான் கேள்விப்படுகிறேன். பல கோவில் சொத்துக்கள், நிலங்கள் தனியார்களின் சொந்தவுடைமை ஆக்கப்பட்டிருக் கின்ற நாற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இதுபற்றி தீவிர பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசிலும் 100 வருட ரிகார்டுகளை பரிசீலனை செய்து, கோவில் நிலங்கள் சொந்த உடமை ஆக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற ஆராய்ச்சி நடத்தினாலும் நல்லது. ஒவ்வொரு சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பி, விவரங்களைச் சேகரித்து அதைப் பயன்படுத்தி கோவில் நிலங்களை மீட்பது சம்பிரதாயமாக இல்லாமல் நடைமுறையில் வரும் நிலைமையில் நடவடிக்கை துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். இத்தகைய புகார்கள் வரும்போது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து கவனிக்காவிட்டால், சொத்தை அபகரித்தவர்கள் நம் மேல் காழ்ப்பு அடைகிறார்கள். அரசியல் செல்வாக்குப் படைத்தவர்களின் தலையீடு காரணமாகவும், இந்த இலாக்காவில் ஓரளவுக்கு இருக்கின்ற ஊழல்களும் தான் இப்படிப் பட்ட தவக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்று குற்றம்சாட்ட விரும்பு கிறேன். ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோவில் நிலங்கள் ஏதாவது சட்ட பூர்வமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா, அல்லது வேறு என்ன வகையில் கையசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று விசேஷ ஆராச்சியை நடத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஒரு விசேஷ

ஸ்குவார்ட் போட்டு, இப்படிப்பட்ட நிலங்களை மீட்க ஒரு விசேஷ துப்பறியக் கூடிய துறையைப் போட்டு, அந்த இலாகாவின் மூலம் அரசின் கவனத்திற்கு இத்தகைய விஷயங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்கள் சித்தவைத்திய சாலைகள், 5, 6 இடங்களில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் லட்ச ரூபாய்க்குமேல் ஆண்டிற்கு வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்கள் 100 இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அத்தகைய கோவில்கள் சித்த மருத்துவசாலைகளை ஏற்படுத்துவது அவர்கள் இஷ்டம் என்று விடுவதில் பிரயோசனமில்லை. கோவில் தர்ம கர்த்தாக்கள் விரும்பினால் செய்யலாம் என்ற நிலைமை இல்லாமல், கட்டாயம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கோவில்களில் பல சித்தர்கள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் சித்த வைத்தியசாலைகளைக் கட்டாயம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தாக்கீது அனுப்பப்படவேண்டும். அறங்காவலர்கள் இஷ்டப்பட்டால் வைக்கலாம் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு கோவில்களில் எல்லாம் உள்ள கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டு சரித்திரத்தை கல்லியெடுத்து ஆராய்ச்சி செய்து கோவில் வளர்ச்சி சரித்திரம், ஸ்தல புராணங்கள் இவைகளை எல்லாம் முறைபடுத்த, கோவில்கள் மூலமாக என்ன விஷயங்கள் புலனாகிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்யும் வகையில் ஆராய்ச்சிக் குழு ஏற்படுத்தி, கல்வெட்டுக்கள், செப்புப் பட்டயங்கள் இவைகளை ஆதாரம் வைத்துக் கொண்டு தமிழ்நாட்டின் சரித்திரத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு இந்தக் கோவில்களின் வருமானம் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 4-00 அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்களைப்போல கோவில்களின்மீதும் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். சில குறிப்பிட்ட கோவில்களின்மீது அதிகமாக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அங்கே சில குறிப்பிட்ட விசேஷங்கள் இருக்கின்றன. அந்த விசேஷங்கள் விஞ்ஞான ரீதியிலேகூட சரியாக இருக்கின்றன. மேல் நாடுகளிலேகூட அப்படிப்பட்ட விசேஷ இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்ன விசேஷங்கள் என்று வகைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

நமது நாட்டிலேயும் இன்றைக்குப் பல தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தீர்த்தங்களில் உள்ள தண்ணீருக்குச் சில விசேஷங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சில தீர்த்தங்களில் நீராடினால் சில நோய்கள் கூட போய்விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நமது அறநிலையத் துறையிலிருந்து எந்தெந்தத் தீர்த்தங்களில் என்னென்ன விசேஷங்கள், என்னென்ன பலன்கள் என்பதை வகைப்படுத்தி அறிவிக்க வேண்டும்.

அப்படிச் செய்வது பக்தர்களுக்கு மட்டுமல்ல; மற்றவர்களுக்கும் பயன் படும்.

சமீப காலத்தில்கூட நான் நம்முடைய அமைச்சரவர்களுடைய பகுதியில் வாளத்தோட்டம் என்ற இடத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே இருக்கின்ற கோவிலுக்கும் போயிருந்தேன். அந்த மண்ணுக்கு விஷத்தைக் கூட எடுக்கும் சக்தி இருக்கிறது என்று சொன்னுர்கள். நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் வருகிருர்கள். 2 லட்சம் ரூபாய் உண்டி வருமானம் கிடைக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து பெரிய அளவிலே மக்களுக்குப் பயன்படும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் வருமானம் பெருகும். அந்த வகையிலே தீர்த்த ஸ்தலங்களேயும், விசேஷத் தன்மைவாய்ந்த இடங்களேயும் ஒழுங்குபடுத்தி அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோவில் பஞ்சாயத்தார்களே நியமிப்பதுபற்றிச் சொல்கிறேன். அவர்களேத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்க வேண்டும். தேர்தல் என்ருல் பொதுமக்கள் தேர்ந்தெடுப்படுப்பது என்று நான் சொல்லவில்லே. 5 பேரை நியமிப்பது என்ருல், 2 பேரை நாமினேட் செய்யலாம், 3 பேரை சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் கோவில் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறும். ஜனநாயக முறையில் கோவில் பஞ்சாயத்தார்கள் நியமிக்கப் பட்டதாகக் கருதப்படும். எனவே, அறங்காவலர்களே நியமிக்கும்போது அமைச்சாவர்கள் இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு அறங்காவலருக்கு ஒரு கோவிலுக்குமேல் இருக்கக் கூடாது. இப்போது 7, 8 கோவில்களில் ஒருவர் அறங்காவலராக இருக்கிருர். அதனுல், சில தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, அந்த முறை கூடாது, அதைத் தடுக்க வேண்டும். மக்கள் மத்தியிலும் அவர்கள் செல்வாக்கு குறைந்துவிடும். அது மட்டுமல்ல; அப்படிப்பட்டவர்களால் உங்கள் கட்சியின் பெயரும் கெட்டுவிடும். பொதுவாக என்னேக் கேட்டால் எம். எல். ஏ. க்கள் அறங்காவலர்களாக இருக்கக்கூடாது. (குறுக்கீடு). எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களே விட்டுவிட்டு நான் சொல்லவில்லே. எல்லோரையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். எம்.எல்.ஏ. யாக இருப்பவர்களுக்கு ஏகப்பட்ட வேலேகள் இருக்கின்றன. அதைவிட்டுவிட்டு கோவில்களில் போய் உட்கார்ந்துகொள்வது விரும்பத்தக்கதல்ல. மக்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய வேலேகளே விட்டுவிட்டு, கோவில்களில் போய் எம. எல. ஏக்கள் உட்க்கார்ந்து கொண்டால் என்ன அர்த்தம்? ஆகவே, எம். எல். ஏ.க்கள் கோவில் நிர்வாகத்திற்குப் போக வேண்டாம்; போகக் கூடாது என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணேத் தலேவர்: நீங்கள் பேசுவது என் காதில் விழவில்லே. மைக்கில் பேசுங்கள.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: எனக்கு நன்றாகக் கேட்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் பேசினால் என் காதை பொத்துக் கொண்டு போகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி; உங்கள் காதில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்றால் அதற்கு நான் என்ன செய்யமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர். இந்த வயதிலும் அவ்வளவு நன்றாக காது கேட்கிறது என்றுதான் அதற்கு பொருள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி; ஆகவே, நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்வது எம். எல். ஏ. கள் மக்களுக்காக ஆற்றவேண்டிய பணிகளைச் செய்தால்போதும் ; கோவில் நிர்வாகத்திற்குப் போக வேண்டாம்.

அடுத்து இந்த இலாக்காவில் ப்ரமோஷன் கொடுப்பதில் பல பார பட்சம் காட்டப்படுவதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. பணியாளர்கள் எல் லோருக்கும் நியாயமான உரிமை இருக்கவேண்டும். முறைப்படி ப்ரமோஷன் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு அமைச்சர்கள் ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்தி நியாயமான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவில் சிப்பந்திகளாக இருப்பவர்களுக்கு இப்போது சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். அவர்களும் சர்க்கார் இலாக்காக்களில் இருப்பவர் களைப்போல சலுகைகளை அனுபவிக்கின்ற உரிமை பெற்றவர்கள். எனவே இதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கு. காமாட்சி; தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் ; பெரியவர் மணலி அவர்கள் எந்தெந்த கோவில்களுக்குச் சென்றார்கள் எந்தெந்த நீரூற்றுகளிலே மூழ்கி இருக்கிறார்கள், அதனால் என்னென்ன பலன்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்ற விபரங்களை அவர்கள் அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு மணலி சி. கந்தசாமி: எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் மெம்பர் என்ற முறையில் நம்முடைய உறுப்பினர் திரு பழனிவேல் ராஜன் —எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் சேர்மன்—அவர்கள் தயவில் எல்லாக் கோவில்களுக்கும் போய்வந்திருக்கிறேன்.

திரு சொ. பெருமாள்; மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியில் அயராது பணியாற்றும் இந்த தமிழக அரசின் 1973-74-ம்ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் இன்று இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் இந்து சமய அறநிலையத்துறை மானியத்தையும், பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியத்தையும் மாண்பு மிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களால் இன்று கொண்டு வரப்பட இருக்கின்ற வருவாய்த்துறை மானிய கோரிக்கையையும் ஆதரித்து என்னு டைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு நா. வீராசாமி தலைமை)

இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு நிலையான ஆட்சியாக, சமதர்ம ஆட்சியாக ஏழை எளிய விவசாயி ஆட்சியாகவும் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலன்களுக்கும், பிற்பட்டோர் நலன்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது ; செய்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த முறையிலே சீருமனும், சிறப்புடனும், சிறந்தமுறையில் தமிழகத்தில் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெறுவதைக் கண்டு பொறாமைப்படுபவர்களும், பொச்சரிப்படைகின்றவர்களும் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக கிடுகிடு போராட்டங்களை எல்லாம் நடத்திப் பார்க்கிறார்கள் ; ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். அராஜகங்கள் செய்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்து மக்களை இந்த அந்த அரசுமீது வெறுப்படையச் செய்யலாமா என்று பார்க்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் யார் யார் என்பதை மக்கள் புரிந்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் பல ஆயிரக்கணக்கான கோவில்கள் பராமரிக்கப்படாமல் பாழடைந்த நிலையிலே கிடந்தன. இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்று இருக்கும் இந்த அரசு அப்படிப்பட்டக் கோவில்களை எல்லாம் பராமரித்து, மக்களின் கலாச்சாரக் கொள்கைகளையொட்டி, திருப்பணிகளைச் செய்து, அதனால் நாட்டு மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றுவருகிறது. அதுமட்டுமல்ல ; தாழ்த்தப்பட்டோர்களையும்,பிற்பட்டோர்களையும் கோவில் அறங்காவலர்களாக நியமித்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அர்ச்சனை செய்ய வழிவகைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை மத்திய அரசும் ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையில் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நானும் ஒரு ஆதி திராவிடர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே இத்திட்டத்திற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பிலே இந்த அரசைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில் வருமானத்தைக் கொண்டு திருமண மண்டபங்கள், கல்விக் கூடங்கள், கல்லூரிகள், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள், முதியோர் கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவ மனைகள் இவைபோன்ற பல நல்ல காரியங்களை எல்லாம் இந்த அறநிலையத்துறை வருவாயில் இருந்து செய்து வருகிறது. ஆகையால் இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்லாயிரக்கணக்கான கோவில் வருமானத்தைக் கொண்டு, பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நற்பணிகளைச் செய்துவருகிறது நமது தமிழக அரசு என்பதை அறிந்து உண்மையிலே இந்த நாட்டுமக்கள் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்.

இருந்தாலும் பல ஆயிரக்கணக்கான கோவில் நிலங்களை பலர் கையகப் படுத்திக்கொண்டு, தங்களுடைய உடைமையாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள் என்று எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தவகையில் பார்க்கின்றபோது, கோவில்களில் இருக்கின்ற கல்வெட்டுக்களைப் படித்துப்

பார்த்து, ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்த சொத்துக்கள் எல்லாம் எப்போது, எந்த முறையிலே வந்தன; யார் யார் இப்போது இந்தச் சொத்துக்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, இந்தச் சொத்துக்களை எல்லாம் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு அந்தமாதிரியாகத் தனியார் பலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த சொத்துக்களையெல்லாம் சிறுக சிறுகச் கையகப்படுத்தி வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதைப்போலவே இன்னும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து பார்த்து, இன்னும் யார் யாரிடம் கோவில் சொத்துக்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் எடுத்து, தமிழக அரசுத் துறையின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அறங்காவலர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற அறங்காவலர்களின் பதவிக் காலம் முடிவடைந்து, புதிதாக நியமிக்கப்படும் அறங்காவலர்கள் பொறுப்பேற்கச் செல்கின்றபோது அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைக்காமல் தட்டிக் கழிக்கக் கூடிய ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரங்களிலே, பரம்பரை பாத்தியம் கூறி கோர்ட்டுக்குச் செல்வதும் அதற்குச் செலவுத் தொகையை கோவில் கணக்கில் பொய் கணக்கு எழுதுவதும் இதுபோன்ற பல தவறுகள் நடைபெறுவதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களிலே இருப்பதைப்போல பழைய அறங்காவலர்களாக இருப்பவர்கள், புதிதாக பொறுப்பேற்க வரும் அறங்காவலர்களிடம் உடனடியாகப் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால்பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது, 1973–74-ம் ஆண்டில் 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கின்ற நோக்தில் இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான சத்துணவு பாலில் அதிகமாக இருக்கின்றது என்ற அந்தத் தத்துவத்தின் பிரகாரம் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் முயற்சி எடுத்து வருகின்றோம். இதற்காக நமது அரசு பல இடங்களிலே பால் உற்பத்திச் சங்கங்களை அமைத்துத் தந்து, மாடுகளை வாங்குவதற்கும் அவற்றைப் பேணிக் காக்கும் செலவை ஈடுசெய்யவும், மேலும் பால் உற்பத்திச் சங்கங்களுக்குக் கட்டிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கும் பணத்தை மானியமாகவும் கடனாகவும் கொடுத்து வருகின்றதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

சாதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு நமது நாட்டில் ஆண்டு முழுவதிற்கும் வேலைகள் இருப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களுடைய வருமானத்தைச் சற்றுக் கூடுதலாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் கிராமப்புறங்களில் இப்படிப்பட்ட சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்ளுவதில் அரசு அக்கறை காண்பித்து வருவதைப் பாராட்டுகிறோம். இப்படிப்பட்ட பால் வழங்கும் சங்கங்கள் காட்டுமன்னார்கோவில்தொகுதியில்செயல்படாமல் இருந்து வருகின்றன.

அவைகளை மீண்டும் செயல்படுத்தித் தரவேண்டும், மேலும் இரண்டொரு பால் வழங்கும் சங்கங்களை அங்கே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தினை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதன்முதலாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்று அறக்கட்டளைத் துறையில் உள்ள ஊழியர்களுக்குச் சில சலுகைகளை அறிவித்ததுடன் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, அதற்காக என் மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கோவில் நிலங்களை யார் யார் உழுது பயிரிடுகின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் அவர்களுக்கே உடைமையாக்க வேண்டும் என்று. வரவேற்கிறேன், ஒரு சிறு மாற்றத்துடன். நல்ல கொள்கைதான். ஆனாலும் இந்தக் கொள்கையினை இந்துக் கோவில்களுக்கு மட்டுமின்றி பிற சமயத்தினரின் கோவில்களுக்கும் அறக்கட்டளை என்ற பெயரால் நிலம் இருக்கின்றது. அந்த நிலங்கள் விஷயத்திலும் இந்தக் கொள்கை அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் ஒரு கொள்கை என்று வந்துவிட்டால் அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் வித்தியாசம் காண்பிக்கக்கூடாது, ஒரு சமயத்திலுள்ள கோவில்களுக்கும் மற்ற சமயங்களின் கீழுள்ள கோவில்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் காண்பிக்கக் கூடாது. அப்படி ஒரு சமயத்தினருடைய கோவில்களை மட்டும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளுவதானது இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சரியான நிலைமையாகாது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அறங்காவலர் நியமனம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் அறங்காவலர்களாக இருப்பவர்களில் பெண்களுக்கு உரிமைகள் கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஐந்தில் மூன்று பேர் பெண்களாகவும் தலைமை ட்ரஸ்டியாக உள்ளவர்கள்கூட பெண்களாக இருக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் நமது சமுதாயத்தில், நமது பண்பாட்டினைக் காப்பாற்றுகின்றவர்களே பெண்கள்தான். அவர்கள்தான் நமது பண்பாடு, மதம், கலாச்சாரம் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றி வருகின்றார்கள். எனவே நமது கோவில்களுக்காக உள்ள இந்த அறங்காவலர்களில் பெண்களை அதிக அளவிற்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுகின்ற இந்த ஆலோசனையை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இன்னும் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்துக் கோவில்களிலும் உள்ள அறக்கட்டளைகளின் விவரங்கள், கோவில் கொண்டிருக்கும் சிலைகளின் விவரங்கள், அவை வெண்கலத்தினால் ஆனவையா அல்லது பஞ்ச லோகத்தினால் ஆக்கப்பட்டவையா, அந்தக் கோவில்களின்

பண்டைய சரித்திரம் என்ன, யாரால் எப்போது கட்டப்பட்டன, அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அறக்கட்டளைகள் யாவை, பின்னர் சேர்க்கப்பட்ட அறக்கட்டளை கள் யாவை, எவ்வெப்பொழுது யாரால் புதுப்பிக்கப்பட்டன என்பது போன்ற இந்த தகவல்களையெல்லாம் சேர்த்துத் தொகுத்து ஒரு புத்தகவடி யில் அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் அவற்றையெல்லாம் ஏற்படுத்திய மன்னர்கள் அல்லது பெரியவர்களுடைய அபிலாஷைகளை முறையாகப் பூர்த்தி செய்கிறோமா என்பதை இந்த மன்றம் பரிசீலிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அடுத்து பால் துறையினைப் பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தினை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே முன்பு இருந்த நிலைமாறி இன்றைக்கு அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் மாடுகளைப் பேணி வளர்ப்பதில்—அவர் கள் எப்படி விவசாயத்தில் விஞ்ஞான முறைகளை ஏற்க முன் வந்திருக் கின்றார்களோ அது போல மாடுகளைப் பேணி வளர்ப்பதில்—விஞ்ஞான முறைகளை ஏற்க முன்வந்திருக்கின்றார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்களி டத்தில் இப்போது மன மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதை நாம் காணலாம். இந்த மனமாற்றத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பால் உற்பத்தியை பெருக்க நாம் மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கத்தினைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையில் பாலைப் பதனிட்டு பௌடராக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை நமக்கு அவசியம் வேண்டும். அப்போதுதான் மேலை நாடுகளைப் போல நாமும் எஞ்சியிருக் கும் பாலைப் பௌடராக்கி வைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். இதை அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கூறி எனக்கு வாய்ப்பினை அளித்த தாற்காலிகத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன்.

திரு. சித. சிதம்பரம்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அற நிலையத் துறை, பால் வளர்ச்சித் துறை மீதான இந்த மானியத்தினை வரவேற்றுப் பேசுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

காரணம், ஒரு சமயம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அற நிலையங்களை நல்ல முறையில் நடத்துமா என்று பலர் சந்தேகம் கொண் டிருந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களைப் போக்கும் விதத்தில் அறநிலைய நிர்வாகத்தில் மிகுந்த அக்கரையும் ஆர்வமும் காண்பித்து, அதில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகளையும் வாய்ப்புகளை யும் அளித்து, கோவில்களில் இப்படித் திருப்பணி ஆற்றுகின்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு, ஊதிய உயர்வு இவற்றையெல்லாம் அளித்திருப்பதை நோக்குமிடத்து இந்தத் துறை எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வரு கின்றது என்பதற்கு வேறு ஆதாரம் வேண்டியதில்லை.

இந்த அரசு பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில் கோவில் திருப்பணி நடைபெறுமா, கோவில்கள் புதுப்பிக்கப்படுமா என்ற சந்தேகங் கள் பலருக்கு இருந்த காலத்தில் இந்த அரசு வந்தவுடன் இந்தத் துறையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகின்றதை இன்று அனைவரும் வரவேற்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். 1967-ம் ஆண்டில் 200 கோவில்களை

ரூ. 119 லட்சத்திற்குப் புதுப்பித்திருக்கும் நிலையிலே 1973-ம் ஆண்டிலே 1,500 கோவில்களை புதுப்பிக்கப்போகிறோம் என்ற நல்ல செய்தியினை இந்த அறிவிப்பிலே பார்க்கும்போது இந்தப் பணிகளில் நாம் எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணிபுரிந்து வருகிறோம் என்பதற்கு இதைவிட எடுத்துக்காட்டு வேறு இருக்க முடியாது என்று எண்ணுகிறேன்.

அதைப்போல எல்லாக் கோவில்களிலும் உள்ள பணத்தை எடுத்து கல்யாண மண்டபங்கள் கட்டி, இலவசத் திருமணம் அங்கங்கே நடைபெற நல்லதொரு திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சியோடு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலும் என்னுடைய ஊரில் 1½ லட்சத்தில் கல்யாண மண்டபம் கட்ட திட்டமிடப்பட்டு, திருப்பணிக் குழுவினரால் 40 ஆயிரம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கமும் நிதி உதவி வழங்கி இதனை நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறக்கட்டளைகள் மூலம் நமது அரசு அங்கங்கே உயர்நிலைப்பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி வருவதற்கும் நான் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் பள்ளத்தூரில் தஞ்சாவூர் பகுதியைச் சேர்ந்த அறக்கட்டளை மூலம் 1 லட்சத்திற்கு—வேத பாராயணங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் செலவழித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களிடத்தில் சொல்லி பள்ளத்தூரில் அந்த அறக்கட்டளை மூலம் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்த முன்வந்திருப்பதற்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியாக அமைக்கவும் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அர்ச்சகர்களாக நியமனம் செய்ய நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்த விரைவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்என்னும் என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோவில் திருப்பணிகளைச் செய்தவர்கள் செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கவனித்து அங்கங்கே அறங்காவலர்களாக நியமிப்பது மேலும் பல திருப்பணிகள் நடைபெற உதவியாக இருக்கும். இன்றைக்கு அறங்காவலர்களாக உள்ளவர்களை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விட்டுவிடக் கூடாது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய பாதுகாப்புத் துறையின் சார்பாக கொண்டுவந்திருக்கிற மானியத்தின்மீது என் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். திருக்கோவில்களில் உள்ள உபரி நிதியைக்கொண்டு அங்கங்கே பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் ஏற்படுத்த இருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுவதோடு, பல சித்த மருத்துவ சாலைகளை அமைக்க இருப்பதைக் குறித்து என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உபரி நிதியைக் கொண்டு கோவில் திருப்பணிகள் செய்வதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல கோவில்கள் திருப்பணி செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக காஞ்சீபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய வரதராஜப் பெருமாள் கோவில் திருப்பணி யுனஸ்கோ நிதியின் மூலம் எடுத்துச் செய்வதாக இருந்தது, அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கோவிலையும் உடனடியாக எடுத்துத் திருப்பணி செய்ய வேண்டிய அத்தியாவசியம் இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ் ரோடில் சுப்பையாசாமி மடம் இருக்கிறது. ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பையா சுவாமிகள் அங்கே சமாதியாகி இருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்குரிய மொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தை தாழ்த்தப் பட்டவர்களும் கற்றுப் பயில வேண்டும் என்பதற்கு சுவாமி சகஜானந்தா அவர்களை சுப்பையா சுவாமி சிஷ்யராக ஏற்று அவருக்கு மந்திரோப தேசம் சொல்லி அவர் சட்டசபை அங்கத்தினராகவும் இருந்து பல தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களை உருவாக்கினார். திரு. சுப்பையாசாமி அவர்களது சரித்திரத்தை திரு. அனந்தசாமியாகிய அவர் சிஷ்யர் எழுதி யிருக்கிறார். அதுபோன்ற புத்தகங்களை இந்த அறநிலைய நூலகங்களில் வாங்கி வைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கோவில்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை டிரஸ்டிகளாக ஏற்படுத்துவது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேயே அந்த முறை இருந்தது. இன்னும் அதுபோல தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அறங்காவலர் களாகப் போடப்பட வேண்டிய கோவில்கள் பல இருக்கின்றன. அங்கெல் லாம் போட வேண்டும். இன்னும் அறங்காவலர்களை கட்சி நோக்கத் தோடு போடாமல் பரந்த மனப்பான்மையுடன் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில் உத்சவ காலங்களில் பந்தோபஸ்து பணி போன்றவற்றுக்கு போலீஸ்காரர்களைப் போடாமல் அதிக அளவில் ஸ்கவுட்டுகளை உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்ரீரங்கத்தில் வைகுண்ட ஏகாதசி சமயத்தில் நடந்த வருந்தத்தக்க சம்பவம் நமக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனியாகிலும் இது போன்ற விழாக் காலங்களில் ஸ்கவுட்டுகளை அதிமாகப் போடவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஐந்நூறு கோவில்களுக்குச் சேர்த்து ஒரு இ.ஓ. அமைக்க இருப்பதாகவும், அந்த இ.ஓ.-வுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூட பணம் இல்லாத கோவில்களாக இருந்தால் அவருக்கு அரசாங்கத்தில் இருந்தே பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். என் னுடைய யோசனை—சில கோவில்கள் சில இனத்தவர்களாலேயே நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. கோவிலுக்கு என்று நிதி இல்லா விட்டாலும் அந்த இனத்தவர்களே பணம் போட்டு விழா நடத்துகிறார்கள்.

அதில் எல்லாம் சற்று நாம் தலையிடாமல் ஒதுங்கியிருந்தாலே போதும். அவை நல்லமுறையில் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு அந்த அந்தக் கோவில்களில் இதுவரை நடத்தி வரப்பட்டு வருவதுபோலவே அவரவர்களாலேயே நடத்திக்கொள்ள நாம் அனுமதிப்பதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும் என்கிற என்னுடைய யோசனையைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அற நிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் காணிக்கையாக்கிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான காரியங்களை எல்லாம் நமது அறத்துறையின் மூலம் மாநிலத்தில் செய்வது பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். கோவில்கள் நிறைந்திருக்கிற தஞ்சை மாவட்ட உறுப்பினன் என்ற முறையில் உலகம் தோன்றி. . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): "உலகம் தோன்றி" என ஆரம்பிக்காதீர்கள். உங்களுக்கு 5 நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன. அதற்குள் முடிக்க வேண்டும். நேரம் கிடையாது.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : ஆலயங்களில் பணிபுரிகிறவர்களுடைய சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் நான் சொல்ல வந்தேன். அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எத்தனையோ குறைகள் இருக்கின்றன. என்றாலும் எந்தவிதப் போராட்டங்களும் நடத்தாது அமைதியாக அவர்கள் இருந்தார்கள். மற்ற மற்ற துறையினர்கள் போராட்டங்கள் நடத்துவதுபோல நடத்தவில்லை. அவர்களுக்கு நமது அரசு 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுக்க அறிவித்திருப்பதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தினை மடாலயங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அண்மையில் நடத்தப்படுகிற விழாக் காலங்களில் கோவில் சிப்பந்திகள் திடீர் திடீர் என்று தாக்கப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் நடந்த சம்பவம் பற்றிக் கூடி உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு மாநில கோவிலில் பணியாற்றுவோர் தொழிற் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். விழாக் காலங்களில் வருகிற பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிற பணியினை மட்டும் போலீஸ் துறையினருக்குத் தந்தால்போதும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் உள்ள 13 ஆயிரம் கோவில்களில் 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அரசாங்கம் அளித்துள்ள சலுகையினால் பயன் அடைகிறார்கள்.

இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அந்தத் தொழிலாளர்கள் என்றைக்கும் இந்த அரசினுடைய பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். எந்தப் போராட்டத்தினையும் நடத்தாமல், தங்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சொன்ன நேரத்திலே, இந்த அரசு மிகுந்த கனிவோடு, கவனித்து ஆவன செய்கிறது. ஆகவே நம்முடைய கலைஞர் அவர்களுக்கும், நம்முடைய அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதைப்போல் முற் பகல் 11-30

அறநிலைய ஆணையர் அவர்களுக்கும் தங்களுடைய நன்றியை அவர்களுடைய பாதங்களிலே குவிக்கின்றார்கள் என்று சொல்லி, அரசு ஊழியர்கள் என்றென்றும் அரசுக்குச் சாதகமாக இருப்பார்கள், நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அறநிலைய மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் கோயில் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது பற்றிய நடவடிக்கையை விவாதிக்க என்று கொடுத்திருந்தேன். ஏதோ ரூ. 10 மேலே தருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்திருக்கிறார். ஆனால் இந்தக் கோயில்களையெல்லாம் பராமரிக்க, இந்த இலாக்கா பல பிரச்சினைகளை, இந்தக் கோயில்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள் பிரச்சினைகளை, சமயப் பிரச்சாரங்களை வளர்ப்பதிலே, சூழ்நிலைகளை ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்வதிலே அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கிட்டத்தட்ட 13,000 கோயில்களும் மற்ற அறநிலையங்களும் இவர்கள் பாதுகாப்பில் இருக்கின்றன. ஆண்டுக்கு ரூ. 200 வருமானம் வருகிற கோயில்களிடமிருந்துகூட, இலாக்காவுக்கு கான்ட்ரிபியூஷன் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் கோயிலுக்கே வருமானம் ரூ. 200 என்றால், அதில் இந்த இலாக்காவுக்கு கான்ட்ரிபியூஷன் தரவேண்டுமென்றால், அதை எப்படி பொறுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, ரூ. 1,000-க்குக் குறைவான வருமானமுள்ள கோயில்களிடமிருந்து, இந்த இலாக்காவுக்கு கான்ட்ரிபியூஷன் வாங்குவதை விட்டு விட்டால் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். பணக்காரக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வருமானத்தை வைத்து, இந்தக் கோயில்களைப் பராமரிக்க ஏதாவது செய்ய முன் வரவேண்டுமே தவிர, ரூ. 200 வருமானம் வருகிற கோயில்களிடம் போய் எனக்கும் கொஞ்சம் பிச்சை போடு என்று இந்த இலாக்கா கேட்பது வருந்தத் தக்கது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 7,558 கோயில்கள் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக வருவாய் பெறுகின்றன.

இன்றைக்கு எண்ணெய் என்ன விலை விற்கின்றது, கற்பூரம் என்ன விலை விற்கிறது ? இப்படிச் சாதாரண வழிப்பாட்டையே செய்ய முடியாத நிலையிலிருக்கிற ஏழைக் கோயில்களிடமிருந்து கான்ட்ரிபியூஷன் கேட்பது வருந்தத்தக்கது. பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கிறார்கள். 'ஓல்ட் ஏஜ் ஹோம்' ஆரம்பிக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் அரசாங்கம் தன்னுடைய சொந்தப் பணத்திலிருந்து செய்யவேண்டிய வேலைகள். வேண்டுமானால், பொதுப் பணத்திலிருந்து அவைகளுக்காகச் செலவழிக்கட்டும். இன்றைக்கு இந்த இலாக்கா அமைச்சர் ரொம்ப சாமார்த்தியமாக, நாங்கள் ஓல்ட் ஏஜ் ஹோம், டெப் அண்ட் டம் பள்ளிக்கூடம், இவையெல்லாம் கட்டுகிறோம்

1973 மார்ச் 26] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்று சொல்லலாம். ஏன் என்று கேட்டால், கிறித்தவர்களைப் பார்த்தீர்களா என்று சொல்லலாம். அந்தப் பதில் எனக்குத் தெரியும். கிறித்தவர்களுக்கு அகில உலகத்திலிருந்து பல நன்கொடைகள் வருகின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற கோயில்களைப் பராமரிக்க சக்தி இல்லாமல் இருக்கும்போது, கோயில்கள் பாழடைந்து கொண்டிருக்கும் போது, நீங்கள் ஏன் அந்த வேலையில் அவசரம் காட்டுகிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ரூ. 465 கோடி அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது, ஆண்டொன்றுக்கு. அதிலே கட்டட்டுமே கல்லூரிகளை, பள்ளிக்கூடங்களை. நீங்கள் ஏன் அவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் ?

அடுத்து, தாமலில் இருக்கிற கோவிலின் ராஜ கோபுரம் இடிந்து விழுந்து, தவிடுபொடியாக ஆகியிருந்தது. அமைச்சர் அவர்கள், அதைப் புதுப்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதை அவர்கள், சரியாகப் பழுது பார்த்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால், அங்கு சென்றிருந்தேன். அதுவரை பழுது பார்க்கவில்லை. ராஜ கோபுரம் கட்டியதாக இதுவரையில் காணோம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு கோயில்களைப் புதுப்பிக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 6 இலட்சம். அது எந்த மூலைக்கு ? இவைகளுக்கு இன்னும் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கும்போது, நாம் போய் மற்றைய வேலைகளிலே ஈடுபடுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சேலத்து மாரியம்மன் கோயிலிலே ராஜகோபுரம் கட்ட வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் கூட இருந்தார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கூட கட்டுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இன்றைக்குப் புதிதாக வந்திருக்கிற அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே அக்கறை காட்டி, என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். அங்கு உள்ளே, கடைகள் இருப்பதாலே, இதைக் கட்டினால், ஏதாவது இடைஞ்சல் வரும் என்று நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்களோ என்று பொதுமக்களிடத்திலே ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. நீங்கள் புதுப்பிக்க, புதுப்பிக்க, வருமானம் வரும். ரூ. 40,000 என்று கேட்டால், நீங்கள் ரூ. 10,000, ரூ. 5,000, ரூ. 2,000 என்று கொடுத்துக் கொண்டிருப்பீர்களானால், திருப்பணி செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் கூட உலகத்தை விட்டுப் போய் விடவேண்டிய நிலை வரும். ஆகவே, எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும்.

பல கோயில்களிலே, அவற்றோடு சேர்ந்திருக்கிற குளங்கள் எல்லாம் பாழடைந்திருக்கின்றன. மாண்புமிகு திரு. மணலி அவர்கள் தீர்த்தம் எல்லாம் முக்கியமானது என்றார்கள். தீர்த்தம், மூர்த்தி தலம் இதெல்லாம் முக்கியமானது. அவையெல்லாம் கொஞ்சம்கூட பழுதுபார்க்கப் படாமல், பாசி பிடித்து, மிகமிகக் கேவலமாக இருக்கிறது. அவைகளைச்

சீர்ப்படுத்துவது மிகமிக அவசியமாகிறது. கோயில்களைச் சீர்ப்படுத்து வதிலே, தீர்த்தங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதிலே, உற்சவங்களை முறையாக கால தாமதம் இல்லாமல் நடத்துவதிலே, 3 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை அவை களையெல்லாம் கவனித்து, பாதிக்கிற நிலைமைகள் ஏற்படாமல், கோயில் களுடைய சொத்துக்களைக் கண்காணித்து, எந்த எந்தக் கோயிலுக்கு என்ன என்ன சொத்து, என்று எல்லா பர்ட்டிக்குலர்ஸ் உள்ள ரெகார்டுகளை ஏற்படுத்தி, கவனிக்க வேண்டும்.

கோயில்களிலே நல்ல நாதசுர இசையே கிடையாது. ஏனென்றால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பணம் மிகவும் குறைவு. அவன் வாயிலே வைத்து, ஊ, ஊ, என்று, எதையோ ஊதி விட்டுச் செல்கிறான். குறைவாகப் பணம் என்பதால், நாதசுவரம் ஊதத் தெரியாதவர்களை அழைத்து, நீ ஊது, இந்தா ரூ. 10, ரூ. 20, ரூ. 30, என்று குறைவாகக் கொடுத்து இப்படி வைத்திருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. மங்களகர மான வாத்தியத்தை—எல்லாக் கலைகளையும் வளர்க்க வேண்டுமென்று—இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு சொ. காவேரிமணியம் : இந்த மாமன்றத்தில் நம்முடைய மதிப் பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு மன மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன என்பதைச் சொல்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன். என் னுடைய உரையைத் துவக்குவதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலுக்கு ' ரெப்ரசென்டேஷன் ' தேவை என்று கடந்த கூட்டத்திலே இங்கே நான் வலியுறுத்தினேன். அதன் அடிப்படையில், இந்த ஆண்டு முதல் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் சார்பாக இரண்டு அறங்காவலர்களை நியமிக்கக் கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நியமித்திருக் கிறார்கள். அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்ற இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எடுத்தால் நேரமாகிவிடும். ஆகவே, ஒன்றிரண்டைப்பற்றி மட்டும் நான் கூறுகிறேன். குறிப்பாக, 13,027 அற நிலையங்கள் நம்முடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் வருகின்றன. அவைகளில் மொத்த வருவாய் ரூ. 6,75,00,000 என்று கணக்குக் கொடுக்கப்பட் டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு முடிவதற்குள் இன்னும் அதிகமான கோயில்கள் இதன் நிர்வாகத்தின்கீழ் வர இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டும் முகத்தான் ஏறக்குறைய 15,000 கோயில்கள் நிர்வாகத்தின் கீழ் வர இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதன்மூலம் சுமார் ரூ. 7,50,00,000 வருமானம் வரும் என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களில், செலவழிக்கப்பட்ட விவரங்கள், இனி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றித் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

1973 மார்ச் 26] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

இன்றைறையும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நிர்வாக அதிகாரிகளுடைய அந்தஸ்துகள், அதிலே பணிபுரியக் கூடிய அலுவலர்களுடைய அந்தஸ்துகள் எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக் காட்டினார்கள். இவைகளையெல்லாம் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக நல்லமுறையிலே தெரியும், திருப்பரங்குன்றம், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின்கீழ் வருகின்ற ஒன்று என்பது. நாம் ஏற்கனவே கொள்கை அளவிலே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஒவ்வொரு நிர்வாகி தேவை என்று. ஏதோ நிர்வாகியை மட்டும் நியமித்துவிட்டால் போதாது. அவருக்கு அந்த அதிகாரமும் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, திருப்பரங்குன்றத்தில் அந்த அதிகாரி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார் என்று நான் தனிப்பட்ட முறையிலே குறை கூறவில்லை. அதிகாரத்தினுடைய வரம்பு என்று பார்த்தால், மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயிலிலே இருக்கக் கூடிய எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீசருக்கு உட்பட்டவராகத்தான் இருக்கிறார். எந்தச் செலவாக இருந்தாலும், 5 பைசா செலவழிக்கவும் அவருடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்.

ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வருமானத்தைப் பெறக் கூடிய அந்தக் கோயிலுக்கு ஒரு நிர்வாக அதிகாரி இருக்கிறார் என்றால் அந்த நிர்வாக அதிகாரி சோளக் கொல்லை பொம்மை மாதிரியாக இருக்கிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்வதற்கு உள்ளபடியே நான் வெட்கப்படுகிறேன் என்பது மட்டுமல்ல. அதற்காக நான் மனம் வருத்தமடைகிறேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் நான் அப்படிக் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியதற்காக மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கோயில் வருமானத்தை அத்தனையும் அதிலேயே செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மணி அடிப்பதிலேயும் அறக்கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதிலேயும் மட்டுமல்ல, பழங்காலக் கோயில்களிலே உள்ள தெய்வங்களை வழிபடுகின்றார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பல கலைச் செல்வங்களைப் பார்க்கிறார்கள், கலை வளர்க்கப்பட்டது கல்வி வளர்க்கப்பட்டது, நம்முடைய நாகரிகம் பேணிக் காக்கப்பட்டது. எனவே அந்த முறையிலே கோயில் வருமானத்தை மற்ற துறைகளுக்குச் செலவழிப்பதிலே தவறு கிடையாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுபோன்று எடுத்துக் கொண்டால் பழனி தண்டாயுதபாணி தேவ ஆலயத்தின் சார்பாக 3 பெரும் கலைக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, அதைப் போன்றுதான் திருச்செந்தூர் தேவ ஆலயத்தின் சார்பாக ஒரு கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்திலே 10 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஆலயத்தின் சாரபாக—மதுரையைச் சுற்றிப் பல தனிப்பட்டவர்களின் கல்லூரிகள்தான்

இருக்கின்றன. பெண்களுக்கென்று கல்லூரி மதுரையிலேதான் இருக்கின்றது—30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட அந்த இடத்திலே அந்தக் கோயிலின் சார்பாக ஒரு கல்லூரி தேவை என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது அரசினுடைய கொள்கை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் பால் உற்பத்தியிலே செலுத்தக்கூடிய கவனம் ஈடேறுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. பால் உற்பத்தியிலே ஈடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்குச் சரியான விலை கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கால் நடை வளர்ச்சியும் பால் உற்பத்தியோடு சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் இரண்டு துறைகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே அமைச்சர் இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் நுட்ப உதவிக்காக மாட்டு மந்தை— ஜெர்ஸி போன்ற மாடுகளை வளர்ப்பதற்காக ஒரு பண்ணை அமைப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—தனியாக இப்பொழுது அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒசூர், அபிஷேகப்பட்டணம், ஒரத்தநாடு, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இப்படிப்பட்ட நிலையிலே அதோடு இல்லாமல் இந்தத் துறையிலே தனியாக அப்படிப்பட்ட ஒரு மந்தை அமைப்பது பணத்தை விரையம் செய்வதாகத்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, செயற்கை முறையிலே கருத்தரிக்கச் செய்வதற்கு தனியாக சில பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து செய்யப் போவதாகத் தெரிகிறது. ஏற்கனவே கால்நடை உதவியாளர்கள் அந்தப் பணியைச் செய்வதற்கு நல்ல முறையிலே ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். கால்நடை உதவியாளர்கள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இப்பொழுது பரவலாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையே நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாமல் 6 வாரம், 10 வாரம் என்று பயிற்சி கொடுத்து அந்தப் பணியைச் செய்யச் சொல்வது சரியல்ல. அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியதுதான், ஆனால் வேறு வேலை கொடுக்கலாம். கால்நடை உதவியாளர்களுக்கு செயற்கைக் கருத்தரிக்கின்ற முறையில் வேலை கொடுப்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு பால் வினியோக சங்கங்கள் அமைப்பதிலே நானே ஈடுபட்டு 10, 12 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து பார்த்தேன். கூட்டுறவுப் பண்ணையை ஆரம்பித்த காலத்திலே வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமலே பலர் விலகிவிடுகிறார்கள். அதைவிட்டு விடடு வேறு ஒரு கிராமத்தில் போய்

கூட்டுறவு பால் பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படு கிறது. உற்பத்தியாகிற பால் 90 பைசா என்றால் இங்கே 1.40-க்கு விற்கப் படுகிறது. உற்பத்தியாகிற இடத்திலிருந்து யூனியனுக்கு வந்து, பிறகு செல்லிங் சென்டருக்கு வந்து பிறகு இங்கே விற்கப்படுகிறது. இதனால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அந்தப் பணம் முழுவதும் கிடைப்பதில்லை.

அது மட்டுமல்ல. மாட்டுத் தீவனமோ—பிண்ணாக்கும், பருத்திக்கொட்டை யும், ரூ. 50-க்கு விற்றது 150-க்கு உயர்ந்துவிட்டது. ஆனால் பால் விலை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. பலர் ஏற்கனவே வாங்கிய கடனை திரும்பச் செலுத்த முடியாமல் அவர்கள் சொத்துக்கள் ஜப்தி யாகி விற்பனை செய்துதான் கடனை அடைக்க முடிகிறது. இது ஒரு துணைத் தொழிலாக இருக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இது ஒரு துணைத் தொழிலாக, வருமானம் உள்ள தொழிலாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முப்பது லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதற்காக என்று ஒதுக்கப்பட் டிருக்கிறது. 2,122 கூட்டுறவு பால் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல் லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சங்கத்திற்கு ஒரு மாடு என்று வைத்துக் கொண் டால் 3 ஆயிரம் மாடுகள் வரை தேவைப்படும். நான்கு லிட்டர் பால் ஒரு மாடு தரக்கூடிய நிலையில் வேண்டுமென்றால் ஜெர்ஸி, சிந்தி, முர்ரா போன்ற மாடுகளை வாங்க வேண்டும். ஒரு மாடு குறைந்தது 2,000 ரூபாய் ஆகும். ஆகவே இந்தத் தொகையைக் கொண்டு 1,500 மாடு களுக்கு மேல் வாங்க முடியாது. இந்த நிலையில் 2,122 சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. எங்கே இந்தத் தொகை போதும்? பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையிலே, ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே நியாயமான விலை உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதை பார்த்து கால்நடை இலாக்காவும், பால் உற்பத்தி இலாக்காவும் சேர்ந்து ஒரு அமைச்சரால் கவனிக்கப்பட்டால்தான் சரியாக இருக்கும், நோக்கம் நிறைவேறும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH**: **Hon'ble Mr. Chairman, I thank you very much for the opportunity given to me to say a few words on the Demand No. 10—Milk Supply Schemes for which Rs. 2,02,28,900 is expected from this House. I went through the note given here. It contains some useful points. The Hon. Minister in charge of it has taken a lot of care to improve this Department. Just like milk is so sweet, interesting and pleasing, the contents of the note are also very interesting because it has got a number of good points.**

Since time is very short, I will confine myself to certain points with regard to milk position in Hosur, and Denganikota in Dharmapuri District. Every day a lot of milk is sent from our State to Bangalore. Our buses are carrying hundreds of milk cans every day to Bangalore and as such, we are not able to get milk in our rural areas.

In rural areas it is very difficult to get milk even for children. I do not know why so much of milk is allowed to go to Bangalore. The price paid there for a litre is more and the price paid here is less. Therefore, they may be sending so much milk to Bangalore. I would request the Hon. Minister to go into this and see that the price quick is increased and the milk which is sent to Bangalore and other areas from our district is stopped and that milk goes to villages where there is no milk.

Secondly, from Hosur cattle farm large quantity milk is sent to Madavaram milk production centre or to Madras. In Hosur town only a small quantity of milk is sold. It is sold only in Hosur, but in Denganikota and other important places milk is not sold and it is difficult to get. Madras City can get milk from Madhavaram milk centre and other places. Hence, instead of sending the milk available at Hosur Farm to Madras City, that milk may be sent to villages, so that villages may have atleast small quantities milk every day.

Next I come to the calf-breeding Scheme. There was a proposal to start a calf-breeding centre at Hosur. It will surely benefit the agriculturists so that they may have good calves. It will enable them to develop good calves and they will also increase good milk production. Unfortunately the scheme has not yet come up. I request the Hon· Minister to take immediate steps to implement the scheme.

In this connection I wish to state that the Hon. Minister is taking a lot of interest in this department. Considering the importance of milk and dairying schemes it is better if this department is linked with Animal Husbandry Department. The Minister of Animal Husbandry has more money to this and he can give more attention. Otherwise, if they are divided into two departments and kept under hon. Minister one small department will be here and the other there, there may be difficulty in co-ordination and proper functioning.

Next coming to co-operative scheme, milk should be supplied to all villages and societies should be started in interior villages. Otherwise, it is very difficult to get milk there.

Next I would like to refer to Foodder development Scheme. Foodder is important for improving the milk production. Now it is very difficult to get fodder. Previously, there was a proposal to start a Fodder Farm in Hosur Taluk. We have set apart 1,000 acres of land for this purpose in Hosur Taluk.

There was also a proposal to start a Cattle Farm. If the same is started, we can get plenty of milk. Unfortunately, this has not been

1973 மார்ச 26] [திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா]

taken into consideration. I understand that it is pending with the Government. Because the Hon. Minister for Religous Endowments is connected with the milk distribution, I would suggest that the Animal Husbandry may also be brought under his portfolio.

Due to non-availability of sufficient quantity of fodder, the ryots are not able to produce more milk. I would request the Hon. Minister for Religious Endowments to recommend the establishment of Fodder Farm in Hosur Taluk. Plenty of land is available there. There was also a proposal to have a 'Jersy' cattle farm. I think that proposal is also pending with the Government. I request the Hon. Minister to give that scheme also to Hosur Taluk.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMY): Mr. Kothandaramiah, please wind up your speech.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: I would also suggest that both the Milk Scheme and the Animal Husbandry should come under the portfolio of one Minister.

Then I would like to refer to starting of Milk Co-operative Societies in rural areas. It is said that incentives are given to the villages to by cows and to produce more milk. I would suggest that such incentives should be given to the people in rural areas, especially to the ryots in backward areas. The Government should give them all help and encouragement to produce more milk.

Thank you, Sir.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் :—பேரவைத் தலைவரவர்களே, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கோயில்களின் வருமானம் கடந்த ஆண்டு ரூ. 4 கோடியே 87 ஆயிரமாக இருந்தது இன்றைய தினம் ரூ. 6 கோடியே 75 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறபோது உண்மையிலேயே நான் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல கோயில்களில் திருப்பணிகள் நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை இந்த மன்றத்திற்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திருப்பணிகள் செய்வதன் மூலம் கோடானுகோடி மக்கள் பலனடைகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன். அதுவும் நமது அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு அந்தப் பணி நல்ல முறையிலே மக்கள் பாராட்டைப் பெறும்படியான வகையில்

வளர்ந்து வருகிறது என்பதையும், அறநிலைய ஆணையர் அவர்களும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பை நல்கி வருகிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியான திருத்தணியிலே பல நல்ல வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். கல்யாண மண்டபம், கலைக் கல்லூரி, காட்டேஜஸ்—தங்குமிடங்கள் கட்டுதல், போன்ற நல்ல காரியங்கள் செய்ததன் விளைவாக அந்தப் பகுதியில் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான கார்களைப் பார்க்கிறோம். திருமலைக்குச் செல்கிறவர்கள் திருத்தணிக்கு வந்து மலையிலே இருக்கின்ற முருகக் கடவுளை தரிசிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பினை நமது அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது அதைப் பாராட்டிப் பெருமைப்படுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே உள்ள அந்தத் திருமுருகன் கோயில் அத்தனை சிறப்பு பெற்றமைக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்த இந்த அரசை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் கோயில் பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தியிருப்பதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதற்காக அவர்களின் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் வேலை செய்கிற இன்ஸ்பெக்டர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் புரொவின்ஷியலைஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சர்வீசும் புரெவின்சியலைஸ் செய்யப்படுமேயானால் அதிலே வருஷக் கணக்காக வேலை செய்கிற பணியாளர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வளப் படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருத்தணிக் கோயிலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள துணை கோயில்களான திருவாலங்காடு, கரிம்பேடு, பெரிய நாகப்பூண்டி போன்ற கோயில்களின் வளர்ச்சிக்காக திருப்பணி செய்வதற்கு ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின்படி திருப்பணி செய்யப்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணிக் கோயிலைப் பொறுத்த வரையில் வளர்ச்சி பெரும் நல்ல நிலையிலேயே இருக்கிறது. அது மேலும் வளர்வதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் பால் வளர்ச்சிக்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உதவிதந்து பால் வளர்ச்சிக்கு வழிவகைகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணிப் பகுதியில் நிறைய கிராமங்களில் பசுமாடுகளை வைத்து வளர்ப்பதால் பால் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும், திருத்தணி சென்னைக்கு நெருக்கமாக இருப்பதால் பால் விற்பனையை அதிகப்படுத்த வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவக்கப்பட்ட பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ரூ. 240 கடன் தந்தார்கள். அதில் ரூ. 400-க்கும் மேல் வசூலித்து விட்டார்கள். இன்னும் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று தொந்தரவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி, முதலுக்கு மேல் வசூலிக்கப்பட்ட தொகைக்கு இனியும் வட்டி வசூலிக்க வேண்டாம், வட்டியை வஜா செய்யப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு இட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*<u>திரு. எஸ். கணேசன்</u>: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு அறநிலையத் துறை எல்லா வகைகளிலும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு சமுதாய வளர்ச்சிக்காகவும் இன்னும் பல ஆக்கப் பணிகளுக்காகவும் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகைப்படுத்திச் சொல்லப்பட்டதாகாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்த்தால், நமது கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, சமுதாய வளர்ச்சிக்காக திருமண மண்டபங்கள், உயர்நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகள், அன்பு இல்லங்கள், சிறார் காப்பகங்கள், முதியோர் இல்லம், மருத்துவமனைகள், நூலகங்கள் போன்ற பல நல்ல பணிகளுக்கும் இந்தத் துறை கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, பெருமைப்பட வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் மணலியார் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அறங்காவலர்கள் பதவிக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போகவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி எதும் இப்போது நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்வதை விட, அண்மையில் புதுக்கோட்டையில் நடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக் குழுவில் "சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதவிகளை எற்றுக்கொள்ளக் கூடாது" என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை திரு. மணலியார் இப்போது இந்த அவையில் இல்லை என்றாலும், இந்த அவையின் மூலம் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எனது பகுதியில், பூம்புகார் பேரவைக் கல்லூரி சிறப்பான முறையில் அறநிலையத் துறையால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கல்லூரி கலைக் கல்லூரியாக விரிவு படுத்தப்பட்டு, இன்றைக்கு அங்கே பி.யு.சி. வகுப்பு வரை நடக்கிறது. அதை மேலும் விரிவு படுத்தி,

பி.ஏ., பி.காம். போன்ற பட்டப் படிப்புகளுக்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டு மென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அறிக்கையிலே கடைசியாக ஒன்றினை மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் :

> "....என்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் ஒருவன் திருக்கோயில் அர்ச்சகராக வர முடிகிறதோ அன்றுதான் உண்மையான சமதர்ம சமவாழ்வை இந்த நாடு பெற்றதாகக் கருதமுடியும் என்பதால், இந்திய அரசு இதற்கு ஆவன செய்ய முன்வரும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது."

உள்ளபடியே, இந்தியாவில் எங்குமே இல்லாத அளவுக்கு புரட்சிகரமான முறையில், சிறப்பான இந்த முயற்சிக்காக இந்த அரசினை நம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட முயற்சிக்கு இந்திய அரசு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: In support of the Cut Motions moved on behalf of my Party, I wish to state a few points in regard to Milk Production.

After the Hon. the Minister for Religious Endowments took over the portfolio, he has messed in different fields, not only in Madhavaram Dairy Project, but also in Thanjavur Marketing Federation. I am also sure that the proposal to have a Dairy in Ambattur will create a lot of confusion. I have got a number of points to prove it. In fact.......

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY): I have already told the hon. member that only 10 minutes have been allotted for him.

DR. H. V. HANDE: 10 minutes for Milk Supply Schemes alone.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY): Ten minutes for both the Demands.

DR. H. V. HANDE: Coming to the point, I would like to say this. It has been decided by Government as reported in the Press that the II Dairy will be established in Ambattur. Already the Dairy at Madhavaram is incurring heavy expenditure in transport of milk. Ambattur will be still worse. That means the idle transport of milk for a minimum of ten routes allowing each lorry to carry 500 litres. They have to

cover 10 miles for 40 trips. It will work out to 400 miles a day rate of Rs. 1.50 per mile. They had to incur an additional cost of Rs. 2,16,000. I got a number of things to prove that will end in fiasco.

The Government has been in the habit of putting the I. A. S. Officers as Commissioners of the Dairy Projects. These I.A.S. Officers who know nothing about dairying fall at the feet of the National Dairy Development Board at Aarey Milk Colony, Anand in which they are directors. Somebody from Anand suggested a site at Madras and this was accepted by the Government. They have given some fantastic ideas.

Thus the Madhavaram milk colony was selected and as I have pointed out a number of times, this has ended in fiasco. I have been mentioning this for a number of times. In spite of that, no action has been taken. The entire Milk Department needs re-organisation and re-orientation. It should be re-organised and re-oriented and in that it should be production re-oriented. There should be proper distribution of milk. These points should be taken into account. I have a number of points to prove. I shall place them before the Hon. Minister.

Then I want to refer to the Thanjavur District Co-operative Milk Production and Marketing Federation where also he has messed up, One of our distinguished hon. Members of this House, Thiru L. Ganesan M.L.A., is the president of the Federation. What is the position of the Federation? During the last two or three years they have mulcted public money and defrauded public money and I have got documents to prove it. நண்பகல் 12-00

Ever since 5th November 1971 the date on which the present Secretary took charge, progressive deterioration in the administration can be observed if a probe into the relevant records, is instituted by an impartial audit body. For example, fraudulent coupons have been printed. The milk coupons that form the nucleus for profit, was printed usually in the local Co-operative Press where no fraudulent designs were possible. But the Secretary abruptly shifted the coupon printing job to the local Vetrivel Press, whose proprietor is a relation of the Secretary. Why should they transfer it from the Co-operative Printing Press to a private Press? Also, the Secretary gave the Stock Register of coupons to Auditor, Thiru Durairaj and the actual coupon stock was kept out of his purview. Then the Secretary, with the connivance of certain members of the staff, effected an unauthorised sale of the old coupons and fraudulently suppressed a revenue to the Federation to the tune of Rs. 13,860 which can be seen if accounts are scrutinised by an impartial audit......

THIRU L. GANESAN rose.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY) : If it is a point of order, the hon. Member can raise it now. If it is a clarification, he can seek it at the end of his speech.

THIRU L. GANESAN : Sir, on a point of order..........

DR. H. V. HANDE : There are some more points relating to it and I will finish in five minutes when the hon. Member can raise it.

The Secretary has dexterously managed to destroy evidence of this fraud of Rs. 13,860 by stealthily bringing the stock book from the Auditor's custody through his trusted staff and had the stock book burnt which showed accounts of coupons up to 15th December 1971. Thus he has destroyed the documentary evidence. Then the Secretary caused to be brought into use a new set of coupons printed on a flimsy paper. This new coupon is one that has purposely omitted the print of the Gopuram emblem.

The cost of printing and paper of the above stock of coupons comes to nearly Rs. 9,600.

Then, since 1939 the coupons were collected on supply of milk to parties. They were accounted for and shown in a separate register known as Redemption Register. This procedure was stopped since 16th December 1971.

Then coupons to the value of Rs. 40,000 were printed and distributed to favourable vendors and the amount was collected allowing the vendors to effect a free sale of coupons. This amount has not been rendered into any account. Then a special report was made by the Auditor, Thiru Dorairaj to the District Co-operative Audit Officer, Thanjavur in this respect. No action has been taken on this. The concerned file in the Audit Office will lay bare the facts of the fraud.

Then an advance was drawn to the tune of Rs. 7,900 as milk advance which has been utilised for the marriage expenses of the Vice-President. This sum was drawn from 31st August to 17th October 1972. The Executive Officer from the Co-operative Central Bank, Thanjavur, during his inspection found out this irregularity and submitted a report on 3rd November 1972. This is a very fantastic thing.

Also in the salary of staff for December 1971, Defence Fund was collected to the tune of about Rs. 1,000 which has not been sent to the credit of the War Fund. That is another fraudulent thing.

The work done by one man is now in charge of four. This increase was done to bring in and give job to relations and friends of the Secretary and the Vice-President.

Then, the milk production is 15,000 litres. But the annual maintenance charge of a jeep (M.D.O. 6332) is Rs. 10,000. After the present D.M.K. President took office, the production has come down to 2,500 litres. The expenditure is Rs. 54,000. The jeep has been used at Federation petrol cost, for personal purposes of the Secretary and the Vice-President.

Then the jeep M.D.O. 6332 and F.C. M.D.O. 5832 were continuously used for 10 days during the marriage of the Vice-President.

In rendering balance sheet accounts for raising loans from Government and from the Co-operative Central Bank, two different amounts have been shown as loss. The Government had been informed of a loss of 8½ lakhs for a loan of Rs. 5 lakhs asked for. The Co-operative Central Bank was informed of Rs. 2 lakhs as loss in the application for loan. It is a wonder that two kinds of balance sheets have been cooked up so deliberately. Can this be challenged? The Hon. Minister for Co-operation is not present and this relates to a co-operative institution. Now I yield and the hon. Member can raise this point.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு எல். கணேசன் அவர்கள் மற்ற உறுப்பினர்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு பாயிண்டுக்கும் விடை சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஏதாவது கிளாரிபிகேஷன் சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். மற்றவற்றை அமைச்சர் மூலமாகச் சொல்லுங்கள்.

THIRU L. GANESAN : Mr. Chairman, Sir, I humbly submit that the hon. Member, Dr. H. V. Hande, should take up the challenge. In his allegation, he has stated a certain amount has been withdrawn from the Federation for the purpose of using it for the marriage expenses of the Vice-President. He should prove this allegation. Also many other allegations have been made and he should prove them. There may be certain irregularities connected with the administration and that has nothing to do with it and I am not concerned with it. He should prove his allegations.

DR. H. V. HANDE : In whatever manner the hon. Member stipulates, I am prepared to prove it before anybody or in this House. I have got documents and I can also produce a couple of M.L.A.s' and outsiders who will bear witness but the latter cannot be brought in

this House. The Hon. Minister for Co-operation can also reply during the discussion on the Appropriation Bill. My point is that all these things should be properly rectified.

Now with regard to temples, I am very sorry to say that it is the same story and it is the same case. It is treated as one intended for D.M.K. only. When I say this, the D.M.K. Members may get angry but that is a fact. A number of methods are used to boost up the D.M.K. For instance in the, Kapaleeswarar Temple at Mylapore, there is only "Vazhipadu of Muthal Amaicher '. This is going on there and for which objections have been raised. The place is meant for worship. But there is only ' Vazhipadu of Muthal Amaicher '.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சி சோழனுடைய ஆட்சியாக இருக்கிறது. பல்லவனுடைய ஆட்சியாக இருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் வழிபாடு நடக்கிறது.

This is done by the Executive Officer of that temple. It is not done by the Hon. Minister and I know he is a good man.

கதா காலட்சேபம் செய்கிறார்கள். பார்த்துக் கதையைச் சொல்லுங்கள் என்கிறார்கள்.

My friend Thirumathi Anandanayaki also says it is true. I have information from my own source. Why should a person who has faith in God not allowed to worship freely. It is because you want an extra for muddling. Co-operatives you have already muddled. I have clearly proved it. In temples also you want to extend your area and entrench your men. Is such a thing possible in Muslim mosques ? Can you preach against God there ? That is why I have the greatest respect for Islam. Will it be possible for you to criticise like that inside churches? Will Christians tolerate it ? How long do you think this sort of thing would continue ?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Hinduism also included atheism ?

DR. H. V. HANDE : Hinduism does not include atheism. That is point No. 1. I stoutly and totally refute such a remark. It is an incorrect statement. I was saying that Kapaleeswarar temple, a place wherein religious minded people go and worship the deity there, is not a place to preach atheism. Persons who have faith in Vishnu go to Parthasarathy temple. Catholic members go to Catholic Churches and

Protestants go to Protestant churches. According to their faith, they go and worship the deity in the temples. They are not the places to preach atheism.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : May I explain? Hinduism includes several types of philosophy and one philosophy is Sankhya philosophy which includes atheism. According to that philosophy it is there. Whether in the temples, atheism is preached or not is a different thing. I am not aware of it.

DR. H.V. HANDE : For the Hon. Minister's information I may say I have read Sankhya philosophy. That does not include atheism. Point No. 1 Sankhya Philosphy is different from atheism. I have studied it and I know it. What I say is these are not temples to preach either Sankhya philosophy or atheism. If the Hon. Minister says in temples atheism can be preached, I have to compliment him on the extraordinary fertility of his fantastic imagination. எங்கே ஆதாரம் உண்டா? இது அரசியல் கட்சிக்காக, அரசியலுக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆதாரம் உண்டா என்றால் I have got instances.

It has happened in my own constituency. An agreement was entered into between Smt. Rukmani Ammal residing at 2/21, Alathur Subramania Achari Street, Choolai and the Executive Officer, Sri Sundararaja Perumal and Anjaneyaswamy Devasthanam at 22, Alathur Subramania Achari Street, Choolai on 5th January 1970 and a piece of land measuring about 1,500 sq. ft. was let on lease on a monthly rent of Rs. 9.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

Subsequently the Commissioner, *vide* his notice No. 30345/70/C7-1, dated 17th February 1971, informed the lessee that the agreement does not hold good, since some of the provisions of the rules have not been properly followed. From then onwards Smt. Rukmani Ammal is keeping in correspondence with the department. But surprisingly a few months back, the back portion of the land occupied by the Rukmani Ammal was let out to somebody else at the instance of the local D.M.K. man. This is so irregular. I have got the entire records with me and I shall give them to Hon. Minister whenever he desires it. This is how things are being done at the discretion of political parties.

With regard to Chitrakulam tank, I have given cut motions a number of times. But nothing seems to have been done. It is being used as a lavatory and I want this thing to be stopped. It is also true of Ponneri tank.

What I want to say is that temples should be kept out of politics and persons who are really interested in worshipping the deities in temples should be allowed to do so without any inter ference. With this I conclude my speech in support of the cut-motion we have given.

*திரு கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம் மானியத்தின் மீதான விவாதத்தின் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு அனுமதித்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இந்த கோவில்களுக்கான மானியத்தின்மீது விவாதம் நடந்ததே கிடையாது, இப்போது தான் நடைபெறுகிறது ஏதோ ரொம்ப தாராளமானது என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒருவகையில் உண்மைதான். இது எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு—கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடுகள் உள்ள ஆலயங்கள் , அறநிலையங்கள், வழிபாட்டு நிலையங்கள் இவைகள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் இந்த நாட்டில் மகோன்னதமான நிலையில் இருந்த சிற்பங்களுக்கும், ஓவியங்களுக்கும், நாட்டியத்திற்கும், நாதஸ்வர இசைக்கும் இப்படி எல்லாவிதமான கலைகளுக்கும் உறைவிடமாக இருந்தன, நம் வரலாற்றுக்கு ஒரு ஊற்றாக இருந்தன. அவை இன்று கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலையில்தான் இருக்கின்றன. இப்போது பெரிய மனது வைத்து இதுபற்றி விவாதிக்கிற அளவிற்குத்தான் வந்திருக்கிறது என்ற நிலையே தவிர எல்லாம் முடிந்து விட்டன, எல்லாம் நடந்து விட்டன என்றால் நாம் உண்மையிலிருந்து ரொம்ப தூரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் பொருளாகி விடும்.

இந்த ஆலயங்கள் நிர்வாகத்தில் அமைச்சர்களுக்குக் கடவுளிடம் பக்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்பது இப்போது விவாதம் அல்ல. இப்போது சிலர் திடீர் பக்தர்களாகிவிடுகிறார்கள், திடீர் பிள்ளையார் எல்லாம் வருவது போல்.................

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: It is at the expense of the Chief Minister it was planted and it was he who removed it. It has nothing to do with me.

MR. DEPUTY SPEAKER Why do you bring in the Chief Minister ?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: He shows his hands to me and so I had to explain.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இன்று நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரம் கொஞ்சமாகத்தான் கொடுப்பீர்கள் என்று தோன்றுகிறது. நானும் உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய விரும்பவில்லை.

இருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்ததுபோல் பதினைந்து, இருபது நிமிடங்களுக்குள்........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சேல்ஸ் டாக்ஸ் வேறு இருக்கிறது. ஒரு மணிக்குள்ளாவது முடிக்க வேண்டும்.

திரு கே. ஏ. மதியழகன்: அமைச்சர் அவர்கள், 12,000 ஆலயங்கள் இந்த அறநிலையக் கட்டளையின்கீழ் வந்திருப்பதாகவும், இன்னும் அடுத்த ஆண்டில் 15.000 ஆலயங்கள் 1973-ல் திருக்கோயில்களின் எண்ணிக்கை 15,000-க்கு மேல் உயரும் என்றும், மொத்த வருமானம் ரூ. 7,50,00,000 ஆகும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பார்த்தால் அருமையாக இருக்கிறது. 12,000 கோவில்கள் எற்கெனவே இருந்தன. இப்போது கண்டுபிடித்ததின் விளைவாக — இல்லை, இல்லை — எற்கெனவே 2,000 கோவில்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் விளைவாக இவைகளிலே சேர்க்கப்பட்டு மொத்தம் 12,000 கோவில்கள், மடங்கள், அறக்கட்டளைகள் இவைகளை நாம் நிர்வகிக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு 15,000 கோவில்கள் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் 16-வது பக்கத்திலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ கணக்கில் வராத திருக்கோயில்கள் திருட்டுக் கோயில்களாக இருக்கும் அவல நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: திருட்டுக் கோயில்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. ஆதலால் தயவு செய்து நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் அமைச்சர், சபாநாயகர் அவர்களைத் திருட்டுகோயில்கள் என்று சொல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. நான் அதற்காகச் சொல்லவில்லை. எதையோ சொல்லி திசை திருப்பப் பார்க்கிறார். திருட்டுக் கோவில் இல்லையென்றால் எடுத்து விடுங்கள். அமைச்சர் அவர்களே திருட்டுக் கோவில்கள் என்ற அடிப்படையின் கீழ் விரிவான ஒரு புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ் நாடெங்கும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, அறநிலையத்துறையினரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத நிறுவனங்கள் 40,247, அவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களின் பரப்பு 1,98,920·53 எக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றில் ஆய்வாளர்களின் முதல் அறிக்கை பெறப்பட்ட சமய நிறுவனங்கள், 6,000 அவற்றுள் 2,162 நிறுவனங்கள் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வருஷம் 15,000 திருக்கோயில்கள் என்ற அளவுக்கு எண்ணிக்கை உயரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான ஒரு கணக்கைக் கொடுக்கிறார்கள். 40,247 சமய நிறுவனங்கள், கோவில்கள் அல்ல. பல்வேறு நிறுவனங்கள் இந்த

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

40,247 சமய நிறுவனங்களின்கீழ் இருக்கின்றன. 15,944 சமய நிறுவனங்கள் தனியாரிடத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் திருட்டுக் கோயில்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தனியாரிடத்தில் அவைகள் இருக்கின்றன. அவர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளை மெள்ள மெள்ளத்தான் அரசு துறையில் கொண்டுவர வேண்டும். அவைகளில் திருட்டுத்தனம் நடக்கிறது என்று கூறுவது தவறான வாதமாகும்.

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய நேரம் இருக்கிறது. அவர்கள் அப்போது இதற்குப் பதில் சொல்லலாம். அற நிலையங்கள், மடங்கள், கோயில்கள் எல்லாவற்றையுமே நான் ஒட்டு மொத்தமாகக் கோவில்கள் என்று சொல்கிறேன். தயவுசெய்து குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அவர்களைக் குறை சொல்லவில்லை. இந்த டிப்பார்ட்மெண்டில் இருக்கும் நிலைமையைச் சொன்னேன். நீங்கள் இப்போதுதான் புதிதாக வந்த அமைச்சர். ஆயிரக் கணக்கான கோவில் பெருச்சாளிகளை நீங்கள் என்ன செய்துவிட முடியும். இருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நீங்கள் என்ன ராஜராஜ பராந்தக சோழன் மாதிரியாக இந்த கோவில்களைக் கட்டிப் பராமரிப்பதாகக் கருதிக்கொள்ள வேண்டாம்.

திருக்கோயில் நிலங்கள் உண்மையிலேயே திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமானவைகளாக இல்லை. திருக்கோயில் நிலங்கள் உண்மையிலேயே திருக்கோயில் உடமையிலும் அனுபவத்திலும் இல்லாமல் தனியாரிடம் இருப்பனவாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் 15,944. அவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் 25,065,88. இவை விவசாய நிலங்கள். அது மட்டுமல்ல அர்பன்லேண்ட்ஸ் 656.62. திருக்கோயில் நிலங்களை அவற்றின் உண்மையான உடைமையாக்க நிர்வாகிகள் மேற்கொண்ட நேர்வுகள் 880. அதன் மூலமாகக் கிடைத்து இருக்கும் நிலம் 2,250·41. அவர்கள், பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால் 40,247 சமய நிறுவனங்கள் அற நிலையத்திற்கு வெளியே இருக்கின்றன. இந்த எண்ணிக்கை யெல்லாம் நான் புதிதாகச் சொல்ல வில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் இருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிலங்கள் கோவிலுக்கும் சொந்தமாக இல்லை. உழுபவனுக்கும் சொந்தமாக இல்லை. இவைகளெல்லாம் இடைத்தரகர்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன.

என்னுடைய முக்கிய வாதம் எல்லாம் இந்தத் துறையில் நிறையச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதன் தொடர்பாக ஏராளமான காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தை விமர்சிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அரசின்மீது குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்காக அல்ல. இவ்வளவு பெரிய காரியங்களைக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை—இன்று மணலி கந்தசாமி அவர்களகூட பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்—கோவில் நிலங்களைத் தனிப்பட்டவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட தெரியும். நான் இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை. நான்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அமைச்சராக இருந்தபோதே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்குக் கொடுத்திருக்கும் விதிவிலக்கை எடுத்துவிடுங்கள். இப்படி விதிவிலக்கை எடுத்துவிட்டால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்காது என்று சொன்னேன். அது எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. அதைத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

THE HON. THIRU P.U. SHUNMUGAM: Sir, I shall..........

THIRU K. A. MATHIALAGAN: I do not want any explanation; I will not yield, Sir.

THE HON. THIRU P.U. SHANMUGAM: Because the hon. Member has dragged my name, I want to explain.

THIRU K. A. MATHIALAGAN: I am not yielding, Sir.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: My name has been dragged; otherwise I would not have come up to explain.

ரெவின்யூ அமைச்சருக்குத் தெரியும். 4 லட்சம் ஏக்கர் இருந்தது. அதைச் சொல்கிறேன். விதிவிலக்கு ரத்து செய்வது குறித்து என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். என்ன விதி விலக்கு? எப்போது ரத்து செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. யார் செய்தார்கள்? அவர்கள் அந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் படித்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்போது என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இப்போது என்ன முயற்சியைக் கைவிட்டோம் என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு கே.ஏ. மதியழகன்: அதைத்தான் சொல்கிறேன். 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் கோவில் நிலங்கள் கோவிலுக்கும் பயன்படாமல், உழுபவனுக்கும் பயன்படாமல். இடைத்தரகர்களின் கையில் இருக்கிறது. இது பல்லாண்டு காலமாக அவர்களாலே அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுடைய மொத்தச் சொத்தை கணக்கு எடுத்தால் 63 கோடி ரூபாய்க்கு வரும். கோவில்கள் இன்றைய தினம் 20 ஏக்கர்தான் சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்யலாம். தனியாக ஒரு உழவனுக்கு 5 ஏக்கர் தான் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குமேல் ஒருவன் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படியிருந்தபோதிலும் 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை இந்த இடைத்தரகர்கள் பல்லாண்டு காலமாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதை மாற்ற ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த விதிவிலக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் தமிழ் நாட்டிலேயே உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக நிலம் எப்போதோ செய்யப்பட்டிருக்கும்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்பது பரிசீலனையில் இருந்தது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வேதனையோடு முதல மைச்சரை நான் கேட்டு இருக்கிறேன். இந்த 4 லட்சம் ஏக்கர் இடைத்தர கர்கள் கையில் இருக்கிறது. இதை உழவர்களுக்குச் சொந்தமாக்குங்கள் என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது கொண்டுவரப்பட்டி ருக்கிற குத்தகைதாரர்கள் உரிமைச் சட்டத்தில் அவைகளெல்லாம் இடம் பெற இருக்கின்றன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இடம் பெற்றால் நல்லது. அப்போதே இதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னேன். 4 ஆண்டுகாலம் கால தாமதமாக வந்திருக்கிறது. இந்த விதிவிலக்கு அப்போதே ரத்துசெய்யப் பட்டிருக்குமானால் 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் உழுபவர்களுக்கு என்றோ சொந்தமாகியிருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். கோவில், மடங்கள் இவற்றிற்காக உள்ள விதி விலக்குகள் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சிச் சார்பில் எடுத்துரைத்தபோது தாங்கள் தான் கேரளாவில் ரத்து செய்யப்படவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் இந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இதில் ஏதோ நீங்கள் சொல்லி நாங்கள் கேட்கவில்லை என்று கூறுவது முறையற்றது.

*திரு கே.ஏ. மதியழகன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மடா லயங்களின் நிலங்கள் எடுக்கப்படப்போகிறது என்று இந்த மன்றத் திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். வெளியிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். உங்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். கால தாமதமான பிறகு பிரேத விசாரணைக்குப் போக விரும்பவில்லை. இந்தக் காரியத்தை செய்கின்ற நேரத்தில், உழவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாகின்ற முறையில் நல்ல வகையில் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்தத்தான் சொல்லுகிறேன்.

பிற்பகல் 12-30

அடுத்தாற்போல பல ஆலயங்களில் ஏராளமாகப் பணம் இருக்கிறது. ஆலயங்கள் வழிபாட்டிற்குரிய இடம்மட்டுமல்ல, கல்வி, மருத்துவம், சிற்பம், ஓவியம், நாட்டியம், நாதஸ்வரம் இவைகளெல்லாம் வளர்கிற இடம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் காரியத்தில் இவ் வளவு கோடிக்கணக்கான வருவாய் வருகின்ற கோவில்கள் என்ன செய் கிறதென்று பார்த்தால், அவற்றின் திருப்பணி என்ன என்று பார்த்தால் திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு தங்கத் தேருக்கு 2 லட்ச ரூபாய். திருத்தணி முருகனுக்கு 2¼ லட்ச ரூபாய்க்கு தங்கக் கவசம், முகவை மாவட்டம் பாகனேரியில் உள்ள புலவநாயகி அம்மனுக்கு 2 லட்ச ரூபாயில் தேர், மதுராநதகம் ஆண்டவனுக்கு 2 லட்ச ரூபாயில் தேர், மதுரை மீனாட்சி சுநதரேசுவரருக்கு 16 லட்ச ரூபாயில் தங்க கவசமும், வைர முடியும் என்ற கணக்குத்தான் இருக்கிறது. சாதாரணப் பெண்மணிகளுக்குததான்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நகைகள் மீது ஆசை. ஆண்டவனுக்குத் தங்கத் தேரும், வைர முடியும் இன்னும் இருக்க வேண்டுமா? பக்தர்கள் கோபித்துக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, சாதாரண ஆசாமி களை ஆடம்பரமான தேரில் வைத்து ஊர்வலம் வரும்போது, ஆண்டவன் தங்கத் தேரில் ஊர்வலம் வருவதை ரசிக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்ட தங்கத் தேர்கள், ஆபரணங்கள் பொதுவுடைமைச் சொத்தாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் அவற்றை கலைச் சின்னங்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆண்டவனுக்கு இவைகள் எதற்கு என்று புண்படுத்தும்படி பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர் களையோ, பக்தர்களையோ புண்படுத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை என்னுடைய நோக்கம், இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் சொத்து டைய கோவில்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மீனாட்சி அம்மனுடைய....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திடீரென்று குறுக்கே விடுகிறீர்கள். (சிரிப்பு) என்னுடைய கவலை யெல்லாம், மீனாட்சி அம்மனின் நகைகள், இன்னும் பெரிய பெரிய கோவில் கடவுள்களின் நகைகள், நிலங்கள் இவற்றை இன்வெண்டரி எடுத்தால் பலகோடி ரூபாய் சொத்துக்கள் இருக்கும். ஆனால் அவ்வளவு சொத்துக்கள் இருந்தும், இந்தக் கோவில்கள் நடத்தக்கூடிய கல்லூரிகள் 6, பள்ளிக்கூடங்கள் 13, ஆஸ் பத்திரி ஒன்றுகூட இல்லை. அதுவும் பழனி ஆண்டவர் கோவில் நடத்து கிற கல்லூரிகள் 3. இந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது.

இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான வருவாய் இருந்தும், இந்தக் கோவில்கள் பணத்திலிருந்து நாதஸ்வரம் பழனியில் 20 பேருக்கும், தவில் 10 பேருக் கும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். வலிவலத்தில் ஒரு 15 பேர் படிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் நாதஸ்வர இசைக்கு பெயர் பெற்ற தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்த நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இருக்கின்றபோது பழனியில் 20 பேர் நாதஸ்வரம் படிக்கிறார்கள், 10 பேர் தவில் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். வலிவலத்தில் கொஞ்சம்பேர் படிக்கி றார்கள் என்றால் இவைகள் கலை வளர்ப்பது அல்ல. கலாசாரத்தை வளர்ப்பது அல்ல. பரதநாட்டியம் நம்முடைய நாட்டில் பலபேர் தனியாகக் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். (சிரிப்பு). அதைக் கவனிப்பதற்குப் பலபேர் இருக்கிறார்கள். பல ஆஸ்பத்திரிகள் இந்த வருவாயிலிருந்து நடத்துவதின் மூலம் மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்களின் துறையிலிருந்து ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் செலவிடப்படும் செலவைக் குறைக்கலாம். கல்லூரிகளுக்கு கல்வித் துறையிலிருந்து செலவழிப்பதைக் குறைக்கலாம்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நினைத்தால் மிகவும் வெட்கமாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவ மடாலயங்கள், லயோலா கல்லூரி, கிருஸ்த்தவக் கல்லூரி, செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி என்று அமைத்து எவ்வளவு புனிதத் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நமக்கே ரொம்ப வெட்கமாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலே நாமும் இன்னும் அதிகமான பணத்தை நல்ல காரியங்களுக்கு, ஆர்பனேஜ்கள், பிச்சைக்காரர் இல்லங்கள் ஆகியவற்றை அமைக்கச் செலவு செய்யவேண்டும்.

அமைச்சர்கள் பரிவட்டம் கட்டிக்கொண்டு புதிய பக்தர்களாக ஆகிவிடுவதற்குப் பதிலாக, அதில் ஆர்வம் செலுத்திக் கோவில் பணத்தை செலவிடச் செய்யவேண்டும். பல்லக்கில் போய்க்கொண்டிருந்த மடாதிபதிகள் 1 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து செவர்லெட் கார் வாங்குகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்ட மடாதிபதி ஒருவர் சமீபத்தில் வாங்கியிருக்கிறார். அவர்களெல்லாம் இப்படி காலப் போக்கில் பல்லக்கிலிருந்து காருக்கு மாறிவிட்டார்கள். இந்தக் காரியங்களும், மற்ற திருப்பணிகளும் நடக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதோடு கூட, பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம்.

சமதர்மம் என்று சொல்லுகிறோம். சமதர்மம் என்றால் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடவேண்டும். அதற்காக அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று டில்லி மாநகருக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். இதற்குத் தான் மாநில சுயாட்சி என்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆதித் திராவிடர்களை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக்கினோம் என்றால் பரவாயில்லை. அர்ச்சகர்கள் ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த டில்லிக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அர்ச்சகர்கள் பிள்ளைகள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, தற்போது அரசியல் சட்டத்தில் எந்தவித திருத்தமும் தேவையில்லாமல் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போட இடமிருக்கிறது.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, நான் அரசியல் சட்ட நிபுணன் இல்லை. அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அர்ச்சகர்களாக இருந்தவர்கள் பிள்ளைகள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக ஆகிற காலம் இது.

மாணபுமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மாணவர்களுக்கு, பிற்பட்ட சமுதாய மாணவர்களுக்கு தமிழகத்தில் தனித்தனி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மூலமாக ஐ. .எஸ். தேர்வுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு—நான் சென்ற கூட்டத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன்.—8 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தை சேர்ந்த மாணவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு எழுதி, 3 பேர் தேர்வு பெற்று, வாய்மொழித் தேர்வுக்குப் (Viva Voce) போயிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக தமிழகத்தில் புதிய வரலாறு படைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 26]

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே அவர்களுடைய உரையில் இதைப் படித்திருக்கிறேன். 8 பேர், 12 பேர் ஆதித்திராவிடர்களை ஐ.ஏ.எஸ். ஆக்கியிருக்கிறோம் என்ற அளவுக்கு உங்களுடைய பொருளாதாரப் புரட்சி முடிந்தால் சரிதானா? தமிழகத்திலுள்ள 4 கோடி பேரில் 1 கோடி ஆதித் திராவிடர்கள் இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய சமதர்மம் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடுகிற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது.

அதே மாதிரியாக இன்றைக்கு டிரஸ்டிகள் போடுகின்ற விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பழங்காலத்தில் ராமசந்திர செட்டியார் கோவில் பெரிச்சாளிகள் என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அளவுக்குப் பெரிச்சாளிகளை உண்டாக்காமல் நன்றாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக் சொல்லுகிறேன். பெரிச்சாளிகளைப் பிடிக்கின்ற காரியங்களை நீங்கள் செய்யவில்லை.

புதிய பெரிச்சாளிகளை உருவாக்குகின்ற இடமாக கோவில்கள் ஆகிவிடக் கூடாது. நான் நிரம்ப வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். இப்போது எல்லாம் நிழலுக்குக்கூட கோவிலுக்குப் போகாதவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு, கட்சிக்காக துஷ்பிரயோகம் செய்கிற முறையில் செய்கிறார்கள்.

பழனி கோவில் 52 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற கோவில். அங்கே ஒரு திராவிட முன்னேற்ற கழக பாராளுமன்ற உறுப்பினரை அறங்காவலராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயோ பாங்கில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த அவரை நான் தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தேர்தலுக்கு நிறுத்த வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தேன். அவர் பாராளுமன்றத்தில் பணியாற்றுவதற்குப் பதிலாக பழனியில் அறங்காவலராக ஆகியிருக்கிறார். அங்கேயே இருக்கிறார் அவர் பெயர்கூட திரு. தண்டாயுதபாணி

மாண்பு மிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல. அவைத் தலைவராக இருந்த ஒருவருக்கு இது தெரியவில்லை என்றால் வருந்தத்தக்கது. அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி விமர்சிப்பது என்பது அவைக்குப் பெருமை தராது. அவையில் இல்லாதவரைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்பதை உறுப்பினர் மறந்துவிட்டதால் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு அமைச்சருக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு எனக்கும் தெரியும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, அவையில் இல்லாதவரைப் பற்றி பேசக் கூடாது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பாராளுமன்றத்தில் பேசிய பேச்சைப் பற்றி இங்கே விமர்சனம் செய்தால் சரியாக இருக்காதே தவிர, அவரைக் கோவில் டிரஸ்டியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது தேவையா என்று பேச முழு உரிமையிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர் சொன்னது பாராளுமன்ற உறுப்பினர், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதற்குப் பதிலாக பழனி ஆண்டவர் கோவில் டிரஸ்டியாக இருக்கிறார் என்றார் என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே மறக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அவர் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராகவும் இல்லை. கோவிலில்கூட அறங்காவலராக இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவு நாளாக இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் இந்த நீக்கத்தை விமர்சனம் செய்த பிறகுதான் எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது அரசியல் கட்சிக்காரர்களால் அந்த இடங்களுக்கு அபகீர்த்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி இருப்பவர்களை எடுத்துவிடுவது நல்லது என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போட அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் காலம் இது..........

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திரு. மதியழகன் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அர்ச்சகர்களாக வரக்கூடாதா ?

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உங்களைக் காட்டிலும் ஆதித்திராவிட மக்களிடத்தில் எனக்கு அதிக அக்கறை உண்டு, ஆர்வம் உண்டு. ஆதித் திராவிடர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் சண்முகத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, அவருடைய நற்சான்றிதழை கேட்டுக்கொண்டு என்னை நிர்ணயிக்கப் போவதில்லை. நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆதித் திராவிட மக்கள் எனது கருத்துக்களை நெடுநாட்களாக அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படியானால் அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவதில் என்ன தவறு ?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உங்கள் துறையைச் சேர்ந்ததல்ல இது. நீங்கள் ஏன் குறுக்கிடுகிறீர்கள். நான் ஈல்டு செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கூட்டுப் பொறுப்பு என்ற முறையில், எந்த அமைச்சர் வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கிடையாது. அமைச்சர்கூட உறுப்பினர்கள் பேசும்போது ஈல்டு செய்தால் தான் குறுக்கிட்டு பதில் சொல்லமுடியும். உறுப்பினர் உட்கார்ந்தால் தான் அமைச்சர் பேசலாமே தவிர அமைச்சர் என்பதினாலேயே தனிச் சலுகையோ, உரிமையோ கிடையாது. இல்லாவிட்டால் பேசக்கூடாது இவ்வளவு நாள் அமைச்சராக இருந்தவருக்கு இது தெரியாது இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள் தெரியும்.

திரு. கே. எ. மதியழகன் : படியுங்கள், நீங்களே நன்றாகப் படித்துப் பாருங்கள். அமைச்சர்களுக்கு ஒன்று, உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று என்று எந்த விதியும் கிடையாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். பொதுவாக அமைச்சர்கள் ஒரு கிளாஸ் ஆஃப் எம்.எல். ஏக்கள் என்றும், அமைச்சர் அல்லாதவர்கள் இன்னொரு கிளாஸ் ஆஃப் எம்.எல்.ஏ-க்கள் என்றும் ரூல்சில் கிடையாது. இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர்கள், எம்.எல்.ஏ.க்கள் எல்லோரும் சரிசமம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நமது மதியழகன் அவர்கள் ஸ்பீக்கராக இருந்தபோது இதற்காக வ தாடி வாதாடிப் பார்த்தேன். வெற்றி பெறமுடியவில்லை. இப்போது இதில் வெற்றிபெற்றுவிட்டேன். (சிரிப்பு).

I want to establish in this House like in Lok Sabha that there is no distinction between the Ministers and other members of the House; all have equal rights. But just as I rise on a point of order, Ministers. also get up toexplain a point in the middle of the speech of a member. If we yield, they can explain, but if we do not yield, Ministers cannot speak. The same thing when Ministers speak also; we get up and if the Ministers yield we put across a point. At times, as our Chief Minister says, if they want to wait till they complete an idea, we agree to that. This is what I have been claiming all these six years in this House. I am glad the ex-speaker concedes my point now. I hope the Hon. Deputy Speaker will now give a ruling on this.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விதிகள் எப்படி இருந்தாலும் நாம் ஒரு மரபை வைத்திருக்கிறோம். பேசுகின்றவர்கள் அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் அல்லது உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் ஒரு மரபை வைத்திருக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அமைச்சர்கள் தகவல் தருவது என்ற மரபை வைத்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே அமைச்சர்கள் பேசும் போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்கள் அல்லது குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்கள் சில நேரங்களில் தகவல் தருவதற்கு அனுமதிக்கிறோம். இந்த முறையை அதிகமாக வளர்த்தக் கூடாது என்பதை உங்களோடு நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. மதியழகன் ; மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் கருத்தை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் ஸ்பீக்கராக இருந்தபோது அப்படிச் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதே கருத்தை முதலமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் அதை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்படி அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்களும் அடிக்கடி குறுக்கிடுவது எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி குறுக்கிடும் சில அமைச்சர்களைக் குறுக்கிடாதபடி நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முதலமைச்சரிடம் பல நேரம் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். எப்போது குறுக்கிடுவது, எப்போது குறுக்கிடக் கூடாது என்று விதி முறைகளில் ஒன்றும் இல்லே. அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை உறுப்பினர்களுக்கும் உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

தொல்பொருள் துறையைப் பொறுத்தமட்டிலே 100 கோவில்களில் டில்லிக்காரர்களுக்கு பங்கு இருக்கிறது. கோவில்களிலே கூட பங்கு வேண்டுமென்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள். அவைகளிலே நல்ல ஓவியங்கள், சிற்பங்கள், கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி, எல்லாக் கோவில்களை யும் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும். கோடிக் கணக்கான ரூபாய் 500 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் எல்லாவற்றையும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தால், அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு இந்த நாட்டு மக்க ளுக்கு இன்னும் நல்ல பல சேவைகளைச் செய்யமுடியும் என்று கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE; I want to know one point. Does the hon. Member suggest nationalisation of the entire property of the temples ? That will be dangerous. Already we have given too much of money in the hands of the powers that be. Ultimately where it will all end up ? I share the enthusiasm of the hon. Member in regard to appointment of Archakas. But if we should advocate nationalisation of the entire property of temples, that will lead us where we do not know.

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : நாஷனலைசேஷன் என்ற உடனே அவர் களுக்குப் பயம் வந்துவிட்டது. அவர்கள் கருதுவதைப்போல எல்லா வற்றையும் நாஷனலைசேஷன் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் உள்ளவன் நான் அல்ல. இப்போது பல்வேறு விதங்களில் கோவில் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை பல்வேறு பட்டவர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. சொத்தாகவும், வேறு பொருளாகவும் இருக்கின்றவைகளை எல்லாம் கணக்கெடுத்து, இந்த இலாகாவிலே இருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரிகள் நல்லமுறையிலே கண்காணிக் கவேண்டும். அப்படி ஒழுங்குபடுத்தி, முறைப்படுத்தி கண்காணிக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் இப்போது இருப்ப தைவிட இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : By nationalisation, you will be placing in the hands of the ruling party all the money. That is the danger you have to guard against.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர்களே, இந்த அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக ஒரு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை வலியுறுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஆலயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஆலயங்களை சீராகவும் சிறப்பாகவும் பேணி வரவேண்டுமென்று முதலிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல கோயில்கள் நல்ல முறையில் பேணப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, இப்போது பெரிய பெரிய ஆலயங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காலாகாலங்களில் பழுதுபார்த்து, செயல்படுத்தினால் இந்த அறநிலைய பாதுகாப்புத் துறை சீராகவும் சிறப்பாகவும் அமையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆஸ்திகர்களும் நாஸ்திகர்களும் இன்று கோயில் வழிபாட்டிலே அக்கறை கொண்டவர்களாக இருப்பதனால் எல்லோரும் மதிக்கக்கூடிய அளவிலே கோயில்கள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் அண்மையிலே காஞ்சீபுரத்திலுள்ள வரதராஜபெருமாள் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்த ஆலயம் சரியான முறையிலே பராமரிக்கப்படாமல் இருப்பதைக் கண்டேன். அதை நல்ல முறையிலே பராமரிக்க, யு.என். நிறுவனத்திலிருந்து பல உதவிகள் கிடைப்பதைப்போன்று இதற்கும் உதவிகள் பெற்று, அதைக்கொண்டு அந்த ஆலயத்தை நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அங்கே தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு உகந்ததாக பல கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அதை அரசாங்கம் பாதுகாக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே நான் இருந்தபோது, அந்தக் கோயிலில் அலுவல்புரியும் ஒருவர் என்னிடம் வந்து ஒரு புகாரைச் சொன்னார். அவருடைய ஊதியம் என்ன என்று கேட்டேன். அவர் மாதம் $3\frac{1}{2}$ ரூபாய் சம்பளம் என்று சொன்னார். கோயில் பணிகளைச் செய்கிற ஒருவருக்கு மாதம் $3\frac{1}{2}$ ரூபாய் சம்பளம் என்றால் அவரால் எப்படி வாழமுடியும்? அவர் குடும்பத்தை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும்? அவருடைய வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற அளவில் ஒரு குறைந்த பட்ச ஊதியமாவது அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவருக்கு 5 குழந்தைகள் இருப்பதாகவும் சொன்னார். அவரைப் போலவே பல கோயில்களிலும் சிறு சிறு பணியாளர்கள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த ஊதியம் போதாமல் இருப்பதால் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்து அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கோயில் கல்யாண மண்டபம் கட்டுவது பற்றிய ஒரு புகாரை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். மதுரை தாலுக்காவில் கருப்புண்ணசுவாமி கோயில் கல்யாண மண்டபம் கட்ட 32,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருப்பண்ண சுவாமி கோயில பரம்பரை டிரஸ்டியாக இருப்பவரிடம் அந்த காண்ட்ராக்ட்ரைக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த 32,000 ரூபாயில் கட்டப்பட வேண்டிய கல்யாண மண்டபத்திற்குப் பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. தவறுதலாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; கையாடல் செய்திருப்பார்களோ என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதுபற்றி புகார் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்த இலாகாவில் இருக்கின்றவர்கள் அவருக்கு அதிகமாகச் சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

இந்த மாதிரியான தீயச் செயல்கள் எங்கும் நடைபெறாமல் இருக்க, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியாகச் செலவழிப்பதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் சரியான முறையிலே காலாகாலங்களில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வேண்டிய எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்—எங்கள் மாவட்டத்தைச் பொறுத்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேவஸ்வம் போர்டு என்ற அமைப்புத்தான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் 3 நபர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் திருவாங்கூர் மன்னரால் நியமனம் செய்யப்படுகிறவர். அந்த தேவஸ்வம் போர்டுக்கு ஆண்டுதோறும் 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மன்னவர்களுக்குள்ள எல்லாவிதமான சலுகைகளும், மானியங்களும் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகும், இந்த தேவஸ்வம் போர்டில் ஒரு மெம்பரை நியமிக்கும் உரிமை மட்டும் இன்னும் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலே எப்போது மன்னர்களின் சலுகைகள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட்டனவோ, அப்போதிலிருந்தே அந்த தேவஸ் ம் போர்டில் அந்த மெம்பரை நியமிப்பதற்கான அதிகாரமும் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் அந்த அதிகாரத்தை அவர் பயன்படுத்துவது சட்டத்திற்கு விரோதமானது, சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பதை நான் தெளிவாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் எந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நாமினேஷன் பெற்று இருந்தார்களோ அந்தச் சட்டங்களும் சலுகைகளும் அடிபட்டுப்போனபிறகு நான் இவற்றை நீடிப்பதற்கு உரிமையில்லை என்ற சட்டபூர்வமான வாதத்தைக் கிளப்புவதற்காக முற்படுகிறேன். இது சம்பந்தமான அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, ஒரு சட்ட முன் வடிவையும் தயார் செய்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அதற்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். முன்பெல்லாம் அரசர்கள் ஆலயங்களைப் பராமரித்தார்கள். ஆனால் இன்று மக்களே ஆலயங்களின் பராமரிப்பில் மிகுந்த அக்கறை காண்பித்து வருகின்றார்கள். மன்னர்கள் இந்தத் துறையில் செய்த தொண்டினை நாம் மறக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் சட்டரீதியாக தங்கள் அந்தஸ்தை இழந்தபிறகு அவர்களுக்கு மேலும் இந்த அந்தஸ்தை நீடிப்பது நியாயமுமில்லை தர்மமுமில்லை.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்து, அந்த போர்டில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றியும் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே 142 பேர் பணிபுரிகின்றார்கள். அவர்களுடைய சம்பள விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டாலும் இது வரையில் சம்பள பாக்கிகளைக் கொடுக்க வில்லை. 20—10—1970 முதல் 31—12—1971 வரையில் அவர்களுக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பளவிகிதங்களின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இன்னும் சம்பள பாக்கிகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்னும் மெட்ராஸ் லிபரலைஸ்டு பென்ஷன் ரூல்ஸ், டி.வி.ஆர்., மெடிக்கல் ஃபெஸிலிட்டீஸ், கிராசுவிடி போன்றவைகள் எல்லாம் அவர்கள் விஷயத்தில் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இந்தப் போர்டை அரசு மேற்கொள்ள இருப்பதாக முடிவெடுத்திருப்பதால், இவர்களை இந்த இலாகாவிலே "இன்டகெரெட்" செய்ய வேண்டும், இணைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பலவாண்டுகாலமாக இந்தத் தேவாலயங்களுக்கு உழைத்துவரும் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கியதாக அமையும்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டில் "தேவி குமரி கல்லூரி" என்று பெண்களுக்கான கல்லூரியொன்று குழித்துறையில் இருக்கின்றது. இது ஆறேழு ஆண்டுகாலமாக இயங்கிவருகின்றது. இதற்கு நல்லதொரு கட்டிடம் இல்லை என்ற குறைபாடு இருந்து வரு கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெரியவர்கள் பலர் சேர்ந்து இதற்காக ஒன்பது பத்து ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி இந்த இடத்தில் வேண்டிய கட்டிடங்களைக் கட்டி அந்தக் கல்லூரியை மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத் தோடு, அந்த நிலத்தையெல்லாம் ரெஜிஸ்டர் கூடச் செய்து கொடுத்திருக் கின்றார்கள். ஆனால் இதை இந்த இலாகாவினர் இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. போர்டிலுள்ள ஒரு சிலர் அந்தக் கல்லூரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி விடலாமா என்று முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் செய்யாமல், நல்ல கட்டிடத்தைக் கட்டி முடித்து அந்தக் கல்லூரியை அந்த இடத்திலேயே வைத்து மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் அது பெண் களுக்கான கல்லூரி. அனைத்துச் சமூகப் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் நல்ல வாய்ப்பு இருக்கின்றது, இது அங்கே இருப்பதால். எனவே இதைச் செய்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெண்களுடைய மேல்படிப்பிற்கு ஊக்கம் அளித்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக் கல்லூரியைப் பொருத்த வரையில் இந்த ஆண்டு அங்கே ஒரு பெரும் தவறு நடந்திருக்கின்றது. படிக்கும் மாணவியர்களில் 50 சதவிகிதத் திற்கு மேற்பட்டவர் "டிடென்ஷன்" செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு மாணவர்களை ஏன் மேல் வகுப்பிற்கு அனுப்பாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெற்றோர்களுக்கு இது ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியினை அளித்திருக்கின்றது. ஐம்பது சதவிகிதம் "டிடென்ஷன்" என்பது கேள்விப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. பத்து அல்லது பதினைந்து சதவிகிதம் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே இதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேட வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்து, இந்த இலாகாவிலுள்ளவர்களுக்கு பண்டைய நாகரீகத்தையும் நாட்டின் காலசாரத்தையும் பாதுகாக்கும் மாபெரும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. எனவே, ஆத்மீகக் கொள்கைப் பற்று உள்ளவர்களையே அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டும். எல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் இன்று நடைபெறுவதாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் குறை சொல்லுகின்றார்கள். இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். அடுத்து இப்போது தமிழில் அர்ச்சனை செய்வது என்ற திட்டமிருந்தாலும் பெரும்பாலும் வடமொழியில்தான் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது. நான் அடிக்கடி ஆலயங்களுக்குச் செல்பவன் என்ற காரணத்தினால் இதைப் பார்த்து அறிகின்றேன். தமிழிலேயே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்போது இதில் ஏதோ மொழிப்பிரச்சினையைக் கிளப்புவதாக யாரும் கருதிவிட வேண்டாம்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்குறுங்குடிக்குப் பக்கத்திலுள்ள முகிழடி என்ற இடத்தில் சுப்பிரமணியம் என்ற ஊழியர். நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பணியாற்றி வருகின்றவர். ஒரு மடத்தில் பணியாற்றி வந்தார். அவர் சம்மந்தமான இலாகாவிற்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கமிஷனர் அவர்களுக்கும் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்மந்தமாக துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து "யூனெஸ்கோ" போன்ற உலக ஸ்தாபனங்களிலிருந்து அதிக நிதிஉதவிகளைப் பெற்று ஆலயங்களைப் புதுப்பிப்பது போன்ற பணிகளை மேலும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள பெரிய கோயிலைப் புதுப்பிக்கும் திருப்பணியினை மேற்கொள்ளுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மதுரையிலுள்ள ஆலயமானது மிகமிகப் புராதனமானது. அங்கே வரும் பக்தர்களுக்கு தங்குவதற்காக அதிக விடுதிகளைக் கட்ட வேண்டும். மேலும் இந்தத் துறையின் மூலம் அதிக ஆஸ்பத்திரிகள் போன்றவற்றை கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்</u> : பொது விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையினை மாலையில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

<u>மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன்</u> : தலைவரவர்களே, அறநிலையம் மற்றும் பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறையின் மீதான கோரிக்கைகள் மீது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு சிறந்த கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பால் துறையைப் பொருத்த வரையில் அதில் சிறந்த வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் யூனியன்களையும் ஏற்படுத்தி அவற்றுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் உதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கான பல யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் சென்ற ஆண்டில் "தமிழ்நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்" என்று ஒன்றினை ஏற்படுத்தி, 1—7—1972 முதல் இக்கழகம் தன் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளது. இதை ஆரம்பித்திருப்பதன் நோக்கம் கிராமங்களிலே உற்பத்தியாகும் பாலைச்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

சேகரித்து பதப்படுத்தி அதிக தேவையுள்ள இடங்களுக்கு அதை அனுப்புவதும் இதனால் கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு, அதாவது மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு பால் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு அதிக லாபத்தைப் பெற்றுத் தருவதும் ஆகும். அந்த நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் தமிழ் நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் என்று ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை.)

மேலும் "ஆப்பரேஷன் ப்ளட்" என்ற திட்டத்தின் கீழ் 1972-லிருந்து தொடங்கி ஐந்தாண்டு காலத்தில் ரூ. 8.75 கோடி செலவழித்து இதை மேலும் தீவிரப்படுத்த இருக்கிறோம். இவற்றில் சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் இந்தக் குறைபாடுகள் நீங்குவதற்கும் எதிர் காலத்தில் பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் சீரிய முறையில் செயல் பட்டு வரும் என்ற முறையில் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலம் அவர்கள் ஆற்றிய சிறப்பான பணியினைப் பார்க்கும்போது நிச்சயம் அந்த சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சென்னையில் பால் வினியோகத்தை பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் 1972-ல் 71,902 லிட்டராக இருந்தது இன்றைக்கு 93,200 லிட்டர் ஒரு நாளைக்கு என்ற அளவிற்கு வினியோகத்தை உயர்த்திருக்கின்றார்கள். இன்னும் சிறிது காலத்தில் இது ஒரு லட்சம் லிட்டர் என்பதை எட்டிப்பிடிக்கும் என்று திடமாக நம்பலாம்.

இதுபோன்று பால் வழங்கும் "பால் விற்பனை நிலையங்களின்" எண்ணிக்கை 1971-72-ல் 222 என்று இருந்த நிலை மாறி இந்த ஆண்டு அது 250ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதுபோன்ற பால் வாங்குவோர்களுடைய எண்ணிக்கையும் 55,919 என்று இருந்தது இந்த ஆண்டு 67,000 பேர் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது.

இருந்தாலும் சென்னை நகரின் பால் தேவைகளை நம்மால் முழுவதும் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா என்றால் நிச்சயம் முடியாது என்ற நிலைதான் இருக்கின்றது. எனவே தான் இரண்டாவது பால் பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக திட்டமிட் அம்பத்தூரில் தொழிற்பேட்டைக்கு அருகில் ஒன்றை ஏற்படுத்த தமிழ் நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் முடிவு செய்திருக்கின்றது. இதற்கான பணிகளை இந்திய பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் துவங்கியிருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பால் பண்ணை வேலை முடிவு அடையும் நிலையில் இருக்கிறது. அதன் மூலம் நாள் ஒன்றுக்கு 2 லட்சம் லிட்டர் பாலை நாம் அங்கே பதனப்படுத்த முடியும். ஆக நமக்குத் தேவைப்படுகிற 4 லட்சம் லிட்டர் பாலை இந்த இரண்டு பால் பண்ணைகளின் மூலம் வழங்க முடியும் பிற பகல் 1-00

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு பால் பண்ணைகளைத் தவிர பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் துணைப் பால் பண்ணைகளையும் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். ஈரோடுக்குப் பக்கத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு 1 லட்சம் லிட்டர் பாலை பதனப்படுத்தும் கொள்ளளவு உள்ள வகையில் ஒரு துணைப் பால் பண்ணை ஒன்றையும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வாணியம்பாடியில் 60 ஆயிரம் லிட்டர் கொள்ளளவுக்கு ஒரு துணைப் பால் பண்ணை ஒன்றையும் அமைக்க இருக்கிறோம்.

அடுத்து, தூய்மையான பாலை வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே தூய்மையான பாலைத்தான் வழங்குகிறோம். மனித சக்தி பயன்படுத்தப்படாமல் இயந்திரங்களினாலேயே பக்குவப்படுத்தப்பட்டு, புட்டிகளில் அடைக்கப்படுகிற பாலைத்தான் வழங்குகிறோம். ஆனால் பால் புட்டியில் வருகிறபோது நடுவில் சில தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். வெளிநாடுகளைப் போலவே இங்கேயும் ப்ளாஸ்டிக் பையில் பாலை வழங்குவதுப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. இதற்குத் தேவையான இயந்திரம் வெளிநாட்டில் இருந்து வந்தாக வேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களும் இதற்கு ஒப்புதல் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை ஒரு சோதனைத் திட்டமாக சென்னையில் நடத்திப் பார்த்து வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டால் சென்னை நகரம் முழுவதற்குமே இதனை மேற்கொள்ள பால் பண்ணைக் கழகம் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சென்னை நகரமாக இருந்தாலும், மாநிலத்திலுள்ள திருச்சி, மதுரை, கோவை, வேறு பல ஊர்களாக இருந்தாலும் மில்க் சப்ளை யூனியன், கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் மக்களுடைய தேவைகளை அறிந்து பூர்த்தி செய்து வருகிறார்கள்.

இந்தத்துறை மேலும் சிறந்த முறையில் இயங்க வேண்டுமென்று சொல்கிற கருத்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய கருத்தாகும். பால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டும், பாலை வாங்கிப் பருகுவோர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் என்னிடம் பேசுகின்ற நேரத்திலும் தெரிவித்தார்கள். இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முடிவு சீக்கிரமே அறிவிக்கப்படும். பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் பால் பவுடர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார்கள். மதுரைப் பண்ணையில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் செலவில், நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் லிட்டர் பாலை பவுடராக மாற்ற, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அந்த வேலைகள் முடியக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. 1973–ஆம் ஆண்டு முடிவுக்குள் அந்த வேலை பூர்த்தியாகி, அந்தத் தொழிற்சாலை செயல்படத் தொடங்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மூ. கண்ணப்பன்]

பங்களூருக்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருந்து பால் போவதாகச் சொன்னார்கள். போகக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. மிக அதிக அளவில் போகிறதென்று சொல்ல முடியாது. தர்மபுரி மாவட்டமும் இந்த பால் பண்ணை கழகத்திற்குள் வருவதால் அங்கே கிடைக்கிற பாலை சேலத்திற்கோ, சென்னைக்கோ சேகரித்துக் கொண்டு போக ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிக நிதி கொடுக்கப்பட வேண்டும், பழைய பாக்கிகளை வஜா செய்ய வேண்டும், அதில் இன்னும் அதிகப்படியான திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தாலும் மாநில அளவில் ஒரு அமைப்பு இல்லை. ஆகவே மாநில அமைப்பை ஸ்டேட் பெடரேஷன் என்று உண்டாக்கி, கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளின் மூலம் கடன் கொடுக்க வகை செய்ய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி தற்போது 2,322 கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களும், ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. எல்லாமே நல்ல முறையில் செயல்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது. நிதிப் பற்றுக்குறை காரணமாக சரியாகச் செயல்படாது மூடப்பட்டவைகள் பல இருக்கின்றன. அவை எல்லாமே நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வட்டார அமைப்பு ஒன்றில் கொண்டுவர யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சிறந்த முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

பால் துறையின் அதிகாரியாக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளத்தான் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இருக்கிறாரே தவிர, தொழில் நுட்ப யோசனைகள் என்றால்—கால் நடைத்துறைக்கு கால்நடை நிபுணர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் பால்துறைக்கு அது பற்றி நல்ல பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி நிர்வாகப் பொறுப்பை கவனித்துக் கொண்டு வருவதனாலே நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பால் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வேளாண்மைத் துறையில ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ஒரு மாடு, இரண்டு மாடு என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிகச் சாதாரண மக்களுக்குக் கூட வாழ்வு கொடுக்கக்கூடிய துறையாகும். எதிர்காலத்தில் இது இன்னும் சிறந்த முறையில் செயல்படவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்கள் யாவையும் ஆராய்ந்து இந்தத் துறை செயல்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை மேலிடத்தில் நியமிப்பதன் மூலம் பால் பண்ணைகளை எந்த இடத்தில் ஆரம்பிப்பது என்கிற பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு நா. வீராசாமி): டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சேரைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரா? க்ளாரிபிகேஷனா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: க்ளாரிபிகேஷன்..........

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அவர் பேசி முடித்த பிறகு கேளுங்கள். நான் அனுமதிக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர் பேசி முடித்து வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்ட பிறகுதான் நான் எழுந்திருந்தேன். நீங்கள் ஆப்செண்ட் மைண்டாக இருந்திருக்கிறீர்கள்..............

(திரு. தியாகராஜன் எழுந்திருந்தார்) நான் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர் சொல்லவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதைச் சொல்லவில்லை. அதைத்தவிர அந்த சப்ஜெக்ட் பற்றிய கருத்துக்களை அவர் சொல்லி முடித்த பிறகுதான் நான் கேட்கிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Dr. Hande is using strong words as 'absent minded' against the Chair. It is not fair.

(பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் சொல்லும்போது டாக்டர் ஹாண்டே எதோ சொல்வதற்காக எழுந்தார். அந்த வாக்கியத்தை முடித்துவிட்ட பிறகு அவர் சொல்லலாம் என்ற நேரத்திலேதான் அவரை கையமர்த்தினேன். நான் உட்கார்ந்த பிறகுதான் அவர் எழுந்தார். ஆகவே, அவர் அந்தக் கருத்தைச் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: எனக்குத் தெரியாத, புதிதாக இருக்கின்றன ரூல்ஸ் எல்லாம். நான் சொன்னது என்னவென்றால், இந்த டெய்ரி நிர்வாகத்திற்குக் கூட ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போடலாம். ஆனால், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய டெக்னிக்கல் நிர்வாகத்திற்கு அவர்களை போடக் கூடாது என்பது. இங்கே, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போடுவதன் மூலம், இன்னொரு கிளையை போடுவது பற்றி, அம்பத்தூரிலே போடுவது பற்றி, அவர்கள் நிர்ணயிப்பார்கள். ஆனால், டெக்னிக்கலுக்குப் பம்பாய்க்குப் போகிறோம். பம்பாயிலே டிரெயினிங் பெர்சன் ஒருவர் இருக்கிறார். மிஸ்டர் குரோடி, பம்பாயிலிருந்து வந்தார். அவர் வந்து யோசனை சொன்னார். அவர் யோசனை கொடுக்கின்ற நேரத்திலே டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் அதைக் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அதை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியிடத்தில் சொல்கிறார்கள். இப்படி டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸை யோசனை கேட்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களையே அதிகாரியாகப் போடலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே

அங்கிருக்கிற டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இஸ் சூப்பர் ஐ.ஏ. எஸ். இதற்காக, நீங்கள் டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸையே சேர்த்துவிட்டால், அங்கே பம்பாயிலே இருக்கிற மாதிரி, இங்கேயும் நிர்வாகம் நடக்கும் என்ற அந்த கருத்தை நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்திய பால் பண்ணைக் கழகத்தினுடைய ஆலோசனையைப் பெற்று, அந்தத் துறையிலே நிபுணர்களாக இருக்கிறவர்களுடைய ஆலோசனையைப் பெற்றுத்தான், பால் பண்ணைகளை, துணைப் பால் பண்ணைகளை அமைப்பதாக இருந்தாலும் செயல்படுகிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியினுடைய யோசனையைப் பெற்று செயல்படவில்லை. அந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்களுடைய யோசனையைப் பெற்றுத்தான் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அறநிலையங்கள் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கோயில்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பற்றி, புதிய நிறுவனங்களைக் கண்டு பிடிக்கவும், அதேபோல் புதிய நிலையங்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், அல்லது பல்வேறு சொத்துக்களாக இருந்தாலும் அவையெல்லாம் தனியாருடைய வசதியிலே இருக்கிறது. அதை அரசுக்கு மாற்ற வேண்டும். அதை அரசுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அவை இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய துறையினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அவற்றைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதற்காக தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்தோம். அவரின் கீழ் பல அதிகாரிகளை நியமித்து, இன்றைய வரையிலே அவர்கள் தேடிக் கண்டுபிடித்திருப்பது 40,247 நிறுவனங்கள். அவைகளுக்கு 1,98,920 எக்கர் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிலேயே கொடுத்திருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட இடங்களைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். 13,000-க்கு மேற்பட்ட அறநிலையங்கள் நம்முடைய பொறுப்பிலே இருந்தாலும், புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 40,000-க்கு மேற்பட்டவை என்று சொல்லி இருக்கிறோம். ஆனால் தனியார் நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், அவைகளைச் சேர்ந்த சொத்துக்களாக இருந்தாலும், அவைகளை இத்துறையினர் எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். நீதிமன்றத்திலே தடை உத்தரவு பெறுகிறார்கள். இப்படி அரசு நிர்வாகத்திலே சில சிக்கல்கள் இருப்பதாலேதான் தாமதம் ஆகியிருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் தாமதம் ஆகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும், தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைக் கொண்டு எதிர் காலத்திலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அதைப்போல சித்த வைத்திய நிலையங்களையெல்லாம் நிறையத் துவக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசிய நேரத்திலே சொன்னார்கள். ஏற்கனவே சில கோயில்களிலே

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

துவக்கப்பட்டு, 13, 14 சித்த மருத்துவ மனைகள் அமைக்கப்பட்டதிலே, சில இடங்களிலே அவை வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை. சில இடங்களிலே, மக்கள் விரும்பவில்லை. கோயில் நிதியை செலவழிக்கின்ற நேரத்தில், அதை வீணாக்காமல் எங்கே தேவையென்பதையறிந்து சித்த மருத்துவ மனையை துவக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆகவே, வருகின்ற ஆண்டுகளில் எந்த எந்த கோயில்களில் உபரி நிதி இருக்கிறதோ, அந்த அந்த கோயில்களில் இந்த சித்த வைத்திய மனைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நினைத்திருக்கிறோம்.

கோயில் கல்வெட்டுகளிலிருந்து வரலாறை தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலிருந்து நாம் வரலாறுகளைத் தயாரிக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்ட வாரியாக கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்றவற்றிலிருந்து, அவற்றிலிருக்கிற வரலாற்றுச் சான்றுகளை எடுத்து வரலாறு தயாரித்து வருகிறோம். அப்படிக் கூறுகின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாறு தயாரிக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தில்தான் அதற்கான முயற்சிகள் எதிர்காலத்திலே மேற்கொள்ளப்படும் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படி தயாரிக்க வேண்டுமென்று 7, 8 ஆண்டுகளாக 2 மாவட்டங்களில் அந்த முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள். விரைவிலே தமிழாய்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு, வரலாற்று நிபுணர்களைக் கொண்டு, இத்தகைய பணியிலே அவர்கள் ஈடுபட ஆவன செய்யப்படுமென்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில்களுடைய நிலத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், இந்து மதத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட நிலங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது, ஏன் வேறு மதங்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் எடுப்பதில்லை என்று சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கோயில் நிலங்கள் ஏராளமாக இருந்தாலும் அவற்றிற்கு வெவ்வேறு வருமானக் குத்தகை என்று யார் யாரோ அனுபவித்து வருகிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் குத்தகை பாக்கி வரவேண்டி இருக்கிறது. அதனாலே சில கோயில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆதலால், கோயில்களுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் அந்தக் கொள்கையை செயலாற்ற எதிர்காலத்திலே திட்டம் இட்டிருக்கிறோம்.

காரைக்குடியிலே ஒரு திருமண மண்டபத்தை கட்ட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிதம்பரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திருமண மண்டபம் கட்டுவதற்கு ஏற்கனவே அனுமதி அளிக்கப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய வேலைகள், சீக்கிரத்திலே துவங்க இருக்கிறது. கோயில் உபரி நிதி போக, மீதி தேவைப்படுகிற நிதி, அரசிடமிருந்தும், மற்ற வகையிலேயும் வசூலிக்கப்பட்டு, திருமண மண்டபம் கட்ட முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

காஞ்சீபுரம் வரதராஜ பெருமாள் கோயில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில் களைப் பற்றியெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வரதராஜ பெருமாள் கோயிலுக்கு, யுனெஸ்கோ நிதியுதவித்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

தருவதாகச் சொல்லியிருந்தாலும்கூட, அவர்கள்தான் காலதாமதம் செய் கிறார்களே தவிர, அரசு பொறுத்த வரையிலே ஒன்றுமில்லை. இதுபற்றி பலமுறை கேட்டாலும், இனியும் வற்புறுத்தி, அந்த உதவியைப் பெற்று, முழு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயிலைப் பொறுத்தவரையிலும், ரூ 4 லட்சத்திற்கு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு, ரூ. 70,000 செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப் பணித்துறையினரிடம் ரிப்பேர் வேலைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அதற்கென்று ஒரு உதவி இன்ஜினீயர்கூடப் போடப்பட்டு, அவருடைய மேற்பார்வை யிலே அதைச் செய்து வருகிறோம். சமீபத்திலே அந்தக் கோயில் வேலை கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்று நாங்கள் எல்லாம்கூடப் போய் பார்த்து வந்தோம். அப்பணிகளை சீரிய முறையிலே முடிக்க வேண்டு மென்று அன்றாடப் பணியாட்கள் அயராது வேலை செய்து வருகிறார் கள். அத்தகைய திருப்பணியும் நடக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

நிர்வாக அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டிலே, நம் முடைய துறையின்கீழ் உள்ள கோயில்களில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நாம் நியமிக்க முயற்சிக்கிறோம். ரூ. 1,000 அளவிலே வருமானம் உள்ள கோயில்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரி போட்டால், அவருடைய சம்பளத் திற்கு சரியாகப் போகும் என்று சொன்னார்கள். அங்கே நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதில்லை. ஆனால், 10 கோயில்கள், 15 கோயில்களை ஒன்றாக சேர்த்து, குரூப் செய்து, அவைகளுடைய வருமானத்தைக் கண் காணிப்பதற்கு, செலவைக் கண்காணிப்பதற்கு, சிறந்த நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைக் கருத்தில்கொண்டு, நிர்வாக அதிகாரி களைப் போடவேண்டுமென்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எதிர் காலத்திலே அதுவும் செயல்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரூ. 200 வருமானம் வருகிற கோயில்களிடமிருந்துகூட கான்ட்ரி பியூஷன் கேட்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது சொன்னார்கள். ரூ. 1,000 வரை வரு மானம் வருகிற கோயில்களுக்கு 100-க்கு ரூ. 2 கொடுத்தால் போதும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமையிலேதான் கான்ட்ரிபியூஷன் வசூல் செய்கிறோமே தவிர, ஏதோ அந்த ஆலயத்தினுடைய வருமானத் தைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு கான்ட்ரிபியூஷன் வசூலிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் சொத்துக்களை, வருமானத்தை வேறு காரியத்திற்கு பயன் படுத்தக் கூடாது, என்று சொன்னார்கள். வேறு நிகழ்ச்சியிலே சொன்ன பதிலையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். ஆனால், வேறு காரி யத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அதே நிகழ்ச்சியிலே ஒப்புக் கொண்டார்கள். இருந்தாலும் இங்கே பேசியாக வேண்டியிருக்கிறது. அனைத்தையும் நாம் வேறு காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யவில்லை.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

குறிப்பாக, பழனியிலே இருக்கிற திருக்கோயில் 52 ஆயிரம் ரூபாயையும் அந்தக் கோயிலுக்கே செலவு செய்வதில்லை, கோயிலுக்கென்று பக்தர்கள் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமென்று....

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: 52 ஆயிரமா? 52 லட்சமா? பெரிய கோயில் ஆயிற்றே.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மன்னிக்கவேண்டும். 52 லட்சம் தான். பழனி கோயிலிலே இருந்து வருகின்ற வருமானத்தை அந்தக் கோயிலுக்கே முழுவதுமாகச் செலவு செய்யவில்லை. அங்கேயுள்ள அறங் காவலர்கள், பக்தர்கள் ஆண்டவனுக்குச் செய்கின்ற எல்லாச் செலவுகளும் போக மீதியிருக்கின்ற பணத்திலேதான் சமுதாயத்திலே தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள மக்களுக்காகச் செலவு செய்கிறோம். அங்கே 30 ஊமைக் குழந்தை களுக்குப் பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய முயற்சியை மேற்கொள்ளு கின்ற முறையிலே சென்ற ஆண்டிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே அதற்கான ஒரு பள்ளியைத் துவக்கி வைத்தார்கள். இதையெல் லாம் குறை கூறுகின்ற முறையிலே உறுப்பினர்கள் பேசுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பேசவே முடியாத நிலையிலிருந்து 30 குழந்தைகள் பேசுவதற்கும் புத்தகம் படிப்பதற்கும் முடிகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதைவிட சிறந்த திருப்பணி ஆண்டவனுக்கு என்ன செய்யமுடியும் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அனாதைகள், ஏழைக் குழந்தைகள் இவர்களுக்காகக் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தி அவர் களுக்கு எல்லாம் உதவிகளைச் செய்துவருகிறது. இதையெல்லாம் தவறு என்று சொன்னால் அந்தத் தவறைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி: பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளநேஷன் சார்., இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அறநிலையங்களைச் சரியாக, சீராக செப்பனிட்டுவிட்டு, அதற்கான காரியங்களை எல்லாம் செய்துவிட்டு, மீதம் இருக்கிற பணத்திலே இதையெல்லாம் செய்யலாம் என்றுதான் சொன்னேன். பெரிய கோயில்களில் மிச்சம் இருக்கிற பணத்தை ஏழை கோயில்களுக்குக் கொடுத்து உதவி பயன் படுத்தலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: ஏழைக் கோயில்களுக்குப் பயன் படுத்தலாம். கோயில்களுக்கே பயன்படுத்துங்கள், கோயில்களுக்கே பயன் படுத்துங்கள் என்று அவர்கள் சொல்வது கோயில் திருப்பணிகளுக்குச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே 1966-67-ம் ஆண்டிலே 200 கோயில்களுக்குத்தான் திருப்பணி செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். இப்பொழுது நாம் 700 கோயில்களுக்கு திருப்பணி செய்து வருகிறோம். வருகின்ற ஆண்டிலே 1000 கோயில்களுக்குத் திருப்பணிகள் செய்வதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதற்காக அரசாங்க உதவி 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்றுதான் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு 2 இலட்சம் ரூபாய் என்று மாறி 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வந்து நின்றது. 5 லட்சம் என்பது மாறி இந்த ஆண்டு அரசாங்க உதவி 6 லட்சம் என்று கொடுத்து இருக்கிறேம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே கோயில் திருப்பணிகளைக் குறைத்து கோயில் நிதியிலிருந்து வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறைபாடுகளையெல்லாம் சொன்னுர்கள். அவற்றையெல்லாம் திருத்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருத்தணியோடு சேர்ந்த கோயில்களுக்கும் திருப்பணி வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னுர்கள். திருத்தணி கோயிலிலே ஏராளமான நிதி வருமானம் வருகின்றது. எனவே, அதைச் செய்வதில் தடை ஒன்றும் இல்லை. அதைச் சீக்கிரமாகச் செய்வதற்கு, அந்தக் கோயில்களைப் புதுப்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நடைபெற வேண்டுமென்று குற்றச்சாட்டுக்களை சொன்னுர்கள். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுவதாகவும் அதனுல் அரசியல் வந்துவிட்டதாகவும் சில பேர்கள் சொன்னுர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்சரி, சேராதவர்களாக இருந்தாலும்சரி, கோயில்களில் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் பொறுத்தவரையில் எங்கே எந்தக் குறை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். கட்சி ரீதியிலே குற்றச்சாட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று தவருன கருத்தைச் சொல்கிருர்கள் என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எங்கேயும் நடைபெறு வண்ணம் முன்னுலே நடைபெற்றதுபோன்ற பூஜைகள், கோயில் வருமானத்தைச் சீர்செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அர்ச்சகர்களாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை நியமிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அது இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அவர்கள் அதை ஏதோ சாதாரணமாகச் சொன்னுர்கள். எந்த அளவிற்கு அதனுல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மகிழ்ச்சியடைக்கிருர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஏதோ ஒரு பெரிய உத்தியோகத்தைப் பெற்றது போல, கிடைக்காதது தங்களுக்குக் கிடைத்ததைப்போல அதை அவர்கள் கருதுகிருர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்திலே அவர்கள் நிலை உயர்வதற்கு, அவர்களுடைய அந்தஸ்து உயர்வதற்கு அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறேம். அர்ச்சகர்களாக நியமிக்கும் சட்டம் கொண்டுவந்தது, போதாது, அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். ஆக வரவேண்டுமென்று சொன்னுர்கள். ஐ.ஏ.எஸ். உத்தியோகத்திற்கு அவர்களும் வரமுடியாது என்பதில்லை. அவர்களும் வரலாம். ஜனுதிபதியாகக்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வரலாம். ஆனுல் அர்ச்சகர்களாக வர

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

முடியாது என்ற நிலை இருந்தது. அந்தத் தடையையும் நாம் நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். சாதாரணமாக தாழ்த்தப்பட்ட குடி மகன் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதியாக வருவதற்கு முடியும். ஆனால் ஆண்டவனைத் தொட்டு வழிபட, அர்ச்சகர்களாக இருந்து மாலைபோட முடியாத நிலைமை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தடையை நீக்கவேண்டுமென்றுதான் நாம் சொல்லுகிறோம்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்போழுது தேவஸ்வம் போர்டுபற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அதைப்பற்றி நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நாமே அதைத் திருத்துவது ஆக இருந்தாலும்கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலோடுதான் இங்கே திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சட்டத்துறையின் கருத்து இருக்கிறது. எனவே மத்திய அரசிற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். சீக்கிரத்திலே வந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

தேவஸ்வம் போர்டு ஊழியர்கள் பிரச்சினை பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்குச் சீக்கிரத்திலேயே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வடமொழியிலே சில கோயில்களில் அர்ச்சனை நடப்பதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே தமிழிலேதான் வழிபாடு நடைபெற வேண்டும். யாராவது விரும்பிக் கேட்டால் வடமொழியிலே நடத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது. யாராவது தமிழிலே கேட்டு, அதை மறுத்திருப்பார்கள் என்றால், எந்தக் கோயிலில் அப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம், கோயில் நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே நடைபெற வேண்டும், கோயில் சொத்துக்கள் எல்லாம் சிறந்த முறையிலே நிர்வகிக்கப்பட வேண்டுமென்றெல்லாம் நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவைகளைக் கருத்திலே கொண்டு எதிர்காலத்திலே இந்தத்துறை செயல்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வருகின்ற ஆண்டிலே முக்கியமான சில பணிகளைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

தமிழகத்திலே ஏழைஎளியவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச் சத்துணவு இல்லாத காரணத்தினாலே எந்த அளவிற்கு அவதிப்பட்டிருக்கி றார்கள் என்பது தெரியும். அரசாங்கம் பல்வேறு துறைகளிலிருந்து ஊட்டச் சத்துணவு கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே எந்த எந்தக் கோயில்களில் உபரி நிதியிருக்கிறதோ, அதனைப் பயன்படுத்தி சாதாரண குழந்தைகளுக்குப் பால் வழங்குவதற்கு, மூன்று வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பால் வழங்குவதற்கு, திட்ட மிட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மதுரையிலே பழமுதிர்ச்சோலை என்ற இடம் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே முருகனுக்கு 6 படைவீடுகள் என்று சொல்வார்கள். 6 கோயில் கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றான பழமுதிர்சோலை சிறிய கோயிலாக இருப்பதால், அங்கே 25 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே புதிய கோயிலை அமைக்க கருதியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் கவிஞர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகச் சிறந்த கவிதை களைப் பாடுகிற திறமைபெற்றிருப்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகை யிலே—சங்க காலத்திலே இறைவனே பாட்டுப் புலவனாக மாறி சங்கம் ஏறி கவிதை பாடி பாண்டிய மன்னனிடத்திலே பொற்கிழி பெற்ற வரலாறு நமக்கு தெரியும்—அந்த வரலாற்றை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்ற வகை யிலே அந்த மதுரையிலேயே கவிதைப் போட்டி நடத்தி சிறந்த கவிஞர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு பொற்கிழி வழங்கு வதற்கான திட்டமும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தென்ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திருவாமுத்தூர் என்ற ஊரில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கண்பார்வையற்றோருக்கு உணவு கொடுத்து படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்து உதவியதாக கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. மேலும் அந்தச் சான்றுகளை நாட்டுக்கு உணர்த்துகின்ற வகையிலே கண் பார்வை பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சையில் இருக்கின்ற சோழமகாதேவியில், ராஜராஜசோழனின் தமக்கை குந்தமாதேவி அங்கே இருக்கின்ற திருக்கோயிலில் மருத்துவ நிலையம் அமைத்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு மருத்துவப்பணி யாற்றினார் என்று கல்வெட்டிலிருந்து காண்கிறோம். அத்தகைய வர லாற்றுச் சிறப்பு மிக்க அந்தப் பகுதியில் சித்த மருத்துவசாலை ஒன்றினை ஏற்படுத்தவிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். பிற பகல் 1.30

இந்தத் துறையிலிருக்கின்ற திருக்கோயில் ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வை அறிவித்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி சில சந்தேகங்களைக்கூட என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள். நமது துறையிலிருக்கின்ற கோயில்களில் எல்லாம் ஒரேவிதமான வருமானம் இல்லை. ரூ. 200 வருமானம் உள்ள கோயிலிலிருந்து ரூ. 52 லட்சம்வரை வருமானமுள்ள பல்வேறு கோயில்கள் இருக்கின்றன.

இந்தத் துறையிலுள்ள இந்தக் கோயிலில் பணியாற்றுகிற 50 ஆயிரத்திற் கும் மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு ஆண்டு தோறும் ஊதிய உயர்வும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்டநாட்களாக வைத்து, எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் களுடைய அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று திரு. தேவேந்திரன் அவர்களும், மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மேலவையில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும் பலமுறை கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவாரத்திற்கு

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

முன்னால் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் வரவுசெலவு திட்டத்தின் பேரில் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கின்றபோது இந்த மன்றத்திலே அது அறிவிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஆணையை ஏற்றுத்தான் 17 ஆயிரம் கோயில்களில் வேலை செய்கிற 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்குச் சம்பள விகிதங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், ரூ. 60 லட்சம் ஆண்டு தோறும் அதிகமாக செலவாகுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். இதனால் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூ. 30 சம்பளம்—இப்போதும் அதே ரூ. 30 சம்பளம் என்றிருக்கிற நிலையை மாற்றி, அவர்கள் சம்பள உயர்வு பெறுகின்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அறநிலையங்களில் வருகின்ற மொத்த வருமானத்தில், மற்றச் செலவுகளுக்கும் பணம் இருக்க வேண்டுமென்று, 30 விழுக்காட்டிற்கு மேல் நிர்வாகச் செலவுகள் போகக் கூடாது என்று இருக்கிறது.

எனவே அந்த 30 விழுக்காட்டிற்குள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நிலையில் அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே ஊதிய உயர்வுக்கு வழிவகை செய்து, சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு தரப்பட்ட வருமானம் உள்ள கோயில்களின் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை முறைப்படுத்துவது பற்றி பிரச்சினை எழுந்தது. அதைப் பரிசீலித்து, கோயில்களை, அவற்றிற்கு வருகின்ற வருமானத்தின் அடிப்படையில், 12 பிரிவுகளாக பிரித்திருக்கிறோம். முதலில், 15 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள கோயில்கள் என்று தனியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு அர்ச்சகராக இருந்தாலும், நாதஸ்வரம் வாசிப்பவராக இருந்தாலும், எழுத்தாளராக இருந்தாலும் ரூ.112 அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அடுத்து ரூ. 5 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 15 லட்சம் வரை 2-வது நிலையிலேயும் ரூ. 2 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் வரை 3-வது நிலையிலேயும், ரூ. 1 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 2 லட்சம் வரை நான்காவது நிலையிலேயும் ரூ. 50 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 1 லட்சம் வரை 5-வது நிலையிலேயும், வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 50 ஆயிரத்திற்குக் கீழே வருமானம் உள்ள கோயில்களையும் 5 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ரூ. 2 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 5 ஆயிரம்; ரூ. 5 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 10 ஆயிரம்; ரூ. 10 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 20 ஆயிரம்; ரூ. 20 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ 30 ஆயிரம்; ரூ. 30 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 40 ஆயிரம்; ரூ. 40 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 50 ஆயிரம்; இப்படி ஒட்டு மொத்தமாக 12 நிலைகள் உள்ள கோயில்களாக பிரித்து வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் சம்பள உயர்வு வைத்து சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில், இந்த ஆலயங்களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் அத்தனை பேரும் பயனடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீண்டநாட்களாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த அந்த ஊழியர்களுடைய கோரிக்கையை இன்றைய தினம் நமது அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

இங்கே பல யோசனைகளையெல்லாம் இந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் வரவேற்று, பால் வளத் துறையும் சரி அறநிலையத் துறையும் சரி, சிறந்த முறையில் செயல்பட நல்ல முயற்சிகளை எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் ஏகமனதாக இக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி.கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, அறநிலைய ஊழியர் களுக்குச் சம்பள உயர்வு செய்தது நல்ல செய்தி தான். மதுரையிலே 60 சேவகர்களும் 40 கிளார்க்குகளும் முறையே ரூ. 137, ரூ. 171 என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ச்சம்பள உயர்வு எந்த முறையில் கொடுக்கப்படவிருக்கிறது? சம்பள உயர்வோடு அவர்கள் தங்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

இராமேஸ்வரம் கோயிலில் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பளம் ரூ. 100 என்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதில் பாகுபாடு வேண்டு மென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். எந்த முறையில் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு இருக்கும்?

இராமேஸ்வரத்திலிருந்து தனுஷ்கோடி ரோட்டில் கோதண்டராமர் சுவாமி கோயில் இருக்கிறது. மெயின் ரோட்டிலிருந்து ஒரு மைல் சமுத்திரத்திற்குள்ளே போக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ரோடு 6 மாதம் தண்ணீருக்குள்ளே இருக்கிற காரணத்தால், அந்த ஒரு மைல் ரோட்டை போட்டால் அந்தக் கோயிலுக்குப் போகிறவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று பல மகசர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ரோடு போட்டிருந்தாலும் கூட, இன்னொரு ரோடு போட வேண்டும் அந்த ஒரு மைல் ரோட்டைப் போட இந்த இலாக்கா ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச் வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, பொன்னேரியில் நான்கு வருஷமாக தேர் ஓடவில்லை. அந்தத் தேரை ஓட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பக்தர்கள் எப்படியாவது இந்த ஆண்டு அந்தத் தேர் ஓட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் உபிராம் அந்தாதி திருவிழா நடந்தது. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் நான் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பில்லை. என்னை எதிர்த்து இன்றைக்கு மேல் சபை உதவித் தலைவராக இருக்கிற ம. பொ. சிவஞானம் அந்த விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். எல்லோருக்கும் அனுப்புவதுபோல ஒரு இன்விடேஷனை எனக்கு அனுப்பு கிறார்கள். அதில் பங்கு பெற எனக்கு ஏன் வாய்ப்பு தரப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு முறை, பெருந்தன்மையாக, உங்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ணர்கள். எனவே, தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் எனக்கும் அழைப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்குமேயானல், கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். இன்றைக்கு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலே கூட,

"To discuss the steps taken by the Government to revise the scales of pay for all servants in the temples."

என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். ரூ. 10 கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். ரூ. 10 போதாது. புரோவின்ஷியலைஸ் பண்ண வேண்டும், அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆராய்வது கூட நன்ருக இருக்கும். அதற்கு அரசு முன் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கே. டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் தெரிவித்தது போல ரூ. 15 லட்சம் வருகின்ற எல்லாக் கோயில்களிலும் பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்களில் எந்த வகுப்பில் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிருர்களோ, அதே முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிருர்கள். உதாரணமாக, ரூ. 15 லட்சம் வருமானம் வருகிற கோயிலில் பணியாற்றுகின்ற நாதஸ்வர வித்துவான் நான்கு பேர் கொண்ட செட் மொத்தம் 5 பேருக்கு இப்போது இருக்கின்ற சம்பளம் ரூ. 170. மாற்றப்பட்ட சம்பள விகிதத்தில் அவர்கள் ரூ. 250 பெறுவார்கள்.

அத்தோடு, ஆண்டுதோறும் ரூ. 10 இன்கிரிமெண்ட் கொடுக்கப்படும். மேலும், ரூ. 200 வருமானம் உள்ள கோயில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியருக்கு, ரூ. 3½ சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவார். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு ரூ. 10 கொடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் அதைக் குறைவு என்று கருதமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசும் போது அவர்களே எதிர்பார்த்தது ரூ. 5தான். ரூ. 10 என்று சொல்கின்றபோது மகிழ்ச்சியோடு சென்றிருக்கிருர்கள். அந்த அளவில் சம்பளம் உயர்த்தப்படும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே பொன்னேரியில் தேரை ஒட்டவேண்டுமென்று கூறினர்கள். அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து, தேரை ஒட்டுவதற்கு தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கிருேம். 25 ஆண்டுக்கும் மேலாக ஓடாதிருந்த திருவாரூர் தேரையே ஓட்டியிருக்கிருேம். இந்தத் தேரை ஓட்டுவதற்குச் சங்கடமேதும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விழாவிற்கு அழைக்கவில்லை என்று அம்மையார் சொன்னர்கள். அது அமைச்சரின் வேலை அல்ல. அறங்காவலர்கள் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் ம.பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இந்த விழாவைத் துவக்கி வைக்க அழைத்திருந்தார்கள். கல்வெட்டைத் திறக்க நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். அறிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் சொற்பொழிவாற்றினர்கள். அம்மையார் அவர்களும் சொற்பொழிவாற்றியிருக்கலாம். அதில் ஆட்சேபணையேதுமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி. இராமேஸ்வரத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள வைத்தியநாத சுவாமி கோயிலுக்குப் போவதற்கு சரியான ரோடு இல்லை. அந்த ரோட்டில் தனுஷ்கோடிக்குப் போவதற்கு 7-வது மைலில் கோதண்ட ராமசாமி கோயில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. பல பக்தர்கள் போகிறார்கள். ஆறு மாத காலமாக அந்த ஒரு மைல் ரோட்டில் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த ஒரு மைல் ரோட்டைப் போடுவதற்கு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக கோயில் திருப் பணிப் பகுதியாக இந்த இலாகாவே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பக்தர்கள் கோயிலுக்குப் போவ தில் இருக்கும் சிரமங்களுக்காகக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் கவலைப் படுவதற்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது பற்றி ஆலோசித்து, பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நிதிக் கோரிக்கை எண் 12 க்கு திருவாளர்கள் சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, ஆர். பொன்னப்ப நாடார், ஆ. கு. சுப்பையா ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" நிதிக்கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 86,99,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 10-க்கு திரு. கே. எஸ். கோதண்ட ராமையா, டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே, திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஏ. சுவாமி தாஸ் ஆகியோர் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,02,28,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4-30 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-43 மணி அளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப்பின் பேரவை மீண்டும் மாலை 4-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

(6) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

" நிதிக்கோரிக்கை எண் 4.—பொதுவிற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,11,31,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்".

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion—

To discuss policy

"That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100."

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following cut motion—

To discuss policy

"That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100".

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, ஒருமுனை விற்பனை வரி விதித்து, பலமுனை விற்பனைவரி முறையை மாற்றியமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் @ என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,11,31,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற என் வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following cut motion—

To discuss about abolition of sales tax on food stuffs—

" That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100 ".

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்குள்ளன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இலாகா சார்பாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிற விவரக் குறிப்பை நான் படித்ததாக எடுத்துக்கொண்டு அவைக் குறிப்பில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, In spite of the strict orders, this Government does not seem to appreciate that prices are shooting up so far as essential commodities are concerned.

I do not think they realise that in the selling price of any essential commodity, 20 per cent is the incidence of the sales tax. In the small industries there are three stages of purchase. When they buy direct from manufacturers or from wholesaler, there is less incidence. First there is 7½ per cent sales-tax before manufacture and finally where it reaches the consumer, the incidence is 12 per cent. I am very sorry, that this Government does not appreciate that 20 per cent of the cost of essential commodity is incidence of sales tax. This sales tax had been introduced by Rajaji as a compensation for scrapping prohibition and for off-setting that loss of revenue.

So when prohibition has been scrapped now, this Government may seriously consider the question of reducing sales tax. Here we must know one thing. There has been increase of sales tax, when considered to that of 1967-68, by nearly Rs. 50 crores in 1973-74. That means

@ 630-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

Thiru K. M. Subramaniam

an average increase of Rs. 10 per person, whether he is rich, orpoor, beg gar or M haraja. The incidence is not related with the status of the man who purchases. When compared to the lower and middle class men who purchase the essential commodities, the purchase by rich is not much. So incidence is only on poor people who buy these things. So if there is reduction in sales tax, he will be benefited. We must take also measures to bring down prices of essential commodities.

Coming to excise revenue, I think it is Rs. 36 crores this year. Out of the total earnings of Rs. 110 crores from all commercial taxes I think Government can reduce the tax by one per cent.

After all what we are giving from one side, we have to take by the other side. Our people who are poor are affected. Therefore considering these aspects, there is very good scope at least for the removal of the surcharge. I think this Government will surely appreciate that this surcharge is very very uncivilised form of tax and that it must be given up and at least that half a per cent is reduced. On the other hand I feel that certain recommendations have come from some other people to increase the surcharge to finance civic bodies. I hope and trust the Government will not fall a prey to such suggestions.

Secondly, the most curious thing that I have read here is the special concession to polyster fabrics. This Government should have gone through the profit and loss account of polyster manufactures. If they had done that, they would have found that polyster manufacture is many times more paying than the ordinary cotton manufacture. I think in polyster manufacture the average profit per loom is Rs. 100 per day whereas in cotton manufacture it will be only Rs. 15 or 20 for loom per day. I do not understand why this Government gives a concession to polyster especially which manufacture is collaborated by foreign companies. I do not know the reason for reducing the sales tax on polyster fabrics from 3½ to 2½ per cent.

Sir, apart from this, I am coming to a most important point in which I am fairly keenly interested. Sir, it is very unfortunate that the Government has reversed its policy in the matter of horse-race. They had abolished bookies. What is the policy behind it ? Who are the people who are betting ? It is not the poor people who buy a ticket for Rs. 10 that are effectly works there. It is the richer classes that do this. It is definitely not even the upper-middle class or middle class. By abolition of the bookies system, you are only helping the highest class of people that go to the race. Secondly, after abolition of bookies, betting has not gone down. If I say this the Hon. Minister may turn

round and as me, · what is this you are saying "you have to prove this". What can I do to prove this ? There is hopelessly heavy blackmarket and betting goes on in the race course. Only thing is that this kind of betting has gone from the official bookies to non-official or unofficial bookies who are operating from hotels. Even yesterday, when I was in the race course, just 3 ft. away from me, rich people were betting with unofficial bookies for several lakhs. There is a reduction in the revenue to Government for the year ending 28th February 1973 compared to the previous year. The reduction is of the order of Rs. 50 lakhs. This is because the Government has given the opportunity for evasion.

If Government has not given this opportunity there will not be evasion. There may be as in the past good revenue to the Government. But to-day all people are evading. It may be said that Government have got their nominees. Even the Inspector-General of Police, poor man, what can he do ? How can he watch ? I can say that punters are going about and if I say one figure, it will be caught by them. All this I cannot prove it. There was a recent incident of four winners for which Rs. 2 lakhs were bet and Rs. 18 lakhs was returned, and not a pie was payable to Government. Many do not know what is a bookie and who is a punter. You are all good men. Our Ministers do not know about all these things. They are good. But it is only the drunkad who can talk about drinks. Now, the abolition of bookies must be reversed. Bookies system should be reintroduced.

If you want to safeguard the interest of smaller classes of people, I would suggest that you abolish the tickets system. Tickets are bought for Rs. 5, 10 and 20. They are not bought by the richer classess of people. I want to say this seriously, because I know about it, Interested people come and give you certain stories and the Ministry believes it. They want a licence for the race club and at once, you think the reasons seem to be very good and say we will abolish bookies. None of the Ministers is interested in racing and no Minister in the Cabinet knows about racing (Laughter)

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: I thank Mr. Subramaniam for giving this certificate (Laughter).

MR. DEPUTY SPEAKER: Why not the hon. Member teach the House what is race and all that? Why not he enlighten us by giving some details?

• THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, if I give all the details of racing to this Legislature, this Cabinet will be the first to abolish racing

in this State. It is such a bad thing, there is so much fraud in it, there is so much of manipulation, there is so much of cheating and so many bad things are happening there. It has to be abolished. Failure to abolish is wrong. (Interruption) No, one need not be a life member. But I am a member of the race club.

Mr. DEPUTY SPEAKER : You are damaging yourself, Mr, Subramaniam, for, you said there is so much of fraud, manipulation and all that. Now you say you are a member. By that you are damaging yourself.

***Thiru K. M. SUBRAMANIAM** : Every member is not a manipulator, and I want the Hon. Deputy Speaker t o understand that. There are honest members also. Unless there are some honest people also, the race club, cannot exist...............

Thiru R. PONNAPPA NADAR : Is the hon. Member a victim to this horse racing?

*** Thiru K. M. SUBRAMANIAM** : I am clever enough to safeguard myself. I am not so bad as to be cheated by other people. There are lakhs of people who go to the race-people like vegetable vendors, flower vendors, and give away their hard earned money and they get cheated their by bigger people, who can manipulate so many things. Of course, that is a separate question.

So, when there is a race club, Government should seriously think whether the abolition of the bookies is good and whether it is in the interest of the smaller people and whether it is not leading to less revenue for the Government. How much is the loss? In the booklet there it is seen as on 28th February 1973, the total collection is Rs. 95 lakhs as against Rs. 143 lakhs in the previous year, What is the loss? It is about 50 lakhs. When that is the case , why should the Government abolish the bookies.

Not only that. To have better control, Government have put four nominees- 2 were already there and now 2 more have been put. But the unfortunate thing about this is that these people who are nominees of Government are people who do not know anything about racing.

Thiru N. VEERASAMI : The hon. Member Narasimhan who is a nominee is a regular race-goer.

*THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I am sorry, I do not know about him. The other nominee, Mr. A. L. Srinivasan, I know What ever it is, the point is this. Sir, I am very serious about it. When I say this it is not for argument's sake, I am saying this to the Minister, I am definitely of the view that two things must take place at once. One is that there must be a reduction of sales-tax at least by half a per cent and abolition of the surcharge. So far as the race club is concerned , there must be at least re-introduced bookies ; for bigger people are betting heavy amounts, in lakhs privately through unofficial bookies. By re-introduction of bookies, Government could get higher revenues from this sources which they are losing just now. Thank you, Sir,.

*திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்தையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு வணிகத் துறை மூலம் அண்மைக் காலத்திலிருந்து, 1966–67-லிருந்து 56·10 கோடி ரூபாய்க்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, படிப்படியாக வளர்ந்து இன்றைய தினம் 1971–72-ம் ஆண்டுக்குள் ஏறத்தாழ 11·81 லட்சம் ரூபாய் வரி வசூலாகியிருக்கிறது. இது தமிழக அரசின் பெருமுயற்சி என்பதைவிட அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இதற்குத் துணையாக இருந்திருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் இந்த வரிகளுடைய வளர்ச்சி பற்றி பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வரி ஏற்றத்தால், வரி நீங்கள் இவ்வளவு அதிகமாக விதிப்பதால், இந்த வரி உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 1967-க்கு முன்னால் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்தவைகளையும், வசூலிக்க முடியாமல் இருந்தவைகளையும் விட்டுவிட்ட காரணத்தால், சில வரிகள் அப்படியே மறைக்கப்பட்டு விட்டதன் காரணத்தால், போதுமான அளவுக்கு நமக்கு கிடைக்காமல் போய் விட்டது.

அண்மைக் காலத்தில் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதற்கு காரணம், கண்டுபிடிக்க வேண்டியவைகளை கண்டுபிடித்தும், முறையான வழிகளில் அவைகளை வசூல் செய்த காரணத்தால் இன்றைய தினம் இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியத்தில் பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்ட போதிலும், ஒரு சில சட்டங்கள் ஏற்கெனவே இருந்தாலும் அவைகளில் சில திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது முன் பிருந்த சட்டத்துக்கு ஒத்து வராத காரணத்தாலா என்பது அதில் தெளிவாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வண்டியில் அனுப்பப்படும் பொருள்கள், விற்கப்படும் பொருள்கள் அவ்வாறு வரி விதிப்புக்கு உட்பட்டதா என்பதை கண்டுபிடிக்க வண்டிகளை இடையில் நிறுத்தி வைக்க சட்ட ரீதியான முறை 42-வது பிரிவுக்குப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வரி ஏய்ப்பை தடுக்கும் முகத்தான் எடுக்கப்

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேறு மாநிலத்திலிருந்து கைத்தறி துணிகள் கொண்டு வருகிறபோது நாம் எந்தவிதமான வரியையும் விதிப்பதில்லை. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து செல்லுகின்ற துணிகளுக்கு விற்பனை வரி மற்ற மாநிலங்களில் விதிக்கிறார்கள். அத்தகைய மாநிலங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு விற்பனை வரி விதிக்கக் கூடாது என்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாலை 5 மணி அடுத்து, முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய மானிய கோரிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பர்மா அகதிகளுக்கு 50,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டு காலம் வரிவிலக்கு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இன்றையதினம் திருச்சியிலே உள்ள பர்மா அகதி அரசாங்க கடன் உதவி பெற்றவர்கள் தன்னுடைய கடையில் வைத்திருந்த ஸ்டாக்கை கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் value of stock found during inspection on 27th August 1972 5,950 ரூபாய் ஸ்டாக்கை அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். கணக்குப் பார்த்தவர்கள் அதை பத்தால் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். The estimated turn over for 72-73 at ten times the value of stock 59,500 ரூபாய்க்கு அங்கே இருக்கின்ற பர்மா அகதி ஸ்டாக்கில் வைத்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 5.950 ரூபாய்க்கு மதிப்புள்ள பொருட்களை பத்தால் பெருக்கி 59,500 ரூபாய் கிட்டத்தட்ட 60,000 ரூபாய்—என்று கணக்கு போட்டு, அதற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் வரி செலுத்தவேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பர்மா அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வளிக்கின்ற வகையில் வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொள்வோமானால், சில பொருட்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதித்திருக்கிறார்கள். நான் வணிகப் பெருமக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பலகட்ட வரியை போடாமல் எல்லாப் பொருட்களுக்குமே ஒருமுனை வரி என்பதை ஒரே முனை வரி என்று போட்டுவிட்டால் சிறப்பாக இருக்கும். மத்திய பிரதேச அரசு இந்த ஒரே முனை வரியை கடைப்பிடித்துவருகிறது. ஆகவே, இங்கேயுள்ள நம்முடைய அதிகாரிகளை மத்தியபிரதேசத்திற்கு அனுப்பி, ஒரே முனை வரி விதிப்பு முறைகளைத் தெரிந்து, அதை நம்முடைய தமிழகத்திலும் செயல்படுத்த முடியுமா என்று ஆராயும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சில பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்கிறோம் ; சில பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்க முடியாது. ஆக, இப்படி இருமுனை வரி என்பதைவிட ஏதாவது ஒரு கட்டத்திலே ஒரே முனை வரியாக விதித்துவிடுவது நல்லது. அப்படிச் செய்தால் வணிக பெருமக்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள் ; இந்த அரசுக்கு இதைவிட அதிகமாக வரி செலுத்த கடமைப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, செக்ஷன் 7-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சிறு வியாபாரிகளுக்கு ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இப்போது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் சிறு வியாபாரிகள் மூலமாக விற்பனை செய்யப்பட்டபோது, ஏற்கெனவே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வரியை செலுத்தவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருப்பதால் அதி லிருந்து அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் எல்லாம் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய வியாபாரம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு நடைபெற்றது என்றால் இன்றையதினம் 50,000 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் நடைபெறும். ஆனால் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் க்கு எவ்வளவு வரி கட்டவேண்டுமோ அதே வரியை 50,000 ரூபாய்க்கும் கட்டவேண்டும். ஆனால் அதிகப்படியாகச் செலுத்தும் வரியை ஒரு ஆண்டு கழிந்த பின்னால் திரும்பப் பெறலாம் என்றிருக்கிறது. ஆக, அரசாங்கம் இவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, சர்சார்ஜ் விதிப்பை ஓரளவு பரிசீலனை செய்து, மீண்டும் இது இல்லாமல் அல்லது மீண்டும் அடிஷனல் டாக்ஸ் இல்லாமல் செய்து, வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, in support of the cut motion given on behalf of my party, I wish to say that the entire Sales Tax Department has to be thoroughly re-organised. I have mentioned it on the floor of the House on a number of occasions but the Hon. Minister does not seem to have paid adequate attention to the plea that I have been making with valid authority. But it is my bounden duty to go on pointing this out so that he may be properly briefed. It is my job to go on pointing this out. Before going to the re-organisation part of it, I want to bring to the attention of Government one serious loss of revenue in a particular sphere.

It has been pointed out in page 13 of the note of the Hon. Minister, regarding Betting Tax, the revenue derived during 1967–68 is Rs. 84 lakhs and it has increased to Rs. 205 lakhs during 1972–73. During 1972–73, an amount of Rs. 95 lakhs has been collected upto the 28th February 1973 as against Rs. 143 lakhs during corresponding period of previous year. The shortfall in receipts in 1972–73 is attributed primarily to the abolition of book-makers which the Government have done in the larger interests of the racing public. This is what is stated. I utterly fail to see the reasonableness of this argument. So many hon. Members had spoken about this. I had mentioned during Anna's time

If racing has to be abolished in Tamil Nadu, revenues would go to Andhra and other neighbouring States having racing. Unless we take an unilateral stand, it is a necessary evil. I agree.

Members have complained lot of irregularities are going on in the racing club, due to policies pursued by bookies. It is the rich man who goes to the bookies. He brings black money and by manipulation, some horses are allowed to win. I do not want to go into details. But it is true that horses are rigged up and a handful of persons are able to tilt the fortunes. Thiru K. M. Subramaniam had spoken about irregularities there. But that apart, why should the State lose much revenues by abolition of these book-makers? After all the rich come and play with black-money with these book-makers. So it is better we revive it and get revenue that is now lost. Let us insulate them from totaliser. In spite of the book-makers lot of other things are going on. Black market booking is now going on. All sections of the House are not for losing this revenue and so let it be revived and let us get back revenue lost. Other States have not done so. Secret book-makers are even now there and they do not come into our purview.

As far as sales tax department is concerned, out of our budget of Rs. 450 crores and add, due to these commercial taxes we get Rs. 110 crores and expenditure is 264 lakhs. So far as sales tax alone is concerned, the receipt has increased to Rs. 74 lakhs in 1971–72. But the department is not satisfied with the 450 graph. They have fixed up a target in that department. That is what I understand from reliable authority. The Hon. Minister may tell us what is the position from his point of view. I want to give the information I have gathered.

Collection of advance tax in excess of the tax due to be paid during the month of March 1973, this is the position. The assessing officers this year have been madly driven to achieve the target. What is the target? If the normal demand and revenue in an assessment division is Rs. 4 lakhs last year, this year, the target for that office for March 1973 is Rs. 9 to 10 lakhs. In other words, wherever it was Rs. 4 lakhs last year, they have to achieve Rs. 9 to 10 lakhs this year. (Interruption). I have my own channels of information. If that is the case, what would be the result? To achieve Rs. 9 or 10 lakhs, all persons will be harassed. That is why I have given a cut motion No. 1034 to discuss the cases of harassment of the assessees by sales tax officials.

I have given that purposely, that sort of harassment has to be avoided. A very huge sum, a huge target has been fixed. Is it at all necessary?

That should be considered. Is it proper to do so? In the process of achieving that target, we have to think of this. What is the quantum of misery the people have to undergo?

Then, the Madras division is very heavy. We have mentioned about this a number of times on the floor of this House. Why don't you make it a lighter division? Why can't you make them uniformly lighter divisions? In the Electricity department they go by load and whereever the load is heavy, it is divided. Why not that sort of thing not be done in this department also? Why cannot the Government make a survey to see that the load is properly distributed?.

In fact, I have given another cut motion to discuss the need to hold a conference of Commercial Tax Officers to review the working of the department. Sixty per cent of the total revenue from Madras division can be divided into Madras North and Madras South and other divisons can also be divided with reference to commercial tax districts. This is a valid suggestion for implemention by Government. I am quite sure that it can be done by the Hon. Minister. I hope he would divide the load of the different divisions on a fair and proper method.

Further, I recommend that there should be a separate department in the Secretariat for the sales-tax work ; or this work should come under the Finance Department ; that would be still better ; it should be under the Finance instead of the Revenue department. If it cannot be put under the Finance Department, let there be a separate department of the secretariat for this. From the point of view of the Government, they are the biggest earner of revenue, but still that department is looked after with a step-motherly look by the Government. To obviate this, to remove the step-motherly treatment given to it, either, it should be taken to the Finance Department or it should have a separate department of the Secretariat.

I personally feel that the officers of this department, like the income-tax officers should be given training, That is very important. Why do you make the merchants allergic to these people?. What is the exact secret of it?. I do not say that something is wrong with every body. But it is very important for the Government to give these officials proper training in tax laws and case laws and there should be conducted frequent refresher courses for tax officers. This is done in the income-tax department and in many States there are separate training institutes for such officers. I am giving valuable suggestions to the Government to implements.

Then, another important thing I would like to mention is that frequent training and refresher courses may also help tone up the administration. In the medical profession, refresher courses are conducted for the benefit of medical men. But I am not using it. I am sorry and I feel sad about it. That will help us to get some fresh air into our knowledge.

Then, there are four cadres of assessing officers. There are the C. T.Os and their pay scale is Rs. 575—25—600—40—1,000; then there are the J. C. T.Os in the scale of Rs. 550—25—600—35—950; Then there are the D. C. T.Os on Rs. 425—15—550—25—700; The A. C. T. Os are in the scale of pay of Rs. 325—15—500. Dr. Loganathan had recommended in his report in 1959 that there should be only two cadres of assessing officers, instead of the four cadres and they are the C. T. Os and D. C. T. Os. I would like to know what the Government is going to do with that report? After laborious study that report was produced. Now, there is so much difference in the scales of J. C. T. O and C. .T O. The present J. C. T. O post can be redesignated as C. T. O. and the present J. C. T. O. post can be abolished. (Interruption.)

This is the reorganisation I am suggesting. In the Income-tax department, the assessing is done straightaway by an officer and he is the assessing authority. Therefore, where the A. C. T. O. is the assessing officer, I would request the Hon. Minister to consider and to reconsider whether it is not worthwhile that his assessing powers be abolished and he be made in charge of collection work. Whether it is not possible to do this may be considered by the Government.

Then again, inspection work is done by too many agencies like the Intelligence Wing. Inspection Wing, the assessing officers and other special squads. Thus there are four agencies. I would suggest that there should be only one agency and that agency should supplement and help the assessing officers. That arrangement would avoid a lot of pinpricks and harrassment to the people concerned. For, sometimes—for they all work with great purpose and enthusiasm—one wing would have harrassed and gone and again another wing would come immediately and harrass the assessee. Then again the assessing officer would start his harassment. All these things happen because they all do not work in a coordinated manner. I would like to know whether it is possible to reconsider all these things.

There is great necessity for the post of Public Relations Officer in the Sales-tax Department. Is it not worthwhile to have P. R. Os. so that the relationship between the officers and the

assessees is improved, smoothened and softened? Why not the Hon. Minister consider having Public Relations Officers in D. C's offices and in Board's office? That would remove a lot of heart-burning on the part of assessees.

Then the number of posts of D. Cs. had not increased. I had mentioned this during the period when Thiru Mathialagan was the Minister. From 1968 onwards there has not been any increase. When compard to Joint Registrar of Co-operative Societies or District Revenue Officers, the work-load of this department is much more responsible and much more difficult. Therefore increase should be considered.

Then upgrading of D. C. (I) as Joint Commissioner can be considered.

And then departmental people should be the Commissioner and Secretary of the department. In the morning also, I was saying about I.A.S. Officers. I have nothing against I.A.S. officers. I have greatest regard for them. But taking them away for these works is actually like using Benz heavy horse-power for small pulling and vice versa. It should be considered whether it is not possible to have departmental people as Commissioner and Secretary so that these persons with sufficient experience may hope to go up, these medium officers and second -tier officers will have confidence that one day they can also become Commissioner and Secretary so that, it will be an incentive to them. All these can be considered under reorganisation.

Then, one or two small points, I have to refer to. I have given another cut motion and I had moved it—to discuss the need to reduce the rate of sales tax on plastic goods in order to meet out of the competition of manufacturers from other States. I would like the Hon. Minister in conferences or meetings of the States in Delhi, to stress the fact that whatever the tax policy that is pursued by other States, all that should be done in co-ordination with the States that are adjacent to one another. If one State start doing a thing in a particular way, that should not affect the other States or put the other State into a troublesome position. Therefore, I would like to have a categorical statement to be made by the Central Minister and also the State Minister should pursue it properly whenever he gets an opportunity to see to it that all States go about tax collection in a co-ordinated manner. For instance, I wish to bring to the attention of the Hon. Minister about the plastic industry. Manufacturers located in Bombay or elsewhere charge a Central Sales Tax of 3 per cent when they send out

their goods to Tamil Nadu. But manufacturers who have located factories here, often at a higher capital cost, thanks to an earlier start Bombay has had in these lines, have to charge the local purchasers a 3.5 per cent sales tax and a 5 per cent surcharge thereon. In other words if a sale of Rs. 100 worth of goods is from Bombay, the sales tax is 3 per cent. It is Rs. 103. This is "from Bombay". "From Madras" it is more. The sales tax is 3½ per cent. So it is Rs. 100 plus Rs. 3·50. It is Rs. 103·50. Then there is surcharges on sales tax that is 17 paise. So the total is 103·50 plus 17 which is equal to Rs. 103·67. So the difference between the two is 3·67—3·00—67P. So for every Rs. 100, there is 67 P. extra. So from the point of view of buyer, he would prefer buying from Bombay rather than pay higher price here.

(சில உறுப்பினர்கள் எழுந்திருந்து லாபி பக்கம் சென்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:—மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருவர் இருவராக வெளியில் சென்று காபி சாப்பிட்ட உடனே வந்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் கோரம் இல்லாமல் போய்விடும்.

Dr. H. V. HANDE: On consumption goods, even a very thin difference in tax or such Values lends itself to many difficulties and the bigger or more known producers are often placed at a disadvantage. A reduction in the multipoint sales tax rates on plastic goods produced in the State alone can discourage products from northern states finding their way into the local market at an advantage.

The alternatives available are a change in the multi-point sales tax. If it is not possible, what is the alternative. Change in the method of multi-point tax. Of course then the chances for Government to catch the persons will be lost. I know it is like having number of fuses. If one misfires, there are the other fuses. My only solution is to bring it to 103 per cent without surcharge. They can reduce the 2½ per cent. The purchasers at Bombay have a further advantage over plastic units in Tamil Nadu. The Maharashtra Government is giving concession in sales tax on raw materials, which is normally 8 per cent. If the products are sold in the Bombay market, the concession inasmuch as 75 per cent. Because the products attract a sales tax, when the sales is effected inside the State. the State is able to forego a part of the tax on the raw materials. Such a step we believe can be very useful and to small units in the small-scale sector in Tamil Nadu also.

I have given a number of suggestions. I hope and trust they will be properly taken care of by the Hon. Minister. I have given a cut-motion on provision of proper accommodation in sales tax offices.

1973 மார்ச் 26] [Dr. H. V. Hande]

Persons coming there, like I.T. assessees, have no proper accommodation. I hope when you would 'milch them' (I am using it in a figurative sense) you would do so without tears. Thankyou.

திரு. கே. ஏ. வகாப்; மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சேல்ஸ் டாக்ஸ் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேச இருக்கிறேன்.

இந்த மானியத்திற்கு நான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும் கூட அதை ஆலோசனையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தான் நமது அமைச்சர்களிலேயே அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிற அமைச்சராக குடும்பத்தின் செல்லப்பிள்ளையாக இருக்கிறார். ஒரு குடும்பத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிற பிள்ளை 5 ரூபாய் கேட்டால் உடனே மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பதைப்போல் நமது அரசாங்கத்திற்கு 110 கோடி வரைக்கும் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிற அமைச்சர் தம் துறைக்காகக் கோரியுள்ள 3 கோடி சொச்சத்தை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். இதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இத்துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னார்களே தவிர அன்றைக்கு 64 கோடியாக இருந்தது, இன்றைக்கு 110 கோடியாகி, 117 கோடியாகப் போகிற நிலைதானே இருக்கிறது என்று வெளியில் பேசப்படுகிறது. உலகத்தில் இருக்கிற நாடுகளில் மிக அதிகமாக வரி வசூல் செய்கிற நாடாக இந்திய நாடுதான் இருக்கிறது, அதுவும் தமிழகம் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வறுமையும், தேவையும் உள்ள நாடும் நம் நாடுதான், நம்முடைய வறுமையைப் போக்க, தேவைகளைப் பூர்த்து செய்துகொள்ள வரியை விதிக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த வகையில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சாதுர்யமாக நடந்து வருகிறார்கள்.

வரி விதிப்பு முறையிலே இருக்கிற சில பல சங்கடங்களைத்தான் அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டி என்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிறிய வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற தொல்லைகளை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சிறிய வியாபாரிகள் இன்றைக்கும் சில இடங்களில் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் என்றாலே நடுங்குகிற நிலை இருக்கிறது. அதுபோன்ற புகார்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது என்றாலும் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருப்பதைக் கூடத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்காகத்தான் மாவட்ட அளவில் வர்த்தகர்கள், அதிகாரிகள் அடங்கிய குழுவைப் போட்டிருக்கிறோம். அதுபோலவே தாலுக்கா அளவிலும் அவர்கள் கலந்துபேசி ஆலோசனைகளைப் பெற இதுபோன்ற குழுக்களை அமைக்கலாம் என்கிற என் யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன.

நாம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 25 ஆயிரத்திற்கு வரம்பை உயர்த்தினோம். இன்றைக்கு இருக்கிற பண வீக்கத்தில் முன்பெல்லாம் 5 ஆயிரம் வியாபாரம் என்பதே இன்றைக்கு 50 ஆயிரமாக இருக்கிற காரணத்தினால் குறைந்த பட்சம் இந்த வரம்பை 75 ஆயிரமாகவாவது உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்ஜ்மெண்டு என்கிறபடி அதிகாரிகள் வியாபாரிகள் தங்களுக்கு 10 ஆயிரம்தான் வியாபாரம் என்றாலும் அதை 40 ஆயிரம் என்று போடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எல்லா வியாபாரிகளும் ஒழுங்காகக் கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லாவிட்டாலும் இதுபோல பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்ஜ்மெண்டு என்று போடுகிறபோது ஒழுங்காகக் கணக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பல மாநாடுகள் போட்டு ஒரு முனை வரி விதியுங்கள், உங்களுக்கு இன்றைக்கு 110 கோடி வந்தால் 150 கோடி வரும்படிக்கான யோசனைகளை நாங்களே கூறுகிறோம் என்கிறார்கள். தமிழ் நாடு வர்த்தகக் கழகம் கூறியுள்ள இந்த யோசனையும் சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றையதினம் பல பொருள்களுக்கு எக்சம்ஷன் அளித்திருக்கிறோம்.
மாலை 5-30. நான் கூட இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கைவினைப் பொருள், கோரைப்பாய், மற்றும் எவ்வளவோ பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அழுகும் பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். எல்லாப் பொருள்களுக்கும் 1 சதவீதம் என்று போட்டு தேவையான அளவு, ரூ. 150 அதையும் அரசாங்கம் செய்ய முயல வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள்.

பர்மா-இலங்கை அகதிகளைப் பற்றி மாண்மிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 50,000 வரை விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகம் அளிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கேயிருந்து பராரியாக வந்திருக்கிறார்கள், இந்த நாட்டுக்கு. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை கூறியது என்னுடைய நினைவிற்கு வருகிறது. இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்குத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குச் சென்ற தொழிலாளர்கள், நம்முடைய நாட்டு மக்கள், சிந்திய கண்ணீரின் காரணமாகத்தான் அந்தக் கடலே கூட உப்பாக இருக்கிறதோ என்றார். அவர்களுடைய வேதனையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும். அவர்களுக்கு அளிக்க பட்டிருக்கிற விலக்கை ரூ. 1 லட்சத்திற்கு என்று செய்தால், அகதிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற நமது அருமைத் தோழர்களுக்குப் பெரிய நன்மை செய்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சோதனைச் சாவடிகளிலே நடைபெறுகின்ற குறைபாடுகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதனால் விவசாயிகள் தொல்லைபடுத்தப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஒருசில சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நல்ல பல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் வசூலிக்கின்ற வரியிலே, நம்மைவிட அதிகமாக மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டு போகிற நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, ஒரு திட்டத்தை மாநில அரசாங்கம் தயாரித்து, இன்னும் போராடி, மத்திய அரசானது நம்முடைய நாட்டிலே வசூலிக்கின்ற வரியிலே அதிகப்பங்கை கேட்பதற்கு இந்த ஆட்சி முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சினிமாக் கொட்டகைகளிலே வரி எய்ப்பு பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நகரங்களைவிட கிராமப் புறங்களிலே அந்நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கின்றது. போலி டிக்கட்டுகளை விற்பது மட்டுமல்ல. ஒரே டிக்கட்டை ரொட்டேஷன் செய்கிற நிலை இருக்கிறது. அதோடு, ஒரு தியேட்டரிலே 500 பேர் இருக்கலாம் என்றால், அங்கு 700 பேர், 800 பேரை அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று பார்க்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்னுடைய யோசனையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு சினிமாக் கொட்டகையிலும் இருக்கிற சீட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு, பஸ்ஸுக்கு எப்படி ஒவ்வொரு சீட்டுக்கும் வரி போடுகிறீர்களோ, அந்த மாதிரி, ஒரு சினிமாக் கொட்டகையிலே ஆயிரம் இருக்கைகள் இருந்தால் இவ்வளவு என்று நிரந்தரமான வரி கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு முறையைக் கொண்டு வந்தால் நலமாகக் கூட இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். உடனே, சினிமாக்கொட்டகைகளில் எங்களுக்கு புல் ஆகாத நேரங்கள் பற்றி என்ன செய்வது என்று கேட்பார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் எதுவும் இல்லாத முறையிலே, முன்பு தனியார் பேருந்துகளில் ஏற்படுத்தியிருந்த அந்த முறையைப் போல, இதற்கும் பரிசீலிக்கலாம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பலவிதமான புகார்களுக்கு அது இடமில்லாத நிலையை ஏற்படுத்தும்.

பேரூராட்சிகளிலே இருக்கிற அந்த சினிமாக் கொட்டகைகளிலே அந்த வரியை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு நிர்வாக அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் அவர்களுக்கும் அப்படிச் சென்று பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் அதை நல்லமுறையிலே அவர்கள் பயன் படுத்துவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நல்ல மாதிரியாக இருக்கும். இன்னும் பல குற்றங்கள் குறைய வழியாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கே. எம். எஸ். அவர்கள் ஊழலைப் பற்றிப் பேசினார்கள். குதிரைப் பந்தய மைதானத்திலே நடைபெறுகின்ற ஊழலைப்பற்றிச் சொன்னேன். அவர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிற அந்த ஊழலைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அந்தக் குழுவிலே கூட அங்கத்தினராக இருப்பதாகப் பெருமையாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கத்தினராக இருக்கிற இடத்திலே எப்படி ஊழல் நடைபெறுகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: No, No. I am not a member and I am not responsible for the fraud.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சங்கத்திலே, "ரேஸ் கிளப்"-பிலே மெம்பர் என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : உண்மையிலே, இன்றையதினம், எங்களுடைய கட்சியைப் பொருத்த அளவிலே, குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கொள்கை உடையவர்கள் நாங்கள். நாங்கள் மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெளியிட்ட தேர்தல் அறிக்கையிலே கூட அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றிக குறிப்பிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு அதிகமாக ஊக்கம் தராத அளவிலே மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் கூட படித்துக் காண்பித்தார்கள். வரி விதிப்பானது திடீரென்று குறைந்திருக்கிறது. அதற்குரிய காரணங்கள் என்ன என்று கேட்டார்கள். அதிலே ஊழல் நடப்பதாகக் கூறினார்கள். எனக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. ஊழல்கள் பற்றி, மதிப்பிற்குரிய கே. எம். எஸ். அவர்கள் வழக்கம் போல், அந்த ஊழல்கள் எங்கே நடக்கிறது என்று ஊழல்களிலே அவர்கள் கண்ணாய் இருக்கிற காரணத்தால், அதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், நல்ல அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இதனால் அழிந்துபோன குடும்பங்கள் ஆயிரமாயிரம் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் ஏழைகள் சென்று விளையாட முடியாத அளவிலே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று என்னுடைய கோரிக்கையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சினிமாவிலே இருக்கிற பெரிய நடிகர்கள், நடிகைகள் அல்லது கள்ளப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அது இன்றைய தினம் அவற்றை வெளிக் கொணருகிற நாடக மேடையாக, முத்தாரமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற அளவிலே இருக்கிறது என்றால் அதை வரவேற்க வேண்டும். கள்ளப் பணம் எந்த வழியாகவாவது வந்தால், வரியாக வந்தால், அவற்றை வெளிக் கொணருகின்ற முறையிலே, வரி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்றுதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மக்களுக்குப் பொருளாதார வசதியைப் பெருக்கி, ஏழை மக்களுக்கு வரி வாய்ப்புகளைக் குறைத்துத்தான் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே, இப்படிப்பட்ட வரிகளை நிச்சயமாக அதிகப்படுத்தத் தான் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சூதாட்டங்களை ஒழிக்க முடியவில்லை யென்றாலும் கூட, பணம் வரவில்லை யென்ற கருத்தைக் கொண்டாகிலும் இன்னும் அதிகமாக வரி வசூலிக்க என்ன கொள்கையை வகுக்கலாம் என்பதுபற்றி, ஆராய்ந்து அரசு அதிக வரி விதிப்பதைப்பற்றி இந்நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே பணக்காரர்கள் விளையாடட்டும். அவர்களுடைய பணத்தை வரியாகப் பெறுவோம். அது கள்ளப் பணமாக இருந்தாலும், நல்லப் பணமாக இருந்தாலும் அதிகப்படியாக இருக்கிற பணத்தை வரியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. இன்னும் அதிகப்படியான வரிகளை விதியுங்கள் என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

சாராயத்திற்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்பதாக அறிகிறேன். இங்கே பலமுறை வரியாக ஆக்க வேண்டும். அந்த இடத்திலே வியாபாரிகளுடைய நன்மைக்காக ஒரு வரி கேட்கிறோம். இந்த இடத்திலே சமுதாய மக்களுக்காக பலமுறை வரி விதியுங்கள். எந்த எந்த கட்டத்திலே வரி விதிக்க முடியுமோ, அந்த அந்தக் கட்டத்திலேயெல்லாம் வரி விதியுங்கள். கள்ளுக்கு வரியில்லை யென்று சொல்லும்போது, அது சரியில்லை. கள்ளுக்குக் கூட இப்படிப்பட்ட வரியை விதிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் நிச்சயமாக நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கங்கு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சில நேரங்களிலே வியாபாரிகளுக்கு அதிர்ச்சி தரக்கூடிய முறையிலே நடந்து கொள்கிறார்கள். வியாபாரிகள் எல்லோருமே நல்லவர்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. எல்லோருமே பூரணமான கணக்கைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா ? நாங்கள் பூரணமாகக் கணக்கைக் காட்டி அவற்றிற்கு வேண்டிய வரியை இன்றைக்குக் கொடுக்கிறோம். அதை விதித்து விட்டால் நீங்கள் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுக்கு உட்பட வேண்டும், அல்லது இந்தக் கணக்கைக் காட்ட வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, ஒரு சுமுகமான அளவுக்கு, பயப்படக் கூடியவர்கள் என்ற நிலையை மாற்றி, அதிகாரிகள் நம்பி பழகக் கூடியவர்கள் என்ற முறையிலே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை அமைக்கக் கமிட்டிகள் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கமிட்டிகளை மாவட்ட அளவில் மட்டும் அல்லாமல், வட்ட அளவிலும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே எதிர்க்கட்சிகள் சார்பாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கை மிக மிக முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை. ஏறக்குறைய 465 கோடி ரூபாய் உள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபாய் வரையில் மத்திய அரசின் மூலம் பெறுகிறோம். மீதி இருப்பதிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு இன்கம் விற்பனை வரி மூலமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

விற்பனை வரி போட்ட காலஞ்சென்ற ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டு இதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். வரிகள் வாங்குவதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிற இந்த அரசாங்கம் விற்பனை வரியையும் வாங்கிக் கொண்டு, கள்ளுக் கடை, சாராயக் கடைகளையும் திறந்துவிட்டு அவற்றின் மூலமாகவும் வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தலாம் என்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சாராயக் கடைகள், கள்ளுக் கடைகள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய 40 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஏலத்தை எடுத்தவர்கள் இந்த ஆண்டு 2, 3 மடங்கு ஏற்றி எடுத்தவர்கள் எல்லாம் எங்களை விட்டுவிடுங்கள், விட்டுவிடுங்கள், ஓடிப் போகிறேம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தவர்கள் வந்து எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் 12 மாதத்திற்கும் சேர்த்து பணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஏலத்தை எடுத்தவர்கள் தூக்கிலே தொங்கலாமா, தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமா, பித்துப் பிடித்து அலையலாமா என்று எல்லாம் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நாங்கள் இவ்வளவு வரியை வசூலித்துக் காட்டியிருக்கிறேம் என்று அவர்கள்—நாங்கள் வீரர்கள் பாருங்கள், சூரர்கள் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். . .

திரு. கே. எ. வகாப் : அப்படியானல் அம்மையார் அவர்கள் கள்ளுக் கடைகளுக்கு வரி போடுவதை வரவேற்கிறார்களா, இல்லையா?

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வரியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. சென்ற வருஷம் 3 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் போனது இந்த வருஷம் ஒரே ஆசை பிடித்து 10 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்று எடுத்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களும் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். வீட்டில் உள்ள முதலைப் போட்டுத்தான் அவர்கள் வியாபாரத்தைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது அதைக் கட்ட முடியாத நிலையில் ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டின்கீழ் அவர்களுடைய வீடுகளில் இருக்கின்ற தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை எல்லாம் தூக்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இப்படி மக்களை கசக்கிப் பிழிந்துதான் வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொன் முட்டையிடும் வாத்து ஒருநாள் தீர்க்கப்பட்டால் ஒன்றும் இருக்காது என்ற நிலைக்குத்தான அவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரியின் மூலமாக சென்ற ஆண்டு 109 கோடி ரூபாய் வசூலித்தார்கள். இந்த ஆண்டு 117 கோடி ரூபாய்—அதிகமாக 8 கோடி ரூபாய் வசூலிப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். "buoyancy of taxes" ஒருவேளை அதனாலே வரும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இப்பொழுது இருக்கின்ற மின்வெட்டிலே. . .

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தமிழகத்திலே மட்டுந்தான் கள்ளுக் கடை, சேல்ஸ் டாக்ஸ் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்களா? பிற மாநிலங்களிலே அம்மையார் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாநிலத்திலும், மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த மாநிலங்களிலும் கள்ளுக்கடை, விற்பனைவரி இல்லை யென்று குறிப்பிடுகிறார்களா?

*திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எப்பொழுதும் தமிழர்கள் தனித் திறமை படைத்தவர்களாயிற்றே. அடுத்தவர்களோடு ஏன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து சாமர்த்தியத்தைக் குறைத்துக் கொள்கிறீர்கள்? மதுவிலக்குக் கொண்டு வந்தது ராஜாஜி அவர்கள்தான். நாம் நம்முடைய திறமையைத்

தான் நம்ப வேண்டும். அடுத்தவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. சென்ற ஆண்டு 109 கோடி ரூபாய் வசூலித்தார்கள். இந்த ஆண்டு 117 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறார்கள். 1973–74 ஆம் ஆண்டில் 8 கோடி ரூபாய் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால், அப்படி வசூலிப்ப தற்கு சூழ்நிலை சாதகமாகவா இருக்கிறது? மின்வெட்டினாலே வாங்கும் சக்தி குறையப் போகிறது, உற்பத்தி குறையப் போகிறது, விலைவாசிகள் ஏறப் போகின்றன. கடுமையான மின் வெட்டை வைத்துக் கொண்டு 117 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொன்னால் எப்படி எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணமே மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ்தான். நீங்கள் தம்பிடிக்குத் தம்பிடி என்ற முறையிலே பலமுனை விற்பனைவரி போடுகிறீர்கள். ஆங்காங்கு 5 சதவீதம், 6 சதவீதம் என்ற முறையிலே ஏற்றிவிட்டால் கடைசியிலே மொத்தமாகப் பார்த்தால் 10 சதவீதம், 12 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு விலை ஏறிவிடுகிறது.

பலமுனை வரியைப் பல இடங்களிலே இன்றைக்கு நீங்கள் போட்டிருப்ப தால் இதனால் வாங்குகிறவர்களுக்கும் நிம்மதி கிடையாது, வியாபாரி களுக்கும் நிம்மதி கிடையாது. வியாபாரிகள் அவர்களுடைய மாநாடு போட்டு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒரு முனை வரியைப் போடுங்கள், பலமுனை வரி வேண்டாம், ஒருமுனை வரிப் போடுவதால் உங்கள் வரு மானம் குறைந்துவிடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் ஒரு முனை வரிப் போட்டால் வசூலிக்க முடியாது, நாங்கள் ஏமாந்து விடுவோம், பல முனை வரியைப் போட்டால்தான் அங்கே போனால் இங்கே பிடிப்போம், இங்கே போனால் அங்கே பிடிப்போம் என்று சொல் கிறீர்கள். ஒரு முனை வரி என்றால் 9 சதவீதம், 7 சதவீதம், 5 சதவீதம் என்று போடுகிறீர்கள். இப்படிப் போட்டால் யார் வரி கொடுப்பார்கள்?

சிங்கிள் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்று போடும்பொழுது 2 சதவீதம், 3 சதவீதம் என்று போட்டால் அப்படிப் போட்டு வசூலித்துப் பாருங்கள், கட்டாயம் ஏய்க்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு ஏற்படாது, அந்த எண்ணமே அவர்களுக்கு வராது. அப்படியில்லாமல் ஒரேடியாக 9 சதவீதம், 7 சதவீதம் என்று போட்டால் அவர்கள் பில் வேண்டாம், டாக்ஸ் வேண்டாம் என்ற முறையிலே தான் பார்ப்பார்கள். வரி போடுகிறபோது குறைவாகவும் அதே நேரத்தில் வருமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய வகையிலும் போட வேண்டும். அந்த வழியை நீங்கள் பின் பற்ற வேண்டும். ஒரு முனை வரி என்றால் எக்கசக்கமாகப் போடுகிறார்கள். ஏமாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் வருகிறது. பல முனை வரி போட்டால், 7, 6 கட்டங்களில் போட்டு அதனால் வியாபாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம்.

இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் மற்ற மாநிலங்களிலே எப்படிப் போடப்படுகிறது, வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். மகாராஷ்டிராவில் பார்ப்பதற்காக அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல் கிறார்கள். அனுப்புவது பெரிய காரியமல்ல. எல்லா மாநிலங்களிலும்

எப்படி வரிப் போட்டிருக்கிறார்கள், நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வழி இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதைப்போல பம்பாயில் உற்பத்தியாகிற பிளாஸ்டிக் குட்ஸ்க்கு 3 சதவீதம் தான் வரி. ஆனால் சென்னையிலே உற்பத்தியாகிற பிளாஸ்டிக் குட்ஸ்க்கு $3\frac{1}{2}$ சதவீதம் வரிப் போட்டிருக்கிறீர்கள். தொழில் எப்படி அபிவிருத்தியாகும்? எல்லோருமே பம்பாயிலே வாங்கிக் கொண்டால் போதும் என்றுதான் நினைப்பார்கள். $\frac{1}{2}$ சதவீதம் அதிகமாக ஆக்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால் தொழிலதிபர்கள் எப்படி உங்கள் பக்கம் வருவார்கள்? தொழில் ஆரம்பிப்பார்கள்?

கார்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆந்திராவிலே குறைச்சலாக இருக்கிறது, ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே அதிகம். ஆந்திராவிலே வண்டி வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றுதான் எல்லோரும் நினைப்பார்கள். அண்டை மாநிலத்திலே வரியைக் குறைத்து விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கும்பொழுது நீங்கள் கூட்டியிருப்பதால் அவர்களிடம் வரியைக் கோட்டைவிடக்கூடிய வழியைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கே குறைச்சலாகப் போட்டால் நீங்களும் இங்கே குறைத்துப் போடுங்கள். 3 சதவீதம் என்று நீங்களும் போட்டால்தான் நிறையப் பேர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து வாங்க முன்வருவார்கள். அண்டை மாநிலத்திற்கும் நமக்கும் எந்தவிதமான மோதலும் இல்லாமல் இங்கேயே எல்லோரும் வாங்கக்கூடிய முறை தேவை, அதுதான் சரியானது.

தமிழ்நாட்டிலே உணவுப் பொருட்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள். இப்பொழுது அதைக் குறைத்து இருக்கிறீர்கள். வரி என்றாலே காதில் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் வசூலுக்கு வழியிருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். ஓட்டு வாங்கும்பொழுது வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு வரியை தாங்குகிறவர்களுக்குப் போடுகிறோம் என்று மாற்றிக் கொள்கிறீர்கள். உணவுப் பொருட்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கக் கூடாது என்ற சூழ்நிலை இருப்பதாலே விலை ஏற்றத்தை இன்றைக்குக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது.

கள்ளைவிட உணவுதான் முக்கியம். கள்ளுக்கு வரி கிடையாது இந்த ஆட்சியில், ஆனால் உணவுப் பொருட்களுக்கு வரி, அப்படியானால் உணவுப் பொருட்களைவிட கள்ளுதான் முக்கியம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா? உணவுப் பொருட்களுக்கான வரியை எடுத்துவிட்டு கள்ளுக்கு வரி போடுங்கள் வரவேற்கலாம். உணவுப் பொருட்களுக்கு வரிப் போடுவது வருந்தத்தக்கது.

அரியர்ஸ் ஆப் சேல்ஸ் டாக்ஸ் பல ஆண்டுகளாக வசூலிக்கப்படாமல் சில இடங்களிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது இந்த இலாக்காவிற்கு நன்றாகத் தெரியும். சில கேஸ்களிலே 5 வருஷம், 10 வருஷம் என்ற அளவிற்குக்கூட பாக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கட்டுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். வசூலிக்க வேண்டிய இடங்களில் வசூலிப்பதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது—நீங்கள்கூட திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்—அதைப்பற்றி உங்கள் கட்சி உறுப்பினரே எடுத்துச் சொன்னார்கள். லாரியை ஏன் பிடித்து வைத்துக்கொள்கிறீர்கள். சரக்கை வேண்டுமானால் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளலாம், லாரியை விட்டுவிட வேண்டும், லாரியை பிடித்து வைத்துக் கொண்டால், உங்கள் காரியங்கள் எல்லாம் முடிய 1 வாரம், 10 நாட்கள் வரைக்கும் ஆகும், அதுவரையில் லாரிக்குச் சொந்தக்காரர்களுக்கு வருமானம் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு லாரி வாங்கியவர்கள் கதி என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அழுகும் பொருட்கள், சீக்கிரமாகக் கெட்டுவிடும் பொருட்கள் இருந்தால் அவைகளைக் கூடப் பிடித்தால் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அதிகாரிகள் பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட், அட்ஹாக் ரிவிஷன் என்ற பெரிய ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் வியாபாரிகளையெல்லாம் கிடுகிடு என்று நடுங்க வைக்கக்கூடிய ஆயுதங்களாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அதை நம்பாமல் பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்ட் என்றும் அட்ஹாக் ரிவிஷன் என்றும் வைத்திருப்பது அவசியந்தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு தந்திருக்கிறோம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் யாருக்குக் கிடைக்கிறது? ரூ. 25 ஆயிரத்திற்குக் கணக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் ரூ. 26 ஆயிரமாக ஆக்கிவிடுகிறார்கள். "சம் ஹௌ"—எப்படியோ, என்ன ஜட்ஜ்மெண்டோ, என்ன கணக்கோ—எதை வைத்துச் செய்வார்களோ, தெரியாது. ரூ. 23, 24 ஆயிரத்திற்குக் கணக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால், ரொம்ப சாமர்த்தியமாக 1 அல்லது 2 ஆயிரம் கூட்டி, ரூ. 25 ஆயிரமாக்கி விடுகிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், விதிவிலக்கை எல்லோருக்கும் கொடுங்கள். ஒரு லட்சம், $1\frac{1}{2}$ லட்சம் டர்னோவர் இருந்தால், முதல் 25 ஆயிரத்திற்கு என்று சொல்லுங்கள். இதைத் தான் வியாபாரிகள் மாநாடு, மாநாடாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் 25 ஆயிரத்திற்கு இவ்வளவு விதிவிலக்கு, என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்களும் சரியான கணக்கைக் காண்பிப்பார்கள். அரசுக்கும் லாபம் இருக்கிறது. இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ், இது இதில் தான் வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். புக்கில் இல்லை. புக்கிலுள்ள மெமோராண்டத்தில் நிலவரி சேர்ந்திருக்கிறது. $1\frac{1}{2}$ கிரவுண்டாகப் பண்ணுங்கள் என்று சொன்னோம். "என் வீடு $1\frac{1}{2}$ கிரவுண்டு" என்று சொல்லி எக்சம்ஷன் பண்ணி இருக்கிறார்கள். இதில் ரூ. 150 லட்சம் வருகிறது. வேறு வழி ஏதுமில்லை என்றால், நிலவரியை எடுத்துக் கொண்டால், நல்ல பேர் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. மனை, மனையாக வரி போடுகிறார்கள். இதை ரிவைஸ் பண்ணலாம். மார்க்கெட் வேல்யூ போட்டு ஒவ்வொரு ஸோனைப் பிரித்து ரூ. 10, 15 ஆயிரம் என்று போட்டு வருகின்ற கணக்கைப் போட்டு, செட் ஆப் அட்மினிஸ்ட்ரேடார்சை வைத்துக் கடைசியில் என்ன

வருகிறது என்றால், ரூ. 150 லட்சம் வருகிறது. "தீஸ் ஆர் ஆல் பீஸ் மீல் டேக்டேசஷன்." இவற்றை ரிவைஸ் பண்ணி வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, எண்டர்டைன்மெண்ட் டாக்ஸ். சினிமாக்காரர்களுக்கு வரி. சர்-சார்ஜ், எண்டர்டைன்மெண்ட் டாக்ஸ் எல்லாம் சேர்த்தால், மொத்தத்தில் 43 சத விகிதம் வரியாகவே போய் விடுகிறது. பாக்கி, நிர்வாகம், டிஸ்டிரிபூயூட்டர் இன்னும் மற்றச் செலவுகள். இது மட்டும் போகாது என்று "திடீர் பறக்கும் படை" போய், திடீரென்று போய்—என்ன கண்டு பிடிக்கிறார்கள் என்றால், சின்னச் சின்ன டிக்கட்டுகளை யெல்லாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தப்புக் கணக்குப் போட்டாய் என்று பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த டிக்கட்டிலிருந்து அந்த டிக்கட் வரை என்று தப்பாக நோட் பண்ணி வைத்திருந்தால், அதை வைத்துக் கொண்டு, சாமர்த்தியமாக, தப்புக் கணக்கு போடுகிறார் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

திரு கே. எ. வகாப் தலைமை.

ஆனால், ஏமாற்றுகிறவர்கள் என்னவோ, சாமர்த்தியமாக—ரொம்ப ஜோராக ஏமாற்றுகிறார்கள். எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று என்னைக் கேட்காதீர்கள். அது இலாக்காவுக்குத் தெரியும். சின்ன சின்னத் துண்டை யெல்லாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, இப்படி தப்புக் கணக்குப் போட்டாய் என்று சொல்லி, 30 நாள் சஸ்பென்ஷன் என்று சொன்னால், இதில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார்? ஒரு 30 நாளுக்கு சஸ்பென்ஷன் என்று சொன்னால், முனிசிபாலிடிக்கு ரூ. 30 ஆயிரம் வருமானம் நஷ்டம்.

ஆகவே, இதைச் செய்யும்போது, எப்படிச் செய்கிறோம் என்று யோசித்துப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். இதில் முதலாளிக்கு மாத்திரம் நஷ்டம் அல்ல, சமுதாயத்திற்கும் நஷ்டம் வருகிறது. அதிகமாக வரி போட்டால் ஏமாற்றத் தோன்றுகிறது. உண்மையாக வரி கட்டினால், டூரிங் டாகீஸ் நடத்த முடியுமா? முடியாது. அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. திரு வகாப் சொன்னதைப் போல, மொத்தமாக ஒரு வரியைப் போடுங்கள். சீட்டுக்கு என்று வரியைப் போடாதீர்கள். படம் நன்றாக இருந்தால் சரி. சில நேரங்களில் ஆகுபேஷன் ரேஷியோ 30 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம் என்று இருக்கும். இதை எல்லாம் உட்கார்ந்து கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் டூரிங் டாகீஸ் நடத்த முடியுமா? இதை யெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து ஃபார்ம் 2 ரிபோர்ட்டில் பல வேலைகளை யெல்லாம் குறுக்க முடியும். இப்படிப் பார்த்தால், அவர்களுக்கும் செலவு குறையும். அரசுக்கு வருமானமும் பெருகும். இதுதான் சாலச் சிறந்தது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பெட்டிங் டேக்ஸ், ஷோ டேக்ஸ்—இவற்றில் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. பெட்டிங் டாக்ஸ் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இதைக் குறைய விட்டால் ஆபத்து. இவற்றிற்கு அதிக வரி போடுவதால், கொடுமையை மக்களால் உணர முடியாது. உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போட்டால் அதன் கொடுமையை மக்கள் உணருவார்கள். இந்த

வரிகளை அதிமகமாகப் போடுவதால் பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் வந்து விடாது என்பதை இந்த அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையில், விற்பனை வரி, எண்டர்டைன்மெண்ட் டாக்ஸ் இவற்றை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு இவைகளை எல்லாம் குறைவாகக் கஷ்டம் கொடுத்து அதிகமாக வருவாயைப் பெருக்க முடியுமோ அப்படிச் செய்வது சாலச் சிறந்தது. விற்பனை வரி மூலமாக ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாக வருமானம் காட்டவேண்டும் என்ற அளவுக்குக் கூட்டிக் கொண்டே போகக் கூடாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் கூறிக் கொண்டு, இந்த மானியத்தில் கூறியிருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, in support of the cut motions that have been tabled by our party, I would also like to offer a few remarks, regarding this important Demand. Sir, it has been stated that there has been an increase in growth of trade and industries in the State and consequently there has been an increase in revenue. The revenue as anticipated and collected in 1966–67 was Rs. 56·10 crores and the actuals that have been collected in 1971–72 was Rs. 110·82 crores. Now Rs. 117 crores is the estimate for the current year, that is 1973–74. Sir, sales tax is—I do not want to call it an immoral tax, but—a non-moral tax. It is regressive and its incidence is on the purchaser, it affects the poor people and it has been stated that there has been a buoyancy of trade.

Whether there has been buoyancy of trade or not is a debatable point and that is my first submission. Because there has been a rise in prices and there has been inflationary tendencies and flow of money has also preponderent role to play in the economy of our country. What is the effect of the three factors in the matter of collection of sales tax or the 'turnover tax' as it may be adequately called.

I would venture to suggest that the collection that has been made in terms of real money worth is not very appreciable. There has been erosion in the value of the rupee. Even though you may say that the net collection is to the tune of Rs. 117 crores, the real value is only much little. What was Rs. 56·10 crores in 1966–67 would be much more now because the purchasing power of the rupee then was entirely different and the purchasing power of the rupee at the present moment is also different.

So, however much we may advance the argument that there has been a buoyancy in trade, there are growths in economy, it may be pertinent to remark and to say without fear of contradiction that the

sales tax revenue increase is not a healthy sign, even though it is the leading Kama Dhenu of our finances.

I think, this Kama Dhenu came into existence, whatever be the position in other countries, so far as we are concerned, this has been introduced in the wake of prohibition policy introduced by the late lamented Shri Rajaji . At that time, the excise income was the predominant income so far as our State was concerned and when prohibition was introduced, it was only just and proper that some other alternative taxation was imposed and as a result of that, this sales tax came to be introduced and this is continuing even now with its effects on our economy. Whether a single-point taxation or a multi-point
மாலை taxation will have carried out is a matter to be considered by experts
6-00 and the Government.

Several committees have been appointed by Government and the expert opinion is to the effect that single point taxation is best assessed in the matter of collection. The principle of taxation is that we should take with as little squealing as possible. But we are killing the goose that lays the golden egg. We are putting the assessees to great harm, on account of the policies pursued by the assessing authorities.

It has been stated on the floor of the House that assessing authorities are a source of menace, if I may be permitted to use that expression. They are treated just like assessees in Income-tax department. That is how sales tax officers are treating the merchant classes as a whole. Even for flimsy mistakes, for small lapses, stringent action is being purused by the authorities. Representations have been made by the traders to the sales tax authorities. Many members have stressed here that the ' best of judgment ' is the potential evil to the traders.

I would say that the authorities sometimes do not believe the accounts and the reasons for not believing the accounts are not stated in the order. That is why the representations from trading community and chamber of commerce. There should be some streamlining and some revision of the policy. I wish some attention is bestowed in this regard. In page 4 it is stated —

" Representations have been made to the Government by the Chambers of Commerce and Industries for simplification and rationalisation of tax structure and statutory procedures and practices. The Government have therefore appointed a Special Officer for streamlining and rationalising the structure of the Tamil Nadu General Sales Tax Act and other similar enactments relating to Commercial Taxes and the rules made thereunder".

Sufficient for me to say that this rationalisation should not be like the one we had in the Transport Department. There the minimum fare was 15 paise before rationalisation. After rationalisation the minimum fare is 30 Paise. That is the increase we got. Such increases should not be resorted to. That is my submission.

Studies have been made to study tax structure in Maharashtra and Gujarat and other States. The visit of officers to these States will be of no avail to us if they use it for simplification of the sales tax law here. There are so many laws, Central Act, State Act, etc. Under the ambit of this department, there are so many laws such that many of us are unable to know all the amendments to the different laws. There are certain amendments on certain sections due to decisions rendered by High Court Supreme Court and these amendments have been incorporated. But there is no authoritative publication. So, it would be in the interest of the department and trading community if there is authoritative publication of all amendments of the taxation laws of this department.

Some attempt has been made in building residential quarters for officers, as well as for construction of building for commercial tax offices. The convenience for trading community inside these offices should be improved.

In order to enable all dealers and trade associations to have clear knowledge about sales tax laws, the Government have introduced a scheme for supply of copies of Ordinances, Bills, Acts, Press Releases relating to commercial taxes to such of those dealers, trade bodies and associations as register their names under this scheme. Every now and then amendments are made due to decisions of Courts. For benefit of trading public, the law of the land should be made known to them and that should be in the language of the people. So in the matter of publication, I want that there should be more use of Tamil language, so that people may know it better. To obviate the difficulties of merchants not knowing English, Tamil versions of amendments, etc. should be supplied to them. Use of Tamil in abundance is advocated so far as this department is concerned. Let the Hon. Minister kindly make a note of this. I have already indicated that single point tax system is most congenial so far as trading community is concerned. Because of this multi-point system, there has been harassment of trading community and I hope the department would take note of such things and see that the trading community is not put to harassment.

I now come to exemptions under General Sales Tax Act, 1959. It is stated that tax on sale of cement by the factories in Tamil Nadu to Kerala State Electricity Board delivered at Theni railhead for construction

of the Idikki hydro-electric project has been reduced from 8 to 3 percent. I am at a loss to know it. The Electricity Board is at much better position than ordinary purchaser. It is a corporate body. They can pay. This is a matter which requires some more consideration at the hands of the Hon. Minister.

Sales tax on food-grains should be abolished. Thirumathi Ananda-nayaki also had pleaded for it. I do not want to repeat her arguments. Now that we have a surplus budget, now that Central Government also have already introduced so many taxes, can we not show a gesture? I do hope that the Hon. Minister for Revenue would give some concessions in regard to sales tax on foodgrains.

Sir, another point is regarding surcharge. The surcharge could not be justified on any ground now, eventhough it may be said that the surcharge is imposed in justifiable cases. What is the necessity for this? Of course it was then thought that the finances were slender and the finances were not encouraging, so much so, this surcharge has been introduced. I think it is time that we take away this surcharge. Otherwise, there would be flight of trade and commerce from our State to neighbouring States in case the surcharge is existing here.

Many members have stressed that trade and commerce are fleeing to other States where the tax is at a lower rate. That is the reason why people resort to purchase things from other sources. Therefore, it is time that this surcharge is done away with. There are other things that have been imposed consequent on the refugee problem; Central imposts were made; similarly our State also have made certain increases. Why not put a stop to all these things now? This surcharge can be done away with. I place this for the Hon. Minister's earnest consideration. I think the emergency has ceased and now that our finances are also on sound basis, I think, something may be done in this regard as well.

Sir, I want to make another point regarding Betting and Entertainment Tax Act of 1971. An additional surcharge is levied at 5 per cent on 'betting tax' with effect from the 1st of January 1972. This is varying in respect of Cinematograph and Horse races. Now, the Government are getting that. Why not put a stop to this surcharge? The Hon. Minister may say that our resources may get depleted. I do not think there is cause for apprehension in that regard. I think that aspect also can be gone into by the Hon. Minister.

Now, Sir, regarding horse racing, several things have been said. It may be argued that if we abolish horse racing in our State, the other

neighbouring States, like Andhra as well as Mysore would be benefited. But one thing. There is no horse racing so far as Kerala is concerned and they are not at a disadvantageous position for that. There are other States also where there is no horse race. Why should this immoral betting in the name of revenue be encouraged by the Government? Sir, private betting is prohibited now. But it is legalised. What could not be done by the citizen is done by the Government under a statute. But it may be said that the State has a better right. That may be one of the contentions put forth. I do not think that it holds water. I think it is time that we do away with this horse racing.

Sir, the Tamil Nadu Betting Tax Act of 1935, has been modified and there has been fall in the revenue as indicated in the note, from the collection as on 28th February 1973 which is Rs. 143 lakhs. That is the figure that has been given here. It is one of your election premises about which we only remind you, that you would do away with this horse racing. But now when you are entrenched in power, saddled with authority and power you do not do it. Power corrupts and absolute power corrupts absolutely. That is the reason why this immoral tax is still allowed to continue. I hope the Hon. Minister will do away with this betting tax and it is time that this immoral tax is taken away.

Some of the remarks which I have made whether they are considered beneficial or not, they will have to be taken note of and considered. I have made myself clear and I think the department would be well-advised to see that there should be streamlining of the department in the matter of administration and sufficient instructions should be given to the assessing authorities, for, they have been treating the dealers not quite well. Even if there is some markings in the books, they jump to the conclusion that there is some curious thing and some account is done there. So much so they disbelieve the accounts. Such a plight should not occur. I think the department will take note of these facts and take necessary action.

I hope horse racing will be done away within our State. I am sure that the Hon. Minister will not disappoint this House and disappoint me when I say that horse racing should be taken away in our State.

With these observations let me conclude my speech.

Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையின்மீது ரொம்பவும் உபயோக

மான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அளித்ததற்கு நான் தங்கள் மூலம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த மானியத்தின் மீது பேசியவர்கள் எல்லாம் இந்த இலாக்கா எப்படி சீர்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதற்கு நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் சில வரி விலக்குகள் அளிப்பதற்கும் யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த இலாகாவைப் பற்றி நல்ல கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றை மட்டும் என்னால் உணர முடிகிறது. 111 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானத்தைத் தேடியதற்கு சென்ற ஆண்டு, 117 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கான அறிகுறிகள் வரவு:செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரும் தொகையை வசூலித்துக் கொடுக்கிற இந்த இலாக்கா மிகக் குறைவான தொகையை மானியமாகக் கோருகிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பல்வேறு இலாகாக்களில் இந்த இலாக்காதான் இவ்வளவு பெருவாரியாக சம்பாதித்துக் கொடுத்துவிட்டு செலவைக் குறைவாகவே செய்கிற ஒரு இலாக்காவாகும்.

எனவே, இத்துறையில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களையும் நான் இந்த அவையின்சார்பில் பாராட்டுகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருந்ததற்காக. இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் தவறுகள் நடந்திருக்கலாம், இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தத் தவறுகளைக் கூட உறுப்பினர்கள் பெரிதுபடுத்திச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தவறுகள் இருந்தால் அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். திருத்த வேண்டியது நம் கடமை, திருந்திவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பொதுவாகப் பேசிய நண்பர் திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமே இந்தப் பலமுனை விற்பனை வரி போட்டிருப்பதுதான் என்று. மற்றவர்களும்கூட இந்தத் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பலமுனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்ற வேண்டும். அதைத்தான் வியாபாரிகள் எல்லாம் கோருகிறார்கள். பலமுனை விற்பனை வரியே கூடாது என்று வாதித்தார்கள். எதை எதை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக ஆக்க முடியுமோ, எது எதை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றுவதன் மூலம் ஏய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்குமோ அதை யெல்லாம் அரசு ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றிக் கொண்டுவருகிறோம். இதை மேற்கொண்டும் மாற்றியமைப்பதற்கு நாம் தனி நபர் ஒருவரை நியமித்து, வருவாய்த் துறை வாரியத்தில் இருக்கிற ஒரு உயர்தர அதிகாரியிடம் இந்தப் பெரும் பொறுப்பை ஒப்படைத்து இதற்கான ஆலோசனைகளை ஆராய்ந்து சொல்லும்படி கேட்டிருக்கிறோம்,

இந்த இலாக்காவை எப்படிச் சீர்படுத்த முடியும், வரிகளை எப்படி மாற்றியமைக்க முடியும், அரசுக்கு இழப்பு இருக்கக் கூடாது, அதேநேரத்தில் வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தனி நபர்

ஒருவரிடம் இந்தப் பெரும் பொறுப்பை ஒப்படைத்து ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறோம். இவருடைய அறிக்கையும் விரைவில் வரும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். அது வந்ததற்குப் பிறகு அரசு பரிசீலித்து எது எதை ஒருமுனை விற்பனைவரிக்கு உள்ளாக்க முடியுமோ அவைகளை ஒருமுனை விற்பனை வரிக்கு உள்ளாக்குவதற்கு அரசு தயாராகயிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் விற்பனை வரிதான் என்று சொல்வதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. விற்பனை வரி மூலம் விலை சிறிது கூடுதலாகியிருக்கலாம். ஆனால் விலையேற்றத்திற்கு இதுதான் காரணம் என்பது இல்லை. விற்பனை வரியைக் குறைத்துவிடுவதன் மூலம் விலை குறைந்துவிடுகிறதா என்றால் குறையவில்லை என்பதை அனுபவம் தெரிவிக்கிறது.

உதாரணமாக, தேங்காய் மீதுள்ள விற்பனை வரியை நாம் குறைத்தோம். தேங்காய் ஒரு ரூபாய்க்குப் பக்கம் இருக்கிறதே, விற்பனை வரியால்தானே இருக்கிறது என்று பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், இங்குள்ள பல உறுப்பினர்களும் கருத்துத் தெரிவித்த பிறகு அரசாங்கம் அறவே அதை விற்பனை வரியிலிருந்து நீக்கினோம். அப்படி நீக்கியதின் மூலம் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ஏறத்தாழ 25 லட்சம் ரூபாயாகும். அந்த அளவிற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அந்த இழப்பைப் பொறுத்துக் கொண்டோம். ஆனால் தேங்காயின் விலை குறைந்ததா என்றால் விலை குறையவில்லை. ஆகவே, விலையேற்றத்திற்கு விற்பனை வரிதான் காரணம் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இதுவும் ஓரளவிற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும். இது ஒன்றுதான் காரணம் என்று சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தேங்காய் விலை ஏறியதற்கு—வரி விலக்கு அளித்த பிறகும்—கள்ளுக்கடை திறந்ததால் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். கள்ளுக்கு தேங்காய் விட வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அம்மையார் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். கள்ளுக் கடை திறந்தது சென்ற ஆண்டு. தேங்காய்க்கு வரி நீக்கியது 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகும். அப்போதிருந்தே குறையவில்லை. இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அனுபவத்தின் வாயிலாக இதைச் சொல்கிறேன்.

இந்த அரசு சிறிய வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் விலக்கு ரூ. 25,000 வரை இருக்கிறது. லட்ச ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் அதை இணக்கம் செய்து கொள்ளலாம். காம்பௌண்டிங் செய்து கொள்ளலாம். அப்படிச் சட்டத்தில் சலுகை கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்தச்சலுகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று திரு. வகாப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரூ. 25,000, ரூ. 75,000 மாக உயர்த்த வேண்டுமென்று

அம்மையார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ரூ. 24,000 என்று கொண்டு வருகிற வியாபாரிகளிடத்தில் ரூ. 26,000 என்று போட்டு வரி கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ரூ. 26,000 என்று இருப்பதை மிகச் சாமர்த்தியமாகக் குறைத்து ரூ. 24.000 என்று கொண்டு வருகிறார்கள். இதை அவர்கள் கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிச் சாமர்த்தியமாகச் செய்து கொண்டு வருவதால், அதிகாரிகளும் அதைச் சாமர்த்தியமாகக் கண்டு பிடித்து வரி போடுகிறார்கள். அந்த ரூ. 26,000-க்கும் $3\frac{1}{2}$ சதவீதம் வீதம் வரி வாங்குவதில்லை.

இணக்கம் செய்து கொள்வதற்கு ஸ்லாப் இருக்கிறது. அதன்படி வரி போடுகிறோம். அந்த இணக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை சாதாரண சலுகையாக இருக்கலாம். முதலில் ரூ. 10,000-க்குத்தான் கொடுக்கப் பட்டு வந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் அது ரூ. 15,000 என்று உயர்த்தப்பட்டது. இந்த அரசு அதை ரூ. 25,000 என்று உயர்த்தியிருக்கிறது. அதிக பட்சமாக இருந்தது ரூ. 50,000-க்கு வரி போட வேண்டுமென்று முன்பு இருந்தது. அதை ரூ. 75,000 என்று அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் உயர்த்தப்பட்டது. இப்போது அதை லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். இப்படிக் கொடுத் திருக்கும் சலுகைகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இழப்பு ஏறத்தாழ ரூ. 45 லட்சம். கொடுக்கப்படுகிற சலுகை குறைவாக இருந் தாலும், அதனால் அரசுக்கு ஏற்படும் இழப்பு பெருத்த இழப்பாக இருக்கிறது. ரூ. 45 லட்சத்திற்குப் பக்கமாக வருகிறது என்று தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது என்பதை நான் மனப் பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்பதை அடிக்கடி அதிகாரிகளிடம் கலந்து பேசுகிறபோது எடுத்துக் கூறி, அவ்வப்போது யோசனைகளைச் சொல்லி வரு கிறேன். தொல்லைகளை எந்த அளவுக்குத் தவிர்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தவிர்க்கிறோம்.

எல்லோரும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் மது விலக்கைக் கொண்டு வந்த காலத்தில் தான் விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்தார்கள். இதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்லி வருகிறார்கள். அவர் களே சொல்லி விட்டார்கள். மது விலக்கிற்கும் விற்பனை வரிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. விற்பனை வரிக்கும் மது விலக்குக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி போட்டதற்கும், மது விலக்கை ரத்து செய்ததற்கும் சம்பந்தம் இருப்ப தாக இந்த அரசு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மதுவிலக்கை எடுத்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

கள்ளுக்கடைகளை, பிராந்திக் கடைகளை யாரும் விரும்பித் திறக்கவில்லை. திறக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே தான் திறந் தோம். அது அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்தார்கள். அகில இந்திய

ரீதியில் இந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டு, எல்லா மாநிலங்களிலும் இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் நாமும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் பார்த்தால் இரண்டு மாநிலங்களில் தான்—குஜராத், மகராஷ்ட்ரா—அமலில் இருக்கிறது. மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு வகையில் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள், ரத்து செய்து விட்டார்கள். அந்த வகையில் தான் நமது மாநிலத்தில் செய்து இருக்கிறோம். ரத்து செய்து இருப்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தி அல்ல என்பதை அரசு தரப்பில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எசன்ஷியல் கம்மாடிடீஸ்க்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியைக் குறைக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். இப்போது முக்கியமாக உள்ள பொருள்களுக்கு, மக்கள் அத்தியாவசியமாக உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கு வரியைக் குறைக்கக் கூடாதா, உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியைக் குறைக்கக் கூடாதா என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் சொன்னார்கள். உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டில் தான் நெல்லுக்கு வரி கிடையாது. அரிசிக்கு வரி கிடையாது. பக்கத்தில் இருக்கும் ஆந்திரத்தில் வரி இருக்கிறது. அங்கே இருப்பதால் நாம் போட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதால் கோபம் வரக்கூடாது. வரத் தேவையில்லை. மேற்கொண்டு எந்தெந்தப் பொருள்களுக்குக் குறைக்க முடியும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எதற்குக் குறைக்கலாம் என்று ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

பருப்பு வகைகளில் வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது. ரூபாய் மூன்று லட்சத்திற்குப் பக்கமாக வெளி நாட்டிலிருந்து பருப்பு தருவிக்கிறார்கள். வரியாகக் கட்டுவது எவ்வளவு என்று கேட்டால் பாதி கூட வரியாக வருவது கிடையாது. பாதிக்குப் பாதி வரியாகக் கொடுப்பது இல்லை. உடனே அம்மையார் அவர்கள் கேட்டாலும், கேட்டு விடுவார்கள், வசூலிப்பதில் திறமைக் குறைவு என்று சொன்னாலும் சொல்லலாம். இருக்கும் சங்கடத்தைத் தெரிவிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசின் மீது குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ரயில்வே மூலமாக, பருப்பு மற்ற பொருள்கள் வருகிறது. ஆர். ஆர். செல்ப் என்று போட்டு எடுத்து வருகிறார்கள். இங்கே வரும் போது எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். யார் பேருக்கு வந்தது, யார் எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள் என்ற தகவலைக் கேட்டால் ரயில்வே அதிகாரிகள் கொடுப்பது இல்லை. நமக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் வரி விதிப்பதில் தொடர்பு இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. இதைப் பல முறை தெரிவித்து இருக்கிறோம். இப்போதும் இந்த அவை மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரயில்வே இலாகா இது போன்ற வரி விதிக்கும் பொருள்கள் வாகன் வாகனைக் கொண்டு வந்தால் வரி செலுத்தாது எடுத்துக் கொண்டு போகக் கூடாது. இந்த அரசு கேட்கிறபோது அந்த விவரங்களை அவர்கள் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

இப்போது விற்பனை வரி இலாகாவிற்கும், வருமான வரி இலாகா விற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. வருமான வரி அதிகாரிகளும், விற்பனை வரி அதிகாரிகளும் அடிக்கடிச் சந்தித்துப் பேசுவது உண்டு. இது அரசாங்க ரகசியம் என்றாலும் சொல்கிறேன். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்தால், உடனே அதை வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்கிறார்கள். வருமான வரி அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்தால் அதை விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே போல் ரயில்வே இலாகாவிலும் தொடர்பு ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொடர்பு ஏற்பட்டால் வரி ஏய்ப்புக் குறையும். மொத்தமாக எவ்வளவு வரி கட்டுகிறார்கள் என்று அறிந்து, அந்த அளவுக்குச் சலுகை கேட்டாலும் அளிக்க முடியும். மற்ற பொருள்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எண்ணெய் போன்ற பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி பெருகியிருக்கிறது. அவை வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகிறது. வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்வதில் பல ஏய்ப்புகள் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்கு விற்பதற்கு எடுத்துச் செல்கிறோம் என்று சொல்லாமல், அங்கே எங்களுக்கு ஒரு கொடௌன் இருக்கிறது, அங்கே எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று சொல்லி அங்கே அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் அங்கே உண்மையில் விற்பனை செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடிப்பதில் இந்தத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்போது தான் வியாபாரிகளைக் கொடுமைப் படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி வரி ஏய்ப்பு இருக்கும்போது, நிச்சயமாக இந்த இலாக்கா கடுமையாக இருக்கத்தான் சொல்லியிருக்கிறோம். ஏனென்றால், வரி கட்டாமல் இருப்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது.

திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, பாலிஸ்டர் பைபருக்காக ஏன் சலுகை கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். மூன்று சதவிகிதத்தை ஏன் இரண்டு சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்தில் இரண்டு சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் 3½ சதவிகிதமாகப் போட்டு இருப்பதால், அங்கே இருந்து வாங்கி வந்தால் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் குறைவாக இருக்கிறது, 1 கே.ஜிக்கு — எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற தகவல்படி பாலிஸ்டர் பைபர் ரூ. 60 ஆகிறது என்றால், டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் 80 பைசாதான் ஆகிறது, அங்கே 80 பைசா கொடுத்து விட்டு வந்து விடலாம், நமக்கு வருகிற மொத்த வரியும் போய் விடுகிறது. ஆகவே அண்டை மாநிலங்களை ஒட்டி நாம் வரியைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஆகிறது.

சமீபத்தில் கேரளா அமைச்சர் திரு பேபி ஜான் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசிய நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்திருப்பது, தென் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த விற்பனை வரி இலாகா அமைச்சர்களை யெல்லாம் கூப்பிட்டு ஒரு மாநாடு போடுங்கள். 4-5 மாநிலங்கள்— பாண்டிச்சேரி உட்பட — எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள விற்பனை

வரி இலாக்கா அமைச்சர்களும் உட்கார்ந்து பேசி, ஒரே சீரான விற்பனை வரியைப் போட்டால் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு பொருள்களை கடத்திச் செல்லுவதும் குறையும், வரி ஏய்ப்பும் குறையும், அதைத் தடுப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் அப்படி ஒரு மாநாடு கூட்டுவதாக இருக்கிறோம். மற்ற மாநில அமைச்சர்களோடு உட்கார்ந்து கூடிப் பேசி ஒரு முடிவு எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறோம். இப்போது கூட அதிகாரிகள் மட்டத்தில் கூடிப் பேசி வருகிறார்கள். தமிழ்நாடு, மைசூர், கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து அதிகாரிகள் வந்து பேசி வருகிறார்கள். என்னென்ன சலுகைகளை எப்படியெப்படிச் செய்ய முடியும் என்று முடிவு எடுக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அமைச்சர்கள் சார்பில் கூடிப் பேசி முடிவு எடுப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்து திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் துவக்கி வைத்த கருத்து, பெரும்பாலோர் ஆதரித்த கருத்து, புக்கீஸ் பற்றியதாகும். இது என்ன விவகாரம் என்று எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். விளக்கினால் ரகசியம் வெளியாகிவிடும், விளக்கமாட்டேன் என்றார். லைசென்ஸ் பெற்ற புக் மேக்கர்ஸ் இருந்தார்கள். குதிரையின்மீது பணம் கட்டும்போது ஒரு ரூபாய் கட்டினால், 10 ரூபாய், 7 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த குதிரையின்மீது ஒன்றுக்கு 5 பங்கு, ஆறு பங்கு தருகிறோம் என்று அறிவித்து ரசீது போட்டால் அதற்கு வரி இருந்தது. ஆனால், அதில் என்ன செய்வார்கள் என்றால் பெரும் பணக்காரர்கள் ஒன்று என்று சொல்லுவார்கள். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவித்தது போல் நடப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒன்று என்றால் அது ஆயிரம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம், 10 ஆயிரம் ரூபாயாகவும் இருக்கலாம், அல்லது ஒரு லட்ச ரூபாயாகவும் இருக்கலாம். பயங்கர புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னார். 2 லட்சம் ரூபாய் கை ஜாடையாக சொல்லி பணம் கட்டி, 18 லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்துவிட்டதாக ஒருவர் பெயரைச் சொன்னார்கள். இப்படி 18 லட்ச ரூபாய்க்கு வரி இல்லாமல் போய் விட்டது. இது கள்ளப் பணமாக இருக்கிறது. புக் மேக்கர்ஸ் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். பெரும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குதிரையின் பேரில் 10 ரூபாய் கட்டினால், இந்தக் குதிரை வெற்றி பெற்றால் ஒரு பங்குக்கு இரண்டு பங்கு கொடுப்போம் என்பார்கள். இந்த புக்கீஸ் முறை வேண்டாம் என்று முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னால் ஆழ்ந்து சிந்தித்தோம். ஓராண்டு காலத்துக்கு ரத்து செய்து எப்படியிருக்கிறது என்று பார்ப்போம் என்று முடிவு செய்தோம். இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களில் ரத்து செய்யப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் ரத்து செய்து பின்னால் மீண்டும் யோசிப்போம் என்று ரத்து செய்திருக்கிறோம். இதன் மூலமாக 75 அல்லது 80 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. இவ்வளவு நஷ்டம் என்றால், ஏன் ரத்து செய்தீர்கள் என்று கேட்கக்கூடும். நாம் ரத்து செய்வதன் மூலம் மற்ற மாநிலங்களும் ரத்து செய்யும் என்று எதிர்

மாலை 6-30

பார்த்தோம். மற்ற மாநிலங்கள் ரத்து செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே மீண்டும் புக்கீஸ் முறையை கொண்டு வரவேண்டும் என்று ரேஸ் கிளப் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற தகவலை மட்டும் இப்போது தரு கிறேன். ஏனென்றால் நாம் எடுத்துக் கொண்ட 1 ஆண்டு முடிந்த பிறகு தான் அதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, ரேஸ் கூடாது என்று சொன்னவர்கள் தானே நீங்கள். ஏன் குதிரைப் பந்தயத்தை வைத்து நடத்த விட்டுக் கொண்டிருக் கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். குதிரைப் பந்தயம் இங்கே தமிழ் நாட்டில் வேண்டாம் என்று சொன்னால், அண்டை மாநிலத்தில் போய் குதிரைப் பந்தயத்தில் பணத்தைக் கட்டுவார்கள். எனவே தான் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதில் ஏழைகள் பணம் கட்டு கிறார்கள். ஆகவே உள்ளே போகிறவர்களுக்குக் கட்டணமில்லை என்று விட்டுவிடுங்கள் என்று திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன் னார்கள்.

கட்டணம் இல்லாமல் விட்டுவிட்டால், பணம் இன்னும் அதிகமாகப் போகும். கட்டணம் இருப்பதால் இப்போது வடிகட்டி நிறுத்த முடிகிறது. குதிரை மீது பணம் கட்டிவிட்டு சிலர் ஜெயிக்கிறார்கள். பல பேர் வெளியே வரும்போது பார்த்தால் எப்படியிருப்பார்கள் என்று தெரியும். பணத்தை இழந்தவர்கள் நிறைய உண்டு. சம்பாதிப் பவர்களும் உண்டு. குதிரைப் பந்தயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இப்போது இந்த அரசு முடிவு எடுப்பதற்கில்லை. இருக்கின்ற நிலை தொடரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்த மட்டில், பொதுவாக வரியை குறைக்கக் கூடாதா என்ற கருத்தை எல்லோரும் தெரிவித்தார்கள். அதுவும் சர்சார்ஜை குறைக்கக் கூடாதா என்று எல்லோரும் அழுத்தம் திருத்த மாகச் சொன்னார்கள். சர்சார்ஜ் என்பதில், அடிஷனல் சர்சார்ஜ் போட் டிருக்கிறோம். 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், எவ்வளவு வரி கட்டுகிறார்களோ அந்த வரியில் 5 சதவிகிதம் அரசாங்கத் திற்கு அவர்களே கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தை பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

இதில் உறுப்பினர் திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்முடைய அனுப வத்தை ஒட்டி ஒன்று சொன்னார்கள். அப்படிப் பேசும்போது, பொது மக்களிடத்தில் வசூலிக்கக் கூடாது என்கிறீர்கள். வியாபாரி ஏதோ முறை யில் வசூலித்து விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அரசாங் கத்திற்கும் தெரியும். ஏதோ சார்ஜ் என்று போடுகிறார்கள். அப்படி போட்டு வசூலித்து விடுகிறார்கள். அவைகளைப் பற்றி செலக்ட் கமிட்டியில் முழுமையாக உட்கார்ந்து பேசி, அதைத் தடுப்பது எப்படி என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அதற்குண்டான சட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அவைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தடுக்கப்படும். இந்த வரியில் 50 சதவிகிதத்தை லோக்கல் போர்டுகளுக்குக் கொடுப்பது, அர்பன் டாக்ஸில் கூட லோக்கல் போர்டுக்குக் கொடுப்பது, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சுற்றியிருக்கிற வளர்ச்சிக்காகக் கொடுப்பது என்ற புதிய யோசனையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காலையில் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக இந்தப் பணத்தை ஒதுக்குவதாக இருக்கிறது.

ஆகவே இந்த வரியைத் தள்ள வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் கேட்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர் திரு வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள், விவசாயிகள் விளைபொருளைக் கொண்டு வந்தால், இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி கிராம அதிகாரிகளின் சர்ட்டிபி கேட்டுடன் தான் கொண்டு வர வேண்டும்; சொந்த வயலில் விளைந்த விளைபொருட்கள் என்று சர்டிபிகேட் கொண்டுவந்தால் செக் போஸ்டில் இருப்பவர்கள் உள்ளே விடுவார்கள். இதில் சில தவறுகள் சொல்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகளிடம் சர்டிபிகேட் கேட்கிறபோது விவசாயிகளிடம் தவறுதலாக நடக்கிறார்கள், பணம் கேட்கிறார்கள், பணம் கொடுத்தால்தான் சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை எப்படித் தவிர்க்க முடியும் என்று புரியவில்லை. கிராம அதிகாரிகள், கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர் கொடுத்தால் போதும் என்றிருப்பதை, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் கொடுத்தால் போதும் என்று திருத்தலாமா என்று நினைக்கிறேன். ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும் பணம் வாங்கிவிடுவார் என்று அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தால் வேறு யாரிடம் இந்த சான்றிதழ் வழங்கும் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது? யாரிடத்திலாவது ஒப்படைப்பதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. விவசாயிகளுக்குச் சங்கடம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பர்மா அகதிகளைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். ஐம்பது ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு, பர்மா அகதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அரசாங்கக் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்யும் அகதிகளுக்கு, 3 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். இதை ஏன் ஒரு லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். 1 லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்துகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்போதும் ஏன் 2 லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தக் கூடாது என்று கேட்பார்கள். பர்மா அகதிகளைப் பற்றி எனக்கு அக்கறை உண்டு.

திருச்சியில் இருக்கிற பர்மா அகதிகள் படுகின்ற கஷ்டங்களைச் சொன்னார்கள். 5,000 ரூபாய் கடையில் ஸ்டாக் இருந்தது. அங்கே சென்ற அதிகாரி பத்தால் பெருக்கி 50,000 ரூபாய் என்று போட்டு, அதற்கு வரி கட்ட வேண்டும் என்று போட்டுவிட்டார்கள் என்று ஆதாரத்தை வைத்துச் சொன்னார்கள்.

அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். தவறு செய்தால் அதிகாரிகளை விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். பர்மா அகதிகளுக்கு

தொல்லை இருக்கக் கூடாது, இந்த அளவுக்குச் செய்யக் கூடாது என்பதை அதிகாரிகள் இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன், பர்மா அகதிகளுக்கு மேற்கொண்டு சலுகைகளை அளிக்க முடியுமா என்று யோசித்துத் தான் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே பேசும்போது பல நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். மதராஸில் 60 கோடி ரூபாய்க்குப் பக்கமாக வரி வசூலிக்கிறார்கள். இதை ஏன் இன்னும் கொஞ்சம் லைட்டர் (Ligter) டிவிஷன் ஆக்கக் கூடாது என்றார்கள். நல்ல யோசனைதான். தனி நபர் குழு அறிக்கை வந்த பிறகு இது யோசிக்கப்படும். எப்படி குறைப்பது என்று அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, அந்த இலாக்காவுக்குப் போதுமான இடவசதி கிடையாது. பொதுவாக சென்னையில் இருக்கிற இந்த இலாக்காவின் அலுவலகங்கள் எல்லாம் வாடகைக் கட்டிடத்தில் தான் இருக்கிறன்றன. இந்த இலாக்காவுக்காக தனியாக கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக விரைவில் இடம் பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். தனித் தனியாக சோனுக்கு (Zone) ஒரு இடம். மத்திய யூனிட் இலாக்காவுக்கு வேறு கட்டிடம். மொத்தமாக ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்ட அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் கட்டினால் வியாபாரிகளுக்கு வசதியாகவும், அதிகாரிகளுக்கு வசதியாகவும் இருப்பதற்கு வகை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகளுக் கெல்லாம் டிரெயினிங் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது யோசிக்க வேண்டிய ஒன்று.

இப்போது நான்கு பிரிவுகளாக இருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்ஷன் விங், பிளையிங் ஸ்குவாட் என்று நான்கு விதமாக இருக்கிறார்கள். நான்கு விதமாக இப்போது தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நான்கு பிரிவுகளும் தனித்தனியாக சோதனை போட்டாலும், வரி விதிக்கிறவர் ஒருவர் தான். ஸ்தலத்தில் இருக்கிற டெபுடி கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர் அல்லது அசிஸ்டெண்டு கமர்சிஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் தான் வரி விதிக்க வேண்டும். யார் சோதனை போட்டாலும் அவர்களிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டும். இவர்கள் தான் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு அதனால் தொல்லை ஏற்படாது. பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது எந்த வகையில் சாத்தியம் என்று தெரியவில்லை. அத்தகைய ஒரு அதிகாரி தேவை தானா என்று பார்த்து அதன் பிறகு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இந்த இலாக்காவுக்குத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர், டிபார்ட்மெண்ட் ஹெட்டாக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதும் அத்தகைய அதிகாரிகளுக்குப் பதவி உயர்வுக்கு வழிகள் இருக்கின்றன.

நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டால் தான் வசதியாக இருக்கும். இது நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். ஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு உத்தியோக உயர்வு வேறு விதத்தில் எல்லாம் இருக்கும்போது, இதை நாம் எடுத்து விடுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சினிமாக் காட்சி டிக்கெட் மோசடி பற்றி திரு. வகாப் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். டிக்கட் மோசடி ஏராளமாக நடக்கிறது. அரசுக்கு அது தெரிய வந்திருக்கிறது. சராசரியாக ஒரு கொட்டகைக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைக் கணக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். இப்போது டூரிங் சினிமா கொட்டகை வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 7 ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். மிச்சம் உள்ள பணம் முழுவதும் என்ன ஆகிறது என்று நீங்களே தெரிந்து கொள்ளலாம். எனவே, அவர்கள் ஏய்ப்பு செய்கிருகள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதைத் தடுக்க பல நடவடிக்கைகளைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பது புதிதாக இருப்பதால் தீர யோசித்துத் தான் செய்யவேண்டும். அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொணடிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாராயத்திற்கு வரி போடுவதைப்போல கள்ளுக்கும் ஏன் வரிப் போடக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். கள்ளுக்கு வரி போடுவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மரத்திலிருந்து எவ்வளவு கள் இறக்கப்பட்டது, எத்தனை பானைகளில் இறக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் அதிகாரிகள் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு சோதித்துப் பார்ப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் கள்ளுக்கு வரி விதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் சாராயத்திற்கு அது உற்பத்தியாகின்ற இடத்திலேயே வரி போடப்பட்டுவிடுகிறது. அது சுலபமாக இருக்கிறது. அதற்கும் பல முனை வரி போட்டால் சிரமமாகத்தான் இருக்கும். அதனால் ஒருமுனை வரியாக எவ்வளவு போட முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாகச் சாராயத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்டை மாநிலங்களில் இருப்பதைப்போல நமது மாநிலத்திலும் பல பொருட்களுக்கு வரியை நீக்க வேண்டும் அல்லது குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பல வரிகளை நாமும் குறைத்திருக்கிறோம். வெளிநாடுகளுக்குப் போகக்கூடிய பொருட்களாக இருந்தால் வேறு மாநிலங்களில் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே நம்முடைய மாநிலத்திலும் சலுகை அளித்திருக்கிறோம்.

உதாரணமாக மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் "பாடி பில்டிங்" செய்வதற்கு வரி இல்லை. நமது மாநிலத்தில் 14 சதவிகிதம் வரி போட்டிருந்தோம். அண்மையில் இலங்கையிலிருந்து டி.வி.எஸ். கம்பெனிக்கு 200 பஸ் பாடி கட்ட வேண்டுமென்று ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். அதற்கு வரி விலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், எப்படி வரி விலக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று நான் கேட்டேன்.

மகாராஷ்டிரத்தில் இதுபோன்ற தொழில்களுக்கு என்று வரி விதிக்கப் படவில்லை. இங்கே மட்டும் வரி விதிப்பதாக இருந்தால் தொழில் நமது மாநிலத்தைவிட்டுப் போய்விடும் என்றுர்கள். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால் இங்கே தொழில் பெருகும், வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும், தொழிலாளர் களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கும் என்று சொன்னுர்கள்.

ஆகவே, இருக்கின்ற நிலைமைகளை உத்தேசித்துப் பார்த்து, நாமும் மற்ற மாநிலங்களைப்போல இப்படிப்பட்டத் தொழில்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். மேலும் எந்தெந்தத் தொழிலுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க முடியுமோ அவைகளுக்கு எல்லாம் விலக்களிக்கும் முறையில் வரிவிதிப்புக் கொள்கையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, "ராஷனலைசேஷன் ஆஃப் டாக்ஸ்" பற்றிச் சொன்னுர்கள். அதை யெல்லாம் பரிசீலித்து எவ்வாறு செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தீர யோசித்து முடிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை விளக்குவதற்காக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது சம்பிரதாயத்திற்காகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டு தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று மானியத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பங்களாதேஷ் வரியை எப்ரல் 1-ந் தேதியிலிருந்தும் மத்திய அரசாங்கம் வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார் கள். அதைப் போல இங்கேயும் போட்டிருக்கிற வரியைக் குறைக்க நட வடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நாம் பங்களாதேஷ் வரியைப்பற்றி இங்கே விவாதிக்க வில்லை . விற்பனை வரியைப்பற்றித்தான் விவாதித்தோம். பங்களாதேஷ் வரியைப் பற்றி ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறுர்கள். தமிழக அரசின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் அந்த வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறுர்கள். ஆகவே, அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM :—When the Hon. Minister was saying about book-makers, he was saying that if the figure given is Rs. 1,000 it is calculated as Rs. 10,000. When there are bookies it used to be there. For the information of the Hon. Minister, I would say that when they walk they would just show their two fingers. That means it is Rs. 2 lakhs and it is known only to the backer and the bookee. I would like to know what is the surcharge that is being collected on the Rs. 118 lakhs. What is the expectation ?

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்களின் வினாவிற்கான புள்ளிவிபரம் என்னிடத்தில் இல்லை. அவர்கள் சொல்லுகின்ற கெடுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். அரசு ஓராண்டு காலத்திற்கு பரீட்சார்த்தமாக "புக் மேக்கர்ஸை" ரத்து செய்திருக்கிறது. அதனால் ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படுமானால் அது பெரும் பணக்காரர்களுக்குத்தான்; ஏழைகளுக்கு அல்ல.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: அவர்கள் ஒரு 10 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுவது பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த ஓராண்டு காலம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து மேற்கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: "காம்பொனன்ட்ஸுக்கு" $2\frac{1}{4}$ சதவிகிதம் வரி இருந்தது. அது இப்போது 3 சதவிகிதமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை பழையபடி $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திற்கோ அல்லது 2 சதவிகிதத்திற்கோ கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நாங்கள் பொதுவாக இந்த வரி விதிப்பு முறையை எப்படி நல்லமுறையிலே மாற்றி அமைப்பது என்பதைப் பற்றித் தனி நபர் குழுவிடம் யோசனைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய அறிக்கை வந்த பிறகு அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அரசு முடிவு செய்யும்.

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, செக்ஷன் 7-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரியைப் பற்றிச் சொன்னேன். ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகளை விற்பனைச் செய்வதை சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் எற்கெனவே செக்ஷன் 7-ல் விதிக்கப்பட்ட வரியே இப்போதும் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் இந்தப் பொருள்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்னால் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடைபெறுகிறது என்றால் இப்போது 50,000 ரூபாய்க்குத்தான் வியாபாரம் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, அந்த அளவுக்கு வரியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் பற்றி பதில் சொல்ல வேண்டாம் என்றுதான் விட்டுவிட்டேன். அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வியாபாரத்தில் இந்த ரவா, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் மட்டும் 50,000 ரூபாய்க்கு இருந்திருக்கிறது. இது நம்பப் கூடியதாக இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு விற்பனை செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் வரி போடுகிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டிலே ஒரு முறை உண்டு. சென்ற ஆண்டு கட்டிய மாதிரியே அடுத்தாண்டும் கட்ட வேண்டும். பணத்தைக் கட்டிய பிறகு இறுதியில் கணக்குப் பார்த்து, அதிகமாகக் கட்டியிருந்தால் கையில் கொடுக்க மாட்டார்கள், அடுத்தாண்டு

கணக்கில் வரவு வைத்துக் கொள்வார்கள். இந்தமாதிரி அட்வான்ஸாக வசூலித்து அடுத்தாண்டு கணக்கில் அட்ஜஸ்ட் செய்துகொள்வார்கள். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல இதிலே தொல்லைகள் ஏதும் ஏற்படாமல் இருக்க அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : அமைச்சரவர்கள் பதிலளிக்கும்போது விவசாயிகள் உற்பத்திச் செய்கின்ற உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டுபோகும்போது "சர்டிபிகேட்" வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் ; அதைப் பெறுவதில் சிரமம் இருக்கிறது ; கணக்கப்பிள்ளை, மணியம் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை மாற்றி அமைக்க பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கக்கூடிய அதிகாரத்தை வழங்கலாமா என்று யோசிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இப்போது பணம் பெறாமல் சர்டிபிகேட் கொடுப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். இங்கே கூட காலையிலே இரண்டு மணி நேரத்திற்குமேல் சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, இந்த உணவுப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சர்டிபிகேட் வழங்கினால் வசதியாக இருக்கும். அதனால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சான்றிதழ் வழங்கினால் போதும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போது காண்டக்ட் சர்டிபிகேட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். ஆனால் அவர்கள் விளைபொருட்களுக்கு "சர்டிபிகேட் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்காது. என்னென்ன பொருள்கள் விளைகின்றன என்று பார்த்து கணக்கப் பிள்ளை, மணியம் இவர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அவர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னதால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் ; ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் கொடுத்தால் போதுமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். எல்லோரும் இப்படித் தவறு செய்கிறார்கள். அதனால் மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் யாரிடமாவது பொறுப்பை ஒப்படைத்துதான் தீரவேண்டும். அதை நல்லமுறையிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்து முடிவு செய்யப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வீராசாமி அவர்கள் இருப்பது சென்னையில், ஆற்காட்டிலே என்ன விளைகிறது என்பது அவருக்கு எப்படித் தெரியும் ?

திரு. நா. வீராசாமி: நான் இருப்பது சென்னையில்தான். இருந்தாலும் சர்டிபிகேட் இருப்பது ஆற்காட்டில்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது. இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கையின் மீது வாக்கெடுப்பு.

நிதிக்கோரிக்கை எண் 4-க்கு திரு. ஆர்.பொன்னப்பநாடார், திரு. கே எம். சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எ. வகாப், திருமதி த. ந. அனந்த நாயகி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,11,31,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிந்து, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6-52 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 2332, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd November 1972, in regard to dissolution of the Talanayar Panchayat Union Council with effect on and from the 6th November 1972 and reconstitution of the Panchayat Council with effect on and from the 6th March 1973. [*Laid on the Table of the House under section* 199 (2) *of the Tamil Nadu Panchayats Act*, 1958 (*Tamil Nadu Act XXXV of* 1958.]

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2190, Home, dated the 21st August 1972 in regard to an amendment to Rule 70 of the Tamil Nadu Children Rules, 1940. [*Laid on the Table of the House under section* 44 (4) *of the Tamil Nadu Children Act*, 1920 (*Tamil Nadu Act IV of* 1920).]

[1973 மார்ச் 26

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

@ 136. Policy Note on Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. (English and Tamil.)

@ 137. Policy Note on Demand No. 4—General Sales Tax and Other Taxes and Duties. (English and Tamil.)

@ 138. Commercial Budget on Dairy Development Department, 1973–74.

@ 139. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill 1973 (L. A. Bill No. 6 of 1973) with Annexure.

@ 140. Annexure to the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 5 of 1973).

141. Annexure to the Presidency Small Cause Courts (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 4 of 1973).

@ Despatched to Members on 23-3-73.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 26]

இணைப்பு I.

(500-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பை காண்க.)

மானியக் கோரிக்கை 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள்

1973–74-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 2,02,28,900.

பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

உணவு வகைகளில் ஊட்டச் சத்து நிறைந்தது பால். சிறு குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை நாள்தோறும் பால் உண்டு வருவது அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததாகும். எனவே மக்கள் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணை பயக்கும் பாலையும், பாலிலிருந்து கிடைக்கும் மற்ற ஊட்டச் சத்து மிக்கப் பொருள்களையும் எளிய மக்களும் வாங்கி உண்ணும் வகையில் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் தமிழக பால் வளர்ச்சிப் பெருக்குத் துறை செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பெரும்பகுதி மக்கள் விவசாயத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆண்டு முழுவதற்கும், விவசாயத் துறையில் வேலையில்லாக் காரணத்தாலும், வாழ்க்கைக்கு தேவையான ஊதியம் கிடைக்காத காரணத்தாலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பால் வளர்ச்சித் தொழிலை ஒரு துணைத் தொழிலாக மேற்கொண்டுள்ளனர். நாடெங்கும் பரவிக் கிடக்கும் இவ் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் பாலினைச் சேகரித்து நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வினியோகிப்பதையும், உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு வகை செய்வதையும் பால் பெருக்கு வளர்ச்சித் துறை தனது தலையாய பணிகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வந்துள்ளது.

சுற்றுப்புற சூழ்நிலை காரணமாக பால் வெகுவிரைவில் கெட்டுப் போகக்கூடியதாகையால் பால் கறந்த நிலையில் தொடங்கி அது நுகர்வோர் கரத்தை அடையும் வரை மிகவும் கவனமாக அதைக் காப்பாற்ற வேண்டியுள்ளது. இதனை உரிய வகையில் செய்திடவும், கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தியாகும் பாலைச் சேகரித்தல், பதப்படுத்துதல், அனுப்புதல், விற்பனை செய்தல் போன்ற பாற்பண்ணையின்பாற்பட்ட வணிக வளர்ச்சிப் பணிகளைத் திறம்படச் செயல்படுத்தவும், அதே நேரத்தில் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து உதவிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் தமிழ்நாடு அரசு சென்ற ஆண்டில் "தமிழ்நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்" ஒன்றினை அமைத்தது. இக் கழகம் தனது முதற்கட்ட பணியாக சென்னையை அடுத்துள்ள மாதவரம் மத்திய பால் பண்ணையின் நிருவாகப் பொறுப்பினை மேற்கொண்டது. அப்பால் பண்ணைக்குச்

நிதிக்கோரிக்கை எண் 4-க்கு திரு. ஆர்.பொன்னப்பநாடார், திரு. கே எம். சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எ. வகாப், திருமதி த. ந. அனந்த நாயகி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,11,31,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிந்து, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6-52 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 2332, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd November 1972, in regard to dissolution of the Talanayar Panchayat Union Council with effect on and from the 6th November 1972 and reconstitution of the Panchayat Council with effect on and from the 6th March 1973. [*Laid on the Table of the House under section* 199 (2) *of the Tamil Nadu Panchayats Act*, 1958 (*Tamil Nadu Act XXXV of* 1958.]

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2190, Home, dated the 21st August 1972 in regard to an amendment to Rule 70 of the Tamil Nadu Children Rules, 1940. [*Laid on the Table of the House under section* 44 (4) *of the Tamil Nadu Children Act*, 1920 (*Tamil Nadu Act IV of* 1920).]

[1973 மார்ச் 26

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

@ 136. Policy Note on Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. (English and Tamil.)

@ 137. Policy Note on Demand No. 4—General Sales Tax and Other Taxes and Duties. (English and Tamil.)

@ 138. Commercial Budget on Dairy Development Department, 1973–74.

@ 139. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill 1973 (L. A. Bill No. 6 of 1973) with Annexure.

@ 140. Annexure to the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 5 of 1973).

141. Annexure to the Presidency Small Cause Courts (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 4 of 1973).

@ Despatched to Members on 23-3-73.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 26]

இணைப்பு I.

(500-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பை காண்க.)

மானியக் கோரிக்கை 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள்

1973–74-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 2,02,28,900.

பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

உணவு வகைகளில் ஊட்டச் சத்து நிறைந்தது பால். சிறு குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை நாள்தோறும் பால் உண்டு வருவது அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததாகும். எனவே மக்கள் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணை பயக்கும் பாலையும், பாலிலிருந்து கிடைக்கும் மற்ற ஊட்டச் சத்து மிக்கப் பொருள்களையும் எளிய மக்களும் வாங்கி உண்ணும் வகையில் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் தமிழக பால் வளர்ச்சிப் பெருக்குத் துறை செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பெரும்பகுதி மக்கள் விவசாயத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆண்டு முழுவதற்கும், விவசாயத் துறையில் வேலையில்லாக் காரணத்தாலும், வாழ்க்கைக்கு தேவையான ஊதியம் கிடைக்காத காரணத்தாலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பால் வளர்ச்சித் தொழிலை ஒரு துணைத் தொழிலாக மேற்கொண்டுள்ளனர். நாடெங்கும் பரவிக் கிடக்கும் இவ் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் பாலினைச் சேகரித்து நகர்ப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வினியோகிப்பதையும், உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு வகை செய்வதையும் பால் பெருக்கு வளர்ச்சித் துறை தனது தலையாய பணிகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வந்துள்ளது.

சுற்றுப்புற சூழ்நிலை காரணமாக பால் வெகுவிரைவில் கெட்டுப் போகக்கூடியதாகையால் பால் கறந்த நிலையில் தொடங்கி அது நுகர்வோர் கரத்தை அடையும் வரை மிகவும் கவனமாக அதைக் காப்பாற்ற வேண்டியுள்ளது. இதனை உரிய வகையில் செய்திடவும், கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தியாகும் பாலைச் சேகரித்தல், பதப்படுத்துதல், அனுப்புதல், விற்பனை செய்தல் போன்ற பாற்பண்ணையின்பாற்பட்ட வணிக வளர்ச்சிப் பணிகளைத் திறம்படச் செயல்படுத்தவும், அதே நேரத்தில் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்து உதவிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் தமிழ்நாடு அரசு சென்ற ஆண்டில் "தமிழ்நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்" ஒன்றினை அமைத்தது. இக் கழகம் தனது முதற்கட்ட பணியாக சென்னையை அடுத்துள்ள மாதவரம் மத்திய பால் பண்ணையின் நிருவாகப் பொறுப்பினை மேற்கொண்டது. அப்பால் பண்ணைக்குச்

சொந்தமான போக்குவரத்து மற்றும் பங்கீட்டுப் பிரிவுகள், கோவை மாவட்டம், ஈரோட்டில் இப்பால் பண்ணைக்குப் பால் வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள பால் வழங்கும் அமைப்புகள், அடுத்து செங்கை, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோவை, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களின் பல்வேறு இடங்களில் அமைந்துள்ள பாற்பண்ணையின் துணை அமைப்புகளான பால் குளிர வைக்கும் நிலையங்கள், பால் குளிர வைக்கும் இயந்திரங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் 1—7—1972 முதல் இக் கழகம் மேற்கொண்டது. "பால் பெருக்க முனைப்புத் திட்டத்தின்" (Operation Flood) பாற்பெருக்குத் திட்டங்களையும் இக்கழகம் செயல் படுத்தும், இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்திய பால் பண்ணைக் கழகம் ரூ. 8·87 கோடியை தாற்காலிகமாக ஒதுக்கியுள்ளது. இந்தத் தொகை முழுவதும் 1972-ம் ஆண்டு தொடங்கி ஐந்தாண்டு காலத்தில் 70 சதவீதம் கடனாகவும் 30 சதவீதம் மானியமாகவும் வழங்கப்படும். "பால் பெருக்க முனைப்புத் திட்டத்தின்" கீழ்ப் பின்வரும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன. இத்திட்டத்தின் ஒவ்வொரு வகைக்கும் செலவிடப்பட உள்ள தொகை பற்றிய விவரமும் இதன்கீழ் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1 சென்னை மாதவரம் பாற்பண்ணையை விரிவாக்குதல்.	27·00
2 புதிய பாற்பண்ணையை ஏற்படுத்துதல்	200·00
3 பாலைச் சேகரித்து வழங்கும் பாற்பண்ணைகளை உருவாக்கிடுதல்.	213·00
4 உழவர்களுக்குத் தொழில் நுட்பத் தேவைப் பொருள் களை வழங்குதல்.	293·00
5 சென்னை மாநகரிலுள்ள கால்நடைகளைப் புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கு அனுப்புதல்.	154·00
	887·00

தமிழ்நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் தற்போது மேற்கொள்ளாத மாதவரத்திலுள்ள கால்நடைப் பண்ணையையும் மதுரையில் செயல்பட்டு வரும் பாற்பண்ணைத் திட்டத்தையும், தொடர்ந்து பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறையே நிருவகித்து வருகிறது. மேலும் இவ்வளர்ச்சித் துறை, தஞ்சை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, முகவை, நெல்லை, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள பாற்பண்ணை வளர்ச்சி, பால் சேகரித்தல் போன்ற திட்டங்கள் குறித்துப் பொதுப் பொறுப்பினை வகிப்பதோடு, மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள கூட்டுறவு பால்வழங்கு சங்கங்களின் மீது பொது மேற்பார்வை செலுத்தி அவற்றை நிருவகித்து வரும்.

1973 மார்ச் 26]

பால் உற்பத்தி-பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறையின் ஆணையரே தமிழ் நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நிருவாக இயக்குநராகவும் உள்ளார். மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங் கள், ஒன்றியங்கள், ஆகியவற்றின் பதிவாளராகவும் அவர் பணியாற்றி வருகிறார். இதன் காரணமாக ஒருபுறம் தமிழ்நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம், பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறை ஆகியவற்றின் நடவடிக்கைகளையும் ஒருங்கிணைப்பதோடு மற்றொருபுரம் பல்வேறு கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு சங்கங்களை பால் வளர்ச்சித் துறையின் வளர்ச்சித் திட்டங்களோடு ஒருங் கிணைக்கவும் அவரால் இயலுகிறது.

பால் உற்பத்தியாளர், விவசாயிகளுக்கான உதவிகள்.

கிராமப் புறங்களில் உள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்களில் பெரும்பகுதி யினருக்கு பாற்பண்ணை துணை வருவாய்க்கு வழி செய்கிறது. மாதவரத்தி லுள்ள பால் பண்ணையைச் சார்ந்த மாட்டுப் பண்ணை, பால் பண்ணையின் உரிமம் பெற்றவர்கள், மற்றும் கிராமப் புறங்களில் உள்ள தனிப்பட்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து தற்போது பால் பெறப்படு கிறது. எனினும் இது பால்துறையின் மூலம் வழங்கப்படும் பாலில் மிகக் குறைந்த அளவேயாகும். கிராமப்புறங்களில் உற்பத்தியாகும் பால் சேகரிப்பு பெருமளவுக்கு அங்குள்ள கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு சங்கங்கள் மூலமாகவே நடைபெறுகிறது என்பதோடு வழங்கப்படும் பாலில் இது பெரும் பகுதியாகும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலும், புறநகர்களிலும் இத்துறையின் மூலம் பால் உற்பத்தி யைப் பெருக்குவதற்கான தற்போது பல்வகை உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் பாலைச் சேகரித்தல், பதப் படுத்துதல், விற்பனை செய்தல், ஆகியவற்றோடு, பால் உற்பத்தியாளிர்களின் கால்நடைகளுக்கு மருத்துவ உதவியளித்தல், செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்தல், அக்கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீவனங்களை நியாயமான முறையில் சீரான அளவில் கிடைக்க வகைசெய்தல். உற்பத்தி யாளர்களுக்கும், கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களுக்கும், கடனாகவும், உதவி தொகையாகவும் நிதி வசதி செய்தல் போன்ற வசதிகள் பால் உற் பத்தித் துறையின் மூலம் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த வகையில் 1973–74-ஆம் ஆண்டிற்காக திட்ட ஒதுக்கீடாக ரூ. 39·75 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை கீழ்க்காணும் வகையில் பகிர்ந் தளிக்கப்படும்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1	கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்காக கடனாக அளிக்க இருக்கும் தொகை.	30·00
2	கூட்டுறவுப் பால்வழங்கு சங்கங்கள், ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் மூலதனத்தில் அரசின் பங்குத் தொகையாக செலவிட.	4·00

3. கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்கள் ஒன்றியங்கள் ஆகிய வற்றிற்கான ஊர்திகள், பால் குளிர்விக்கும் இயந்தி ரங்கள் மற்ற சாதனங்கள், மற்றும் பால்பண்ணைக் கான கட்டிடங்களுக்கான உதவித் தொகையாக. 4·00

4. கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களின் நிருவாக உதவித் தொகைக்காக. 1·75

மேற்காணும் உதவிகளேயன்றி, பால் உற்பத்தி குறைந்த காலங்களில் பால் உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்காக என்று மாதவரம் பால்பண்ணைக்கும் துறையின் பிற பால் வழங்கு திட்டங்களுக்கும் பால் வழங்கு வோருக்கு அவர்கள் இயல்பாக வாங்கும் விலைகளுக்கு மேல் ஊக்கவிலை என்ற அடிப்படையில் லிட்டர் ஒன்றிற்கு 10 காசு அதிகமாகத் தரப் படுகிறது.

<u>தொழில் நுட்ப உதவிகள்.</u>

"பால் பெருக்க முனைப்புத் திட்டத்தின்" கீழ் தொழில் நுட்பத் தேவைப் பொருள்கள் பெருக்கத் திட்டம் ஒன்று இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பால் உற்பத்திச் செய்யும் உழவர்களுக்கு அவர்களுடைய இல்லங்களிலேயே கால்நடை மருத்துவ உதவிகள் சென்றடையவும், கால்நடைகளின் சிறந்த இனப்பெருக்கத்திற் கான வசதிகளும் கிடைக்கவும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் ஆம்பூர், சேலம், உதகை, கோடைக்கானல், திருச்சி முதலிய இடங்களில் நல்லவகையான இனப்பெருக்கத்திற்கு உதவுவதற்காக வளர்க் கப்பட்டு வரும் பொலி காளைகளின் விந்து பால் பண்ணை உழவர்களுக்கு கிடைக்குமாறு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு உறுதுணை பயக்கவென்று வெளிநாடுகளிலிருந்து அயல் இனக் காளைகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இனப் பெருக்கத்திற்கு உதவியளிக்கத் தக்க வகை யில் ஜெர்சி இனப் பசுக்கள் 5, ஜெர்சி இனக் காளைகள் 2, ஆகியவை அடங்கிய மூலமந்தையொன்றையும், ஜெர்சி இனக்காளைகள் 15 கொண்ட மற்றொரு மந்தையையும் ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதோடு மாநகர்க் கால்நடைகளைச் சுற்றுப்புற பகுதிகளில் வசதியுள்ள இடங் களுக்கு அகற்றவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி அமை யும் இடங்களுக்கு கால் நடைகளுக்கான இனப் பெருக்க வசதிகளும், தீவன வசதிகளும், நிருவாக வசதிகளும் நீட்டிக்கப்படும்.

<u>ஊர் நல உதவியாளர்கள் பயிற்சி.</u>

உலக உணவுத் திட்டம் எண். 348 என்று முன்பு தீட்டிய திட்டத்திற்கு உலக உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் உதவப்பட்ட நிதி வசதி தற்போது கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்கள் மூலமும், ஒன்றியங்கள் மூலமும் ஊர்நல உதவியாளர்கள் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்தல், பாற்பண்ணை

1973 மார்ச் 26]

நிருவாகம் குறித்த பயிற்சிப் பெருதலுக்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு 1971–72-ஆம் ஆண்டில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட 51 பணியாளர்களைக் கொண்ட முதல் அணியினர் தொழில்நுட்பத் தேவைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக பால்வழங்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மற்றொரு அணியினரான 48 பேர் 1973 மார்ச் திங்கள் இறுதிக்குள் தங்கள் பயிற்சியை முடிப்பார்கள். இவ்வகையான ஊர்நல உதவியாளர்களுக்காக ஆகும் ஊதியம், படி முதலிய செலவுகள் அனைத்தும் உலக உணவுத் திட்டம் எண் 348-ன்கீழ் பெறப்பட்ட நிதியிலிருந்து படிப்படியாகச் சரிக்கட்டப்படுகிறது. இந்த நிதி உதவி முதலாண்டில் 100 சதவீதமாகவும், இரண்டாமாண்டில் 66½ சதவீதமாகவும், மூன்றாம் ஆண்டில் 33⅓ சதவீதமாகவும் இருக்கும்.

கால்நடை தீவன உற்பத்தி.

உலக உணவுத் திட்டம் 348-ன்கீழ் இலவசமாகக் கிடைக்கும் மக்காச்சோளம், மற்றும் சொர்க்கம் என்கிற சோளவகை இவற்றைக் கொண்டு கால்நடைக்கான தீவனம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இத்தீவனம் பால்பண்ணையிலுள்ள உரிமதாரர்களுக்கும், பால்பண்ணைத் துறைத் திட்டங்களுக்கு நியாய விலையில் பால் வழங்கிடும் ஏனைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஒருமணி நேரத்தில் 4 முதல் 6 டன்வரை தீவனம் கலக்கும் இயந்திரமொன்று தற்போது மாதவரத்தில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது. மூன்று திங்கள் காலத்திற்குள் அது உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பால் பெருக்க முனைப்புத் திட்டப் பணிகள்.

பால் பெருக்க முனைப்புத் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக மாதவரத்திலுள்ள மத்தியப் பால்பண்ணையின் செயல்திறன் நாளொன்றுக்கு 50,000 லிட்டரிலிருந்து 90,000 லிட்டர் பதப்படுத்தப்பட்டு வழங்குவதற்கான வகையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பாற்பண்ணையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள கூடுதல் விரிவாக்கப்பணி முடிவுறும் நிலையில் நாளொன்றுக்கு மத்தியப் பால்பண்ணையில் செயல் திறன் பெருக்கப்பட்டு நாளொன்றுக்கு 1,25,000 லிட்டர் பால் வழங்கும் அளவுக்கு வளர்ச்சியடையும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் இப் பால்பண்ணை 1969–70-ல் நாளொன்றுக்கு 49,456 லிட்டர் பாலையும், 1970–71-ல் நாளொன்றுக்கு 57,400 லிட்டர் பாலையும், 1971–72-ல் நாளொன்றுக்கு 66,310 லிட்டர் பாலையும் வழங்கி வந்தது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதேபோல பால் வழங்கும் "பால் விற்பனை நிலையங்களின்" எண்ணிக்கை 1971–72-ல் 222 என்றிருந்த நிலை மாறி தற்போது 250 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பால் வாங்குவோரின் பயனைக் கருதி சென்னை மாநகரில் பால் வழங்குவதற்கான அட்டைகளை விற்பனை செய்யும் நிலையங்கள் ஏற்கனவே 7 மண்டல அலுவலகங்களுடன் செயல்பட்டிருந்த நிலையை மாற்றி தற்போது 3 மண்டல அலுவலகங்கள் ஜயனாவரம், ராயபுரம், இராஜா அண்ணாமலைபுரம், ஆகிய இடங்களில் திறக்கப்பட்டு விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 10 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது பால்பண்ணை.

சென்னை மாநகரில் உறையும் மக்கள் தங்களின் அன்றாடத் தேவைக்காக நாளொன்றுக்கு 4 லட்சம் லிட்டருக்கு அதிகமாக பால் பல்வேறு வழிகளில் வாங்கப்படுகிறது என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே மாதவரம் பால் பண்ணை விரிவாக்கப்பட்ட பிறகும்கூட நகர மக்களின் பால் தேவைப் பெருமளவுக்கு நிறைவு செய்ய மேலும் அதிக அளவிலான பால் உற்பத்தியை மேற்கொள்வது அவசியமாகிறது. எனவே நாளொன்றுக்கு 2,00,000 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்யும் திறனுடைய இரண்டாவது பால் பண்ணை ஒன்றினை அம்பத்தூரில் தொழிற்பேட்டைக்கு அருகில் ஏற்படுத்த தமிழ்நாடு பால்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் முடிவு செய்துள்ளது. இந்த இடத்தில் இப்பால்பண்ணையை உருவாக்குவதன் மூலம் இப் பண்ணைக்குத் தேவைப்படும் சாலை வசதி, இரயில் வசதி மற்றும் போக்கு வரத்து வசதிகள் அனைத்தும் கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இரண்டாவது பால்பண்ணையை உருவாக்கும் பணியை தேசிய பால்பண்ணை வளர்ச்சி வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாரியம் 1974-ஆம் ஆண்டு முடிவுக்குள் இப்பாற்பண்ணை அமைக்கும் பணியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பால்பண்ணைக்கு என்று தொலைவிடங் களிலிருந்தும் பால் பெற வசதியாக இருக்கும் வகையில் ரயில் வண்டித் தொட்டிகள் மூலம் பால் வந்து சேர தனி இருப்புப்பாதை வசதியும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஒருமணி நேரத்தில் 5,000 லிட்டர் பாலை உலர்த்தும் திறனுடன் நாளொன்றுக்கு 1,00,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தும் வகையில் ஈரோட்டில் பாலைபண்ணை ஒன்றைத் தொடங்க தமிழ்நாடு பால்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் கருதியுள்ளது. அதேபோல வடாற்காடு மாவட்டம் ஜோலார்பேட்டை—வாணியம்பாடி பகுதியில் நாளொன்றுக்கு 60,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்துவதற்கு மற்றொரு துணைப் பாற்பண்ணையை ஏற்படுத்தவும் இக்கழகம் திட்டமிட்டுள்ளது. அதிகமாக பால் கிடைக்கும் காலங்களில் உபரிப்பாலைப் பயன்படுத்தி, பால் குறைவாகக் கிடைக்கும் காலங்களில் உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் ஒருமணி நேரத்தில் 10,000 லிட்டர்பால் உலர்த்தும் திறனுள்ள பால் மாவுத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை மதுரையில் அமைக்கக் கருதப்பட்டுள் ளது. வடாற்காடு மாவட்டம் வேலூருக்கு அருகில் தற்போது செயல்பட்டு வரும் பால் குளிர வைக்கும் நிலையம் பால் பதப்படுத்தும் நிலையமாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது.

பிளாஸ்டிக் கொள்கலங்களில் பால்.

மாதவரம் பால்பண்ணையில் பாலைப் புட்டிகளில் நிரப்புவது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கும் காரணத்தால் இதனைத் தீர்க்கும் வகையில் மணி ஒன்றிற்கு 12,000 புட்டிகளில் பாலை நிரப்பும் திறனுள்ள பிரிவு ஒன்று தற்போது கூடுதலாக நிறுவப்பட்டு வருகிறது. மேலும் பால் வழங்குவோருக்கு அதிக அளவில் பால் வழங்கும் வகையில் வழக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் பால்புட்டிகளுடன் பிளாஸ்டிக் கொள்கலங்களில்

1973 மார்ச் 26]

பாலை நிரப்பி வழங்கும் முறையைக் கொண்டுவருவதற்கான திட்டங்களும் செயற்குறிப்பில் உள்ளன.

மதுரை பால் பண்ணை.

மதுரையில் அமைந்துள்ள பால்பண்ணை தற்போது நாளொன்றுக்கு 23,000 லிட்டர் பாலை வழங்கி வருகிறது. இந்த அளவினை மேலும் விரிவாக்கத் திட்டம் உள்ளது. மருத்துவமனைகள், உணவகங்கள், மாணவர் விடுதிகள் முதலியவற்றிக்கு பால் வாங்கப்படுவதைத் தவிர வீட்டுப் பயனுக்காகப் பால் வாங்குவோரின் நலன் கருதி 72 பால் விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் தற்போது மதுரையில் பால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. குறைந்த வருவாய் உள்ள வர்களுக்கும், திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 300வரை வருவாயுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் தரமான பால் வழங்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் 1970–71-ல் 4,251 குடும்பங்களும் 1971–72-ல் 5,742 குடும்பங்களும் பயனடைந்தன. தற்போது 6,965 குடும்பங்கள் பயனடைந்து வரும் வகையில் இத்திட்டம் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ்நாடு பால்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் திட்டமிட்ட வகையில் மதுரையில் பால் மாவுத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவிய பிறகு மதுரை பால்பண்ணையின் திறனையும் அங்கு கிடைக்கும் பிற வசதிகளையும் துறையின் நலனிற்காக சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. மதுரை பால்பண்ணைத் திட்டம் தனது உள்ளூர்த் தேவைகளை நிறைவு செய்தது போக எஞ்சியுள்ள உபரிப்பாலை மாதவரம் பால்பண்ணைக்குத் தற்போது அனுப்பி வருகிறது.

மாதவரம் பால்பண்ணை.

மாதவரத்தில் செயல்படும் பால்பண்ணைக்குப் பால் வழங்கும் உரிமைதாரர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும், பால்பண்ணையில் தங்கள் கால்நடைகளைச் சேர்ப்பதில் வெளிநபர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் ஒரு வயதுக்கு மேற்பட்ட கிடேரிக் கன்று ஒன்றிற்கு ஒருநாளைக்கு வசூலிக்கப்பட்டு வந்த 2 காசு உரிமக் கட்டணத்தையும், இடவசதிக்காக வசூலிக்கப்பட்டு வந்த 3 காசு கட்டணத்தையும் ரத்து செய்யும்படி அரசு ஆணையிட்டது. மேலும் கால்நடை ஒன்றுக்கு 13 காசாக வசூலிக்கப்பட்ட இடவசதிக் கட்டணத்தை சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு 31—5—1973 வரை ரத்து செய்து இச்சலுகையை மேலும் வழங்கியுள்ளது. பால் குறைவாகக் கிடைக்கும் காலங்களில் கூடுதல் ஊக்கத் தொகையாக லிட்டர் ஒன்றுக்கு 10 காசு உரிமதாரர்களும் 1971–72ல் 49 உரிமதாரர்களும் இருந்த நிலைமாறி தற்போது 60 உரிமைதாரர்கள் உள்ளனர். இப்பண்ணையில் இருந்து வந்த மாடுகளின் எண்ணிக்கை 1970–71-ல் 531 ஆக இருந்த நிலை மாறி 1971–72-ல் இதன் எண்ணிக்கை 716 ஆக உயர்ந்தது. தற்போது 849 மாடுகள் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மாதவரம் கால்நடைப் பண்ணையில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அரசு பால் பண்ணை அங்குள்ள வெற்றிடங்களையும் பிற வசதிகளையும் நன்முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. கலப்பின மாடுகளுக்கான செய்முறை விளக்கப் பிரிவாகவும், இப்பால்பண்ணை செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பால் பண்ணையில் 499 கலப்பின மாடுகளும் இவ்வின வழிவந்த 461 கால்நடைகளும் தற்போது உள்ளன. கால்நடைப் பண்ணையில் 80 ஏக்கர் அளவில் புல் பயிரிடப்படுகிறது. அரசு பால்பண்ணையில் கால்நடைகளுக்கும் உரிமதாரர்களின் கால்நடைகளுக்கும் இப்புல் வழங்கப்படுகிறது.

பால்வழங்கு நிறுவனங்கள்.

கிராமப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களிடமிருந்து மாதவரம், மதுரை பால்பண்ணைகளுக்கு அதிக அளவில் பால் கிடைத்து வருகிறது. 31—3—1972வரை 23 கூட்டுறவு பால் வழங்கு ஒன்றியங்களும், 2,322 கூட்டுறவு பால்வழங்கு சங்கங்களும் இருந்து வந்தன. இவற்றிற்கு முறையே 13.85 லட்சம் ரூபாய், 75.01 லட்சம் ரூபாய் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் இருந்தது. கூட்டுறவு பால் வழங்கு ஒன்றியங்களில் (Co-operative Milk Supply Unions) 6,671 தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இதில் 1,963 சங்கங்கள் இருந்தன. அனைத்துக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களிலுமாக மொத்தம் 290,147 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். 1971–72-ல் அனைத்துக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு அமைப்புகள், சங்கங்கள் மூலம் 879.79 லட்சம் லிட்டர் பால் கிடைத்தது.

நொடித்தும், செயல்படாமலும் உள்ள சங்கங்களைச் சீரமைக்கும் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்கனவே உள்ள சங்கங்களை 868 தனித்தியங்கும் பிரிவுகளாகச் சீரமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ல் 172 சங்கங்கள் தனித்தியங்கக் கூடிய சங்கங்களாகச் சீரமைக்கப்பட்டன. தற்போது இதுவரை 385 சங்கங்கள் அவ்வாறு சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. சீரமைக்கப்பட்ட சங்கங்களின் பணியை சீரான வழிகளில் நெறிப்படுத்துவதற்காக நிருவாக உதவித் தொகை அளிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. இந்த நிருவாக உதவித் தொகை படிப்படியாகக் குறைக்கப்படும்.

சில்லறைச் செலவு நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறும் பணியாளரமைப்பின் கீழ் 131 பேர் மாதவரம்பால் பண்ணை, மாநகரிலுள்ள பால் வழங்கும் பிரிவு, ஈரோடு பால் பண்ணை முதலியவற்றில் ஐந்தாண்டுக் காலம் பணிபுரிந்துள்ளனர். இவர்களது பதவிகள் 1–12–1972 முதற்கொண்டு முறையான ஊதிய வீதங்களில் ஊதியம் பெறும் பதவிகளாக தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகத்தால் மாற்றியமைக்கப்பட்டன என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறையின் பல்வேறு கிளைகளில் இது போன்று உள்ள 184 பதவிகளை முறையான ஊதிய வீதங்களில் ஊதியம் பெறும் பதவிகளாக மாற்றும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆழ்ந்த ஆய்வில் உள்ளன. இதுகுறித்து ஆணைகள் விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும்.

1973 மார்ச் 26]

இறுதியாக பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் ஆகியவற்றில் பணி புரியும் பணியாளர்கள், தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் பொங்கல் திருநாளை ஒட்டி கருணை மானியம் ஒன்று வழங்கப்பட்டது என்பதயும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இவ் வகையில் திங்களொன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்கும் குறைந்த அடிப்படை ஊதியம் பெறுவோருக்கு ரூ. 75 வீதமும், திங்கள் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாயும் அதற்கு மேற்பட்டும் ஆனால், ரூ. 300-க்குக் குறைநத அடிப்படை ஊதியம் பெறுவோருக்கு ரூ. 100 வீதமும் இநத மானியம் வழங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது.

இணைப்பு II.

(500 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஓவாதே
செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்"

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாய் மொழிக்கிணங்க அறவினையை பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தொடங்கி வைத்து, இன்றளவும் இடையறாது நடைபெற்றிடும் வழியில் அறநிலையங்களையும், அறக் கட்டளைகளையும் முறைமையின் காத்து, அவைகளின் மூலம் சமுதாயத்திலே சமதர்ம மணங்கமழச் செய்து வரும் பழந்தமிழ் நெறிநின்று செயல்படும் இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாக) துறை பற்றிய குறிப்பினை இவ்வவையின் முன்வைத்து அனைவரின் ஆதரவை வேண்டி நிற்கிறேன்.

வரலாற்றுச் சிறப்பையும், வழிபடுவோர் போற்றும் சமயச் சிறப்பையும் ஒருங்கே பெற்று ஒளிர்கின்ற கற்றளிகளும், கவின்மிகு திருக்கோயில்களும், நாளும் நற்றமிழ் வளர்த்திடும் நன்மடங்களும் நிறைந்தது தமிழ்நாடு. முடியுடைய மூவேந்தர் காலம் தொடங்கி இன்றளவும் முறைமையான ஓர் வரலாறு கிடைத்திட தமிழர்க்கு உறுதுணை பட்டவை தமிழகத் திருக்கோயில்கள்தான். வரலாற்றுச் சான்றுகளாகவும், வழிபடுவோர் தம் குறை நீக்கும் இறைவன் உறைவிடங்களாகவும் கருதப்படும் கலைமாட்சி மிக்க இத்திருக்கோயில்களைப் பேணி பாதுகாத்து இனி வரும் சந்ததியினருக்கு அளிக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை நிறைவேற்றிடும் வழியில் இத்துறை செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நாடறியும்.

பழந்தமிழர் வாழ்க்கை முறைக்கும், அவர்தம் பண்பாட்டின், கலாசாரத்தின் உறைவிடங்களாக, வெளி உலகிற்கு இன்றளவும், அவைகளைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் கலைமிகு எழிற்கூடங்களாக அமைந்துள்ள இத்திருக்கோயில்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை இவ்வரசு நன்குணர்ந்துள்ளது.

" செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும், உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல் "

என்ற தமிழ்த் திருமறைக்கு ஒப்ப மக்கள் விரும்பி கைக் கொண்டு வாழும் முறையில் தலையீடு ஏதுமின்றி அவர்கள் விருப்பத்தினை நிறைவேற்றி வைக்கும் அரசாக இது செயல்பட்டு வருகிறது. திருக்கோயில்கள் தமிழ் நாட்டில் எழுந்த முறைகளையும், அவைகளை எழுப்பிய மன்னர் தம் மன நிலைகளையும், அத்திருக்கோயில்களும் அற நிறுவனங்களும் ஆயிரமாயி ரம் ஆண்டு நின்று பயன் அளித்திட அவர்கள் ஏற்படுத்திய " நிவந்தங் களையும் " அவைகளை இன்றளவும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் கல் வெட்டுச் சான்றுகளையும் விரிவாக உணர்ந்ததன் அடிப்படையில் இவ்வரசு இத் துறையில் பெரும் கவனம் செலுத்தி, கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பல் வேறு பணிகளைச் செய்திருக்கிறது. அவைகளின் தொடர்ச்சியாக இவ்வாண்டு வரை நிறைவேற்றிய பணிகளைப் பற்றியும், இனிவரும் ஆண்டில் நிறை வேற்றிட இருக்கிற பணிகளைப் பற்றியும் இவண் எடுத்தியம்பிட விழை கிறேன்.

தமிழ்நாடு அனைத்துமாக இவ்வாண்டுத் தொடக்கம் வரை இத்துறை 157 மடங்களும், 12,038 திருக்கோயில் களும், 832 குறிப்பிட்ட அறக் கட்டளைகளும் ஆக 13,027 அற நிலையங்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுள்ளது. இவ்வனைத்து அறநிலையங்களின் மொத்த வருவாய் ரூ. 6,75,00,000 என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதில் திருக்கோயில் நிலங்களைக் கண்டறிந்து இத்துறையோடு இணைக்குமாறு நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பணியாளர்களின் ஆய்வின் காரணமாக இவ்வாண்டில் 2,162 திருக்கோயில்கள் இத்துறையின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள எண்ணிக் கையும் அடங்கும். இத்துறையை நிருவகிப்பதற்காக வருவாய், இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் பற்றிய 1959-வது ஆண்டுச் சட்டத்தின் 92-வது பிரிவில் திருக்கோயில்கள், அற நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றால் கொடுக்கப் பட வேண்டிய சகாயத் தொகையிலிருந்தும், திருக்கோயில் கணக்குத் தணிக்கைக் கட்டணங்களிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 200-க்கும் குறைவு படாத வருவாயினை பெற்ற ஒவ்வோர் அறநிறுவனமும் குறிப்பிட்ட சகாயத் தொகையினை இத்துறைக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று விதிமுறை உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் கீழ்க்காணும் வருவாயுள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களிலிருந்தும் ஆண்டு தோறும் சராசரியாக ரூ. 51 இலட்சம் கிடைத்து வருகிறது.

(1) ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக வருவாயுள்ள அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை. 7,558

(2) ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 10,000 வரை வருவாயுள்ள அற நிலையங்களின் எண்ணிக்கை. 4,830

(3) ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 1,00,000 வரை வருவாயுள்ள அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை. 566

1973 மார்ச் 26]

(4) ரூ. 1,00,000 முதல் ரூ. 5,00,000 வரை வருவாயுள்ள அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை.	60
(5) ரூ. 5,00,000-க்கு மேற்பட்டு, ரூ. 10,00,000 வரை வருவாயுள்ள அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை.	5
(6) ரூ. 10,00,000-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 15,00,000-க்கு குறைவாக வருவாயுள்ள அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை.	3
(7) ரூ. 15,00,000-க்கும் மேற்பட்ட வருவாயுள்ள அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை.	5

இவ்வாண்டு இத்துறையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட 2,162 புதிய திருக்கோயில்களின் மூலமாக இத்துறையின் வருவாய் ரூ. 52,500 அளவுக்கு கூடுதலாகி உள்ளது.

1973-ம் ஆண்டில் திருக்கோயில்களின் எண்ணிக்கை 15,000-க்கும் மேலாக உயரும் என்றும், அவைகளின் மொத்த வருமானம் சுமார் 7,50,00,000-க்கு உயருமென்றும், அதனுல் இத்துறையின் வருமானம் அதிகமாக வாய்ப்பு உண்டென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு பெருகி வரும் இத்துறையின் கீழ் செயல்படும் திருக்கோயில்கள் அனைத்தின் வருவாய் குறித்தும், அறநிலையத் துறையின் பராமரிப்புக்கான செலவுகள் குறித்தும் கீழ்க்காணும் புள்ளிவிவரங்கள் விளக்கமளிப்பவையாக அமையும் என்று எண்ணுகிறேன்.

திருக்கோயில்களின் வருவாய்.

விளைச்சல் ஆண்டு.	(ரூபாய்)
1379	4,87,51,314
1380	5,51,65,419
1381	5,55,78,000
1382	6,75,00,000

TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஆண்டு.	துறையின் நிருவாகச் செலவு.	தணிக்கைச் செலவு.
(1)	(2)	(3)
	ரூ.	ரூ.
1969-70	32,47,643	9,64,631
1970-71	39,40,636	11,32,260
1971-72	49,74,300	13,76,500
1972-73	58,11,500	12,43,200

புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட சில பதவிகள் காரணமாகவும், ஊதிய விகிதங்களில் ஏற்பட்ட உயர்வு காரணமாகவும், புதிய போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் காரணமாகவும், 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான நிருவாகச் செலவு கூடுதலாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்துறை ஊழியர்களி களின் ஊதியச் செலவுகளும், தணிக்கைச் செலவுகளும் ஆரம்பத்தில் அரசு நிதியினின்றும் செலவிடப்பட்டு, இறுதியில் இந்து சமய அறநிலைய நிருவாக நிதியிலிருந்து திரும்பப் பெறப்படுகின்றன.

திருப்பணிகள்.—வருவாய் வாயில்கள் பெருகியதன் காரணமாக உபரி நிதி வசதியுள்ள திருக்கோயில்களின் நிதியிலிருந்து வானுற எழுந்து நிற்கும் இத்திருக்கோயில்களில் காலத்தாற் பழுதுபட்டும், கலைமாட்சி யுருதோர் கைபட்டும் சிதைவுற்றதுமான பலவற்றைத் திருத்தியமைத்து அவற்றின் அழகு கெடாமல் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் தமிழகத்து சிற்பிகளின் கைவண்ணத்தையெல்லாம் தம் மெய்வண்ணத்தாலே பறைசாற்றி வரும் அரிய சிற்பங்கள் காலத்தால் அழியா வண்ணம் காப்பாற்றப்படுவதோடு, திருமதில்கள் ஓரங்களிலும், கருவறையிலும், சுற்றுச் சுவர்களிலும் கணக்கின்றி இருக்கும் கல்வெட்டுக் களையும், பல்வேறு இடங்களில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களையும், செப்புப் பட்டையங்களையும், பிற சான்றுகளையும், முறைமையாகப் பாதுகாக்கத் தக்க வகையிலும், காப்போரின்றி சிறு கிராமங்களில் கிடக்கும் அழகுச் சிற்பங்களையும் பாதுகாப்பதற்கான வகையிலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டு தமிழ் மண்ணுக்குரிய சிற்பங்களும், சிலைகளும் அயலார் கரத்தே சென்றடையாவண்ணம் காக்கப்பட்டுள்ளன.

பல நூற்றுக்கணக்கன ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உருவாக்கப்பட்ட செம்பு, ஐம்பொன் சிலைகளும், கற் சிலைகளும் காண்போர் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் வகையில் அழகுற அமைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

1973 மார்ச் 26]

இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கலைக்கூடங்கள் கீழ்க்காணும் இரு இடங்களிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

1. அருள்மிகு மீனுட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயில், மதுரை.

2. அருள்மிகு ஜம்புகேஸ்வரர் திருக்கோயில், திருவானைக்கா (திருச்சி மாவட்டம்).

தஞ்சை மாவட்டம் திருவாரூரில் உள்ள அருள்மிகு தியாகராசர் திருக்கோயிலில் அம்மாவட்டத்தில் அண்மையில் கிடைக்கப்பெற்ற பல்வேறு சிலைகளை அழகுற அமைத்து திருக்கோயிலுக்கு வருவோரின் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ் நாட்டின் மற்ற திருக்கோயில்களில் காணப்படும் கவின்மிகு சிலைகளையும், சிற்பங்களையும் பாதுகாத்திடும் வகையில் அவைகளின் அழகு குன்றுமலும், காண்போருக்குத் தடையில்லாத வகையிலும் இரும்புக் கம்பிகளால் காப்பு செய்யப்பட்டுள்ளன விலைமதிப்பற்ற தமிழ்நாட்டுச் சிற்பங்களையும் சிலைகளையும் காப்பு செய்வதில் இத்துறை மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

திருக்கோயில் சிலைகள், சிற்பங்கள் ஆகியவைகளன்றி திருக்கோயில் களைப் பாதுகாப்பதிலும், அவைகளைப் புதுப்பித்து திருப்பணிகள் செய்வதிலும் 1967-ம் ஆண்டு தொடங்கி செலவிடப்பட்டு வரும் தொகை குறித்த புள்ளிவிவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு. (1)	திருக்கோயில்களின் எண்ணிக்கை. (2)	செலவிடப்பட்ட தொகை. (3) (ரூபாய்)
1967	200	1,19,00,000
1968	90	35,00,000
1969	130	57,00,000
1970	250	1,17,00,000
1971	450	2,20,00,000
1972	700	3,86,00,000

1973-ஆம் ஆண்டில் இன்னும் அதிகப்படியானத் திருக்கோயில்களை திருப்பணிக்கு எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது. முக்கியமாக கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள சுமார் 1,500 திருக்கோயில்களில் திருப்பணி நடைப்பெற வேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இதே போல 1967-68-ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய திருக்கோயில் திருப்பணிகளுக்காக அரசின் உதவித் தொகை ரூ. 3 இலட்சம் என்று இருந்த

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிலையை மாற்றி 1968-69 முதல் ரூ. 4 இலட்சமாகவும், 1972-73-ல் ரூ. 5 இலட்சமாகவும் உயர்த்தி, தற்போது ரூ. 6 இலட்சமாக உயர்த்தி இருப்பதும் எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கது. சென்ற ஆண்டில் துவங்கப்பட்ட சில முக்கியமான திருப்பணிகளைக் குறித்த விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

(1) திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயிலில் ரூ. 1,94,950 மதிப்புள்ள 7 கிலோ தங்கத்தால் ஒரு தங்கத் தேர் செய்வது தொடங்கப்பட்டது.

(2) திருக்கோயில் சுற்றுப் பிரகாரத் திருப்பணி ரூ. 5 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(3) ரூ. 1,59,250 மதிப்புள்ள 250 கிலோ வெள்ளியால் தேர் ஒன்று செய்யப்பட்டுள்ளது.

(4) ரூ. 3·5 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் கடல் அரிப்புத் தடுப்புத் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, முக்கிய பாகமாகிய கீழ்ப்பாகத்தில் 590 அடி நீளத்திற்கு வேலை முடிவுற்றது. வடக்குப் பாகத்தில் வேலை தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றது.

(5) திருத்தணி அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயிலில் ரூ. 2,36,725 மதிப்புள்ள 3½ கிலோ தங்கத்தில் தங்கக் கவசம் செய்யும் பணியும், 5 கிலோ தங்கத்தில் தங்கத் தேர் செய்யும் பணியும் தொடங்கப் பட்டது.

(6) முகவை மாவட்டம், பாகனேரியில் அருள்மிகு புலவநாயகி அம் மன் திருக்கோயில்சார்பில் ரூ. 2 இலட்சத்தில் தேர் ஒன்று செய்து ஓட்டப்பட்டது.

(7) செங்கை மாவட்டம், மதுராந்தகம் அருள்மிகு கோதண்ட ராமசாமி திருக்கோயிலுக்கு ரூ. 2,46,500 செலவில் புதிய திருத்தேர் செய்யும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

(8) மதுரை மாநகரில் அமைந்துள்ள அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்த ரேசுவரர் திருக்கோயிலில் வைர முடி ஒன்றும், தங்கக் கவசம் ஒன்றும் ரூபாய் பதினாறு இலட்சம் செலவில் செய்யப்பட்டன.

இவ்வாறு பெருகி வரும் தொகையைக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலான திருக்கோயில்களில் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்று வருவது மகிழ்ச்சியூட்டும் செய்தியாகும்.

<u>திருமண மண்டபங்கள்.</u>—1967-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் சார்பில் கட்டப்பட்டுள்ள மொத்தத் திருமண மண்டபங்களின் எண்ணிக்கை 14 ஆகும். ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு

1973 மார்ச் 26]

1972 டிசம்பர் திங்கள் வரை தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் சார்பில் துவக்கப்பட்ட திருமண மண்டபங்களின் எண்ணிக்கை 169 ஆகும். இவற்றில் 41 திருமண மண்டபங்கள் முழுமையாக முடிவுற்று பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. மற்றவற்றை முடிக்கும் வகையில் விரைவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திருமணம் நடத்த வசதியான இடமின்றி இடறுற்றோர் பலரின் துயரம் இதன் மூலம் பெருமளவில் களையப்பட்டுவருகிறது.

திருக்கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து நிறைவேற்றப்படும் சமுதாயப் பணிகள்.—தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் தோற்றுவாயை உணர்ந்தால் அவைகள் வெறும் வழிபாட்டு இடங்களாக மட்டும் அமையாமல் சமுதாயப் பணிகளை நிறைவேற்றிடும் அமைப்புகளாகவும், சிற்பம், கலை, கல்வி, மருத்துவம், ஓவியம், நாட்டியம் போன்றவைகளை வளர்க்கும் அற நிலையங்களாகவும், காப்பகங்களாகவும் அமைந்தன என்பது தெளிவாகும். எனவே, இவற்றின் அடிப்படையிலேயே பின்வரும் சமுதாயப் பணிகளை இத்திருக்கோயில்களின் மூலம் இத்துறையினர் நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

கேடில் விழிச்செல்வமாம் கல்விச் செல்வத்தை வாரி வழங்கும் வகையில் தமிழ்நாட்டின் பெரு வருவாய் உள்ள திருக்கோயில்களின் சார்பில் தற்போது 6 கல்லூரிகள் தமிழகத்தில் கீழ்க்காணும் பகுதிகளில் அமைந்து செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன :—

1. அருள்மிகு பழனி ஆண்டவர் கலைக்கல்லூரி, பழனி.

2. அருள்மிகு பழனி ஆண்டவர் செந்தமிழ்ப் பெண்கள் கல்லூரி, பழனி.

3. அருள்மிகு பழனி ஆண்டவர் பெண்கள் கலைக் கல்லூரி, பழனி.

4. அருள்மிகு தேவி குமாரி பெண்கள் கல்லூரி, குழித்துறை (கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தேவஸ்வம் வாரியத்தினரால் நடத்தப்படுவது).

5. அருள்மிகு பராசக்தி பெண்கள் கல்லூரி, குற்றாலம்.

6. அருள்மிகு இராமநாதசுவாமி திருக்கோயில் கல்லூரி, இராமேஸ்வரம்.

அண்மையில் நெல்லை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருநெல்வேலி அருள்மிகு காந்திமதியம்பாள் திருக்கோயில் சார்பில் மகளிர் கல்லூரி ஒன்றும், திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில் சார்பில் ஓர் மகளிர் கல்லூரியும் துவங்கும் திட்டம் அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. செங்கை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருத்தணி அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில் நிதியிலிருந்து அங்கு துவக்கப்பட்டிருக்கும் அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி கலைக் கல்லூரிக்கு ரூ, 5 இலட்சம் நன்கொடையாக வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவைகளேயன்றி மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பழனியில் அமைந்துள்ள அருள்மிகு தண்டபாணிசுவாமி திருக்கோயில் சார்பில் திரு. பழனியாண்டவர் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரியும் தஞ்சை மாவட்டம் திருவெண்காட்டினை அடுத்த மேலையூரில் பூம்புகார் பேரவைக் கல்லூரியும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இந்திய மெய்விளக்கத்துறை மற்றும் பண்பாடுகளில் பட்டப்படிப்பிற்கும் மேலான படிப்பிற்கு கல்லூரி ஒன்றினை 1972-ம் ஆண்டில் பூம்புகாரில் தொடங்கப்பட்டது என்பதும் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

உயர்நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகள்.—தற்போது தமிழ் நாட்டில் திருக்கோயில்களின் நிதியிலிருந்து 13 ஆண்கள் மற்றும் மகளிர்க்கான உயர் நிலைப்பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றில் 3 பள்ளிகள் 1972–73-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டவைவாகும். 1973-74-ம் ஆண்டில் தஞ்சை மாவட்டம் திருக்கடையூர் பிச்சைக் கட்டளை சார்பில் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளியும், முகவை மாவட்டம் பள்ளத்தூரில் அறக்கட்டளையொன்றின் சார்பில் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியும் துவங்கப்பட இருக்கின்றன.

நாதசுவரப் பள்ளிகள்.—மங்கல ஒலி கூட்டி மக்களுக்கு இன்பம் சேர்க்கும் நாதசுவரக் கலையைப் பேணி வளர்க்கும் வகையில் திருக்கோயில்களின் நிதியிலிருந்து கீழ்க்காணும் இரு இடங்களில் நாதசுவரப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டு தக்க விற்பன்னர்களைக் கொண்டு மாணவர்கள் முறையாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர்:—

1. பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணிசுவாமி திருக்கோயில் நாதசுவரப்பள்ளி.

2. தஞ்சை மாவட்டம் வலிவலம் அருள்மிகு இருதயகமலநாதசுவாமி திருக்கோயில் நாதசுவரப்பள்ளி.

இவற்றில் பழனியில் 20 மாணவர்கள் நாதசுவர இசையிலும், 10 மாணவர்கள் தவில் இசையிலும், தஞ்சை வலிவலத்தில் 15 மாணவர்களும் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

ஊமையர் மற்றும் செவிடர்களுக்கான பள்ளிகள்.—இயற்கையின் படைப்பில் ஊமைகளாய், செவிடர்களாய்ப் பிறந்துவிட்டோர்க்குப் பயிற்சி அளித்துப் பேசவும், எழுதவும், இரு பயிற்சிப்பள்ளிகள் திருவரங்கம் அருள்மிகு அரங்கநாதசுவாமி திருக்கோயில் (சமயபுரம் அருள்மிகு மாரியம்மன் திருக்கோயில்) மற்றும் பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் ஆகியவற்றின் சார்பில் தற்போது செம்மையாகச் செயல்பட்டுவருகின்றன.

அன்பு இல்லங்கள்.—பேணுவோர் இன்மையால் பெருந்தொல்லைக் காட்பட்டு இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்

1973 மார்ச் 26]

படும் அனாதைகளைக் காப்பதற்கு அன்பு இல்லங்கள் கீழ்க்காணும் 10 திருக்கோயில்களின் சார்பில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.—

1. அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில், திருத்தணி,

2. அருள்மிகு நவநீதேசுவரர் திருக்கோயில், சிக்கல், நாகப்பட்டினம், வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

3. அருள்மிகு வைத்தியநாதசுவாமி திருக்கோவில், வைத்தீசுவரன் கோயில், சீர்காழி வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

4. அருள்மிகு சீனுவாசபெருமாள் திருக்கோயில், நாச்சியார்கோயில், கும்பகோணம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

5. அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோவில், மதுரை.

6. அருள்மிகு தண்டாயுதபாணிசுவாமி திருக்கோயில், பழனி.

7. அருள்மிகு நெல்லையப்பர் திருக்கோயில், திருநெல்வேலி.

8. அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில், திருச்செந்தூர்.

9. அருள்மிகு வாழைத்தோட்டத்து அய்யன் திருக்கோவில், அய்யன் பாளையம், பல்லடம் வட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

10. அருள்மிகு திருமலைக் குமாரசுவாமி திருக்கோயில், பண்பொழில், தென்காசி வட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

சிறுவர் காப்பகங்கள்.—பள்ளிப் பருவத்தை அடைவதற்கு முன்பே தாய் தந்தையரை இழந்துவாடும் சிறுவர்களுக்கும், காலையிலேயே தொழிலுக்குச்செல்லும் தாய்தந்தையர் கவனிக்கமுடியாத சிறுவர்களுக்கும் கீழ்க்காணும் 5 இடங்களில் சிறுவர் காப்பகங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்கெல்லாம் சிறுவர்களுக்கு இந்து சமய நெறிமுறையில் பயிற்சி அளிக்கப்படடு வருகின்றது.—

1. அருள்மிகு வேதநாராயணப் பெருமாள் திருக்கோயில், திருநாராணயபுரம், முசிறி வட்டம், திருச்சி மாவட்டம்.

2. அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில், குமாரவயலூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

3. அருள்மிகு அரங்கநாதசுவாமி திருக்கோயில், காரமடை, அவினாசி வட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

4. அருள்மிகு மாரியம்மன் திருக்கோயில், இளம்பிள்ளை, சேலம் மாவட்டம்.

5. அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில், பழனி.

முதியோர் இல்லம்.—சென்ற ஆண்டில் திருக்கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து முதியோருக்கான இல்லம் நடத்தும் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு அதனடிப்படையில் பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் சார்பில் 30 முதியோர்களை சேர்த்துக்கொள்ள வழிவகை மேற்கொள்ளப்பட்டு இவ் வில்லம் 15—2—1973-லிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தற்போது, மதுரை அருள்மிகு மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயில், திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில் ஆகிய இரு திருக்கோயில்களின் சார்பில் 20 நபர்களைப் பேணிக் காக்கும் இரண்டு இல்லங்கள் 15—3—1973 முதல் தொடங்கி நடைபெற்று வருகின்றன.

மருத்துவ மனைகள்.—வழிபாட்டுக்காக வரும் பயணிகள் உட்பட பொது மக்களின் நலனுக்காக மருத்துவ மனைகளையும் மருந்தகங்களையும் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியம் கருதி 23 சித்த வைத்திய மருத்துவ மனைகளையும் ஆங்கிலமுறை மருத்துவமனை ஒன்றினையும் திருக்கோயில்களின் சார்பில் நடத்தி வருகின்றோம். சித்த வைத்திய மருத்துவ மனைகளின் அவசியம் காரணமாக இன்னும் அதிகமான அளவில் இவைகளைத் துவக்க வேண்டுமென்று திருக்கோயில் அறங்காவலர்களுக்கும் நிருவாக அலுவலர்களுக்கும் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நூலகங்கள்.—பொது அறிவினை வளர்ப்பதோடன்றி இந்து சமய நெறியினை நன்குணர்ந்து பயன்பெறும் வகையில் 204 திருக்கோயில்களில் நூலகங்கள் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும், நிதி வசதியுள்ள திருக்கோயில்களில் நூலகங்களைத் தொடங்கத்தக்க அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வழிபடுவோருக்கான வசதிகள்.—அருட்தலங்கள் என்று போற்றப்பட்டு நாடோறும் பெருகி வரும் வழிபாட்டுப் பயணிகள் கூடுகின்ற திருக்கோயில்களின் சார்பில் வழிபாட்டுப் பயணிகள் மற்றும் வழிபடுவோர்களின் நலனுக்காக ஒய்வு விடுதிகளையும், பயணிகள் விடுதிகளையும் கட்டும் திட்டம் ஒன்று இருந்து வருகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு திருக்கோயில்களின் சார்பில் வேலைகள் மேற்கொள்ளுவதற்கான வகையில் மதிப்பீடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

வழிபாட்டுப் பயணிகளுக்கு விடுதிகள் கட்டுதல்.

ஆண்டு.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடு. (ரூபாய்.)
1969	1,10,700
1970	2,65,800
1971	11,14,000
1972	7,43,500

1973 மார்ச் 26]

ஓய்வு விடுதிகளைக் கட்டுதல்.

ஆண்டு.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடு. (ரூபாய்)
1969	6,34,000
1970	10,60,000
1971	5,24,400
1972	5,07,000

இவ்வேலைகள் விரைவாக நடந்துவருகின்றன.

1973 ஆம் ஆண்டில் இவைபோன்ற வசதிகள் இன்னும் பெருமளவில் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றன.

திருக்கோயில் நிலங்கள்.—திருக்கோயில்களின் சார்பில் பயன்மிக்க காரியங்கள் பலவற்றை மேற்கொள்ளும் அதே நேரத்தில் திருக்கோயில்களின் வருவாயைப் பெருக்கிடும் வகையிலும், திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மற்றும் அசையா சொத்துக்களை தனியார் கரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு திருக்கோயில் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டு அவைகளின் மூலம் வருவாய்க்கான நிதி வாயில்கள் பெருக்கப்பட்டுள்ளன. கீழ்க்காணும் விவரம் இத்துறையில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைத் தெற்றென விளக்கும்.

தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்து அந்நிலங்கள் அனைத்தும் திருக்கோயில்களுக்கே உரியனவாக்கும் வகையில் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவென்று சிறப்புப் பணியாளர்களாக மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி நிலையில் ஒரு தனி அதிகாரியும் மற்றும் 4 தனித் துணை ஆட்சியாளர்களையும் அவர்களுக்கு உரிய பணியாளர் தொகுதியினையும் பணியில் அமர்த்திச் செயல்பட அரசு அனுமதி அளித்தது. 1971-ம் ஆண்டில் திருக்கோயில் நிலங்களை பொறுத்த ஆய்வுப் பணியினை விரைவுபடுத்துவதற்கு இசைவாக கூடுதல் பணியாளர்களை நியமிக்க அரசு ஒப்பளித்துள்ள சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான எல்லா அசையாச் சொத்துக்களும் உண்மையிலேயே அவைகளின் உடமைகள் பட்டியலில் இடம் பெறவும், அவைகளின் பெயரில் பதிவு பெறவும், சொத்து விவரப் பட்டியலில் முறையாக கணக்கிடப்படவும் திருக் கோயில்களின் உடைமைப் பட்டியலிலும் ஆளுகையிலும் இல்லாத சொத்துக்கள் அனைத்தும் அவைகளின் கணக்கில் கொண்டு வரப்பட்டு அந்தச் சொத்துக்களின் வருவாய் முறையாகக் கணக்கிடப்படவும் ஏதுவாக இத்துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. திருக்கோயில் நிலங்கள் முறையான வகையில் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுளதா என்றும், ஆக்கிரமிப்பு, அனுமதியில்லாத இருப்பு அல்லது உடமை முதலியன இருக்கின்றனவா என்பதனை சரிபார்க்கவும், திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள், கட்டிடங்கள், மனைகள், முதலியவற்றின் விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

முதல் நிலை ஆய்வின் காரணமாக இப்பிரிவினரால் கீழ்க்காணும் விவரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

	சமய நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	அவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களின் பரப்பு (நஞ்சையும், புஞ்சையும்)
	எக்கர்.	சென்ட்
1. ஆய்வின் காரணமாக தமிழ் நாடெங்கும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அற நிலையத் துறையினரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத நிறுவனங்கள்,.	40,247	1,98,920·53
2. இவற்றில் ஆய்வாளர்களின் முதல் அறிக்கை பெறப்பட்ட சமய நிறுவனங்கள். அவற்றுள் 2,162 நிறுவனங்கள் துறையின் கட்டுப் பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள் ளன.	6,000	41,664·08
3. திருக்கோயில் நிலங்கள் உண்மையிலேயே திருக்கோயில் உடமையிலும் அனுபவத்திலும் இல்லாமல் தனியாரிடம் இருப்பனவாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள்.	15,944	26,065·88 (விவசாய நிலம்) 656·62 (நகர்ப் புற நிலம்).
4. திருக்கோயில் நிலங்களை அவற்றின் உண்மையான உடமையாக்க நிருவாகிகள் நடவடிக்கை மேற்கொண்ட நேர்வுகள்.	880	2,250·41
5. உண்மையிலேயே திருக்கோயில் உடமைகளாக ஆக்கப்பட்ட நேர்வுகள்.	186	717·43

மேலும் திருக்கோயில்களுக்கு உரிய குத்தகை குறைவாக உள்ள 33,703·86 ஏக்கர் விவசாய நிலங்கள் மற்றும் 772·89 ஏக்கர் நகர்ப்புற நிலங்கள், மற்றும் 2,218 கட்டடங்களைப் பொருத்தும் சிறப்புப் பணியாளர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பித்து உள்ளனர். மேலும், திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான தரிசாக உள்ள 6,694·87 ஏக்கர் நிலங்களை இலாபகரமான முறையில் பயன்படுத்துவதற்கும் வழிவகைகளைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். இதுகுறித்து இத்துறை அலுவலர்களால் தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிகள் இணைக்கப்பட்ட-இணைக்கப்படாத தேவஸ்வம்) சட்டம் (1959-ஆம் ஆண்டு 30-வது தமிழ்நாடு சட்டம்).—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு 30-வது சட்டத்தின்படி

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள செங்கோட்டை வட்டத்திலும் உள்ள இணைக்கப்பட்ட மற்றும் இணைக்கப்

1973 மார்ச் 26]

படாத தேவஸ்வங்கள் என்று அழைக்கப்படும் சமய நிறுவனங்களை தேவஸ்வம் வாரியம் நிருவகித்து. கட்டுப்படுத்தி, மேற்பார்வை செய்து வருகிறது. இப்பகுதிகளில் உள்ள இதர நிறுவனங்கள் 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் கீழ் வரும். இவைகள் அனைத்தும் கன்னியாகுமரி இந்து சமய உதவி ஆணையாளரின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டு இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் வாரியம் மூன்று நியமன உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இதில் ஒருவர் திருவிதாங்கூர் மாநில முன்னாள் மன்னரால் நியமனம் செய்யப்பட்டும் இதர உறுப்பினர்கள் (தலைவர் உட்பட) தமிழ்நாடு அரசால் நியமனம் செய்யப்பட்டும் வருகின்றனர். இந்த உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் 31—3—1972 முதல் முடிவடைந்துவிட்டது. ஆயினும், இந்த வாரியம் தற்போது செயல்பட்டு வருகிறது.

தேவஸ்வம் வாரியம் அரசு மானியமாக ஆண்டுதோறும் ரூ. 13,68,000 பெற்று வருகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்றும் செங்கோட்டை வட்டத்தில் செயல் பட்டு வரும் தேவஸ்வம் வாரியம் என்னும் அமைப்பை நீக்கி இணைக்கப் பட்ட மற்றும் இணைக்கப்படாத அனைத்து திருக்கோயில்களையும் கண் காணித்து நிருவகித்திட தமிழ்நாட்டில் மற்ற எல்லாப் பகுதியிலும் செயல் பட்டுவரும் இந்து சமய அறநிலைய 1959-வது ஆண்டு சட்டத்தினை முழுமை யாக இப்பகுதிகளுக்கும் விரிவாக்கிடும் வகையில் சட்டத்திருத்தத்திற்கு அனுமதி கோரி இவ்வரசு மத்திய அரசை வேண்டியுள்ளது. இது பற்றி விரைந்து செயல்பட வேண்டிய அவசியம் குறித்து பன்முறை மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்தும், மத்திய அரசின் அனுமதி இதுவரையில் தரப் படவில்லை என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. இத்திருத்தம் திருக் கோயில்களின் முறையான நிருவாகத்திற்கு கன்னியாகுமரி மாவட் டத்திலும் நெல்லை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த செங்கோட்டைப் பகுதியிலும் உறுதுணை பயக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

புதுக்கோட்டை திருக்கோயில்கள் பராமரிப்பிற்காக ஆண்டுதோறும் ரூ. 4 இலட்சம் பெற்று வருகின்றன. இதுவன்றி. தன்னுடைய வழிபாட்டு இல்லத்தை பராமரித்து வருவதற்காக புதுக்கோட்டையின் முன்னாள் மன் னருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 6,000 அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழில் வழிபாடு.

தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களின் ஒன்றுபட்ட கோரிக்கையை ஏற்கும் வகையில் தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்கள் அனைத்திலும் தமிழ் வழி பாட்டு முறை விரிவு படுத்தப்பட்டது. துவக்கத்தில் சிலரின் எதிர்ப்புக் குரல் இருப்பினும் தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களின் நல்லாதரவு காரணமாக தற்போது அனைத்து திருக்கோயில்களிலும் தமிழ் வழிபாட்டு முறை நடை முறையில் உள்ளது. ஆயினும், வழிபடுவோரின் உரிமையில் இவ்வரசு

தலையிட விரும்பவில்லை என்பதன் காரணமாக வடமொழியில் வழிபாடு செய்ய வேண்டுவோருக்கு உரிய வாய்ப்புகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், தமிழ் வழிபாட்டு முறையை விரும்புவோர் எண்ணிக்கை நாள்தோறும் பெருகி வருவது மன நிறைவை அளிக்கக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

யுனெஸ்கோ உதவி.

இம் மாநிலத்திலுள்ள வரலாற்று பெருமை வாய்ந்த தொன்மையான திருக்கோயில்கள் சிலவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதிலும் புதுப்பிப்பதிலும் "ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி விஞ்ஞான பண்பாட்டு நிறுவனம்" தொடர்ந்து அக்கறைகாட்டி வந்துள்ளது. திருவரங்கத்திலுள்ள அருள்மிகு அரங்க நாதசுவாமி திருக்கோயிலுக்கு இந்நிறுவனம் 12,000 டாலர்களை பென் காப்சுலா (ஒருவகை தெளிக்கும் எண்ணெ) உட்பட இந்தியாவில் தயாரிக்கப் படாத பொருள்களின் வடிவில் அத்திருக்கோயிலின் பண்டைக்கால பண பாடுகெடாத வகையில் சுதை வேலைகளைப் பாதுகாக்கப் பயன்படும் பொருள் கள் மூலம் வழங்கியுள்ளது. 1972–73-ம் ஆண்டில் நான்முகம் கோபுரம் மற்றும் "ஆரியபாதாள் கோபுரம்" ஆகியவற்றின் வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

யூனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் உதவி பெறும் இரண்டாவது திருக் கோயிலாக இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள அருள்மிகு இராமநாதசுவாமி திருக் கோயிலும், காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அருள்மிகு வரதராஜசுவாமி திருக் கோயில் மூன்றுவதாகவும், சிதம்பரத்தில் உள்ள அருள்மிகு நடராஜர் திருக்கோயில் நான்காவதாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நன்றியுணர்வோடு ஈண்டு குறிப்பிட்டுக் கொள்வதோடு இவைகள் குறித்த கடிதப் போக்குவரத்து இருந்து வருகிறது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.—

தொல் பொருட்களஞ்சியம்.

கோயில்களின் கலை மற்றும் சிற்பக்கலை ஆகியவைகளைக் காட்டும் தொல்பொருட் களஞ்சியங்களை கீழ்க்காணும் சமய நிலையங்கள் பேணி வருகின்றன.

1. அருள்மிகு அரங்கநாத சுவாமி ஆலயம், திருவரங்கம்.

2. அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவர் ஆலயம், மதுரை.

3. அருள்மிகு ஜம்புகேஸ்வரர் ஆலயம், திருவானைக்கால், திருச்சி ராப்பள்ளி.

ஆயிரக்கால் மண்டபங்கள் உள்ள கோயில்கள் சிறந்த கலைக்கூடங் களைப் பராமரிக்க முடியும். தற்போது, அவ்வகையான கலைக்கூடங்களை மேலும் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திருக்கோயில் திங்கள் ஏடு.

1958-ல் தொடங்கப்பட்டு திங்கள் தோறும் வெளிவரும் "திருக்கோயில்" இதழ் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமின்றி அண்டை அயல் நாடுகளிலும் 4,925 சந்தாதாரர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்து சமய வேதாந்த கலாச்சார மற்றும் இலக்கியப் பொருள்கள் குறித்தும் தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் தொன்மையையும் வரலாற்றையும் சிறந்த முறையில் வெளியிடும் ஏடாக இது அமைந்து, சமய இலக்கிய அறிஞர் பெருமக்கள் நல்ல தரமுற்ற கட்டுரைகளை அளிக்கும் ஒன்றாக மிளிர்கிறது.

சென்ற ஆண்டில் எடுத்த சில குறிப்பிடத்தக்க முடிவுகளில் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துரைப்பது பயன்தரத் தக்கதாய் அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து சென்ற ஆண்டில் இரு பெரும் சமுதாய நற்பணிகளுக்காக ஒரு பெருந்தொகை செலவிடப்பட்டது. அவற்றில் ஒன்று பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வு நிதிக்காக, திருக்கோயில்கள் நிருவாகிகள் தாங்களே முன் வந்து ரூ. 3,49,616.00 அளித்து தம் பங்கினை யாற்றியுள்ளனர். அடுத்து விழியற்றோருக்கு "கண் ஒளி வழங்கும் திட்டத்தின்" கீழ் பல்வேறு இடங்களில் திருக்கோயில்களின் சார்பில் ரூ. 2,27,552.00 கொடுக்கப் பட்டதுடன் திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான இடத்திலேயே இத்திட்டம் செயல்படுத்தப் பட்டது என்பதையும் பெருமையோடு இங்கே நினைவுகூற விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் திருக்கோயில்களுக்குள் சென்று இறைவனை வழிபடுவதுகூட இயலாது இருந்த நிலை மாறி இன்றைய தினம் தாழ்த்தப் பட்டோர் ஒருவர் கண்டிப்பாக திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவில் இடம் பெற வேண்டும் என்ற அளவுக்கு விதிமுறைகளில் திருத்தம் செய்து சென்ற ஆண்டு முதல் எல்லாத் திருக்கோயில்களுக்கும் ஒரு தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பினர் அறங்காவலராக நியமனம் பெறும் சமுதாய மாற்றம் எந்தச் சந்தடியும் இல்லாமல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு திருக்கோயில்களில் அறங்காவலர்கள் பதவி அளிப்பதோடு மட்டும் நின்று விடாமல், பரம்பரை அர்ச்சகர் முறை ஒழிப்பினை யொட்டி தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரையும் அர்ச்சகராக்கத்தக்க வகையில் தற்போதைய இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே திருத்தம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசுக்கு இம்மாநில அரசு 20-11-1972 அன்று கடிதம் எழுதி இதன் தொடர்பாக 11-12-1972, 22-1-1973 ஆகிய இரு நாட்களும் அவர்கள் நினைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். என்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் ஒருவன் திருக்கோயில் அர்ச்சகராக வர முடிகிறதோ அன்று தான் உண்மையான சமதர்ம சமவாழ்வை இந்த நாடு பெற்றதாகக் கருத முடியும் என்பதால் இந்திய அரசு இதற்கு ஆவன செய்ய முன்வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1973 மார்ச் 26

தமிழகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு திருக்கோயிலுக்கும் ஒரு நிருவாக அதிகாரியை நியமித்து சீர்மை செய்வது கொள்கையளவில் நலம் பயக்கத் தக்கதாய்த் தோன்றிடினும் திருக்கோயில்களின் நிதி வாயில்கள் இதற்கு இடம் தராத காரணத்தால் ஒரு பகுதிக்குள்ளடங்கும் பல்வேறு சிறிய திருக்கோயில்களை ஒருங்கிணைத்து நிருவாக வசதிக்கு ஏற்ப ஒரு நிருவாக அதிகாரியினுடைய நேரடி ஆளுகைக்குள் அவைகளை கொண்டு வருவதற்கான முடிவு எடுக்கப்பட்டு நடை முறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்க் கடவுளாம் முருகக் கடவுள் உறையும் பெருமைக்குரிய ஆறு படை வீடுகளில் ஒன்றான பழமுதிர்ச்சோலை திருக்கோயிலைச் சென்றடைய ஏதுவாக மலையடிவாரத்திலிருந்து நல்ல பாதை வசதி செய்து கொடுக்கக் கருதி ரூ. 5 லட்சம் செலவில் மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு தற்போது வேலை தொடங்கப்பட்டு உள்ளது.

உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளினை அருளிச் செய்த திருவள்ளுவப் பெருந்தகையின் நினைவாய் சென்னை நகரில் மயிலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள திருக்கோயிலை திருப்பணி செய்வித்தும் திருக்கோயிலை அடுத்துள்ள இடத்தில் தற்போது முழுமையடையாத மண்டபத்தை திருத்தியமைத்து சிறந்த கலைக் கோயிலாக உருவாக்கிடும் முயற்சியை மேற்கொள்ள திருப்பணிக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதன் புரவலராக தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், தலைவராக தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும் மற்றும் உறுப்பினர்களாக பல்வேறு துறையைச் சார்ந்த அறிஞர் பெருமக்களும் பங்கு கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றனர். "வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாட்டினர்" தம் நன்றிப் பெருக்கின் சின்னமாய் இது அமையும் என்பதால் அனைவரும் இதனை வரவேற்பர் என்பதில் ஐயமில்லை.

தண்பொழில் சூழ் காவிரிக்கரையோரம் அமைந்து நாடோறும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களை தம்பால் ஈர்க்கும் அருள்மிகு தாயுமானூர்—உச்சிப்பிள்ளையார் திருக்கோயில்களுக்கு தற்போது வழிபடுவோர் படியேறிச் சென்றிடும் நிலைமை மாற்றி பழனியம் பகுதியில் அமைந்துள்ளது போன்று மலையடிவாரத்திலிருந்து மலையுச்சி வரை செல்ல மின் இழுவை ரயில் (விஞ்ச்) அமைக்க முடிவெடுக்கப்பட்டு அது குறித்த மதிப்பீடுகள் தற்போது தயாரிக்கப்பட்டு ஆய்வில் இருந்து வருகிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பழமைச் சிறப்பைப் பெற்று செங்கை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள "திருக்கழுக்குன்றம்" அருள்மிகு வேதகிரீசுவரர் திருக்கோயிலை புதுப்பிக்கவும், செப்பனிடவும், இவ்வாண்டு அரசு ரூ. 1,00,000 நிதி உதவியளித்து உள்ளது.

தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களில் உபரி நிதி மிகுந்த திருக்கோயில்களின் சார்பில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவசமாகத் திருமணம் செய்து தரப்படும் திட்டம் சென்ற ஆண்டு முதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1973 மார்ச் 26]

இதனடிப்படையில், திருக்கோயில்களின் வருவாய்க்குத் தக்கவகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்குக் குறையாமல் இலவசத் திருமணங்களைச் செய்விக்கவும், ஒரு திருமணத்திற்கு ரூ. 150க்கு மிகாமல் செலவழிக்கப் படவும் திட்டமிடப்பட்டது. மணமக்களுக்கு இத்தொகையிலிருந்து, வேட்டி, புடவை, தாலி முதலியவைகளை இலவசமாக அளிப்பதுடன் திருமணமும் திருக்கோயிலிலேயே நடத்தி வைக்கப்படுகிறது.

ஏழை எளியோருக்கு உதவும் இத்திட்டம் பொது மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பினைப் பெற்று வருகிறது. இவ்வாறு செய்யப்படும் திருமணங் களின் எண்ணிக்கை கூடி வருவது மன நிறைவுக்குரியதாகும்.

அடுத்து தமிழகத்து அனைத்துத் திருக்கோயில்களைப் பற்றியும் அவை களின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் சமயப் பெருமையையும் விளக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கும் அனைத்துத்திருக் கோயில்களையும் பற்றிய முழு விவரங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் வெளி யிடுவது சிறப்புடையது என்ற அடிப்படையில் ஏற்கெனவே வெளிவந்த நெல்லை, சென்னை ஆகிய இரு மாவட்டங்களைத் தவிர்த்த மற்ற மாவட்டங் களுக்கான இப்பணியைத் தொடங்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

<u>முடிவு</u> :

இறுதியாக தமிழ் நாடெங்கணும் மத்திய அரசின் ஆளுகைக்குட் பட்டு தொல் பொருள் துறையின் கீழ் இருந்து வரும் நூற்றுக்கும் மேற் பட்ட திருக்கோயில்கள் சரிவர பாதுகாக்கப்படாமல் பழுதுற்று வருவதை வேதனையோடு இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்திருக்கோயில்கள் அனைத்தும் மத்திய அரசின் நிருவாகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது எந்த நியாயத்தின் பாற்பட்டதும் அல்ல என்பது தெளிவு. இத்திருக் கோயில்களின் தொன்மையையும் வரலாற்றுச் சிறப்பையும், கலையழகு சிறப்பையும் உரிய முறையில் அமைந்த இம்மாநில அரசின் பாதுகாப்பில் இவையனைத்தும் அமையும் நாளே நன்னாள் என்பதில் ஐய மில்லை.

இவ்வரசு அமைந்த நாள் தொட்டு இன்றுவரை சமய நெறி முறை களில் அரசு தலையிடாமல் நடைபெற்று வ துள்ளது. தொடர்ந்து இதே கொள்கையின் அடிப்படையில் செயல்பட இருக்கும் இத்துறையினருக்குத் தமிழ் மக்களின் ஒரு மித்த ஆதரவு வேண்டுமென்று கோரி ஒரு சில பகுதிகளிலிருந்து எதிர்ப்புகள் நியாயமற்ற முறையில் எழும்பிடினும்,

> "அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச் சொல்நான்கும்
> இழுக்கா இயன்றது அறம்"

என்ற பொன்மொழிக்கொப்ப இவ்வரசு செயல்படும் என்று உறுதி கூறி அமைகிறேன்.

[1973 மார்ச் 26

இணைப்பு III.

[56-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

மானியக் கோரிக்கை எண்—4.

பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

பொது விற்பனை வரியும் அது போன்ற பிற வணிக வரிகளும் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெருமளவு வருவாயைத் தருகின்றன. மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும் வரி வருவாயில் இந்த வரிகள் நீண்ட காலமாகவே பெரும் பங்கு வகித்து வருகின்றன. குறிப்பாக இம்மாநிலத்தில் வாணிபமும் தொழிலும் தற்போது நன்கு வளர்ச்சியடைந்து வருவதற்கேற்ப, இவையும் தொடர்ந்து முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றன. 1966—67-ல் வணிக வரிகள் மூலம் ரூ. 56.10 கோடி கிடைத்திருக்க, 1971—72-ல் ரூ. 110.82 கோடி கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. வணிக வரித் துறை, கீழ்க்காணும் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது :—

(1) தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(2) 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(3) தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

(4) தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

(5) தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.

(6) தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

(7) தமிழ் நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(8) தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல் வரி) சட்டம்.

1973 மார்ச் 26]

3. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில், வணிக வரித் துறை வசூல் செய்த வருவாய், மற்றும் அத்துறையின் செலவு குறித்த விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	வருவாய்.	செலவு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1967–68	6,495·21	133 32
1968–69	7,146·76	155·76
1969–70	8,258·38	170·78
1970–71	9,327·43	188 95
1971–72	11,081·99	264·10

1972–73 நிதி ஆண்டில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 28 ஆம் நாள் வரை ரூ. 11,122 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 9,595 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

4. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாளிலிருந்து, சட்டத்தை நிர்வகிக்கையிலும், நீதி மன்றங்களின் சில தீர்ப்புகளின் விளைவாகவும், இச் சட்டத்தின் விதிகள் சிலவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் பொருட்டு, இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் சிலவற்றைத் திருத்துவதற்காக அடங்கல் சட்ட வரைவு ஒன்று 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் சட்ட மன்றப் பேரவையில் முகவுரைக்கப்பட்டது. இச் சட்ட வரைவு ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. இறுதியாக, இச்சட்ட வரைவு, "தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாவது திருத்தச்) சட்டம்" (தமிழ் நாடு சட்டம் 31/1972) என்ற பெயரில் சட்டமாக நிறைவேற்றப் பட்டு 1—12—1972 முதல் செயலுக்கு வந்தது. இத் திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகளாவன :—

(1) இச் சட்டத்தின்கீழ் வணிகர் ஒருவரால் வரியாக வசூலிக்கப்படும் தொகை எதுவும் மொத்த வாணிகத் தொகையில் சேர்க்கப்படக் கூடாது என்பதற்கேற்ப பொருள் விளக்கம் ஒன்று மூலச் சட்டத்தின் 2 (r) பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 26

(2) தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3(3) பிரிவின்கீழ் இணைப்புப் பாகங்கள் மீதான வரி வீதம் 2½ சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது.

(3) பதிவு பெற்ற ஒரு வணிகர் நீங்கலாக வேறு ஒருவர் வரி வசூலிப்பதும், பதிவு பெற்ற வணிகர் ஒருவர், இச் சட்டம் அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றிற்கு முரணாக வரி வசூலிப்பதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(4) வண்டிகளில் அனுப்பப்படும் பொருள்கள் விற்கப் பட்டுள்ளனவா அல்லது வாங்கப்பட்டுள்ளனவா என்றும், அத்தகைய விற்பனை அல்லது கொள்முதல் இச்சட்டத்தின் கீழ் வரி விதிப்புக்குட்படத்தக்கதா என்றும், அவ்வாறு வரி விதிக்கப்படத்தக்கதாயிருப்பின் மேற்படி வரி செலுத்தப் பட்டுள்ளதா என்றும், உறுதி செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, வண்டிகளையும் பொருள்களையும் நிறுத்தி வைப்பதற்கு வகை செய்யும் புதிய பிரிவு ஒன்று மூலச் சட்டத்தின் 42-வது பிரிவிற்குப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் விளைவாக, தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு அவை, 31—1—1973 அன்று தமிழ் நாடு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

5. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையின் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள 'ரியர் டம்புகள்' (Rear Dumps), சுமை எடுத்துச் செல்லும் இயந்திரங்கள் (Loadess), பாதை மண்வாரிச் சமனிடும் இயந்திரம் (Scrpers) மண்வாரி டிராக்குகள் (Forklift Trucks) போன்ற மண்வாரி இயந்திரங்களையும் அவை போன்ற பிறவகை இயந்திரங்களையும் வகைப்படுத்துவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளைக் களையவும், அந்த இயந்திரங்கள் குறித்து வரி வீதத்தை முடிவு செய்யவும் வேண்டி அரசு, மேற்குறிப்பிட்ட இயந்திரங்களை வகைப்படுத்தி, அதனை முதலாம் அட்டவணையில் 55- -வது இனமாகக் குறிப்பிட்டும், மாநிலத்தில் 21—2—1973 முதல் அந்த இயந்திரங்களின் முதல் விற்பனை முனையில் 9 சதவீதம் என வரி வீதத்தை முடிவு செய்தும், அறிவிப்பு ஒன்றை வெளி

1973 மார்ச் 26]

யிட்டுள்ளது. இந்த அறிவிப்புக்குப் பதிலாக, தேவையான சட்டம், சட்ட மன்றத்தின் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வரப்படும்.

6. தொழில், வணிக முறைகளின் மாற்றங்கள், நீதி மன்றங்கள் இச்சட்டத்திற்கு அளித்துள்ள பொருள் விளக்கங்கள், சட்டங்களில் உள்ள 'தப்பிக்கும் வழிகள்' (Loopholes) ஆகியவற்றினால் ஏற்படும் சூழ்நிலையைச் சமாளிக்க, சட்டம், பகுதி பகுதியாக அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டுள்ளது. வரி அமைப்பு சட்டப்படிக்கான நடைமுறைகள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை எளிதாக்கவும், சீரமைக்கவும் வேண்டும் என வணிக-தொழில்கள் கழகம் அரசுக்கு முறையீடு செய்துள்ளது. எனவே, தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிகள் சட்டம், வணிக வரிகள் தொடர்பான இது போன்ற பிற சட்டங்கள், மற்றும் அவற்றின்கீழ் செய்யப் பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றின் அமைப்பை எளிதாக்கவும், சீரமைக்கவும், அரசு, தனி அதிகாரி ஒருவரை நியமித்தது. இவ்வதிகாரி, விற்பனை வரி மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் மற்றும் அதன் மேல் முறையீட்டு துணை நீதிமன்றங்கள் உட்பட வணிக வரிகள் துறையின் நிர்வாக அமைப்பு ஆகியவை பற்றியும் ஆய்வுரை வழங்குமாறும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

7. மஹாராஷ்டிரம், குஜராத், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களின் வரி விதிப்பு முறையில் சிறப்பான நன்மைகள் எவையேனும் இருப்பின் அவற்றை நமது வரி விதிப்பு முறையிலும் கடைப்பிடிக்கவியலும் வகையில், அம்மாநிலங்களின் வரி விதிப்பு முறை பற்றி ஆய்வு செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க, வணிக வரிகள் துறை உதவி ஆணையாளர்கள் இருவரை அம்மாநிலங்களுக்கு அரசு, மூகமையில் அனுப்பியது. குறிப்பாக, சிறு தொழில் களுக்கு விலக்கு அளித்தல், இணைப்பு பாகங்கள் மீதான வரியைத் தள்ளுபடி செய்தல், முதல் முனை வரிக்குப் பதிலாக இறுதி முனைவரி விதித்தல், வணிகர்களுக்கிடையே நடைபெறும் வியாபார நடவடிக்கைகள் மீதான வரிகளுக்கு விலக்கு அளித்தல் ஆகியவை தொடர்பாக அம்மாநிலங்களின் வரி விதிப்பு முறைகள் பற்றி ஆய்வு செய்யுமாறு அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். அவ்வதிகாரிகள் சமர்ப்பித்த அறிக்கை ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[1973 மார்ச் 26

8. முக்கியமான இடங்களில் அமைக்கப்படும் சோதனைச் சாவடிகள் எப்பொழுதுமே, வரி ஏய்ப்பு செய்வதைத் தடுக்க குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உதவியாக இருந்து வருகின்றன. ஏற்கனவே, இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் அறுபத்து மூன்று சோதனைச் சாவடிகள் உள்ளன. 1972–73-ல், மதுரை கோட்டத்தில் விருதுநகரைச் சுற்றி நான்கு கூடுதல் சோதனைச் சாவடிகளையும், திருச்சிராப்பள்ளி கோட்டத்தில் ஆவனம் என்னும் இடத்தில் ஒன்றும் அரசு அமைத்துள்ளது.

9. பல்வேறு வணிக அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியுள்ள வணிகர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் அரசு எப்பொழுதுமே முயற்சி எடுத்து வந்துள்ளது. போதிய இட வசதி இல்லாத வாடகைக் கட்டிடங்களில் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க இயலாது. எனவே, வணிக வரி அலுவலகங்களுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டும் பணியை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. உதகமண்டலம், சேலம், ஆகிய இடங்களில் கட்டப்பட்ட அரசுக் கட்டிடங்களில், ஏற்கனவே வணிக வரி அலுவலகங்கள் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டன. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர், திண்டுக்கல், தூத்துக்குடி, ஆகிய இடங்களில் வணிக வரி அலுவலகங்களுக்காக கட்டிடங்கள் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகரில், வணிக வரி மண்டலம் ஒவ்வொன்றிற்கும், தனியாக வணிக வரி அலுவலகங் கட்டிடங்கள் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வணிக வரித் துறை அதிகாரிகளுக்குக் குடியிருப்பு வசதியளிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் அரசு அக்கறை கொண்டுள்ளது. 1972–73-ல் மூன்று வணிக வரி துணை ஆணையாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. கூட்டு வணிக வரி அதிகாரிகளுக்காக 74 குடியிருப்பு களும், துணை வணிக வரி அதிகாரிகளுக்காக 142 குடியிருப்பு களும் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

10. விற்பனை வரிச் சட்டங்கள் பற்றி எல்லா வணிகர்களும் வாணிபச் சங்கங்களும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளவியலும் பொருட்டு, இத் திட்டத்தின் கீழ் தங்களது பெயர்களைப் பதிவு

1973 மார்ச் 26]

செய்துள்ள வணிகர்கள், வணிக நிறுவனங்கள், சங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வணிக வரிகள் தொடர்பான அவசரச் சட்டங்கள், சட்ட வரைவுகள், சட்டங்கள், விதிகள், பத்திரிகை வெளியீடுகள் முதலியவற்றின் நகல்களை வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்றை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. இத் திட்டம் 1973 ஜனவரியிலிருந்து செயலில் உள்ளது.

11. தமிழ் நாடு, 1959 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரிகள் சட்டம்—வரி விலக்கு அளித்தலும் வரி வீதக் குறைப்பும்—தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வரி விலக்கு அளிக்க அல்லது வரி வீதத்தைக் குறைக்க அரசுக்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. 1972–73 ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட முக்கியமான வரி விலக்குகளும், வரிக் குறைப்பு களும் வருமாறு :—

(1) பர்மா, இலங்கை அகதிகளால் விற்கப்படும் பொருள் களின் விற்பனைக்குத் தொடக்க நிலையாக 19—4—1972 முதல் இரண்டாண்டு காலத்திற்கு வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. ஆனால், அவர்களின் மொத்த பற்று வரவு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 50,000-க்கு மேற்பட்டிருக்கக்கூடாது. அத்துடன், அவர்கள் அகதிகள் கூட்டுறவு நிதி வழங்கு-வளர்ச்சி வங்கியிலிருந்து வர்த்தகக் கடன்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

(2) கல்வி நிலையங்களால் மாணவர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படும் நோட்டுப் புத்தகங்கள், எழுதுபொருள்கள், சீருடைகள் ஆகியவற்றிற்கு மட்டும் முன்னர் வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. மேற்படி நிலையங்கள் தற்போது தமிழ் நாடு, 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தப்படத்தக்க பதிவுக் கட்டணங்களிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) பம்பாயிலுள்ள கதர், கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழுவின் நேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ் இயங்கிவரும் சான்றளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களால் விற்பனை செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 26

(4) சென்னை, ஆவடியிலுள்ள போர்த் தளவாடக் கிடங்கிற்கு பொருள்களை விற்பனை செய்வதால் தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு விற்பனையாளரால் செலுத்தப்படும் வரி மாநிலங்களுக்கிடையிலான வீதமளவிற்கு அதாவது 3 சதவீதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ் நாடு மாநிலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கிடங்கு ஒன்றிற்காகத்தான் அப்பொருள்கள் வாங்கப்பட்டன என்றும், அப்பொருள்கள் அக்கிடங்கிற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டன என்றும் கண்டுள்ள சான்றிதழை, அத்துறையின் பொருத்தமான அதிகாரியிடமிருந்து பெற்றுத்தர வேண்டும்.

(5) சென்னை, இந்தியன் ஆர்கானிக் கெமிகல்ஸ் நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்படும் பாலியெஸ்டர் நெட்டிழைகளின் விற்பனையின் மீதான வரி, தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் 3½ சதவீதத்திலிருந்து முதற்கண் மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்கு 2 சதவீதமாகக் குறைக்கப் பட்டுள்ளது.

(6) அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்தல்/ வாங்குதல் இவற்றுக்கு தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் (மேல் வரி) சட்டத்தின்கீழ் மேல் வரி விதிக்கப்படுவதினின்று விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

(7) இடுக்கி புனல் மின்சக்தி திட்ட கட்டுமானப் பணிகளுக்காக கேரள மாநில மின் வாரியத்திற்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளால் தேனி இரயில் நிலையத்தில் விற்பனை செய்யப்படும் சிமிட்டியின் மீதான வரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(8) கன்னியாகுமரி விவேகானந்தர் நினைவுப் பாறையில், இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் படம், மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தரின் வெண்கலச் சிலை படம் ஆகியவற்றின் விற்பனைக்கும் விற்பனை வரியினின்று விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைச் சட்டம்.—1967 முதல் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை, தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு,

1973 மார்ச் 26]

பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு	மொத்த வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967–68	4,202
1968–69	4,620
1969–70	5,394
1970–71	6,173
1971–72	7,412

1972–73 ஆம் ஆண்டில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரை ரூ. 7,526 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 6,390 இலட்சம் மட்டுமே வசூலிக்கப்பட்டது.

13. 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.—1967 முதல் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	மொத்த வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967–68	1,027
1968–69	1,062
1969–70	1,256
1970–71	1,400
1971–72	1,574

1972–73 ஆம் ஆண்டில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் முடிய ரூ.1,614 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 1,403 இலட்சம் மட்டுமே வசூலிக்கப்பட்டது.

அண்மையில் நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972 ஆம் ஆண்டு, மத்திய விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 1—4—1973 முதல் செயலுக்கு வருமென்று, இந்திய அரசு அறிவித்துள்ளது. அதன் விளைவான மத்திய விற்பனை விதிகளின் திருத்தங்களும், 1—4—1973 முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும்.

14. தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.—தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் விதிக்கப்படும் வரியானது, எண்ணெய் நிறுவனங்கள் விற்கும் மோட்டார் எண்ணெயின் முதல் விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படும் ஒருமுனை வரியாகும். பெரிய எண்ணெய் வழங்கு நிறுவனங்கள், சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றின் தலைமை அலுவலகங்கள் சென்னை மாநகரில் இருப்பதால், இங்குப் பெருமளவு வரி வசூலிக்கப்படுகின்றது.

மாநிலத்திற்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்வதற்காகத் தமிழ் நாட்டிற்குள் விற்கப்படும் சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைப் படுத்தும் தொழிற்சாலையின் பெட்ரோலியத் துணைப் பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில் மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படுவது போலவே, 3 சதவீதம் வரி விதிப்பதன்மூலம் அரசு சலுகை வழங்கியுள்ளது. ஆனால், இச்சலுகைய விற்பனைகள்மீது விதிக்கப்படும் வரியினின்றும் முற்றிலும் விலக்களிக்க வேறு சில மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதால், இம்மாநிலத்திலும் அவ்வாறே விலக்களிக்குமாறு இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட எல்லா மாநில அரசுகளும் இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால், இந்திய அரசு, இம்மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பெட்ரோலியம் பொருட்களுக்கு உச்ச வரம்பு விற்பனை விலைக்கு மேல் வரி விதித்துள்ளது. மாநிலங்களுக்கிடையிலான விற்பனையில், இம்மாநில அரசால் விதிக்கப்படும் வரியால் இந்திய எண்ணெய்க் கழகத்திற்கு ஏற்படும் இழப்பினை ஈடுசெய்வதற்காக அவ்வாறு விதித்துள்ளதாக இந்திய அரசு கூறுகிறது. இது குறித்து எடுக்கப்பட வேண்டிய மேல் நடவடிக்கை பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

1973 மார்ச் 26]

தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் வரி விதிப்புச் சட்டம், தமிழ் நாடு சட்டம் 8/1972-ஆல் திருத்தப் பட்டுள்ளது. இச் சட்டம், அதன்கீழ் அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரி அல்லது மற்ற தொகை, அரசால் திருப்பித் தரப்பட வேண்டிய தொகை எதனையும் மிக அண்மையிலுள்ள ரூபாய்க்கு முழுமைப்படுத்த வகை செய்கிறது. இத்திருத்தம் 1—4—1973-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும். இந்திய அரசு ஏறத்தாழ முக்கியமான நாடுகள் அனைத்துடனும் இருதரப்பு உடன்பாடு ஒன்று செய்து கொண்டிருப்பதாலும், அந்நாடுகளில் விமானப் போக்குவரத்து நடத்திவரும் 'ஏர் இந்தியா நிறுவனம்' அரசு வரிகள்/தீர்வைகளிலிருந்து முழுவிலக்கு பெற்றுள்ளதாலும், அனைத்து நாடுகளின் விமானங்களால் வாங்கப்படும் விமான எண்ணெய்க்கு விற்பனை வரி விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. இந்திய அரசின் விருப்பத் திற்கிணங்க, தமிழ் நாடு அரசு, தமிழ் நாட்டிற்கு/தமிழ் நாடு வழியாக/முறையாக குறித்த காலங்களில் விமானப் போக்கு வரத்துப் பணியை இயக்குகிற ஒரே வெளிநாட்டு நிறுவனம் ஏர் சிலோன் மட்டுமானதால், ஏர்சிலோன் நிறுவனத்திற்கு, விற்கப் பட்ட விமான எண்ணெய்க்காக அதனால் செலுத்தப்பட்ட விற்பனை வரியினை அந்நிறுவனத்திற்குத் திருப்பித்தர ஆணையிட் டுள்ளது. இலங்கையில் ஏர் இந்தியா விமானங்களுக்கு வரிகள் அல்லது தீர்வைகள் விதிக்கப்படுவதில்லை.

மேற்படி சட்டத்தின்கீழ், 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1972-ஆம் ஆண்டுவரையிலான கால அளவில் கிடைத்த வருவாயின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	மொத்த வருவாய் (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967–68	**514**
1968–69	**564**
1969–70	**685**
1970–71	**716**
1971–72	**914**

1972-73-ஆம் ஆண்டில் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 28-ஆம் நாள் முடிய ரூ. 894 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 797 இலட்சமாகும்.

15. தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச்சட்டம்.—தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1972 வரையிலான கால அளவில் கிடைத்த தொகையின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	மொத்த வருவாய் (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967–68	332
1968–69	374
1969–70	384
1970–71	428
1971–72	513

1972-73-ஆம் ஆண்டில் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரையில் ரூ .584 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டின், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 447 இலட்சமாகும். கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட தொகையில், 90 சத வீதம் அந்தந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

திரைப்பட மாளிகையின் உரிமையாளர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு திரைப்படக் காட்சிக்கும், காட்சி வரியும் வசூலிக்கப் பட்டு, இம் மாநில நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது.

தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தயம் கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்டத்தின்கீழ், இச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய கேளிக்கை வரி மீது, 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, கூடுதல் மேல் வரி ஒன்று விதிக்கப் பட்டுள்ளது. திரைப்படக் காட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வரியானது, திரைப்படக் காட்சிக்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச்

1973 மார்ச் 26]

செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 5 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது 10 காசாகவும் இருக்கும். குதிரைப் பந்தயங் களைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வரியானது, குதிரைப் பந்தயத் திற்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 50 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது ஒரு ரூபாயாகவும் இருக்கும். இந்தக் கூடுதல் மேல் வரியில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பங்கு ஏதுமில்லை.

நிதி திரட்டுதல், கல்வி அல்லது கலாச்சார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்காக நிறுவனங்களால் காட்டப்படும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு, குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளை அவை நிறை வேற்றுவதற்கு உட்பட்டு, கேளிக்கை வரி செலுத்துவதிலிருந்து அவைகளுக்கு விலக்களிக்க 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில், அரசு தீர்மானித்தது. காட்சி வரி, மற்றும் கூடுதல் மேல் வரி செலுத்து வதிலிருந்தும் அத்தகைய காட்சிகளுக்கு விலக்களிக்க அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது.

16. தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.—*தமிழ் நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின்கீழ், 1967 முதல் 1972 வரையில் கிட்டிய வருவாய் வருமாறு :—*

ஆண்டு	மொத்த வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967–68	337
1968–69	382
1969–70	390
1970–71	428
1971–72	464

[1973 மார்ச் 26

1972-73-ல் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 409 இலட்சம் வசூலாகியது. ஆனால் முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 415 இலட்சம் வசூலாகியது. கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி ஆகியவற்றின்மீது மேல்வாரியாக இவ்வரி விதிக்கப்படுகிறது. இவ்வரிவிதிப்பு வாயிலாகக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன.

17. தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.—கிண்டி, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மூலம் தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வருவாய் கிடைக்கிறது. 1967 முதல் 1972 வரையில் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	மொத்த வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967–68	84
1968–69	145
1969–70	148
1970–71	182
1971–72	205

1972-73-ல் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 95 இலட்சம் வசூலாகியுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 143 இலட்சம் வசூலாகியது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் இந்த வரியின்கீழ் வருவாய் குறைந்துள்ளதற்கான முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) குதிரைப் பந்தயங்களில் பங்கு கொள்ளும் பொது மக்களின் நலனுக்கென பணய ஒப்புனர்களை (Book Makers) அரசு நீக்கியுள்ளது.

(2) குதிரைப் பந்தயங்களில் வெற்றி பெற்றதற்காகக் கிடைக்கும் தொகைகளின் மேல் இந்திய அரசு வருமான வரி விதித்துள்ளது.

1973 மார்ச் 26]

தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய கோலிக்கை வரி (திருத்தச்) சட்டத்தின்கீழ் 1972 ஜனவரி முதல் தேதி முதற் கொண்டு குதிரைப் பந்தய வரியின் மீது 5 சதவீத மேல்வரி விதிக்கப்படுகிறது.

தமிழ் நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம், தமிழ் நாடு சட்டம் 9/1972ஆல் திருத்தப்பட்டது. சட்டத்தின் விதித் துறையின்கீழ் அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரி அல்லது வேறு தொகை, அரசால் திருப்பித் தரப்பட வேண்டிய தொகை எதனையும் அதிக அண்மையிலுள்ள ரூபாய்க்கு முழுமைப் படுத்த இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

'குதிரைப் பந்தய கணிப்புப் பொறி'களின் மீது ஐந்து சதவீதம் மேல்வரி விதிப்பதற்கும், அம்மேல் வரியை கடந்த தேதியான 1—1—1972-லிருந்து விதித்து வசூலிப்பதற்கும் 21—11—1972-ல் அவசரச் சட்டமொன்று சாற்றுரைக்கப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக பின்னர் சட்டப் பேரவையின் சட்டமொன்று இயற்றப்பட்டது.

18. இந்திய அரசு தொடக்கத்தில் உணவு தானியங்கள், உரங்கள் ஆகியவற்றின் வணிகத்தை வட்டார உணவு இயக்குநர் அலுவலகத்தின் வாயிலாகவும், 16—12—1963 முதல் இந்திய உணவுக் கழகத்தின் மூலமாகவும் நடத்தியது. அத்தகைய வணிகங்களினால் இந்த அரசுக்குச் சேரவேண்டிய விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் பல ஆண்டுகளுக்குத் தகராறாகவே இருந்தது. தொடர்புடைய பிரச்சினைகள், பலவற்றில், இந்த அரசின் பிரதிநிதிகளும், மத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திய பிறகு தற்போது உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது 1—9—1964 முதற்கொண்டு தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ், விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பினை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் வட்டார உணவு இயக்குநர் அலுவலகம், இந்திய உணவுக் கழகம் ஆகியவற்றினால் இதுவரை வசூலிக்கப்பட்ட விற்பனை வரி முழுவதையும் இந்த அரசுக்குச் செலுத்துவதற்கும் இந்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 26

19. வணிக வரிகளினால், மாநில அரசுக்கு எப்பொழுதும் கணிசமான வருவாய் கிடைத்து வந்துள்ளது. இது மாநில மொத்த வருவாயில் சுமார் 30 சதவீதமாகும். வழக்கம்போல் 1972-73லும் வணிக வரி வசூலிப்பதில் வணிக வரித் துறை சிறந்த முறையில் செயலாற்றியுள்ளது. இத்துறையில் சிறந்த மரபுகள் சற்றும் குறையாமல் அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்குச் சாதனை புரிந்துள்ளது. வணிக வரிச் சட்டங்களை நிர்வகிப்பதில், வணிக வரித் துறையின், அதிகாரிகளும், வணிகர்களும் ஒத்துழைத்து இந்தச் சட்டங்கள் மாநிலத்திற்கு முழுமையாக நன்மை பயக்கும் நோக்கத்துடனும், வணிகர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எவ்வித இடர்ப்பாடுகளும் ஏற்படாவண்ணமும் ஒன்றுபட்டுச் செயல் படுவர் என அரசு நம்புகிறது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS